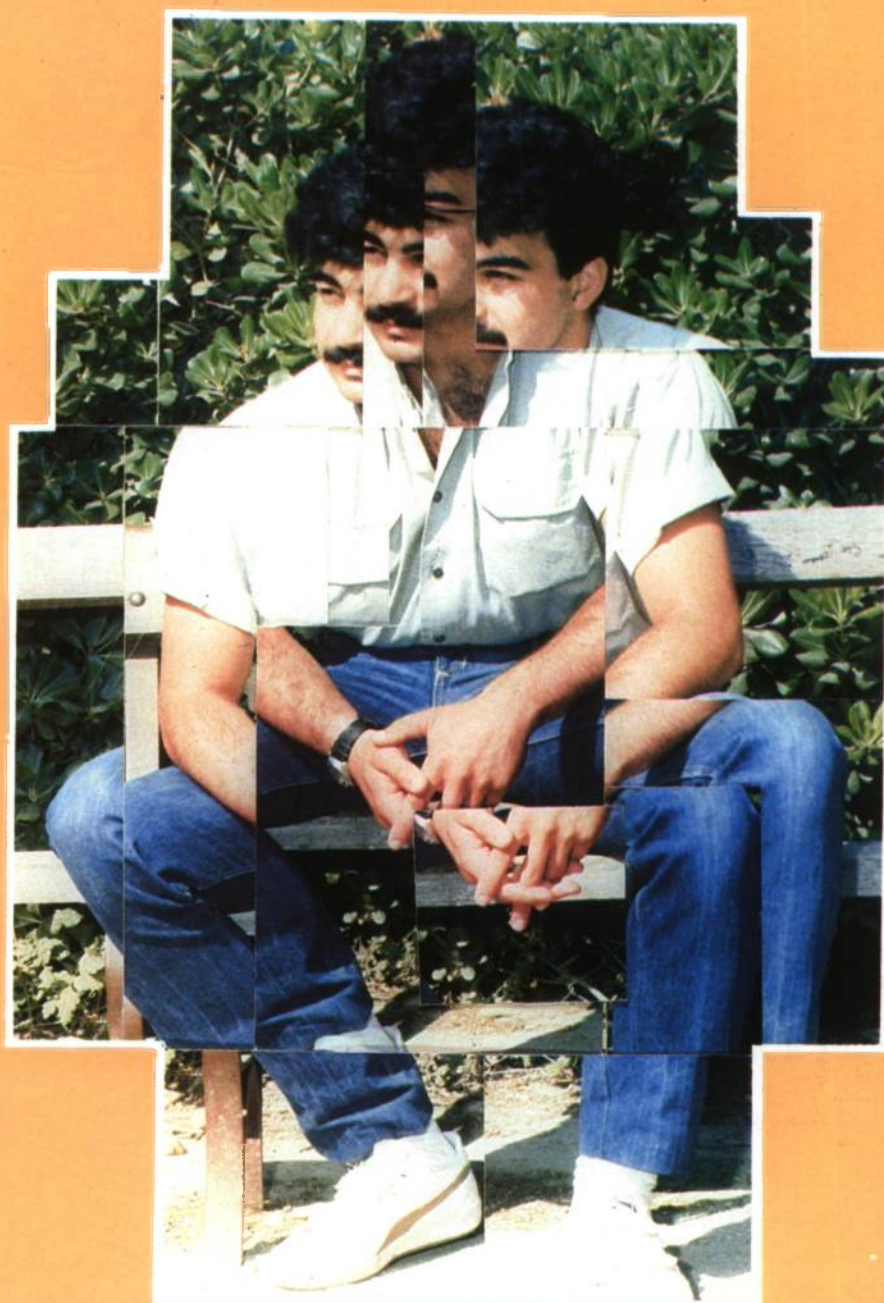

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ - ΧΡΟΝΟΣ Γ - ΤΕΥΧΟΣ 32 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1986

Προφύλαξε το περιβάλλον μ'
όλες σου τις δυνάμεις. Θυμή-
σου πως η αγάπη για τη φύση
είναι αγάπη για την ομορφιά,
την υγεία, την ίδια σου τη ζωή.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

★ ★ ★

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Μαρία Ροδοπούλου

★ ★ ★

ΣΥΝΤΑΞΗ

Αντώνης Γαλανόπουλος

Δημήτρης Κάσιος

Γιώργος Λεκάκης

Φώτης Μακροζαχόπουλος

Αγγελική Ρήγα

Λευτέρης Σαριδάκης

Κώστας Σπηλιωτόπουλος

★ ★ ★

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Κάτια Σαββίδου

★ ★ ★

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κώστας Ψώνης

★ ★ ★

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Ιωάννης Γουργούλης

★ ★ ★

ΓΡΑΦΕΙΑ

Αριστοτέλους 175

Τηλ. 86.22.411-15

(εσ. 229) 86.54.654

★ ★ ★

ΑΝΑΔΟΧΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δημαράκη 20

Ρουφ

Τηλ. 64.30.903 - 34.59.878

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ηλικία της
αμφισβήτησης
και αποδοχής

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ	592
ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ	594
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	596
ΒΟΥΛΗ	598
ΣΤΗΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	600
ΟΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ Ο ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ	602
ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ	606
ΟΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	608
INTERPOL	614
ΟΙ ΑΠΑΤΕΣ ΣΤΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ	619
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ Η' ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ;	623
ΔΑΣΗ	628
ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ ΣΤΗΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΗ	629
Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΓΙΑ	634
ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ	636
ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΥΗ	638
ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ	639
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ	640
ΕΦΗΒΕΙΑ	642
ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ	645
Φ. ΓΚΑΡΘΙΑ ΛΟΡΚΑ	648
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	652
ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ	654
ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ	656
ΒΙΒΛΙΟ	659
ΣΠΟΡ	660
ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ	666
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	668
ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	669
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	670

Δεξίωση προς τιμή των αξιωματικών Ε.Δ. και Σ.Α.

Δεξίωση προς τιμή των αξιωματικών που αποφοίτησαν πρόσφατα από τις παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, έδωσε στον Κήπο του Προεδρικού Μεγάρου στις 26-7-86 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, ο αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και υπουργός Εθνικής Αμύνης Γιάννης Χαραλαμπίδης, μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου και εκπρόσωποι κομμάτων, βουλευτές η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας και πολλοί άλλοι καλεσμένοι.

Η ατμόσφαιρα που επικράτησε ήταν εγκάρδια και φιλόξενη, ενώ όλοι οι επίσημοι συνεχάρηκαν τα νέα δυναμικά στελέχη των Ε.Δ. και Σ.Α. και τους ευχήθηκαν κάθε επιτυχία στο ξεκίνημα της νέας λαμπρής σταδιοδρομίας τους.

Πτυχιούχοι της σχολής ξένων γλωσσών

Τα πτυχία σε 73 σπουδαστές - αστυνομικούς που αποφοίτησαν από τη σχολή ξένων γλωσσών της ΕΛ.ΑΣ., μετά από δμηνη εκπαίδευση, επέδωσε στη διάρκεια ειδικής τελετής ο 8' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. αντιστράτηγος Α. Σωτήρης.

Παραβρέθηκαν επίσης: ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ., ο αναπλ. δ/ντής της δ/νσης Αστυνομικής Ακαδημίας του ΥΑΤ, οι διοικητές των Σχολών Αξιωματικών και Αστυφυλάκων ο διοικητής της Σχολής ξένων γλωσσών κ.ά.

Από τη φετινή σειρά αποφοίτησαν: από το Τμήμα Αγγλικών (προχωρημένη βαθμίδα) 28 αστυνομικοί, (μέση βαθμίδα) 39 αστυνομικοί και από το Τμήμα Γαλλικών 6 αστυνομικοί.

Η ορκωμοσία των υπαστυνόμων 8'

Σε επίσημη τελετή που έγινε στις 11 Ιουλίου στις αστυνομικές σχολές ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης επέδωσε τα πτυχία σε 197 νέους υπαστυνόμους 8', της τάξης 1986, (180 άνδρες και 17 γυναίκες).

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν: ο 8' αντιπρόεδρος της Βουλής, ο υπουργός και ο γεν. γραμματέας του Υ.Α.Τ., εκπρόσωποι κομμάτων, η ηγεσία των Ε.Δ. με επικεφαλής τον αρχηγό Γ.Ε.Ε.Θ.Α., ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., ο αρχηγός του Π.Σ., ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί των Ε.Δ. και Σ.Α., καθηγητές της σχολής, άλλοι επίσημοι και συγγενείς των ορκισθέντων αξιωματικών.

Μιλώντας στους αποφοίτους ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Γιάννης Σταύρακας τόνισε τα εξής:

«Οι γνώσεις που αποκτήσατε, κατά τη θητεία σας στα έδρανα της Σχολής, αποτελούν επαρκή εφόδια, προκειμένου να ανταποκριθείτε με επιτυχία στις σημερινές επαγγελματικές σας υποχρεώσεις. Η εποχή μας όμως χαρακτηρίζεται από διαρκείς εξελίξεις και για να μπορέσει κανείς να τις

Ορκίστηκαν οι νέοι ανθυποπυραγοί

Στην τελετή ορκωμοσίας των 39 νέων ανθυποπυραγών που αποφοίτησαν από την Πυρ/κή Σχολή, της τάξης 1986, παρέστη και επέδωσε τα πτυχία ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σαρτζετάκης. Παραβρέθηκαν επίσης: Ο α' αντιπρόεδρος της Βουλής, ο υπουργός και ο γεν. γραμματέας του Υ.Δ.Τ., εκπρόσωποι κομμάτων, οι αρχηγοί Γ.Ε.Ν. και Γ.Ε.Θ.Α., ο αρχηγός και ο α' υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ, στρατιωτικοί ακόλουθοι πρεσβειών, αντιπροσωπείες αξ/κών των Ε.Δ. και Σ.Α., αντιπροσωπείες μαθητών των Σχολών των Ε.Δ. και Σ.Α., συγγενείς των νέων αξιωματικών και πολλοί προσκεκλημένοι.

παρακολουθήσει, πρέπει καθημερινά να καλλιεργεί, να διευρύνει και να αναπροσαρμόζει τις γνώσεις του, διαφορετικά αυτές, πολύ σύντομα, αποκτούν καθαρά μουσειακή αξία. Μην εγκαταλείψετε ποτέ το δρόμο και την προσπάθεια για μάθηση και γνώση. Η έξοδός σας άλλωστε από τη Σχολή, αποτελεί τη ληξιαρχική πράξη της γέννησής σας, ως Αξιωματικών και σημαδεύει την αφετηρία και όχι το τέρμα του δρόμου που έχετε να διανύσετε. Μια διαρκώς διευρυνόμενη γνώση και η προσέγγιση της αυτογνωσίας, που έρχεται μέσα από την πείρα και την άντληση διδαγμάτων από τις επιτυχίες και τις αποτυχίες, πρέπει να αποτελούν πάγιους στόχους και άξονες του προσανατολισμού σας.

Η διαρκής μελέτη και κατανόηση των αιτίων της εγκληματικότητας, πρέπει να αποτελεί καθημερινό μέλημά σας, προκειμένου και εσείς οι ίδιοι να είσαστε πάντοτε προετοιμασμένοι και να μην αιφνιδιαζέστε από τις εξελίξεις και τους υφισταμένους σας να καθοδηγείτε και να διδάσκετε για να μπορούν να συμπορεύονται μαζί σας, αλλά και τους, κατά τομέα, υπεύθυνους κρατικούς φορείς να ενημερώνεται ανάλογα, προκειμένου και το δικό σας έργο να διευκολύνουν και να παίρνουν τα, κατά περίπτωση, προσηκόντα μέτρα της αρμοδιότητάς τους.

Η αστυνομία όπως είναι γνωστό αντιμετωπίζει το έγκλημα ως εμπροσθοφυλακή του κοινωνικού συνόλου, αλλά από την ευθύνη της καταπολέμησής του και τη χάραξη αντιεγκληματικής πολιτικής δεν εξαιρείται κανένας φορέας της κρατικής εξουσίας.

Κατά τη διαχείριση των θεμάτων αστυνόμευσης, να μη σας διαφεύγει ποτέ ότι υπηρετείτε το λαό μιας ελεύθερης και

δημοκρατικής πολιτείας και ότι υπέρτατος ρυθμιστής των ενεργειών σας είναι οι κανόνες του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Οι κανόνες αυτοί είναι εξαιρετικά λεπτοί και ευαίσθητοι και στηρίζονται στην τήρηση του μέτρου, των εναλλακτικών λύσεων και στη δύναμη της λογικής και όχι στην λογική της δύναμης. Γι' αυτό είναι απόλυτη ανάγκη όχι μόνο να εφαρμόζετε το νόμο, αλλά και να εφαρμόζετε αυτόν σύμφωνα με το νόμο, χωρίς να ξεχνάτε ότι ενεργείτε ως άνθρωποι που απευθύνεστε σε ανθρώπους και αποτελείτε και σεις οι ίδιοι μέλη της κοινωνίας την οποία υπηρετείτε.

Συνοψίζοντας τις θέσεις που σας ανέπτυξα, φρονώ ότι η επαγγελματική σας πορεία, τότε μόνο θα είναι επιτυχημένη και θα ανταποκρίνεται στις επιταγές των καιρών, όταν στηρίζεται:

- α) Στην αταλάντευτη πίστη στους κανόνες της δημοκρατικής νομιμότητας.
- β) Στην πλήρη και διαρκώς διευρυνόμενη επαγγελματική σας κατάρτιση.
- γ) Στην επίγνωση των υποχρεώσεών σας απέναντι στον Ελληνικό Λαό και τη βεβαιότητα ότι κάθε προσφορά σας αποτελεί εκπλήρωση χρέους προς αυτόν, με ανταπόδοση τη συμπαράσταση και τη συναντίληψη του στην αποστολή σας, προϋποθέσεις απαραίτητες για να ευδοκιμήσουν οι προσπάθειές σας και να διασφαλισθεί το αναγκαίο όριο ασφάλειας και κοινωνικής γαλήνης...».

Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά αποφοίτησαν από τη Σχολή Αξ/κών της ΕΛ.ΑΣ γυναίκες υπαστυνόμοι, μετά από 3ετή ευδόκιμη εκπαίδευση μαζί με τους άνδρες συναδέλφους τους.

Τους επίσημους υποδέχθηκε η ηγεσία του Π.Σ. με επί κεφαλής τον αρχηγό. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επιθεώρησε το τιμητικό άγημα, ακολούθησε δοξολογία, ορκωμοσία των ανθυποπυραγών, ανάγνωση της ημερήσιας διαταγής και απονομή των πτυχίων.

Μιλώντας στους απόφοιτους ο διοικητής της Πυρ/κής Σχολής τόνισε «τη βεβαιότητά του πως θα τηρήσουν πιστά τον όρκο που έδωσαν και θα ανταποκριθούν επόξια στις προσδοκίες της Πολιτείας και του Ελληνικού Λαού».

Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση προς τιμή των προσκεκλημένων.

Θετικά τα πρώτα αποτελέσματα της εκστρατείας κατά των ναρκωτικών

Η συστηματική και συντονισμένη εκστρατεία που διεξάγει από τις αρχές του καλοκαιριού το υπουργείο Δημόσιας Τάξης και η Ελληνική Αστυνομία σε πανελλήνια κλίμακα, για την εξάλειψη της μαστίγας των ναρκωτικών, δρέπει ήδη τους πρώτους της καρπούς.

Οι ειδικές ομάδες δίωξης ναρκωτικών που λειτουργούν σε κάθε Αστυνομική Διεύθυνση μαζί με τις υπόλοπτες αστυνομικές της υπηρεσίες, κάνουν πολύ αποδοτική δουλειά ειδικά στην επαρχία.

Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στους δημοσιογράφους ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κατά την εβδομαδιαία ενημέρωσή τους, το πρώτο δίμηνο λειτουργίας των ειδικών ομάδων συνελήφθησαν 27 αλλοδαποί και 123 Έλληνες για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Παράλληλα κατασχέθηκαν από τις αστυνομικές αρχές 5.200 γραμμάρια ηρωίνης, 14 κιλά χασίς και διακόσια ναρκωτικά χάπια, ενώ ανακαλύφθηκαν και καταστράφηκαν 1959 χασισόδεντρα. Στο ίδιο χρονικό διάστημα δύο νέοι πέθαναν κάνοντας χρήση ναρκωτικών.

Εντυπωσιακά είναι και τα σχετικά δημοσιεύματα όλων σχεδόν των επαρχιακών εφημερίδων που αναφέρουν σχεδόν καθημερινά συλλήψεις χασισοκαλλιεργητών και εμπόρων ναρκωτικών. (νομός Ηρακλείου 205 χασισόδεντρα, νομός Χανίων 167 χασισόδεντρα κ.λπ.).

Σύντομα θα λειτουργήσει και το Συντονιστικό Όργανο του Υ.Δ.Τ. που θα ασκεί επιτελικό ρόλο, συντονίζοντας τον αγώνα κατά των ναρκωτικών, ενώ ολοκληρώθηκε και το σχετικό νομοσχέδιο για την

καταπολέμησή τους. (στην κατάρτισή του συνεργάστηκαν τα συναρμόδια υπουργεία Υγείας, Νέας Γενιάς, Παιδείας και Δημ. Τάξης.

Αναφερόμενος ο υπουργός στις καταγγελίες των κατοίκων της περιοχής Εξαρχείων πώς καταφέρνουν οι έμποροι ναρκωτικών να «ξεγλυστράνε» από τα χέρια της αστυνομίας τόνισε πως έχουν σίγουρα βάση. Είναι ιδιαίτερα δύσκολο για τους αστυνομικούς να τους συλλάβουν, παρατήρησε. Κι αυτό γιατί και οι έμποροι γνωρίζουν πολύ καλά τους αστυνομικούς που υπηρετούν στη δίωξη ναρκωτικών. Έχουν, δε, επινοήσει ένα σωρό μεθόδους για να καταφέρνουν να ξεφεύγουν χωρίς οι αστυνομικοί να μπορούν να στοιχειοθετήσουν αδίκημα σε βάρος τους.

Τώρα με τις πολλές αστυνομικές ομάδες που θ' ασχολούνται με το αντικείμενο κάπου θα «μπερδευτούν» και οι ίδιοι οι έμποροι και θα δυσκολευτούν να αναγνωρίζουν τους αστυνομικούς που τους παρακολουθούν γι' αυτή τη δράση.

Πάντως αυτή τη στιγμή, πρόσθεσε, δεν θα πρέπει να υπάρχει ούτε ίχνος λαθρέμπορου ναρκωτικών στην πλατεία Εξαρχείων και στις γύρω περιοχές, έπειτα από το συστηματικό «χτένισμα» που της έκανε η Αστυνομία.

Το πρόβλημα «ναρκωτικά», κατέληξε ο υπουργός, δεν είναι όμως καθόλου απλό, ούτε στη δημιουργία αλλά ούτε και στην επίλυσή του. Και δεν δίνεις οριστική απάντηση σ' αυτό όταν οι έμποροι φεύγουν από τα Εξάρχεια, γιατί κάπου αλλού θα πάνε, είναι σίγουρο. Η μαστίγα αυτή πρέπει να χτυπηθεί στη ρίζα, την πηγή της. Η

Ελλάδα βρίσκεται από γεωγραφική πλευρά στο σταυροδρόμι παραγωγών (Ασία) και καταναλωτριών (ΗΠΑ-Ευρώπη) χωρών. Έχει έτσι

την ιδιομορφία να δέχεται το μεγαλύτερο ρεύμα διακίνησης. Το κύκλωμα παραγωγής και διακίνησης τελειοποιεί συνέχεια τις μεθόδους διαφυγής από τις δικτικές αρχές.

Αν δεν αναληφθεί μια πανελλήνια σταυροφορία προς αυτή την κατεύθυνση, αν δεν κερδηθεί από την πλευρά της Πολιτείας και της κοινωνίας αυτός ο αδυσώπητος πόλεμος, θα χάσουμε πολύ σύντομα το καλύτερο και πιο ζωντανό κομμάτι του ελληνικού λαού, τη νεολαία.

Μιλώντας με εκπροσώπους του Συνδέσμου Γονέων Τοξικομανών για τα προβλήματά τους, συγκλονίστηκα. Ζουν οι ίδιοι μαζί με τα παιδιά τους ένα μεγάλο δράμα, προσπαθώντας να τα σώσουν από το βέβαιο θάνατο.

Οι έμποροι, η καρδιά του προβλήματος έχουν ανακαλύψει χιλιάδες τρόπους για να διαφεύγουν τη σύλληψη. Οι αστυνομικοί από την πλευρά τους δεν έχουν όλοι την απαιτούμενη εμπειρία και εξειδίκευση για να ανταποκριθούν με επιτυχία στις σύγχρονες απαιτήσεις. Στην επαρχία τα τελευταία χρόνια έχει πολύ αυξηθεί η καλλιέργεια χασισόδεντρων. Κι όπως είναι γνωστό η χρήση χασίς είναι το «σκαλοπάτι» για τους περισσότερους ναρκομανείς που τους οδηγεί στη χρήση «σκληρών» ναρκωτικών.

Η εκστρατεία που κάνει το Υ.Δ.Τ. σ' ότι αφορά τη σύλληψη των εμπόρων πρέπει να συνοδεύεται και

από την πανελλήνια ενημέρωση και διαφώτιση των πολιτών, μικρών και μεγάλων, για τις συνέπειες από τη χρήση ναρκωτικών.

Με διαφωτιστικές ομιλίες, προβολές ταινιών σε σχολεία, και ιδίως στα γυμνάσια και τα λύκεια να ενημερώνονται οι νέοι μας, βλέποντας πώς καταντάει ο άνθρωπος όταν παίρνει ναρκωτικά.

Η Πολιτεία με τα συναρμόδια υπουργεία κάνει μεγάλες προσπάθειες για την πρόληψη και καταστολή αυτού του φαινομένου.

Ήδη μελετάται η τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας, που θα γίνει πολύ πιο αυστηρή στους παραβάτες.

Υλοποιώντας άμεσα τα σχέδια που μπαίνουν ήδη σε εφαρμογή, ειδική ομάδα από εκπαιδευμένους αστυνομικούς έχει αναχωρήσει για τα νησιά Ρόδο, Μύκονο, Πάρο, Ίο και γενικά όπου υπάρχει τουριστική κίνηση και παρατηρείται αύξηση στη διακίνηση ναρκωτικών, προσπαθώντας να εισχωρήσει στα κυκλώματα και χτυπώντας το κακό στη ρίζα του.

Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, είτε ακόμη είτε ακόμη ότι έχει συζητηθεί με τον υπουργό Υγείας Πρόνοιας κ. Γεννηματά το θέμα δημιουργίας και άλλων θεραπευτηρίων για τοξικομανείς, εκτός αυτών της Πεντέλης και Σίνδου.

Διευκρίνησε ότι έχουν προβλέψει τη δημιουργία δύο τύπων θεραπευτηρίων: το εθελοντικό όπου ο κάθε νέος θα μπορεί να πηγαίνει μόνος του να θεραπευτεί, και το υποχρεωτικό όπου θα επιβάλλεται στο συλληφθέντα για ναρκωτικά να νοσηλευτεί. «Στο θεσμό αυτό στηρίζουμε πολλές ελπίδες για τη σωτηρία των ανθρώπων από τη μάστιγα των ναρκωτικών» τόνισε ο κ. Δροσογιάννης.

Ακόμη είπε ότι θα απασχοληθεί ειδικευμένο προσωπικό που θα αγαπά το έργο του, ώστε να μην παρατηρηθούν περιπτώσεις όπως αυτές που παλιότερα είχαν καταγγελθεί ότι το προσωπικό προμήθευε τους νοσηλευόμενους ναρκωτικά.

Αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Υ.Δ.Τ.

Το Προεδρικό διάταγμα για την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Υ.Δ.Τ. βρίσκεται στην τελική του ευθεία.

Οι νέες ρυθμίσεις που θα υπάρξουν θα βοηθήσουν στην σωστότερη αστυνόμευση της πρωτεύουσας. Πέντε νέες αστυνομικές υποδιευθύνσεις (3 στην Αθήνα, 1 στον Πειραιά και 1 στην Γλυφάδα) θα βοηθήσουν στην αποκέντρωση της Αστυνομίας.

Στόχος του Υ.Δ.Τ. είναι το αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς. Αυτό πρέπει να ελέγχει απόλυτα το χώρο του με πεζούς αστυνομικούς, αφού θα αυξηθεί η δύναμη των τμημάτων.

Έτσι, όταν μια περιοχή επιτηρείται σωστά και αποτελεσματικά δημιουργούνται προϋποθέσεις αποτροπής του εγκλήματος.

Προαγωγή για ανδραγαθία

Προαγωγή για ανδραγαθία στο βαθμό του αρχιφύλακα αποδόθηκε στους αστυφύλακες που τραυματίστηκαν κατά την πυροδότηση του αστυνομικού λεωφορείου στην Καισαριανή (26-11-1985).

Συγκεκριμένα προάχθηκαν: μετά θάνατον ο αστυφύλακας Νικόλαος Γεωργακόπουλος, που τραυματίστηκε θανάσιμα κατά την έκρηξη, και οι αστυφύλακες Νικόλαος Λουρίδης, Εμμανουήλ Φιορέντζης, Νικόλαος Κοκκίνης που τραυματίστηκαν βαριά. Η προαγωγή τους υπολογίζεται από την ημερομηνία του συμβάντος.

Υπενθυμίζουμε πως οι αστυφύλακες μαζί με άλλους συναδέλφους τους βρίσκονταν σε διατεταγμένη υπηρεσία όταν δέχθηκαν την επίθεση αγνώστων. Οι τελευταίοι πυροδότησαν παγιδευμένο Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο τη στιγμή που περνούσε δίπλα του το υπηρεσιακό αστυνομικό λεωφορείο.

Τα Πρατήρια του Μετοχικού Ταμείου Στρατού

Ανακαινίστηκαν τα Πρατήρια ειδών του Μετοχικού Ταμείου Στρατού Αθήνας και Θεσσαλονίκης και βρίσκονται ήδη στη διάθεση του προσωπικού και της Ελληνικής Αστυνομίας.

Υπενθυμίζουμε πως από τα πρατήρια αυτά (Αμερικής 2 - Αθήνα και Τσιμισκή 6 - Θεσσαλονίκη) θα εξυπηρετείται όλο το προσωπικό (στρατιωτικό και πολιτικό) της ΕΛ.Α.Σ. και όχι μόνο όσοι είναι μέτοχοι ή μερισματούχοι του Μετοχικού Ταμείου Στρατού.

Για την ταχύτερη εξυπηρέτηση όλων δικαιούνται να αγοράζουν από αυτά, και για να αποφεύγεται η είσοδος σε μη δικαιούχους, κατά την είσοδο γίνεται έλεγχος με την επίδειξη ταυτότητας ή βιβλιαρίου υγείας.

Ηθικές αμοιβές του προσωπικού της ΕΛ.Α.Σ.

Με το υπ. αριθ. 622/12-12-85 Προεδρικό Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. Α' - 231/31-12-85) καθορίζονται οι ηθικές αμοιβές του προσωπικού του Υ.Δ.Τ.

Συγκεκριμένα στο πρώτο κεφάλαιο του Π.Δ., που αφορά τις ηθικές αμοιβές του αστυνομικού προσωπικού συγκεκριμενοποιούνται η έννοια και τα είδη των ηθικών αμοιβών, ενώ παράλληλα περιγράφεται η ιεράρχισή τους.

Στη συνέχεια, το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στη διαδικασία απονομής των ηθικών αμοιβών, ενώ το τρίτο στον τρόπο που φοριούνται και στους λόγους για τους οποίους αφαιρούνται τα μετάλλια.

Τέλος, το τέταρτο κεφάλαιο ρυθμίζει τις ηθικές αμοιβές του πολιτικού και πυροσβεστικού προσωπικού.

Ο Καθεδρικός ναός του Πόρτο

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Φυσιογνωμία της χώρας

Κράτος της δυτικής Ευρώπης, στο δυτικό τμήμα της Ιβηρικής χερσονήσου, στην ακτή του Ατλαντικού. Ανατολικά και βόρεια συνορεύει με την Ισπανία, ενώ δυτικά και νότια θρέχεται από τον Ατλαντικό Ωκεανό. Έχει έκταση 91.632 τ. χλμ. μαζί με τη Μαδέρα, το Πόρτον Σάντον και τα άλλα νησιά του διαμερίσματος Φουνσάλ καθώς και το νησιωτικό σύμπλεγμα των Αζορών. Ο πληθυσμός της ανέρχεται σε 10.000.000 κατοίκους. Πρωτεύουσα της χώρας είναι η Λισσαβόνα. Πολίτευμα έχει Προεδρική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Η πολιτική της ηγεσία απαρτίζεται από τον Αρχηγό Κράτους το Mario Soares, τον πρωθυπουργό Anibal Cavaco Silva τον υπουργό Εξωτερικών Pires de Miranda τον αρχηγό Αξιωματικής Αντιπολίτευσης (Σοσιαλ.) Almeida Santos...

Η Βουλή: αποτελείται από 250 βουλευτές που εκλέγονται με σύστημα αναλογικής εκπροσώπησης.

Τα πολιτικά κόμματα είναι:

- Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα με (85 βουλευτές). Κεντρώας - κεντροδεξιάς απόκλισης.
- Σοσιαλιστικό κόμμα με (55 βουλευτές). Σοσιαλδημοκρατικής τάσης, περιέχει και στοιχεία ακραιφνώς σοσιαλιστικά, μέλος της σοσιαλιστικής Διεθνούς.
- Δημοκρατικό Ανανεωτικό κόμμα με (45 βουλευτές). Κεντρο-αριστερής απόκλισης κόμμα, που πρόσκειται στο στρατηγό Eanes.

- Κομμουνιστικό κόμμα με (47 βουλευτές). Φιλοσοβιετικό.

- Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα με (20 βουλευτές). Συντηρητικό.

Οι Ένοπλες δυνάμεις αποτελούνται από 73.000 άντρες, και 173.000 εφεδρείες.

Εσωτερική κατάσταση

Πολιτικός τομέας

Η Πορτογαλία οδηγήθηκε σε πρόωρες εκλογές τον Οκτώβριο 1985, μετά την αποχώρηση των Σοσιαλδημοκρατών - λόγω διαφωνίας τους στον χειρισμό της οικονομικής πολιτικής - από την κυβέρνηση Συνασπισμού, στην οποία μετείχαν (διαθέτοντας 75 έδρες στη Βουλή) με τους Σοσιαλιστές (101 έδρες), και η οποία είχε προκύψει από τις εκλογές του Απριλίου 1983.

Οι πρόωρες αυτές εκλογές του Οκτωβρίου 1985 χαρακτηρίστηκαν από:

την ανάδειξη του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος σε πρώτο κόμμα με 85 έδρες,

τη μείωση, στο ήμισυ σχεδόν, της εκλογικής δύναμης του Σοσιαλιστικού κόμματος (55 έδρες έναντι 101 και ποσοστό ψήφων 20,8% έναντι 36,3%) και

τη θεαματική επιτυχία του προσκείμενου στον τ. Πρόεδρο Eanes, νεότευκτου Δημοκρατικού Ανανεωτικού Κόμματος, που απορρόφησε το ήμισυ περίπου των εκλογών του Σοσιαλιστικού Κόμματος και ένα σημαντικό ποσοστό του Κομμουνιστικού.

Όπως προβλεπόταν, στις εκλογές αυτές του 1985 κανένα κόμμα δεν εξασφάλισε αυτοδύναμη κοινοβουλευτική βάση. Εξάλλου, παρά τις παραπάνω σημειούμενες σημαντικές ανακατατάξεις στο συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ των διαφόρων κομμάτων, δεν προέκυψε ουσιαστική μεταβολή στο γενικότερο συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς.

Εντολή για το σχηματισμό κυβέρνησης, μετά τις εκλογές του 1985, έλαβε ο Πρόεδρος του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος κ. Cavaco Silva, ο οποίος και σχημάτισε μονοκομματική κυβέρνηση μειοψηφίας, αμιγώς σοσιαλδημοκρατική, η οποία συνεχίζει να διατηρείται μέχρι σήμερα στην εξουσία.

- Στις προεδρικές εκλογές, που διεξήχθησαν στις 16-1-1986, επικράτησαν, στον α' γύρο, οι Freitas do Amaral τ. ηγέτης του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος με 46,3% των ψήφων και Mario Soares αρχηγός Σοσιαλιστικού Κόμματος με 25,4% των ψήφων. Στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών, στις 16-2-1986, νικητής ανεδείχθη ο M. Soares, που κατώρθωσε να συσπειρώσει περί το πρόσωπό του την ευρύτερη Αριστερά, με ποσοστό 51,28% έναντι 48,72% του F. do Amaral.

Οικονομικός τομέας

Η πορεία της πορτογαλικής οικονομίας το 1984 έχει να παρουσιάσει ορισμένες επιτυχείς προσπάθειες φιλελευθεροποίησης και εκσυγχρονισμού της οικονομικής ζωής, αλλά και υψηλά ποσοστά πληθωρισμού, ανεργίας και ανησυχητικά χαμηλό επίπεδο επενδύσεων.

Για τη νέα σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση, το κυριότερο άμεσο πρόβλημα είναι το οικονομικό, σε συνάρτηση με την είσοδο της Πορτογαλίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από 1-1-1986.

Οι προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού έφεραν τη σφραγίδα της φιλελεύθερης οικονομικής φιλοσοφίας, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ιδιωτική πρωτοβουλία και στον ελεύθερο ανταγωνισμό, σε συνδυασμό με τον εκσυγχρονισμό της κρατικής μηχανής.

Εξωτερική πολιτική

Γενικά

Η ένταξη της Πορτογαλίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτέλεσε πρωταρχικό στόχο της εξωτερικής πολιτικής όλων των πορτογαλικών κυβερνήσεων κατά τα τελευταία χρόνια. Τα πορτογαλικά πολιτικά κόμματα, με εξαίρεση το κομμουνιστικό, υποστήριξαν με ενθουσιασμό την ευρωπαϊκή αυτή επιλογή, με την πεποίθηση ότι η είσοδος της χώρας στην ΕΟΚ θα ενισχύσει τους νεοπαγείς δημοκρατικούς θεσμούς της και θα δώσει αποφασιστική ώθηση στον οικονομικό εκσυγχρονισμό της Πορτογαλίας.

Η προσήλωση της Πορτογαλίας στην Ατλαντική Συμμαχία είναι σταθερή και εδράζεται: στην ομόθυμη υποστήριξη του πολιτικού κόσμου της χώρας, με την εξαίρεση του ΚΚΠ.

Τέλος, η Πορτογαλία καταβάλλει συστηματική προσπάθεια «ανοίγματος» προς τον Τρίτο Κόσμο, με έντονη οικονομική διάσταση, και διατηρεί παραδοσιακά προνομιακές σχέσεις με τη Βραζιλία.

Άξονας της πορτογαλικής πολιτικής «ανοίγματος», με έντονη οικονομική διάσταση, προς τον Τρίτο Κόσμο, αποτελεί η ανασύνδεση της Πορτογαλίας με τις τέως πορτογαλικές κτήσεις στην Αφρική.

Η ανασύνδεση αυτή συντελείται με αρκετή επιτυχία τόσο στην περίπτωση της Μοζαμβίκης όσο και των μικρότερων κρατών Γουϊνέα-Μπισάου και Cabo Verde, που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την πορτογαλική οικονομική και τεχνική βοήθεια.

Αντίθετα οι σχέσεις με την Αγκόλα, έχουν σημειώσει οπισθοδρόμηση (κατηγορίες Λουάντα για ανενόχλητη δράση Unita στο πορτογαλικό έδαφος), που

παρενέβαλε σημαντικό εμπόδιο στην επιδίωξη των Πορτογάλων για τη θεσμοποίηση μίας πολυμερούς συνεργασίας της με τα κράτη της λουσάφωνης Αφρικής (λουσάφωνη = πορτογαλόφωνη).

Πέραν των διμερών τους σχέσεων με τις τέως κτήσεις τους, οι Πορτογάλοι φιλοδοξούν να παίξουν το ρόλο συνδετικού κρίκου μεταξύ των αφρικανικών αυτών χωρών και του Δυτικού Κόσμου, ενισχύοντας έτσι τη θέση τους τόσο στην Αφρική όσο και διεθνώς. Χαρακτηριστικές είναι σχετικά οι τακτικές, αθόρυβες διαβουλεύσεις Πορτογάλων και Αμερικανών επί των προβλημάτων της Νοτιότερης Αφρικής και ειδικότερα της Αγκόλα.

Σχέσεις Ελλάδας-Πορτογαλίας

• Οι **πολιτικές σχέσεις** των δύο χωρών είναι πολύ καλές. Το κλίμα είναι άκρως φιλικό.

Η συνεργασία στους διεθνείς οργανισμούς είναι ικανοποιητική.

• Οι **οικονομικές σχέσεις** Ελλάδας-Πορτογαλίας είναι κυρίως εμπορικού χαρακτήρα. Το διμερές μας εμπόριο παραμένει σε χαμηλά επίπεδα και αφορά σ' ένα περιορισμένο κύκλο προϊόντων, μικρής συνολικά αξίας.

• Οι **μορφωτικές σχέσεις** Ελλάδας-Πορτογαλίας, που διέπονται από τη Μορφωτική Συμφωνία του 1980, η οποία έθεσε τις βάσεις για την ανάπτυξη του τομέα αυτού, παραμένουν εξαιρετικά περιορισμένες.

• Στους τομείς **τουρισμού και αεροπορικών συγκοινωνιών**: Το 1982 υπογράφηκε Πρωτόκολλο τουριστικής συμφωνίας μεταξύ των δύο χωρών. Το 1982 συμφωνήθηκε όπως οι δύο χώρες συνάψουν συμφωνίες στους τομείς του τουρισμού και των αεροπορικών συγκοινωνιών. Κατά την πρόσφατη επίσκεψη του Πορτογάλου ΥΠΕ κ. Miranda, υπογράφηκε αεροπορική συμφωνία μεταξύ Ελλάδας-Πορτογαλίας.

• **Απόδημος ελληνισμός** στην Πορτογαλία: Διαβιούν μόνιμα ελάχιστοι Έλληνες (περί τους 60). Κοινότητα, Εκκλησία, σχολείο ή ιδρύματα δεν υπάρχουν.

• **Ανταλλαγές επισκέψεων** την τελευταία πενταετία:

(α) Από πλευράς Πορτογαλίας – πρωθυπουργός P. Balsemão (1982), Πρόεδρος Eanes (1983), πρωθυπουργός M. Soares (1983), υφυπουργός Εξωτερικών κα Aguiar (1984).

(β) Από πλευράς Ελλάδας – τ. Πρόεδρος Δημοκρατίας κ. Καραμανλής (1981), υφυπουργός Εξωτερικών κ. Βάρφης (1982), αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών κ. Πάγκαλος (1985). Πρόεδρος Δημοκρατίας στην εγκατάσταση Πορτογάλου Προέδρου (1985).

(γ) Μάιος 1986: Επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα του Πορτογάλου ΥΠΕ κ. Pedro Pires de Miranda.

Ο νέος νόμος για «την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Περιφερειακή Ανάπτυξη και τον Δημοκρατικό Προγραμματισμό» μοχλός για τη διασφάλιση της λαϊκής συμμετοχής

Επιμέλεια: Κάτια Σαββίδου

Ελάχιστες μέρες πριν τη λήξη των εργασιών της ολομέλειας της Βουλής και την έναρξη λειτουργίας των θερινών της τμημάτων ψηφίστηκε στο σύνολό του και κατ' αριθμό το νομοσχέδιο «Τοπική Αυτοδιοίκηση - Περιφερειακή Ανάπτυξη και Δημοκρατικός Προγραμματισμός».

Με το νέο αυτό νόμο -που αποτελεί προϊόν όχι μόνο της καταγραμμένης κατάστασης στο χώρο της Τ.Α. αλλά και της υπάρχουσας εμπειρίας από τη λειτουργία θεσμών λαϊκής συμμετοχής από το 1982 μέχρι σήμερα-, επιχειρείται ριζική επανατοποθέτηση και αντιμετώπιση των προβλημάτων που υπάρχουν.

Παράλληλα γίνεται ένα ακόμη, το ουσιαστικότερο ίσως, βήμα στην πορεία για διοικητική, οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική αποκέντρωση με τελικό στόχο τη μεταφορά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας στους πολίτες, στον ίδιο τον Ελληνικό Λαό.

Σήμερα έχουν πια δημιουργηθεί η απαραίτητη δυναμική και οι προϋποθέσεις, ενώ έχουν ωριμάσει οι συνθήκες που θα οδηγήσουν σε νέους ρυθμούς και μορφές ανάπτυξης και οργάνωσης την Ελληνική πολιτεία και κοινωνία.

Η συστηματική αναγνώριση της τωρινής κατάστασης οδηγεί αβίαστα στο συμπέρασμα πως απαιτείται επαναπροσδιορισμός του συστήματος διοίκησης -τοπικής αυτοδιοίκησης και αναπτυξιακής οργάνωσης της χώρας, για τη σωστότερη λειτουργία της ελληνικής πολιτείας, όπως αυτή οριοθετείται μέσα από τη φιλοσοφία και τις επιταγές του Συντάγματος και του δεσφούς προγράμματος οικονομικής ανάπτυξης.

Ο νόμος, αυτές ακριβώς τις απαιτήσεις της σύγχρονης εξέλιξης έρχεται να ικανοποιήσει και ήταν προϊόν συλλογικής δουλειάς ανθρώπων με γνώση πάνω στο θεσμό της αυτοδιοίκησης. Αποτέλεσε καρπό μελέτης διακομματικής επιτροπής όπου συμμετείχαν εκπρόσωποι όχι μόνο κομμάτων αλλά και κοινωνικών φορέων -οργανισμών που

διατύπωσαν τις απόψεις τους.

Προσπαθεί να διασφαλίσει την αυτοτέλεια και την αυτοδυναμία κάθε λειτουργίας και τη σφριγηλότητα κάθε τελικής βαθμίδας διοίκησης, ώστε να αποφεύγεται η διάσπαση ευθυνών και η γραφειοκρατία.

Κατοχυρώνει τη δυναμική πολιτική, διοικητική, οικονομική και τεχνική λειτουργία στους τομείς διοίκησης -τοπικής αυτοδιοίκησης και αναπτυξιακής δράσης ώστε να γίνουν και οι τρεις όσο το δυνατόν αποτελεσματικότεροι.

Λαμβάνει σοβαρά υπόψη την ανθρωπογεωγραφική διάσταση, την επάρκεια πληθυσμού και αναπτυξιακών πόρων για τη στήριξη αντίστοιχων αναπτυξιακών λειτουργιών, την αίσθηση της κοινωνικής, πολιτιστικής, πολιτικής και οικονομικής κοινότητας στη συνείδηση των πολιτών και, τέλος, την ύπαρξη κατάλληλου αστικού κέντρου που θα μπορέσει να αποτελέσει έδρα -διοίκησης και αυτοδιοίκησης, αντανakλώντας με την υπόστασή του την αίσθηση της «κοινότητας» στην περιοχή που εξυπηρετεί.

Η σημερινή προβληματική εικόνα του γεωγραφικού χάρτη της χώρας με τις 6.500 κοινότητες και τους 11.000 οικισμούς (περίπου 2.000 κοινότητες έχουν πληθυσμό κάτω από 200 κατοίκους) δημιουργήθηκε από την ουσιαστική ανυπαρξία συνολικής αντίληψης του χώρου και τις αποσπασματικές ρυθμίσεις που έγιναν κατά καιρούς, νομοθετικές ή άλλες.

Για πρώτη φορά αντιμετωπίζεται με νέα σύγχρονη αντίληψη η ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας και στηρίζεται σε δύο βασικές θέσεις:

■ Η διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση και η αναπτυξιακή διαδικασία αποτελούν ένα ενιαίο και συνεχές σύστημα λειτουργίας της πολιτείας από το επίπεδο της κυβέρνησης μέχρι το επίπεδο του συνεταιρισμού, του συνοικιακού συμβουλίου αλλά και του κάθε πολίτη.

■ Το σύστημα είναι ενιαίο, αλλά η σωστή λειτουργία του επιβάλλει σαφή εσωτερική οργανωτική διαφοροποίηση με καθορισμό των ορίων τόσο από πλευράς κράτους (διοίκησης) όσο και από πλευράς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Αναλυτικά:

■ 1ος βαθμός (άρθρα 1 ως και 18 του νόμου) – νέοι δήμοι

Οι πολυάριθμοι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) μπορούν να συνενωθούν, εθελοντικά, και να αποτελέσουν νέο δήμο. Στους παλιούς Ο.Τ.Α. που θα ενταχθούν στο πρόγραμμα παρέχονται για τρία χρόνια ισχυρά οικονομικά κίνητρα (π.χ. έσοδα από Φ.Π.Α., Π.Δ.Ε. κ.λπ.), καθώς και αναπτυξιακές δυνατότητες. Στη θέση των κοινοτήτων που καταργούνται συστήνονται με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Τοπικά Συμβούλια. Οι αρμοδιότητες και οι πόροι των Τ.Σ. είναι αντίστοιχοι με αυτούς των παλιών κοινοτήτων.

Οι νέοι Δήμοι θα ασκούν όλες τις βασικές αρμοδιότητες της Τ.Α. που καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα των τοπικών υποθέσεων και έργων. Σαν κύριος βαθμός της Τ.Α. ανασυγκροτούνται ανθρωπογεωγραφικά και αλλάζουν ως προς το μέγεθος. Καθορίζουν τον τρόπο ταμειακής και γραμματειακής εξυπηρέτησης των Τ.Σ. από τις δημοτικές υπηρεσίες.

Το προσωπικό των παλιών Ο.Τ.Α. εντάσσεται στους νέους. Διατηρούνται δυναμικοί και οι θεσμοί των Λαϊκών Συνελεύσεων, Συνοικιακών Συμβουλίων και Συνοικιακών Συνελεύσεων που εκφράζουν τη γνώμη τους για όλα τα σοβαρά θέματα του δήμου, την κατάρτιση του δημοτικού προϋπολογισμού και του τεχνικού προγράμματος.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του νέου Δήμου λόγω μεγέθους αλλά και οργάνωσης είναι πια σε θέση να προγραμματίζει την ανάπτυξη του χώρου του, να προτείνει έργα και μέτρα για την ευρύτερη περιοχή (νομό, περιφέρεια) όταν αυτά τον αφορούν. Μπορεί επίσης να χρηματοδοτεί πέρα από τα τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα και έργα, στα πλαίσια προγραμματικών συμβάσεων με άλλους φορείς του δημοσίου τομέα. Το νέο Δημοτικό Συμβούλιο έχει πια αποφασιστική συμμετοχή στη διαδικασία του Δημοκρατικού Προγραμματισμού για την ανάπτυξη της περιοχής του.

■ 2ος βαθμός (άρθρα 19 ως και 60 του νόμου) – νομαρχιακή αυτοδιοίκηση

Θεσμοθετείται η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση με σκοπό την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιφέρειας πάντα με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών στη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων και την όσο το δυνατό μεγαλύτερη συμβολή της Τ.Α. στην αναπτυξιακή διαδικασία. Με την Ν.Α. διευκολύνεται η άσκηση απ' ευθείας

κοινωνικού ελέγχου, η άμεση εξυπηρέτηση των πολιτών, η διατήρηση ιστορικής και κοινωνικής ταυτότητας, συνέδησης και συνέχειας στους κατοίκους κάθε περιοχής, η οργανική υπόσταση των περισσότερων νομών σαν οικονομικών-αγοραστικών κέντρων κ.λπ.

Η ανθρωπογεωγραφική έκτασή της συμπίπτει, γενικά, με τα όρια των σημερινών νομών, ενώ διατηρείται με σαφείς και καθορισμένες αρμοδιότητες η παρουσία της κρατικής διοίκησης (νομαρχία).

Η θεσμοθέτηση της Ν.Α. συνοδεύεται από την μεταφορά ενός μεγάλου αριθμού αρμοδιοτήτων και οικονομικών πόρων από το δημόσιο τομέα σ' αυτή. Το νέο νομαρχιακό συμβούλιο που προβλέπεται από το νόμο αυτό και έρχεται να αντικαταστήσει το Ν.Σ. του ν. 1235/82 εκλέγεται κατά τα 3/4 του με άμεση και καθολική ψηφοφορία. Το υπόλοιπο 1/4 των μελών του απαρτίζεται από αντιπροσώπους επαγγελματικών, επιστημονικών οργανώσεων και του κράτους. Η εκλογή των μελών και του προέδρου του Ν.Σ. γίνεται κάθε 4 χρόνια ταυτόχρονα με τις δημοτικές εκλογές.

Οι νομαρχιακές υπηρεσίες αναδιοργανώνονται για να στηρίξουν αποτελεσματικά την δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση στην οποία δίνεται ευρύτατη δυνατότητα σύστασης νομικών προσώπων, ιδρυμάτων, επιχειρήσεων κ.ά.

■ Η Περιφέρεια, δεν αποτελεί, ουσιαστικά και νομικά, βαθμό αυτοδιοίκησης, αλλά σίγουρα συστήνει βαθμό, στη βάση της περιφερειακής αποκέντρωσης του κρατικού δημόσιου τομέα, της ολοκλήρωσης του δημοκρατικού προγραμματισμού και του εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης (άρθρα 61 ως και 77 του νόμου).

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου η χώρα διαιρείται σε περιφέρειες για να υπάρξει σωστός σχεδιασμός, συντονισμός και εφαρμογή προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης. Κάθε περιφέρεια διαθέτει Περιφερειακό Συμβούλιο με πρόεδρο το γενικό γραμματέα της περιφέρειας και μέλη τους νομάρχες της, τους προέδρους των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και έναν εκπρόσωπο από κάθε Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων των νομών της Περιφέρειας. Συμπερασματικά τα 2/3 των μελών του Π.Σ. είναι αιρετοί εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το Π.Σ. έχει την αρμοδιότητα στο σχεδιασμό και προγραμματισμό σε περιφερειακό επίπεδο, ενώ ολόκληρος ο δημόσιος τομέας ακολουθεί την καινούρια περιφερειακή οργάνωση.

Για πρώτη φορά κατοχυρώνεται νομοθετικά στη χώρα μας μια ολοκληρωμένη πρόταση σχετικά με τη διαδικασία και τα όργανα του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Την ευθύνη για τον συγκερασμό και τη σύνθεση αποκέντρωσης και προγραμματισμού θα έχουν:

- το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (συντονιστική ευθύνη)
- το Περιφερειακό Συμβούλιο, σε περιφερειακό επίπεδο
- το Νομαρχιακό Συμβούλιο, σε επίπεδο νομού
- το Συμβούλιο του Δήμου σε τοπικό επίπεδο και
- το Συνοικιακό Συμβούλιο, η Επιτροπή Γειτονιάς, η Λαϊκή Συνέλευση, σε επίπεδο συνοικίας-γειτονιάς.

Ατέλειες αναπήρων, ηλικίας κάτω των 18 ετών, που έχουν πλήρη παράλυση των κάτω άκρων ή ακρωτηριασμό και των δύο ποδιών

Στις κατηγορίες των αναπήρων, οι οποίοι σύμφωνα με το Ν. 490/76, δικαιούνται να εισάγουν από το εξωτερικό ατελώς επιβατικό αυτοκίνητο, για την εξυπηρέτηση των προσωπικών τους αναγκών, προστέθηκαν, με το άρθρο 86 παρ. 2 του Ν. 1041/80, και οι ανάπηροι Έλληνες πολίτες που έχουν πλήρη παράλυση των κάτω άκρων ή ακρωτηριασμό και των δύο ποδιών, εφόσον οι ανάπηροι αυτοί έχουν ηλικία ανωτέρα των 18 ετών.

Με το άρθρο 59 του Ν. 1591/86 «Ρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, θέσπιση μέτρων για την πάταξη της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ αριθ. 50/24-04-1986 (τεύχος πρώτο) προστέθηκε στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 490/76, εδάφιο σύμφωνα με το οποίο, στις περιπτώσεις που οι ανάπηροι του Ν. 1041/80 είναι ηλικίας κάτω των 18 ετών, το δικαίωμα της ατελούς εισαγωγής επιβατικού αυτοκινήτου (μέχρι 1600 C.C.) παραχωρείται σ' εκείνον που ασκεί τη γονική μέριμνα ή για οποιοδήποτε λόγο έχει την επιτροπεία του ανήλικου ανάπηρου.

Κατά συνέπεια τα πρόσωπα που ασκούν τη γονική μέριμνα ή έχουν την επιτροπεία ανάπηρων ηλικίας κάτω των 18 ετών, οι οποίοι έχουν

πλήρη παράλυση των κάτω άκρων ή ακρωτηριασμό και των δύο ποδιών δικαιούνται, επικαλούμενοι τις διατάξεις του Ν. 490/76 σε συνδυασμό με το άρθρο 86 του Ν. 1041/80 και το άρθρο 59 του Ν. 1591/86 να παραλάβουν με την τήρηση των απαιτούμενων διατυπώσεων επιβατικό αυτοκίνητο, του οποίου ο κυλινδρικός του κινητήρα δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 160 κυβικά εκατοστά, με πλήρη απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης (και καταβολή του τυχόν οφειλόμενου εισαγωγικού δασμού - Ν. 1402/83 άρθρο 79) προκειμένου το αυτοκίνητο αυτό να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά και μόνο για την προσωπική εξυπηρέτηση του ανήλικου ανάπηρου (σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 1 του Ν. 490/76).

Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη

Επιμέλεια : Μαρία Ροδοπούλου

της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του Ν. 490/76 (στην οποία έγινε η σχετική προσθήκη του άρθρου 59 του Ν. 1591/86) η ατέλεια αυτή παρέχεται με τις ίδιες προϋποθέσεις και περιορισμούς και κατά συνέπεια αρμόδια να γνωματεύσει αν ο ανήλικος ανάπηρος έχει πλήρη παράλυση των κάτω άκρων ή ακρωτηριασμό και των δύο ποδιών είναι η Ανωτάτη του Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (ΑΣΥΕ).

Υστερα από αίτηση του προσώπου που ασκεί τη γονική μέριμνα ή έχει την επιτροπεία θα παραπέμπεται από την αρμόδια Τελωνειακή αρχή, θάσει του άρθρου 59 του Ν. 1591/85, ο ανήλικος ανάπηρος στην ΑΣΥΕ για εξέταση προκειμένου να γνωματεύσει αν έχει την αναπηρία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 86 του Ν. 1041/80.

Σχετικά με τη γονική μέριμνα και την επιτροπεία των ανηλίκων, θέματα που ρυθμίζονται από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί και αντικατασταθεί με το Ν. 1329/83, σας γνωρίζουμε, για ενημέρωσή σας, τα ακόλουθα:

Όσον αφορά τη γονική μέριμνα:

α) Η μέριμνα για το ανήλικό τέ-

κνο είναι κατ'έκον και δικαίωμα των γονέων (γονική μέριμνα), οι οποίοι την ασκούν από κοινού:

Σε περίπτωση που η γονική μέριμνα παύει λόγω θανάτου, κήρυξης σε αφάνεια ή έκπτωσης του ενός γονέα, η γονική μέριμνα ανήκει αποκλειστικά στον άλλο.

Αν ο ένας από τους γονείς αδυνατεί να ασκήσει τη γονική μέριμνα για πραγματικούς λόγους ή γιατί είναι ανίκανος ή περιορισμένα ικανός για δικαιοπραξία την ασκεί μόνος ο άλλος γονέας.

β) Αν οι γονείς διαφωνούν κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας, το δε συμφέρον του τέκνου επιβάλλει να ληφθεί απόφαση, αποφασίζει το δικαστήριο.

γ) Στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου (ή διακοπής της συμβίωσης των συζύγων) και εφόσον ζουν και οι δύο γονείς η άσκηση της γονικής μέριμνας ρυθμίζεται από το δικαστήριο. Η άσκηση της γονικής μέριμνας μπορεί να ανατεθεί στον ένα από τους γονείς ή αν αυτοί, συμφωνούν ορίζοντας συγχρόνως τον τόπο διαμονής του τέκνου στους δύο από κοινού. Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά ιδίως να κατανείμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων ή να την αναθέσει σε τρίτον.

δ) Η γονική μέριμνα παύει στο σύνολό της, ως προς τον ένα γονέα αν αυτός εκπέσει ή πεθάνει ή κηρυχθεί σε αφάνεια, και ως προς τους δύο γονείς αν το τέκνο ενηλικιωθεί ή πεθάνει ή κηρυχθεί σε αφάνεια.

ε) Ο γονέας εκπίπτει από τη γονική μέριμνα, αν καταδικάσθηκε τελεσίδικα σε φυλάκιση τουλάχιστο ενός μηνός για αδίκημα που διέπραξε με δόλο και που αφορά τη ζωή, την υγεία και τη ήθη του τέκνου. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο μπορεί να αφαιρέσει από τον γονέα τη γονική μέριμνα και ως προς τα λοιπά τέκνα του.

Όσον αφορά την επιτροπεία:

α) Ο ανήλικος τελεί υπό επίτροπο, όταν δεν υπάρχει γονική μέριμνα ή όταν αποφασίσει το δικαστήριο τον διορισμό επιτρόπου κατά τα άρθρα 1532, 1533 και 1535.

β) Σύμφωνα με τα παραπάνω άρθρα αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σ' αυτό, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο, όπως π.χ. να διορίσει επίτροπο.

γ) Ο επίτροπος διορίζεται από το δικαστήριο (δοτή επιτροπεία).

Με βάση το άρθρο 59 του Ν. 1591/86, μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα της ατελούς εισαγωγής επιβατικού αυτοκινήτου, για λογαριασμό του ανάπηρου ανήλικου, τα παρακάτω πρόσωπα:

- Οι δύο γονείς του ανήλικου από κοινού, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες και οι δύο γονείς ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα.
- Ο ένας γονέας του ανήλικου, εφόσον μόνον αυτός ασκεί κατά νόμο τη γονική μέριμνα
- Ο επίτροπος του ανήλικου, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ανήλικος τελεί υπό επιτροπεία.

— Για τη χορήγηση της ατέλειας θα προσκομίζονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή τα παρακάτω δικαιολογητικά:

Εφόσον το δικαίωμα ατελείας ασκείται και από τους δύο γονείς (στις περιπτώσεις που από κοινού ασκούν τη γονική μέριμνα).

Αίτηση - δήλωση των γονέων, στην οποία θα αναγράφονται τα στοιχεία των ιδίων και του ανήλικου τέκνου τους, ο τόπος της μόνιμης κατοικίας τους, τα στοιχεία του

προς εισαγωγή αυτοκινήτου και στην οποία θα δηλώνουν ότι:

Ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα

Το παραλαμβανόμενο αυτοκίνητο θα χρησιμοποιηθεί για την εξυπηρέτηση των προσωπικών αναγκών του ανάπηρου ανήλικου και

δεν έχει παραληφθεί στο παρελθόν άλλο επιβατικό αυτοκίνητο ατελώς για λογαριασμό του ανάπηρου ανήλικου. Εφόσον έχει παραληφθεί ατελώς άλλο επιβατικό αυτοκίνητο θα προσκομίζονται τα δικαιολογητικά εκείνα που αποδεικνύουν την τελωνειακή τακτοποίησή του (καταβολή δασμών και φόρων, εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου, ατελή μεταβίβαση ή επανεξαγωγή).

Πιστοποιητικό του οικείου Δήμου ή της Κοινότητας, από το οποίο θα προκύπτει ότι το τέκνο τους (για το λογαριασμό του οποίου ασκούν το δικαίωμα ατέλειας) δεν έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του.

Γνωμάτευση της ΑΣΥΕ με την οποία και ύστερα από εξέταση του ανάπηρου ανήλικου, θα αποφαινεται ότι αυτός έχει πλήρη παράλυση των κάτω άκρων ή ακρωτηριασμό και των δύο ποδιών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 του Ν. 1041/80.

Εφόσον το δικαίωμα ατέλειας ασκείται από τον ένα γονέα (στις περιπτώσεις που μόνο αυτός ασκεί τη γονική μέριμνα).

Αίτηση-δήλωση του ενδιαφερόμενου γονέα, στην οποία θα αναγράφονται τα στοιχεία του ίδιου και του ανήλικου τέκνου του, ο τόπος της μόνιμης κατοικίας τους, τα στοιχεία του προς εισαγωγή αυτοκινήτου και στην οποία θα δηλώνει ότι:

Όσα πρέπει
να γνωρίζει
ο καταναλωτής

Υγειονομικός Έλεγχος Παραγωγής και Διάθεσης του Γάλακτος και των προϊόντων του

του αστυκτηνιάτρου - αστυνομικού διευθυντή
Ανδρέα Σ. Αναστασοδίτη

Ο προσδιορισμός της έννοιας του γάλακτος ποικίλει, ανάλογα με τα κριτήρια στα οποία πρέπει να βασισθεί η διατύπωση κάθε ορισμού. Αυτό δικαιολογείται άλλωστε από την διαφορετική σκοπιμότητα και τον τρόπο αξιοποίησης του γάλακτος. Έτσι:

■ **Από πλευράς φυσιολογικής και προέλευσης** το γάλα είναι το προϊόν αρμέγματος των θηλυκών μαστοφόρων ζώων προοριζόμενο για τη διατροφή των νεογνών τους. Ανάλογα με το είδος του γαλακτοφόρου ζώου λέγεται: γάλα κατσίκας, γάλα προβάτου, γάλα βούβαλου, κ.λ.π., ενώ στην περίπτωση που δεν προσδιορίζεται το είδος του ζώου θα εννοείται πάντοτε το γάλα της αγελάδας.

■ **Από πλευράς νομικής και εμπορικής:** ο προσδιορισμός της έννοιας του γάλακτος από νομικής πλευράς υπαγορεύεται από την αναγκαιότητα των απαιτήσεων τις οποίες πρέπει να πληρεί το διατιθέμενο γάλα, ώστε και η βιολογική του αξία να διασφαλίζεται και οι κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία ν' αποφεύγονται. Από πλευράς, λοιπόν, νομικής και εμπορικής γάλα θεωρείται το προϊόν της ολοσχερούς και χωρίς διακοπή άμελης ενός υγιούς γαλακτοφόρου ζώου, που διατρέφεται και ενσταυλίζεται με υγιεινούς όρους και γενικά δεν βρίσκεται σε κατάσταση υπερκόπωσης. Αντίθετα επ' ουδενί λόγω δεν δύναται να θεωρηθεί «γάλα» αυτό που λαμβάνεται 15 ημέρες πριν και 5-8 ημέρες μετά τον τοκετό (λέγεται κόλλοτρο).

■ **Από πλευράς μορφής και σύστασης** το γάλα λέγεται:

– **Γάλα νωπό:** είναι αυτό που καταναλώνεται νωπό χωρίς προηγούμενο θρασμό, που μπορεί όμως, απ' αυτό το λόγο να αποβεί επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

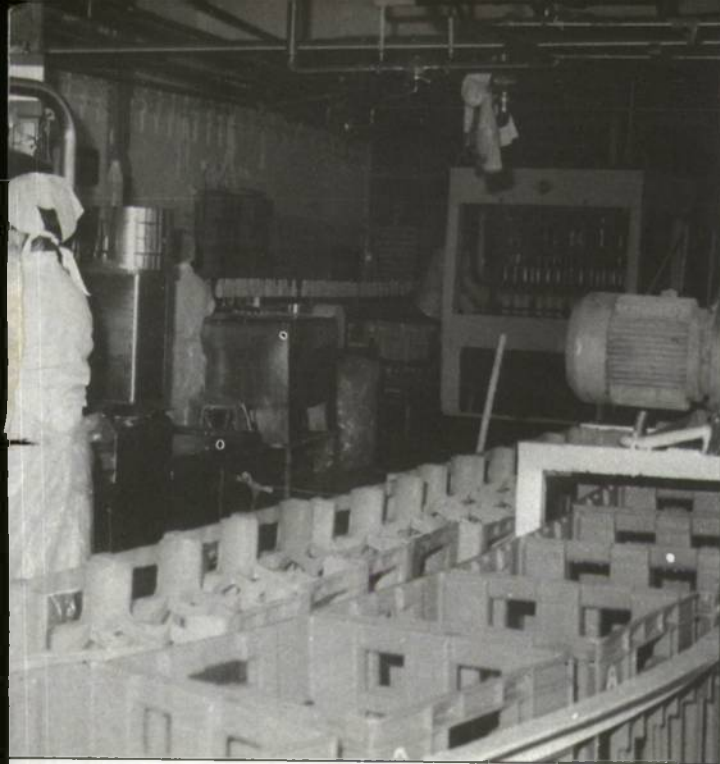
– **Γάλα παστεριωμένο:** είναι νωπό γάλα που προσφέρεται στην κατανάλωση μετά από διαλογή, μηχανικό καθαρισμό και αφού υποστεί την επίδραση της θερμότητας μέσα σε ειδικές εγκαταστάσεις.

– **Γάλα αποστειωμένο:** είναι αυτό που διατίθεται μέσα σε συσκευασίες ερμητικά σφραγισμένες και που έχει υποστεί προηγούμενα την επίδραση υψηλής θερμότητας (115° - 150° C) σε ειδικά συγκροτήματα.

– **Γάλα αφυδατωμένο, συμπυκνωμένο, ζαχαρούχο, κ.λ.π.:** είναι αυτό που όπως θα δούμε παρακάτω, είναι συντηρημένο με διάφορους τεχνολογικούς τρόπους.

Όπως προαναφέρθηκε, το γάλα, δεν αποτελεί μόνο τη μοναδική και πλήρη τροφή των νεογνών των θηλαστικών και του ανθρώπου με τον ερχομό του στη ζωή, αλλά είναι μια από τις σπουδαιότερες πηγές οργανικών και ανόργανων ουσιών για τον ανθρώπινο οργανισμό, είναι δηλαδή τρόφιμο γευστικότατο, εύπεπτο και απαραίτητο για την ανάπτυξη των παιδιών, την συντήρηση των γερόντων, την ανάρρωση των ασθενών και τέλος πολύ χρήσιμο για όλες τις ηλικίες καθώς και τροφή διαίτας για πολλές ασθένειες.

Παλιότερα υπήρχε η εντύπωση ότι το γάλα έπρεπε να καταναλώνεται ωμό, όπως αρμέγεται από το ζώο που προέρχεται, για να μην χάσει καμιά από τις θρεπτικές του ουσίες. Με τις σύγχρονες όμως αντιλήψεις και μελέτες προέκυψε ότι υπάρχει μεγάλος κίνδυνος με την κατανάλωση ωμού γάλακτος,

να μεταδοθούν στον καταναλωτή μικρόβια, επικίνδυνα πολλές φορές, με συνέπεια να προκληθεί βλάβη στην υγεία του. Άρα, ο κίνδυνος από την κατανάλωση ωμού γάλακτος, είναι πολύ μεγαλύτερος από το όφελος που θα προκύψει, ως προς τη θρεπτική του ικανότητα. Κατά συνέπεια η θερμική επεξεργασία (π.χ. παστερίωση) μηδαμινά αλλάζει τη θρεπτική του αξία μπροστά στην ποιοτική βελτίωση που επιτυγχάνεται με την καταστροφή των παθογόνων μικροβίων που μπορεί να βρίσκονται σ' αυτό.

Τα Συστατικά του γάλακτος

Αυτά παράγονται από τα επιθηλιακά κύτταρα του μαστού με την επεξεργασία ουσιών που μεταφέρονται με το αίμα, ενώ άλλα συστατικά μεταφέρονται κατ' ευθείαν στο γάλα με το αίμα, χωρίς καμμία επεξεργασία.

Από τα διάφορα συστατικά του γάλακτος αυτά που συναντώνται σε μεγάλα ποσοστά λέγονται «κύρια συστατικά», ενώ υπάρχουν και άλλα, σε μικρότερα ποσοστά που λέγονται «δευτερεύοντα».

Τα συστατικά του γάλακτος σε εκατοστιαία αναλογία, εξαρτώνται από το είδος του ζώου, τη φυλή, την ηλικία, την τροφή και λοιπούς παράγοντες και είναι τα παρακάτω:

Νερό. Είναι το συστατικό με τη μεγαλύτερη αναλογία, προέρχεται από τον ορό του αίματος και συναντάται σε ποσοστά διάφορα, ανάλογα με το είδος του ζώου, (αγελάδα 87-88% - πρόβατο 80-84% - κατσίκια 85,5% - γυναικά 87-88% κ.λ.π.).

Η παρουσία νερού σε ποσοστά πάνω από τα ποσοστά αυτά θεωρείται νοθεία (γάλα νερωμένο).

Λίπος. Είναι το συστατικό που βρίσκεται στο γάλα σε μορφή λιποσφαιρίων διαφόρων μεγεθών. Τα μεγάλα ανέρχονται στην επιφάνεια του γάλακτος και σχηματίζουν την κρέμα (κορυφή), τα δε μικρότερα παραμένουν μέσα στο γάλα και απαιτείται ειδική επεξεργασία (απόδοση) για τον διαχωρισμό, προς σχηματισμό βούτυρου. Η περιεκτικότητα του λί-

πους στο γάλα, ανάλογα με το είδος του ζώου είναι: αγελάδα 3,5-4,6%, πρόβατο 6-10%, κατσίκια 4,5-5%, γυναικά 3,5-4,6%.

Υδατάνθρακες. Κύριο συστατικό τους είναι η λακτόζη ή γαλακτοσάκχαρο, που βρίσκεται μόνο στο γάλα και του προσδίδει τη χαρακτηριστική γλυκειά γεύση, σχηματίζεται δε στον μαστό από τη γλυκόζη του αίματος. Το ποσοστό είναι: αγελάδα 4,6-4,7%, πρόβατο 4,4-5%, κατσίκια 4,5%, γυναικά 5,5-6,9%.

Πρωτεΐνες (λευκώματα). Η κυριότερη είναι η καζεΐνη του γάλακτος, από την πήξη της οποίας παράγεται το τυρί. Οι πρωτεΐνες περιέχονται στο γάλα σε διάφορα ποσοστά ανάλογα του είδους, έτσι έχουμε στην αγελάδα 3,3-3,9%, πρόβατο 6-6,5%, κατσίκια 3,3-4%, γυναικά 1,2-2,2%.

Ανόργανα άλατα. Τα σπουδαιότερα απ' αυτά είναι το ασβέστιο και ο φωσφόρος, καθ' όσον παίρνουν μέρος στο σχηματισμό του σκελετού των νεαρών ατόμων, ενώ το κάλιο, το χλώριο και το νάτριο υπάρχουν σε ποσότητα ικανοποιητική. Αντίθετα το μαγγάνιο, ο σίδηρος, ο χαλκός και το ιώδιο είναι σε περιορισμένη ποσότητα. Τα ανόργανα άλατα βρίσκονται στο γάλα στα εξής ποσοστά: αγελάδα 0,75%, πρόβατο 1%, κατσίκια 0,8% και γυναικά 0,2-0,3%.

Λοιπά συστατικά του γάλακτος είναι:

Βιταμίνες λιποδιαλυτές, από τις οποίες οι σπουδαιότερες είναι οι Α, Ε και Κ που βρίσκονται σε ικανές ποσότητες, ενώ οι D και F συναντώνται σε μικρότερες ποσότητες.

Βιταμίνες υδροδιαλυτές, όπως είναι οι Β₁, Β₂, Β₆, Β₇, η Βιοτίνη, το Παντοθενικό οξύ, η Β₁₂, η C και η Ρ.

Οι λιποδιαλυτές βιταμίνες πηγαίνουν στο βούτυρο, ενώ οι υδροδιαλυτές παραμένουν στο αποβουτυρωμένο γάλα.

Η περιεκτικότητα του γάλακτος σε βιταμίνες γενικά, εξαρτάται από το είδος του ζώου, τη φυλή και την τροφή.

Διάφορα ένζυμα. Το γάλα είναι πλούσιο σε ένζυμα που προέρχονται είτε από το μαστό είτε από τα βακτήρια του ίδιου και τέτοια είναι η λιπάση, η φωσφατάση, η αμυλάση, η λασκάση, η καταλάση, η γαλακτάση, η υπεροξειδάση κ.λ.π.

Διάφορα κύτταρα των γαλακτοφόρων οδών του μαστού, λευκών αιμοσφαιρίων και βακτηρίων.

Η ετήσια παραγωγή γάλακτος στα διάφορα είδη γαλακτοπαραγωγικών ζώων, ποικίλει ανάλογα με τη φυλή του ζώου, το είδος, τη διατροφή του. Έτσι, κατά μέσο όρο, η αγελάδα παράγει μέχρι 3.000 λίτρα, το πρόβατο 80-130 λίτρα, η κατσίκια 1.000-1.200 λίτρα, η βουβάλα 3.000 λίτρα, η καμήλα 2.000 λίτρα κ.λ.π.

Η θρεπτική αξία του γάλακτος σαν τρόφιμο όπως προαναφέραμε, είναι πολύ μεγάλη γιατί είναι από τα πληρέστερα τρόφιμα και επί πλέον τα συστατικά του είναι αφομοιώσιμα και συμβάλουν ενεργά στην ανάπτυξη των ιστών του οργανισμού του ανθρώπου.

Το οφελιμότερο αυτό τρόφιμο για τη διατροφή του αν-

θρώπου προκειμένου να καταναλωθεί, πρέπει απαραίτητα να είναι υγιεινό, δηλαδή απαλλαγμένο από κάθε στοιχείο που μπορεί να το κάνει, είτε ακατάλληλο και πολλές φορές επιβλαβές, είτε να του μεταβάλει τις οργανοληπτικές του ιδιότητες.

Το γάλα όταν απεκρίνεται από τα μαστικά αδενικά κύτταρα, είναι απαλλαγμένο από μικροοργανισμούς. Όταν όμως συγκεντρώνεται στις γαλακτοφόρους οδούς και φθάνει στον κόλπο του μαστού αρχίζει να μολύνεται από διάφορα βακτήρια και η μόλυνση συνεχίζεται κατά την έξοδό του από τη θηλή του μαστού και την πτώση του στο δοχείο αρμέγματος. Αλλά εκτός από την παραπάνω μόλυνση και το ίδιο το ζώο εάν συμπίσει να είναι άρρωστο, μεταδίδει τα μικρόβια του, στο γάλα, όπως επίσης, το τρίχωμα του ζώου, τα ούρα, τα κόπρανα, ο ίδιος ο άνθρωπος που αρμέγει, το περιβάλλον, οι τροφές, το νερό και άλλα αίτια, μπορεί να γίνουν αφορμή μόλυνσης του γάλακτος.

Πέρα όμως από τη φυσιολογική μικροχλωρίδα, που προέρχεται από τα προαναφερθέντα αίτια και που προκαλεί μεταβολές στα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά του γάλακτος, το γάλα, δυνατόν να φιλοξενεί και παθογόνους για τον άνθρωπο και τα ζώα μικροοργανισμούς, που και εδώ, δυνατόν να προέρχονται, είτε από το ζώο το ίδιο, που παράγει το γάλα, είτε από τον άνθρωπο, ο οποίος μετέχει στην όλη διαδικασία παραλαβής και επεξεργασίας του.

Τέτοιοι μικροοργανισμοί είναι: ο θάκιλος του άνθρακα, ο ιός του αφκόδους πυρετού, οι θρουκέλλες, στρεπτόκοκκοι, σταφυλόκοκκοι, ο θάκιλος της φυματίωσης κ.λπ.

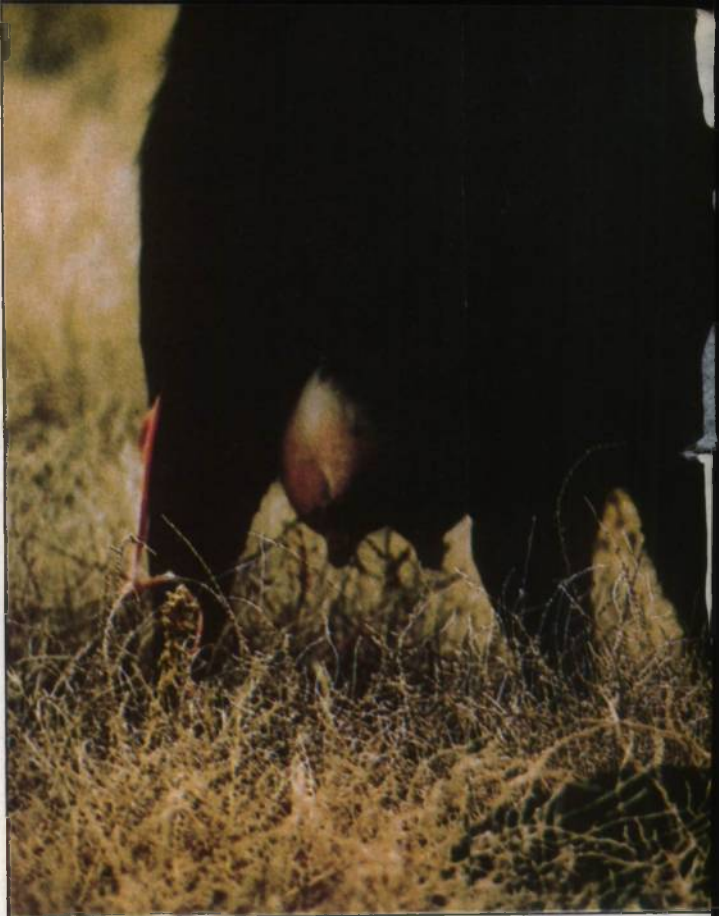
Το φυσιολογικό, υγιές και κωπό γάλα είναι υγρό, υπόλευκο μέχρι κιτρινόλευκο (για το πλήρες γάλα) ενώ είναι λευκοκωανίζον (για το αποθουρωμένο) με οσμή ιδιάζουσα, που θυμίζει το είδος του ζώου, με γεύση υπόγλυκη, δεν έχει πήγματα και όταν θράζεται δεν πήζει αλλά σχηματίζει επιφανειακό υμένιο (κορφή) που παρεμποδίζει την έξοδο ατμών.

Επειδή το γάλα είναι από τα πλέον ευπαθή και ευαλλοίωτα τρόφιμα, αλλά και η ποιότητά του μεταβάλλεται εύκολα και προσφέρεται για νοθεία (με προσθήκη νερού ή με αποθουρωση), είναι απαραίτητος ο έλεγχός του πριν από την παραλαβή του στο σταθμό συγκέντρωσης του εργοστασίου, στο οποίο θα υποστεί την απαιτούμενη εξυγίανση (παστερίωση ή άλλη επεξεργασία) οπότε, στη συνέχεια, διατίθεται για ανθρώπινη κατανάλωση.

Όπως προαναφέρθηκε, το γάλα, προτού διατεθεί στην κατανάλωση εξυγιαίνεται και αποδείχθηκε ότι ο πλέον ικανοποιητικός τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται η καταστροφή όλων των επικίνδυνων βακτηρίων και η μείωση της μικροβιακής χλωρίδας, με όσο το δυνατό μικρότερη επίπτωση στα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και την θρεπτική του αξία, είναι η **παστερίωση**.

Το παστεριωμένο γάλα είναι και υγιεινό και συντηρείται περισσότερο χρόνο, η δε παστερίωση επιτυγχάνεται με δυο τρόπους:

Τη **χαμηλή παστερίωση**, με την οποία το γάλα θερμαίνεται στους 60-65° C επί 30 λεπτά σε ειδικές εγκαταστάσεις, στη συνέχεια ψύχεται στους 10° C, εμφιαλώνεται και διατίθεται στην κατανάλωση, αλλά θα πρέπει να συντηρείται σε θερ-

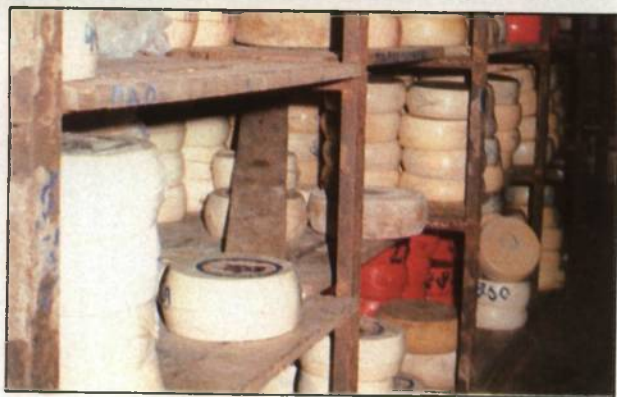
μοκρασία 7° C και για χρονικό διάστημα 48 ωρών από την ημερομηνία παστερίωσης που αναγράφεται και στην συσκευασία.

Την **υψηλή παστερίωση**, κατά την οποία το γάλα θερμαίνεται σε ειδικές εγκαταστάσεις στους 72-73° C επί 15-20 δευτερόλεπτα και στη συνέχεια ψύχεται στους 10° C και αφού εμφιαλωθεί διατίθεται στην κατανάλωση όπως στην προηγούμενη περίπτωση.

Ο άνθρωπος δεν αρκέστηκε στην εξυγίανση του γάλακτος με την παστερίωση και συντήρησή του επί 48 ώρες, αλλά επινόησε και άλλους τρόπους εξυγίανσης και συντήρησης επί μεγαλύτερο χρόνο και τέτοιοι τρόποι είναι:

■ **Αποστείρωση** (γάλα μακράς διαρκείας). Είναι μέθοδος συντήρησης του γάλακτος μακροχρόνια, χωρίς να χάσει τις οργανοληπτικές του ιδιότητες και την θρεπτική του αξία, αλλά συγχρόνως το απαλλάσσει από μικροοργανισμούς που μπορούν να βλάψουν την υγεία του καταναλωτή.

Η αποστείρωση πραγματοποιείται σε εγκαταστάσεις όπου το γάλα προθερμαίνεται στους 65-80° C, ομογενοποιείται, στη συνέχεια θερμαίνεται σε υψηλή θερμοκρασία 135-150° C για

χρονικό διάστημα μερικών δευτερολέπτων (2-4''), ψύχεται στους 20° C, μετά συσκευάζεται και διατίθεται, η δε συντήρησή του γίνεται στην θερμοκρασία του περιβάλλοντος.

■ **Συμπυκνωμένο γάλα**, που διατίθεται σε δύο τύπους - εβαπορέ και σακχαρούχο.

Το **εβαπορέ** είναι προϊόν που παράγεται από κωπό γάλα μετά από συμπύκνωση, δηλαδή αφαίρεση του νερού μέχρι του μισού ποσοστού του αρχικού του όγκου, με εξάτμιση σε ειδικές συσκευές. Στη συνέχεια αποστειρώνεται και τοποθετείται σε μεταλλικά κυτία, αποστειρωμένα, συντηρείται δε για μακρό χρόνο.

Το **σακχαρούχο** προέρχεται από τη συμπύκνωση (αφυδάτωση) του γάλακτος και την προσθήκη καλαμοζάχαρου ή δεξτρώζης και η τεχνική είναι όμοια με την του εβαπορέ.

Κύριες αλλοιώσεις του εγκυτωμένου γάλακτος (εβαπορέ - σακχαρούχο) είναι αλλοιώσεις περιεχόμενου, πηγάματα, αλλοίωση οσμής (ταγγού) αλλοίωση γεύσης (όξινο) αλλοίωση χροιάς (καστανή) και αλλοιώσεις του κυτίου, διόγκωση, οξείδωση, παραμόρφωση κ.λ.π.

■ **Κονιοποιημένο γάλα**, δεν είναι άλλο από το γνωστό μας γάλα σκόνη που παράγεται από το κοινό κωπό γάλα μετά την επεξεργασία αφυδάτωσης και μετατροπής του σε γαλατόσκη με μια σειρά τεχνολογικών διαδικασιών.

Η γαλατόσκη επηρεάζεται εύκολα από την υγρασία, γι' αυτό και για την καλή συντήρησή της τοποθετείται μέσα σε μεταλλικά κυτία ή μέσα σε αδιάβροχα περιτυλίγματα και σε χώρους στεγνούς οπότε συντηρείται μέχρι χρόνο.

Οι κυριότερες αλλοιώσεις της γαλακτόσκονης είναι: η τάγγιση, η ευρωτίαση, η αλλοίωση της χροιάς (καστανή), η αλλοίωση της γεύσης (καμμένου τροφίμου) κ.λ.π.

■ **Άλλα είδη επεξεργασμένου γάλακτος** είναι το παστεριωμένο σοκολατούχο, το αποστειρωμένο σοκολατούχο, το ενισχυμένο γάλα, τα παιδικά γάλατα και τα γαλακτούχα άλευρα.

Τέλος να αναφερθούμε σε συντομία στα προϊόντα που προέρχονται από το γάλα και που είναι εξ' ίσου απαραίτητα για τη διατροφή του ανθρώπου:

Η **Γιαούρτη**, είναι γάλα πηγμένο με τη βοήθεια μικροοργανισμών (*Lactobacillus bulgaricus* ή *Streptococcus thermophilus*) που παίρνει το όνομα του ζώου από το οποίο προέρχεται π.χ. αγελάδας, πρόβειο κ.λ.π. Η γιαούρτη προσφέρεται στην κατανάλωση σε διάφορες μορφές, παραδοσιακή, σακκούλας, βιομηχανική, συμπυκνωμένη, γιαούρτι φρούτων και είναι συσκευασμένη σε πλαστικά κεσεδάκια με διάρκεια συντήρησης από 1 μέχρι 6 εβδομάδες, εξαρτημένης της θερμοκρασίας συντήρησης από τυχόν επιμολύνσεις και από την μέθοδο παρασκευής.

Η κατανάλωση της γιαούρτης για τη διατροφή του ανθρώπου έχει μεγάλη θρεπτική αξία, με πολλές ενεργητικές επιδράσεις στον ανθρώπινο οργανισμό.

Οι αλλοιώσεις που συνήθως παρουσιάζονται στη γιαούρτη είναι: ανάπτυξη μυκήτων (ευρωτίαση), αμυδής σύσταση, υπερβολικός χρωματισμός, αλλοίωση της οσμής, αλλοίωση της γεύσης κ.λ.π.

Το **οξύγαλο** ή **ξυνόγαλο**.

Το **Βούτυρο**.

Η **Κρέμα** και

Τα **διάφορα είδη Τυριών**.

Τα τυριά, σύμφωνα με την τεχνολογία παρασκευής τους, διακρίνονται: στα **μαλακά τυριά** (φέτα, τελεμές, μανούρι) και στα **σκληρά τυριά** (κασέρι, γραβιέρα, κεφαλοτύρι).

Από την ελληνική νομοθεσία προβλέπεται όπως «όλοι οι τυροί φέρουν στη συσκευασία τους τα στοιχεία του παρασκευαστού και την ημερομηνία παρασκευής τους, απαγορευμένης της κατανάλωσής τους προ της πλήρους ωρίμανσης, δηλαδή προ της παρέλευσης δύο (2) μηνών για τα μαλακά τυριά και τριών (3) μηνών για τα σκληρά.

Οι περισσότεροι συχνές αλλοιώσεις των τυριών είναι:

Η **διόγκωση** (φούσκωμα) κύρια των σκληρών τυριών, εξωτερικά σκασίματα, άναμα των τυριών (με κακοσμία), ευρωτίαση, πικρότητα των τυριών, κηλίδες (μαύρες-κόκκινες) στην επιφάνεια, ανώμαλοι χρωματισμοί, παράσιτα τυριών κ.λ.π.

Η λαϊκή κινητοποίηση και η διεθνής συνεργασία στη μάχη κατά των ναρκωτικών

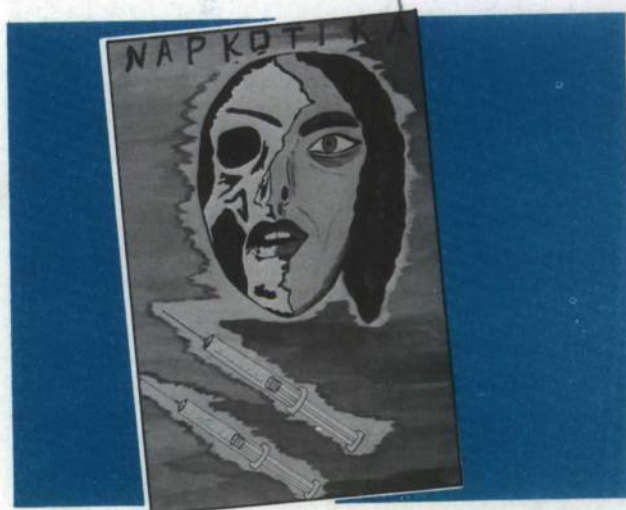
του Θανάση Αλιφέρη, κοινωνιολόγου

Οπως έχουμε επισημάνει σε προηγούμενα άρθρα, η παραγωγή, διακίνηση και αγορά ναρκωτικών έχει πάρει διαστάσεις άμεσης απειλής κατά της ακεραιότητας και της κοινωνικής ανάπτυξης του ανθρώπινου γένους. Μέσα στο όλο φάσμα της παραγωγής - διακίνησης - αγοράς ναρκωτικών εγκλωβίζεται όλο και περισσότερο η κοινωνική, οικονομική και πολιτική δυναμική εξέλιξης της παγκόσμιας κοινότητας.

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε πάλι εδώ, μερικές από τις διαστάσεις του προβλήματος σε οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς των «αναπτυγμένων» (εκβιομηχανοποιημένων) και αναπτυσσόμενων χωρών (του «Τρίτου Κόσμου», κυρίως).

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι για να καλυφθούν οι ανάγκες της παραγωγής, έχει υποταχθεί ένα μεγάλο μέρος της αγροτικής δραστηριότητας μεγάλων περιοχών της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας στην καλλιέργεια ναρκωτικών φυτών. Με αυτό τον τρόπο έχει δημιουργηθεί μια σχέση εξάρτησης της οικονομικής (αγροτικής) εξέλιξης πολλών χωρών του Τρίτου Κόσμου στις ανάγκες και απαιτήσεις της αγοράς ναρκωτικών. Έτσι, θυσιάζονται η καλλιέργεια και παραγωγή βασικών προϊόντων διατροφής πολλών πληθυσμών του «Νότου» για την ικανοποίηση της αγοράς ναρκωτικών «του Βορρά».

Από την άλλη πλευρά, σε χώρες προηγμένης τεχνολογικής και βιομηχανικής ανάπτυξης (δηλαδή της Ευρώπης και της Β. Αμερικής) βλέπουμε ότι οι οικονομικές δομές είναι εξ ίσου ευάλωτες στην παραοικονομική δυναμική της διακίνησης και αγοράς ναρκωτικών. Πιο συγκεκριμένα, στην επίσημη εκτίμηση

από τους αρμόδιους φορείς της κυβέρνησης των Η.Π.Α., υπολογίζεται ότι τα κέρδη που πήγαζαν από την οργανωμένη παράνομη διακίνηση και αγορά ναρκωτικών στις Η.Π.Α., μόνο για το έτος 1985, ανέρχονταν σε 80 δις δολάρια. Τα κέρδη αυτά, και στη Β. Αμερική και στην Ευρώπη, ανακυκλώνονται και διεισδύουν στη «νόμιμη» αγορά με τη μορφή επενδύσεων σε εταιρείες (ακόμα και πολυεθνικές), σε καταθέσεις σε σημαντικές τραπεζικές μονάδες, ακόμα σε οικοδομές και μικρές επιχειρήσεις. Δημιουργείται με αυτό τον τρόπο, μια άμεση εξάρτηση των «θεμιτών» οικονομικών δομών αναπτυγμένων χωρών, στην παραοικονομική και παρασιτική δυναμική της διακίνησης - αγοράς ναρκωτικών.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί εδώ ότι η χρήση ναρκωτικών ουσιών έχει και άμεσες αρνητικές επιπτώσεις για τις κοινωνικές και παραγωγικές σχέσεις στους πληθυσμούς του εκβιομηχανοποιημένου «Βορρά». (Ευρώπη και Β. Αμερική) και αντίστοιχα, της κυρίως αγροτικής οικονομικής περιφέρειας του «Νότου».

Είναι φανερό ότι αρκετοί βασικοί παραγωγικοί φορείς των οικονομιών του Τρίτου Κόσμου και παράλληλα του αναπτυσσόμενου Βορρά έχουν ενταχθεί σε έναν παρα-οικονομικό μηχανισμό. Αυτός ο μηχανισμός στηρίζει άμεσα μια αρνητική κοινωνικο-οικονομική και πολιτική δυναμική εξέλιξης και μετατοπίζει όλο και περισσότερο τις πραγματικές εξουσίες ολόκληρων κοινωνιών, στα πλαίσια σκληρών παρασιτικών κυκλωμάτων παραγωγής, διακίνησης και αγοράς ναρκωτικών.

Αναπτύσσονται, βέβαια, και συσχετισμοί μεταξύ των κυκλωμάτων αυτών με την παράνομη διακίνηση όπλων και με την οικονομική ενίσχυση αρκετών τρομοκρατικών ομάδων – προπάντων στη Μ. Ανατολή και Λατινική Αμερική (είναι γνωστή ακόμα και η πρόσφατη περίπτωση δολοφονίας του υπουργού δικαιοσύνης της Βολιβίας από το παρα-στρατιωτικό σκέλος μιας τοπικής οργάνωσης παραγωγής - διακίνησης ναρκωτικών).

Υπάρχει και μια άλλη, σχετικά καινούρια διάσταση στη διακίνηση ναρκωτικών ιδιαίτερα στις περιφέρειες του Τρίτου Κόσμου και είναι η αυξανόμενη εκμετάλλευση μελών προσφυγικών πληθυσμών – ή ακόμα των περιθωριακών εθνικών μειονοτήτων – για τη μεταφορά ναρκωτικών ουσιών, κυρίως από χώρες της Ασίας στις πρωτεύουσες της Δυτικής Ευρώπης.

Με αυτά τα δεδομένα, αντιλαμβανόμαστε ότι τα ναρκωτικά είναι αληθινά μια άμεση απειλή εναντίον της ακεραιότητας και της κοινωνικής εξέλιξης του ανθρώπινου γένους. Συνεπώς, οι διαστάσεις της αποτελεσματικής αντιμετώπισής τους θα πρέπει να είναι πολύμορφες.

Οι τρεις γνωστοί άξονες πάνω στους οποίους θα κινηθεί είναι: η **πρόληψη**, η **καταστολή** και η **κοινωνική - ψυχολογική αποκατάσταση** των ατόμων που κάνουν χρήση ναρκωτικών. Δημιουργείται όμως με την πάροδο του χρόνου η ανάγκη για συγκεκριμένες εξελίξεις και στους τρεις αυτούς τομείς.

Κατ' αρχήν υπάρχει ανάγκη κάλυψης των συνεχών τεχνολογικών - επιστημονικών εξελίξεων στις μεθόδους παραγωγής - διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Ένα βασικό παράδειγμα είναι το γεγονός ότι ακόμα τα υλικά μέσα αστυνομικής αντιμετώπισης είναι, σε πολλές περιπτώσεις, πρωτόγονα, μπροστά στα τεχνολογικά άλματα που γίνονται μέσα στα εργαστήρια του υπόκοσμου.

Πέρα από οποιαδήποτε αστυνομικά μέτρα καταπολέμησης της παράνομης παραγωγής - διακίνησης - αγοράς ναρκωτικών, χρειάζονται και άλλοι μηχανισμοί αντιμετώπισης. Εδώ διαμορφώνονται δύο βασικές κατευθύνσεις: Η **πρώτη** είναι η ανάγκη συνειδητοποίησης του γεγονότος ότι το πρώτο μέτωπο καταπολέμησης της μάστιγας των ναρκωτικών είναι τα σημεία από τα οποία αυτά διεισδύουν στο κοινωνικό σύνολο – τα σημεία όπου διαμορφώνεται η αγορά. Εδώ βασική προϋπόθεση αποτελεσματικής αντιμετώπισης είναι η σωστή ενημέρωση και η δυναμική συμμετοχή του ίδιου του κοινού στη γενική προσπάθεια καταπολέμησης των ναρκωτικών. Τα ναρκωτικά, σε τελική, ανάλυση, πουλιούνται σε πλατείες, σε σπίτια, σε εργοστάσια και σχολεία. Το πρώτο μέτωπο καταπολέμησής τους, άρα, βρίσκεται στο επίπεδο της καθημερινής κοινωνικής δραστηριότητας και κίνησης. Είναι λοιπόν, απόλυτα απαραίτητη η κινητοποίηση και συμμετοχή του ίδιου του λαού στην άμεση και δυναμική αντιμετώπιση των παρασιτικών κυκλωμάτων διακίνησης - αγοράς ακόμα και παραγωγής ναρκωτικών ουσιών.

Η **δεύτερη** κύρια διάσταση είναι η αντιμετώπιση «κορυφής» – ενάντια στην πλέον πολυεθνική ολιγαρχία η οποία δημιουργεί, ελέγχει και διευρύνει τους μηχανισμούς παραγωγής - διακίνησης και αγοράς ναρκωτικών. Εδώ πρέπει να τονίζεται το γεγονός ότι πρόκειται στην κυριολεξία για αναπτυσσόμενα οικονομικά και κοινωνικο-πολιτικά συμφέροντα και «εξουσίες» ακόμα, που θα πρέπει να χαρακτηριστούν σαν πολυεθνικές. Μια αποτελεσματική στρατηγική οποιασδήποτε κυβέρνησης δεν μπορεί να υλοποιηθεί με απόλυτη επιτυχία, αν αυτή η κυβέρνηση κινείται σε απομόνωση. Καθοριστική σημασία έχει η διακυβερνητική, ή ακόμα και οι πολυκυβερνητικές συνεργασίες, στη δημιουργία και εφαρμογή αποτελεσματικών μηχανισμών αστυνομικής, οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής ακόμα και επιστημονικής αντιμετώπισης της λειτουργίας παραγόντων και κυκλωμάτων παραγωγής, διακίνησης και αγοράς ναρκωτικών.

Η αναγκαιότητα της δημιουργίας ενός ευρύτατου πλαισίου συνεργασίας μεταξύ χωρών - κρατών γι' αυτό το σκοπό έχει γίνει και ένας βασικός παράγοντας στη διαμόρφωση πρόσφατων κατευθύνσεων διεθνών οργανισμών καταπολέμησης ναρκωτικών, όπως οι αρμόδιες επιτροπές του Ο.Η.Ε. και του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Οι προσπάθειες αυτές δίνουν έμφαση στην ανάγκη για τη διεθνή συνεργασία κυρίως με στόχο τη διάσπαση του πλούτου (καταθέσεις σε τράπεζες, περιουσιακά στοιχεία, ακίνητα κ.λ.π.) από τους συγκεκριμένους παράγοντες και τα κυκλώματα που διευθύνουν την παράνομη παραγωγή - διακίνηση και αγορά ναρκωτικών ουσιών.

Σε όλες αυτές τις πρωτοβουλίες η ελληνική κυβέρνηση έχει άμεση και πρωτοποριακή συμμετοχή.

ΟΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Γράφει ο υπαστυνόμος
Βασίλειος Κρομμύδας

Πριν από πολλούς αιώνες, στο γόνιμο δέλτα του Τρίγερη και του Ευφράτη «Το Πνεύμα του Καλού και του Κακού» έδωσε τα σχέδια του τροχού σε κάποιον άγνωστο Σουμέριο. Η αποκάλυψη αυτή καθόρισε αποφασιστικά και για πάντα την πορεία του πολιτισμού και πολύ σύντομα βλέπουμε τον Οιδίποδα και τον πατέρα του να φιλονικούν, γιατί οι άμαξές τους δεν χωρούσαν να περάσουν στο στενό δρόμο της εποχής εκείνης.

Τα χρησιμοποιούμενα όμως μεταφορικά μέσα, ζώηλατα στη ξηρά και αεροκίνητα στη θάλασσα δεν ήταν δυνατό να αποδώσουν περισσότερα στην ταχύτητα, έτσι αναζητήθηκε η μηχανοποίηση της κίνησης.

Τη λύση έδωσε ο Γερμανός Όττο κατά το 1879, με την εφεύρεση του κινητήρα εσωτερικής καύσης, με ύλη τη βενζίνη. Ο κινητήρας αυτός χρησιμοποιήθηκε το 1885 από το Νταίμλερ για την κίνηση αυτοκίνητης άμαξας, που κατά το 1894 ανέπτυξε ταχύτητα 30 χιλ./ώρα.

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κάποια μέρα του 1833 «Ο Θεός άνθρωπος» έστειλε για πρώτη φορά στην Ελλάδα μια δίτροχη άμαξα, που τη χρησιμοποίησε ο Άγγλος Σερ Πότνεϊ Μάλκομ για να μεταφέρει υλικά οικοδομής.

Το 1896 έφθασε στην Ελλάδα το πρώτο επιβατηγό αυτοκίνητο, το 1897 το δεύτερο και στη συνέχεια και άλλα!!!

Η υποδοχή του αυτοκινήτου δεν συνοδεύτηκε από κολακευτικά σχόλια...

Μαινόμενα σιδερένια τέρατα και στοιχεία βαρβαρότητας αποκαλούν τα αυτοκίνητα οι τότε αρθρογράφοι και εμφανίζουν τους πεζούς σαν καταδιωκόμενους... «Ας περιπατήσει, όστις θέλει, την προς ανατολάς του Νέου Φαλήρου παραλιακήν οδόν ή και αυτήν την Λεωφόρον Συγγρού, από του Σταθμού των τροchioδρόμων και εμπρός δια να πεισθή ότι δεν πρόκειται περί αναψυχής, αλλά περί αγωνίας, καθόσον ο περιπατητής οφείλει συνεχώς να στρέφει δεξιά και αριστερά, εμπρός και οπίσω, προς αποφυγήν συγκρούσεως με τα επελαύνοντα αυτοκίνητα».

Σήμερα, οι τροχοί, είτε ατσάλινοι είτε λαστιχένιοι, τραγουδούν τον θρίαμβο της ταχύτητας σε όλες τις μορφές της και οδηγούν τον άνθρωπο στην ευκίνησία της σύγχρονης ζωής.

Η ζωή μας συνδέεται από τις πρώτες της στιγμές με κάποιο αυτοκίνητο. Κάθε νεογέννητο μεταφέρεται στο σπίτι θριαμβευτικά με κάποιο αυτοκίνητο και μεγαλώνοντας με αυτό πηγαίνει στο σχολείο. Η τροφή του, τα ρούχα του και τα υλικά που χρησιμοποιεί μεταφέρονται μ' αυτό. Όταν μεγαλώσει χρησιμοποιεί το αυτοκίνητο για τα ραντεβού του και πηγαиноέρχεται στη δουλειά του, η αναψυχή, οι διακοπές, τα επαγγελματικά ταξίδια του, ακόμη και αυτή η μετάβαση στην τελευταία του κατοικία ικανοποιούνται με ένα αυτοκίνητο.

Η ανακάλυψη του αυτοκινήτου και η εφαρμογή της δεν

μπορούσε να έχει μόνον ευεργετικά αποτελέσματα. «Ουδέν καλόν αμιγές κακού» και αυτό ισχύει για όλες τις ανακαλύψεις. Και η μικρότερη δυσάρεστη συνέπεια από τη χρήση των αυτοκινήτων ήταν τα τροχαία ατυχήματα.

ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΥ

5 Μαρτίου 1907 Αθήνα..... Πύλη Ανδριανού.....

Ο παγερός ήχος του στριγγλισματος των φρένων ενός από τα επτά αυτοκίνητα που κυκλοφορούσαν τότε στην Ελλάδα, ακούστηκε ξαφνικά σε όλη την πρωτεύουσα και το πρώτο τροχαίο ατύχημα στη χώρα μας ήταν γεγονός.

Το πρώτο θύμα της ασφάλτου μια άκακη γυναίκοῦλα που διέσχιζε με τα πόδια τον δρόμο. Ήταν ένα γεγονός που συγκλόνισε το Πανελλήνιο. Ο παγερός ήχος των φρένων και ο θόρυβος της σύγκρουσης εισχωρούσε για πρώτη φορά στην ψυχή του Έλληνα και σιγά-σιγά γινόταν στοιχείο της καθημερινής του ζωής. Πιο πολύ όμως άγγιζε τον κόσμο των συναισθημάτων του και ιδιαίτερα της αγωνίας και του φόβου για το μέλλον.... Η «Φωνή του Λαού», εφημερίδα της τότε εποχής με το στόμα του δημοσιογράφου της έκρουε των κώδωνα του κινδύνου, λέγοντας: «Με τα επτά αυτοκίνητα θρηνούμε θύματα, φανταστείτε όταν γίνουν εβδομήντα!!».

Σήμερα το τροχαίο ατύχημα θεωρείται σαν στοιχείο αναπόσπαστο της καθημερινής ζωής του Έλληνα οδηγού που αποτελεί και την πλειοψηφία του Ελληνικού λαού.

Το πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων είναι παγκόσμιο φαινόμενο και αν κανείς αναλογισθεί ή ψάξει να βρει τις συνέπειες και το κόστος των τροχαίων ατυχημάτων, θα βρεθεί προ εκπλήξεων και ίσως μη αναμενόμενων αριθμών. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο πόλεμος του Βιετνάμ στοίχισε στις Η.Π.Α. 46.000 ζωές συνολικά, ενώ οι πολίτες που σκοτώνονται κάθε χρόνο σε τροχαία ατυχήματα ξεπερνούν τις 42.000...

Ο αριθμός των νεκρών στην Ελλάδα για το 1983 ήταν 1776 ενώ οι τραυματίες 29.960. Οι πιο πάνω αριθμοί σημαίνουν πως σ' ένα χρόνο στον τόπο μας, ένα μεγάλο κεφαλοχώρι ξεκληρίζεται και ολόκληρος ο πληθυσμός μιας πόλης τραυματίζεται.

Πέρα όμως από την άμεση συνέπεια του θανάτου ή του τραυματισμού, υπάρχουν πολλές άλλες συνέπειες και αποτελέσματα, που επέρχονται με τα τροχαία ατυχήματα και εννοούμε φυσικά για τις συναισθηματικές, κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες στο άμεσο και οικογενειακό περιβάλλον.

Η Ελληνική οικονομία επιβαρύνεται κάθε χρόνο με 35 δισεκατομμύρια δραχμές σαν δαπάνες για αποκατάσταση ζημιών, σωματικών βλαβών κ.λπ. χωρίς να υπολογίσουμε την απώλεια εργατικού δυναμικού ή την επί πλέον εργασιακή απασχόληση όσων εργάζονται για την αντιμετώπιση των συνεπειών των τροχαίων ατυχημάτων (γιατροί, νοσοκόμοι, τροχονόμοι, δικαστές, εμπειρογνώμονες, μηχανικοί, λαμαρινάδες κ.λπ.) καθώς και άλλους παράγοντες (όπως π.χ. κρατήσεις, κατασχέσεις, δικαστικοί αγώνες, δανεισμοί, υποθήκες, απώλεια πολύτιμου χρόνου) που αν κοστολογηθούν σύμφωνα με την Ελληνική οικονομική πραγματικότητα, διπλασιάζουν και πλέον τον οικονομικό συντελεστή κάθε τροχαίου ατυχήματος.

Πώς μπορεί όμως κανείς να εμποτίσει σε χρήμα τον πόνο και την ψυχική οδύνη των συγγενών του θύματος ή την ταλαιπωρία μιας ζωής αυτών που έμειναν μόνιμα ανάπηροι και των οικείων τους;

ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Ξεκίνησα με τις συνέπειες των τροχαίων ατυχημάτων χωρίς να αναφερθώ στην έννοια του τροχαίου ατυχήματος και γενικά στα στοιχεία της υπόστασής του, και αυτό, γιατί πιστεύω πως αν κάτι είναι δυνατόν να μας ταρακουνήσει και να μας επιστήσει την προσοχή πάνω στα ατυχήματα αυτά, δεν είναι η απλή αναφορά του ορισμού της έννοιάς τους και των αιτιών ή παραγόντων τους, αλλά η ανάλυση των συνεπειών τους και η προσπάθεια ενσυνείδητης κατανόησής τους.

Τι είναι όμως τροχαίο ατύχημα; Σαν τέτοιο και σύμφωνα με τον ορισμό της παγκόσμιας οργάνωσης υγείας, θεωρείται κάθε ατύχημα που σχετίζεται με μηχανοκίνητο όχημα και συμβαίνει σε δρόμους ή δημόσιους χώρους.

ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Οι παράγοντες των τροχαίων ατυχημάτων είναι πολλοί και οι κυριότεροι απ' αυτούς είναι ο άνθρωπος, το όχημα, ο δρόμος, ο καιρός και η κυκλοφορία.

Στον παράγοντα άνθρωπο παίζουν ρόλο η προσωπικότητα, οι ψυχοσωματικές ικανότητες, η εξάσκηση, η πνευματική καλλιέργεια και ο τρόπος που δέχεται αυτός τις εξωτερικές επιδράσεις σε συνδυασμό με την ικανότητα αντίδρασής του.

Στο όχημα παίζουν ρόλο η ασφάλεια του οχήματος, η τεχνική κατάσταση και οι διαστάσεις του.

Στο δρόμο τον κύριο ρόλο διαδραματίζουν η διαρρύθμιση των δρόμων και διασταυρώσεων, τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά τους, η κατάσταση της επιφάνειας, η σήμανσή τους και οι καιρικές συνθήκες, και τέλος στον παράγοντα κυκλοφορία παίζουν ρόλο τα χαρακτηριστικά: η οργάνωση, ο έλεγχος και η επίβλεψη της κυκλοφορίας.

Τα ΑΙΤΙΑ των τροχαίων ατυχημάτων είναι συνυφασμένα με την έννοια των παραπάνω παραγόντων και ανάγονται σ' αυτούς. Έτσι, μπορούμε να διακρίνουμε τα αίτια σε αρχικά, που ανάγονται στις αρμόδιες αρχές, σε έμμεσα, που ανάγονται σε προϋπάρχουσα ελλαττωματική κατάσταση του οχήματος, του δρόμου ή του καιρού και σε άμεσα που ανάγονται μόνο στον οδηγό.

Ειδικότερα τα άμεσα αίτια μπορούν να συνοψισθούν στις εξής κατηγορίες:

- Άγνοια της έννοιας σήμανση και σηματοδότηση καθώς και των κανόνων κυκλοφορίας.
- Άγνοια των νόμων της φυσικής στους οποίους υπόκειται το κινούμενο όχημα.
- Έλλειψη κυκλοφοριακής συνείδησης.
- Έλλειψη ειδικής πείρας σχετικής με τους κινδύνους της κυκλοφορίας.
- Διάφορες μειονεκτικές καταστάσεις που ανάγονται στον

χαρκτήρα του οδηγού (άκρατος εγωισμός - επιδειξιμανία - νευρική κατάσταση - ενθουσιασμός κ.λπ.).

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Η οδική ασφάλεια και κυκλοφορία αποτελούν αναμφισβήτητα ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της σύγχρονης εποχής. Οι δυσχέρειες της κυκλοφοριακής κίνησης και ο αυξανόμενος κίνδυνος του δρόμου, απασχολούν σήμερα πολλούς επιστημονικούς κύκλους, τις αρχές και το κάθε άτομο.

Μόνη η Πολιτεία, δυστυχώς, δεν είναι δυνατόν να διαθέτει έγκαιρα τα απαιτούμενα μέσα για την αντιμετώπιση των δεινών που προκαλούνται από την κυκλοφορία. Προσπαθεί να κατασκευάσει και να επισκευάσει το οδικό δίκτυο της χώρας και να βελτιώσει γενικά τις κυκλοφοριακές συνθήκες. Με τα όργανά της επιδιώκει με κάθε τρόπο την μείωση των κινδύνων της κυκλοφορίας και των δυσμενών επιπτώσεών της.

Τα αποτελέσματα όμως των προσπαθειών της Πολιτείας και τα μέσα που χρησιμοποιεί για την άνετη κυκλοφορία οχημάτων και πεζών είναι χωρίς αντίκρουσμα, γιατί η άλλη πλευρά, ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ο σοβαρότερος των παραγόντων, είναι γεμάτος από ατέλειες και αδυναμίες, που στρέφονται κατά της ζωής, ακεραιότητας και ασφαλείας των συνανθρώπων του, δηλαδή κατά του εαυτού του...

Ο ΜΕΓΑΣ υπαίτιος των τροχαίων ατυχημάτων είναι και θα παραμείνει, αν δεν συνετισθεί, ο ίδιος ο άνθρωπος, που κατόρθωσε μεν να πετύχει θαυμάσια μηχανολογικά αποτελέσματα στην κίνηση των αυτοκινήτων, να κατασκευάσει θαυμάσιους δρόμους, αλλά δεν κατόρθωσε να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του και να τον υπαγάγει σε νόμους φυσικούς ή μηχανικούς, ούτε πέτυχε να δαμάσει τις ατέλειες του. Από τις διάφορες στατιστικές που υπάρχουν, αποδεικνύεται ότι η ευθύνη του ανθρώπου στην πρόκληση των τροχαίων ατυχημάτων είναι κατά πολύ νεώτερη και περισσότερο στη χώρα μας, που βρίσκεται στην αρχή της μηχανοποίησης και οι περισσότεροι Έλληνες στερούνται κυκλοφοριακής αγωγής και συνείδησης.

Η ΟΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ είναι αποτέλεσμα της αγαθής συνεργασίας και συμμετοχής τόσο των αρμοδίων αρχών και οργάνων της Πολιτείας, όσο και του απλού πολίτη οποιασδήποτε κατηγορίας ή ηλικίας.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Μέσα από τον βρυχηθμό των τροχών και των μηχανών των αυτοκινήτων, ξεπήδησε η ιδέα της ΤΡΟΧΑΙΑΣ, που έχει σαν στόχο να προστατεύει στον ιστό της αράχνης, που τον υπαίρνουν τα μεταφορικά μέσα, και να δημιουργεί ισορροπία μεταξύ των ανθρώπινων απαιτήσεων και της κυκλοφορίας.

Η τροχαία έχει σαν αποστολή την εξασφάλιση συνθηκών άνετης και ασφαλούς κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων, την πρόληψη και έρευνα των τροχαίων ατυχημάτων, την επισήμανση των αιτίων που τα προκάλεσαν, την κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγηση του κοινού, τη δίωξη των παραβα-

τών οδηγών και πεζών και την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας.

Για να ανταποκριθούν στην αποστολή τους οι Υπηρεσίες Τροχαίας εκτός από το ειδικευμένο προσωπικό διαθέτουν και ανάλογο τεχνικό εξοπλισμό με RADAR, R/T, ασύρματους, συσκευές ελέγχου μέθης, αεροχρωματογράφους, συσκευές ελέγχου φώτων, μετρητές ελέγχου καυσασερίων και θορύβων, φωτογραφικές μηχανές, χρονόμετρα, περιπολικά R/T, ανακριτικά αυτοκίνητα, γερανοφόρα, μοτοσυκλέτες R/T, μοτοποδήλατα, μυστικά περιπολικά αυτοκίνητα κ.λπ.

Το μυστικό αυτοκίνητο Τροχαίας Κατερίνης με τη συσκευή RADAR σε ώρα λειτουργίας για καταγραφή ταχύτητας οχημάτων που κινούνται προς τα παράλια Ν. Πιερίας.

ΤΡΟΧΑΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Η καθιέρωση του αυτοκινήτου σαν του κυριότερου μέσου κίνησης και η συνεχής αύξηση του αριθμού των οχημάτων, είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία πολλών υπηρεσιών τροχαίων ανά την Ελλάδα, για την αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων που δημιουργήσε, δημιουργεί και θα δημιουργεί η κυκλοφορία. Από το δημιουργικό αυτό θεσμό, δεν ήταν δυνατό να εξαιρεθεί η «κατοικία των αρχαίων Θεών και των Πιερίδων Μουσών». Ο ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ, μια που αποτελεί πέρασμα και σύνδεση της βόρειας Ελλάδας με τη νότια, βρίσκεται πολύ κοντά στη συμπρωτεύουσα, αποτελεί έναν από τους πιο παραγωγικούς και οικονομικά αναπτυσσόμενους νομούς και τα γεωκοινωνικοπολιτικά δεδομένα του (παραλίες, αρχαιο-τητες, Όλυμπος κ.λπ.) ήταν φυσικό να συγκεντρώνουν την προσοχή πολλών διερχομένων ή επισκεπτών με αυτοκίνητα. Όλα τα παραπάνω, είχαν σα συνέπεια να δέχονται οι δρόμοι της Πιερίας έναν σημαντικό αριθμό οχημάτων και σήμερα, να μπορούμε να πούμε πως το κυκλοφοριακό και

τα μερικότερα προβλήματα που ανακύπτουν απ' αυτό, είναι ένα από τα πιο σημαντικά στην περιοχή.

Η ίδρυση της Τροχαίας στην πρωτεύουσα του νομού, στην Κατερίνη, ήταν μαζί με άλλες, μια σοβαρή αντιμετώπιση του γενικότερου προβλήματος. Σήμερα, λειτουργεί σαν ειδικότερο τμήμα της Αστυνομικής Διεύθυνσης Πιερίας και ασχολείται με ό,τι έχει σχέση με αυτοκίνητο και την οδική ασφάλεια. Το Τμήμα Τροχαίας ασυεγάζεται με όλες τις Αστυνομικές υπηρεσίες της Κατερίνης, στο επί της οδού Μεγ. Αλεξάνδρου Αστυνομικό Κατάστημα.

Κύρια αποστολή της Τροχαίας είναι η εξασφάλιση συνθηκών άνετης, ομαλής και ασφαλούς κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων, η πρόληψη και έρευνα των τροχαίων ατυχημάτων, η δίωξη των παραβατών οδηγών και πεζών η εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας, η κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγηση του κοινού και η αντιμετώπιση των διαφόρων κοινωνικοπολιτιστικών προβλημάτων (Φεστιβάλ, γιορτές, αθλητικοί αγώνες κ.λπ.).

Για να ανταποκριθεί στην αποστολή του, το Τμήμα Τροχαίας Κατερίνης διαθέτει δύναμη 54 αστυνομικών, 8 R/T περιπολικά αυτοκίνητα, 1 ανακριτικό αυτοκίνητο, 2 μυστικά περιπολικά R/T αυτοκίνητα, 10 R/T δίκυκλες μοτοσυκλέτες, 1 μεγάλο RADAR, 1 φορητό RADAR, 1 συσκευή ελέγχου θορύβων, 1 συσκευή ελέγχου φώτων αυτοκινήτων, 1 φωτογραφική μηχανή και αρκετές συσκευές ελέγχου μέθης (ALCOTEST).

Η αστυνόμευση του οδικού δικτύου της περιοχής επιτυγχάνεται με τους κινητούς και στατικούς τροχονόμους, τις περιπολίες με τα R/T δίκυκλα και αυτοκίνητα και με τα συνεργεία τροχονομικού ελέγχου.

Οι περιπολίες εκτός από το κύριο έργο τους για την αστυνόμευση των δρόμων παρέχουν και την απαιτούμενη βοήθεια στους άλλους οδηγούς, που έχουν κάποια ανάγκη.

Στον νομό Πιερίας το οδικό δίκτυο που αστυνομείται η Τροχαία, ανέρχεται σε αρκετές δεκάδες χιλιόμετρα και μπορεί να διακριθεί στις εξής κατηγορίες:

- Βασικό Εθνικό Δίκτυο, που το μήκος ανέρχεται σε 109 χιλιόμετρα συμπεριλαμβανομένου και του τμήματος της οδού ταχείας κυκλοφορίας Θεσσαλονίκης - Κατερίνης.
- Δευτερεύον Εθνικό Δίκτυο, περιλαμβάνει την Εθνική Οδό Κατερίνης - Ελασσόνας, συνολικού μήκους 40 χιλιομέτρων.
- Υπόλοιπο Επαρχιακό και Δημοτικό ή Κοινοτικό δίκτυο που το μήκος του υπολογίζεται σε 300 περίπου χιλιόμετρα.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Τροχαία Κατερίνης είναι όμοια με αυτά των άλλων υπηρεσιών τροχαίας, με

κυριότερα, το κυκλοφοριακό στην πόλη της Κατερίνης και τα παράλια κατά τους θερινούς μήνες και τα τροχαία ατυχήματα, που δυστυχώς, για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω, κυμαίνονται σε μεγάλα ποσοστά σε σχέση με άλλες περιοχές της πατρίδας μας.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ, στην πόλη της Κατερίνης είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα, που επιτείνεται ακόμη περισσότερο τους θερινούς μήνες και αυτό γιατί:

- Η Κατερίνη είναι από τις παλαιότερες πόλεις στην Ελλάδα, με εξίσου παλαιά ρυμοτομικά σχέδια και με συνεχώς αυξανόμενο οικοδομικό οργανισμό την τελευταία δεκαετία.
- Ο νομός ΠΙΕΡΙΑΣ, αποτελεί ένα από τους περισσότερο οικονομικά εύρωστους νομούς της Ελλάδας, με αποτέλεσμα ο καθένας σχεδόν κάτοικός του να διαθέτει από ένα τροχοφόρο όχημα και σε πολλές περιπτώσεις δύο ή τρία.
- Τα γεωφυσικά και πολιτιστικά δεδομένα της περιοχής (παράλεις, αρχαία μνημεία, όμορφες τοποθεσίες με συνδυασμό βουνού και θάλασσας) αποτελούν πόλο έλξης για πολλούς επισκέπτες, Έλληνες και αλλοδαπούς, που δεν διέρχονται απλά από την περιοχή, αλλά παραμένουν επί αρκετές μέρες ή και βδομάδες για να τα χαρούν.

Το κυκλοφοριακό, κατά τους θερινούς μήνες επεκτείνεται και στις παραλιακές κοινότητες και οικισμούς του νομού, αυξάνοντας έτσι το έργο της Τροχαίας.

ΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ Η λέξη τροχαίο ατύχημα, είναι μια συνηθισμένη λέξη στο νομό μας, θαρρείς και είναι συνηφασμένη με την έννοια της περιοχής και αυτό, πολύ εύκολα το διαπιστώνει κανείς, αν ρίξει μια ματιά στις στήλες των τοπικών ή και άλλων εφημερίδων, όπου θα δει καταχωρημένο οπωσδήποτε κάποιο τροχαίο ατύχημα που συνέβη στο νομό ή αν ψάξει τις διάφορες στατιστικές των τροχαίων ατυχημάτων, όπου η περιοχή κατέχει «σημαντική» θέση. Ενδεικτικά παραθέτουμε αμέσως παρακάτω ένα μικρό στατιστικό πίνακα από τα τροχαία ατυχήματα που συνέβησαν στο νομό Πιερίας τα έτη 1984 και 1985, που είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο ή τον τραυματισμό προσώπων, χωρίς μέσα σ' αυτά να υπολογίζονται τα ατυχήματα με υλικές ζημιές και τα οποία είναι τριπλάσια ή τετραπλάσια στον αριθμό από το γενικό σύνολο όλων των άλλων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΑ		ΣΟΒΑΡΑ		ΕΛΑΦΡΑ		ΝΕΚΡΟΙ		ΣΟΒΑΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣ		ΕΛΑΦΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣ	
1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
31	34	41	22	186	231	35	40	68	32	381	439

Όπως βλέπουμε από τα παραπάνω στοιχεία, η αποτίμησή του φόρου αίματος στο βωμό του Μολώχ στο νομό, είναι αρκετά σημαντική και αυτό κυρίως οφείλεται στον μεγάλο αριθμό οχημάτων που δέχονται οι δρόμοι του, στις μεγάλες ταχύτητες που αναπτύσσουν τα οχήματα, λόγω των οδικών δεδομένων (ευθείς δρόμοι, οδός ταχείας κυκλοφορίας, δρόμοι που οδηγούν στις παραλίες) καθώς και στις ιδιαίτερες κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν κυρίως το χειμώνα, αλλά και σε άλλα συγκυριακά γεγονότα (απρόβλεπτα).

Από τα παραπάνω αναφερόμενα εύκολα φαίνεται, ότι κύρια προσπάθεια της Τροχαίας Κατερίνης και συνάμα αποστολή της, είναι η κατά τον καλύτερο τρόπο επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος και η σε καθημερινή βάση φροντίδα για την πρόληψη και μείωση των τροχαίων ατυχημάτων.

Για την καλύτερη επίτευξη του σκοπού της και την ευχερέστερη αντιμετώπιση του όλου θέματος, πιστεύουμε πως δεν αρκεί μόνο η προσπάθεια της αστυνομικής υπηρεσίας της τροχαίας και του προσωπικού της, αλλά απαιτείται να συμβάλλουν, με όλα τα επιτρεπτά και νόμιμα μέσα, όλοι οι συνεργαζόμενοι φορείς, προπάντων όμως οι ίδιοι οι πολίτες, είτε σαν οδηγοί είτε σαν πεζοί, που κυκλοφορούν στους δρόμους. Η κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγηση και συνεργασία με την Τροχαία, θα πρέπει να αποτελεί κύριο μέλημα και φροντίδα όλων μας, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε με μεγαλύτερη ευχέρεια τα εμφανιζόμενα προβλήματα και να περιορίσουμε στο ελάχιστο το «Φόρο αίματος» και τις άλλες δυσάρεστες συνέπειες που προκύπτουν από την κυκλοφορία.

Το τρέχον έτος, 1986, κηρύχθηκε επίσημα, σαν έτος οδικής ασφάλειας για τις Ευρωπαϊκές χώρες και η έννοια της Οδικής Ασφάλειας θα πρέπει να ταλαιπωρήσει κατά πολύ τη σκέψη του καθένα μας. Με σύνθημα τη σκέψη: «ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΤΟ - ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ - ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΧΑΙΑΣ», ως ξεκινήσει ο καθένας μας κάθε προσπάθεια που μπορεί να αποδώσει για το σκοπό αυτό.

Η Τροχαία προσπαθεί και θα προσπαθεί πάντα για την ευόδωση της αποστολής της, χρειάζεται όμως τη συνεργασία και βοήθεια όλων. Μέσα από το περιοδικό μας «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» δίνουμε ορισμένες απλές αλλά χρήσιμες οδηγίες για την κίνηση στους δρόμους, και πιστεύουμε ότι θα διαβασθούν με προσοχή από πολλούς και θα εφαρμοσθούν από ακόμη περισσότερους.

ΠΕΖΟΙ

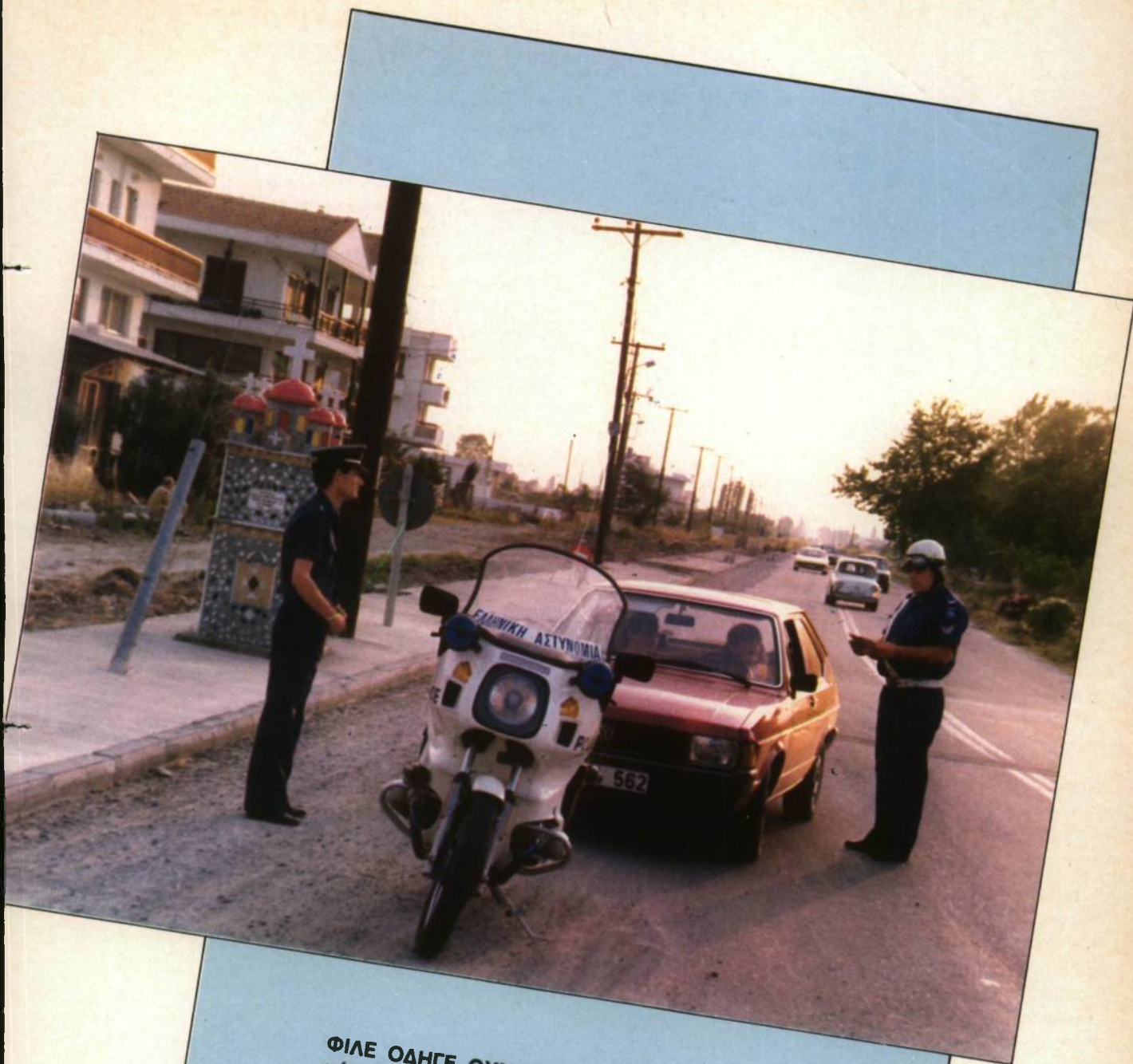
- Πρέπει να βαδίζετε στο πεζοδρόμιο ή στο έρεισμα ή σε άλλους κατάλληλους χώρους και όπου δεν υπάρχουν τέτοιοι χώροι να κινείστε αντίθετα με την κίνηση των οχημάτων.
- Να χρησιμοποιείτε τις διαβάσεις πεζών, τις νησίδες ασφαλείας, τις υπόγειες και εναέριες διαβάσεις, να πειθαρχείτε στις σήματα των σηματοδοτών και των τροχονόμων και να μη διέρχεσθε μπροστά από

σταματημένα οχήματα.

- Να ελέγχετε την κίνηση των οχημάτων κάθε φορά που θέλετε να χρησιμοποιήσετε κάποιο δρόμο και αφού βεβαιωθείτε ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος να διασχίσετε το δρόμο γρήγορα, χωρίς να τρέχετε και με σταθερότητα.
- Στο σκοτάδι ή στο λίγο φωτισμό να φοράτε ή να φέρετε μαζί σας λευκή ενδυμασία ή κάποιο άλλο σημάδι που να σας κάνει εμφανείς.

ΟΔΗΓΟΙ

- Πρέπει να διατηρείτε το όχημά σας σε καλή κατάσταση, να ελέγχετε τακτικά όλα τα συστήματά του, να χρησιμοποιείτε τις ζώνες ασφάλειας και στα δίτροχα να φοράτε το κράνος.
- Να μάθετε καλά τα σήματα κυκλοφορίας, να ακολουθείτε πιστά τις υποδείξεις των σηματοδοτών και των τροχονόμων και να μελετάτε τις διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.
- Να οδηγείτε όταν αισθάνεσθε κουρασμένοι, να ελέγχετε την κίνηση και κατάσταση του οχήματός σας και να ελαττώνετε την ταχύτητα του οχήματος ανάλογα με τις συνθήκες (οδικές-καιρικές-κυκλοφοριακές κ.λπ.) που επικρατούν τη στιγμή που οδηγείτε.
- Να οδηγείτε πάντοτε με ιδιαίτερη προσοχή και να μην αποσπάτε τη σκέψή σας ή την όρασή σας σε πεδία άσχετα με την οδήγηση.
- Να οδηγείτε με μικρές ταχύτητες και να μην βιάζεσθε άσκοπα, αφού στην ουσία δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά χρόνου, ανάμεσα σε ένα όχημα που κινείται με μικρή ταχύτητα και σε ένα άλλο με υπερβολική.
- Να οδηγείτε σταθερά, χωρίς επικίνδυνους ελιγμούς και προσπεράσματα και να ακολουθείτε το δεξιό τμήμα του δρόμου.
- Να χρησιμοποιείτε τα βοηθητικά και προειδοποιητικά όργανα του οχήματός σας (καθρέπτη-φλας-ζώνες ασφαλείας) και γενικά να προσέχετε να μην γίνουν αίτιοι τροχαίου ατυχήματος.
- Αν γίνετε αίτιοι τροχαίου ατυχήματος ή εμπλακείτε σε τέτοιο να βοηθήτε τους παθόντες, να ειδοποιείτε αμέσως την Τροχαία και να δίνετε τα στοιχεία ταυτότητάς σας στους παθόντες, παραμένοντες οπωσδήποτε στον τόπο του ατυχήματος.
- Να προσέχετε πριν ξεκινήσετε να έχετε μαζί σας την άδεια κυκλοφορίας την άδεια οδήγησης και την ασφάλεια του αυτοκινήτου και όταν ξεκινάτε για μεγάλο ταξίδι, να φροντίζετε, αφού ελέγχετε το όχημα, να εφοδιάζεσθε με ορισμένα απαραίτητα ανταλλακτικά που δεν κοστίζουν και είναι ευκολόχρηστα.
- Να συμπεριφέρεσθε καλά στους άλλους οδηγούς, πεζούς και στα όργανα που εκτελούν υπηρεσία τροχαίας.
- Να μην οδηγείτε όταν προηγούμενα έχετε καταναλώσει οινοπνευματώδη ποτά και όταν είσθε άπνοιο ή αισθάνεσθε ζαλισμένοι.

ΦΙΛΕ ΟΔΗΓΕ ΘΥΜΗΣΟΥ.... «Ο δρόμος δεν είναι μόνο δικός σου. Πρόσεχε πάντα όσους κυκλοφορούν πάνω σ' αυτόν και δείξε τον κατάλληλο σεβασμό. Το αυτοκίνητο σου είναι μέσο εξυπηρέτησης και όχι μέσο επίδειξης ή για τεχνικά πειράματα...».

Από την πλευρά της η Τροχαία δεν έχει προκαταβολικά καμμία διαφορά να λύσει με ΚΑΝΕΝΑ... Είναι και θα είναι πάντα στο πλευρό του κάθε Έλληνα, που κυκλοφορεί στους δρόμους της πατρίδας μας, ΠΑΝΕΤΟΙΜΗ να βοηθήσει και να εξυπηρετήσει όποιον, όταν και όπου θα χρειασθεί, στο δύσκολο όμως έργο της, επιθυμεί και ΟΛΩΝ τη συνεργασία.

INTERPOL

Παρουσίαση: Δημήτρης Κάσσιος

Ρώμη, 6 (Του ανταποκριτή μας).

«Με επείγον σήμα της, η Ιντερπόλ πληροφόρησε χτες τις αρχές ασφαλείας της Ιταλίας ότι στο έδαφός της βρίσκονται δυο άτομα «Χ» καταγωγής, τα οποία έχουν σα στόχο τη διενέργεια αεροπειρατείας.

Σύμφωνα με το σήμα της Ιντερπόλ, πρόκειται για έναν άνδρα και μια γυναίκα που αναμένουν εντολή απ' το εξωτερικό, σχετικά με το χρόνο και την πτήση στην οποία θα επιτεθούν».

Παρίσι, 19 (του ανταποκριτή μας)

«Τουλάχιστον τέσσερα άτομα είναι κατά την αστυνομία, αναμεμειγμένα στην έκρηξη της θόμβας που έγινε στα γραφεία της Ιντερπόλ, στο προάστιο του Σεν-Κλου του Παρισιού την περασμένη Παρασκευή. Απ' την έκρηξη τραυματίστηκε ένας φρουρός και προκλήθηκαν πολλές υλικές ζημιές.

Στον τόπο της τρομοκρατικής ενέργειας βρέθηκε προκήρυξη που αναφέρει ότι στόχος ήταν η καταστροφή των συστημάτων επικοινωνίας της Ιντερπόλ».

Η πρώτη είδηση δεν αποτελεί ξάφνιασμα στον αναγνώστη του ημερήσιου Τύπου, αφού παρόμοια σήματα της Ιντερπόλ δημοσιεύονται τακτικά σ' αυτόν και καταδεικνύουν την αδιάκοπη προσφορά υπηρεσιών προς το κοινωνικό σύνολο του διεθνούς αυτού οργανισμού.

Η δεύτερη είδηση σίγουρα αποτελεί έκπληξη και προκαλεί εύλογα ερωτήματα στον αναγνώστη για τη συγκεκριμένη αυτή επιλογή των τρομοκρατών που δεν ήταν κάποια αστυνομική υπηρεσία αλλά η «καρδιά» ενός διεθνούς οργανισμού που έχει σαν αποστολή την πρόληψη και αποτελεσματικότερη δίωξη και καταστολή του διεθνούς εγκλήματος.

Σαν απάντηση στις απορίες αυτές θα πρέπει να δούμε την «ταυτότητα» της Interpol, ποια ήταν η ανάγκη ίδρυσής της, πως είναι οργανωμένη και σε ποιο βαθμό συμβάλλει στην πρόληψη και δίωξη του διεθνούς εγκλήματος.

ΑΝΑΓΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΙΝΤΕΡΠΟΛ

Η ευχέρεια της γρήγορης μετακίνησης με τα σύγχρονα συγκοινωνιακά μέσα και η άνετη χρησιμοποίηση των τηλεπικοινωνιών, ασκούν σοβαρή επίδραση στο είδος και τη μορφή της εγκληματικότητας, μεταβάλλοντας το χαρακτήρα της δράσης των κακοποιών από τοπικό σε διεθνή.

Πολλές χώρες επισήμαναν έγκαιρα το διαρκώς αυξανόμενο κύμα εγκληματικότητας με πρωταγωνιστές τους «διεθνείς» εγκληματίες που εκμεταλλεύονταν τις διαφορές και ατέλειες στις διατάξεις των ποινικών νόμων της χώρας που εγκλημάτισαν και της χώρας που είχαν καταφύγει, με αποτέλεσμα να αποφεύγουν τη σύλληψη και την τιμωρία τους.

Η επισήμανση της αδυναμίας αυτής κατέστησε αισθητή την ανάγκη της δημιουργίας μιας διεθνούς οργάνωσης εγκληματολογικής αστυνομίας, της γνωστής Interpol.

Ο όρος Interpol χρησιμοποιείται σαν τηλεγραφική ή ταχυδρομική διεύθυνση του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας και είναι τα αρχικά των αγγλικών λέξεων international police (Διεθνής αστυνομία).

Το 1914 συγκαλείται στο Μονακό το πρώτο διεθνές αστυνομικό συνέδριο και επισημαίνεται η ανάγκη της διεθνοποίησης των μέσων πάλης, κατά των εγκληματιών και τη δημιουργία, για το σκοπό αυτό, κοινής οργάνωσης.

Το 1923 συγκαλείται στη Βιέννη διεθνές αστυνομικό συνέδριο στο οποίο συμμετέχουν εκπρόσωποι 20 κρατών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Ένα απ' τα σπουδαιότερα επιτεύγματα του συνεδρίου αυτού ήταν η ίδρυση Διεθνούς Επιτροπής Εγκληματολογικής Αστυνομίας. Το 1956 μεταρρυθμίζεται το καταστατικό της και μετονομάζεται σε Διεθνή Οργανισμό Εγκληματολογικής Αστυνομίας (Δ.Ο.Ε.Α.), με έδρα το Παρίσι, γνωστός πλέον ως INTERPOL.

Το έμβλημα της Interpol συνθέτουν ο ζυγός, που συμβολίζει τη δικαιοσύνη, η υδρόγειος, που συμβολίζει την οικουμενικότητα του οργανισμού, το σπαθί που εκφράζει την αποφασιστικότητα της αστυνομικής επέμβασης και οι δάφνες, σύμβολο ειρήνης για την επικράτηση της οποίας η αστυνομία μάχεται καθημερινά.

Για την ανάπτυξη της συνεργασίας των αστυνομικών, η Δ.Ο.Ε.Α ζήτησε από κάθε κράτος να καθορίσει την εξειδικευμένη αστυνομική υπηρεσία (Εθνικό κεντρικό γραφείο), που θα είναι υπεύθυνη για την επικοινωνία με τις άλλες υπηρεσίες του εξωτερικού. Η χώρα μας πρότεινε τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Υπηρεσιών.

Οι ετήσιες γενικές συνελεύσεις της «Διεθνούς Αστυνομίας» παρακολουθούν την ανέλιξη της εγκληματικότητας και μελετούν τα ζητήματα που ανακύπτουν στην πάλη κατά των διεθνών εγκληματιών. Οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων – ευχές και συ-

στάσεις προς τις κυβερνήσεις των χωρών που εκπροσωπούνται στη συνέλευση – είναι πολύτιμες λύσεις δυσχερών αστυνομικών προβλημάτων, όπως η παρακολούθηση και αναζήτηση των διεθνών εγκληματιών, η τελειοποίηση της αστυνομικής τέχνης κ.τ.λ.

Οι αστυνομικοί που εκπροσωπούν, στις γενικές συνελεύσεις τα εθνικά γραφεία των χωρών τους, έρχονται σε επικοινωνία με τους συναδέλφους των άλλων χωρών και ανταλλάσσουν μαζί τους σκέψεις και εμπειρίες πάνω στα τόσο σοβαρά θέματα που τους απασχολούν.

Η παραπέρα εξέλιξη της ασύρματης επικοινωνίας που ήδη βρίσκεται σε ζηλευτά επίπεδα, είναι ένα απ' τα θέματα που συζητείται ευρύτατα, σχεδόν σε κάθε γενική συνέλευση, αφού η σύνδεση των χωρών μελών με τη Γενική Γραμματεία έχει σαν αποτέλεσμα την άμεση επικοινωνία και διεκπεραίωση σε ελάχιστο χρόνο των υποθέσεων που αναφύονται.

Στη 46η ετήσια γενική συνέλευση της Interpol, το Σεπτέμβριο του 1977, στη Στοκχόλμη, εγκρίθηκαν σπουδαία ψηφίσματα για το λαθρεμπόριο, τα ναρκωτικά και ψυχοτροπικά φάρμακα, τις αεροπειρατείες κ.τ.λ. Ακόμα η Γ.Σ. πρότεινε στα εθνικά γραφεία, την ανταλλαγή πληροφοριών για παρόμοια εγκλήματα, χρησιμοποιώντας όλα τα «μέσα επικοινωνίας» που διαθέτουν και τη δημιουργία μηχανισμού ο οποίος να συντονίζει όλες τις δραστηριότητες για την πρόληψη του εγκλήματος.

Στη γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο Tottemolinos της Ισπανίας από τις 5 έως τις 12-10-1982, ανακοινώθηκαν οι μελλοντικοί στόχοι του οργανισμού, ο σπουδαιότερος απ' τους οποίους είναι η εφαρμογή του συστήματος του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Ακόμα επισημάνθηκε η ανάγκη της βελτίωσης των εργασιών που χρησιμοποιούνται για την εξιχνίαση εγκλημάτων, η προαγωγή της διεθνούς αστυνομικής τηλεπικοινωνίας και εξετάστηκε η δυνατότητα να συμπεριληφθεί στο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο της Interpol και το FACSIMILE σύστημα, δηλαδή ένα είδος τηλεαντιγραφικού συστήματος που θα καθιστά δυνατή τη τηλεμεταβίβαση εγγράφων, κειμένων, υπογραφών και σχεδιαγραμμάτων με ενσύρματη ή ασύρματη επικοινωνία.

54η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η τελευταία γενική συνέλευση του Δ.Ο.Ε.Α – Interpol (54η σύνοδος) πραγματοποιήθηκε στην Ουάσιγκτον Η.Π.Α. από τις 29-9-85 έως τις 8-10-85. Το εθνικό γραφείο Interpol Ελλάδας εκπροσώπησε στη συνέλευση ο αστυνομικός υποδιευθυντής Δημήτριος Μπαμπίλης.

Συμμετείχαν εκπρόσωποι από 115 χώρες - μέλη του Οργανισμού και παρατηρητές από διεθνείς οργανώσεις (τον ΟΗΕ, τη διεθνή ένωση αεροπορικών μεταφορών (IATA), το διεθνή οργανισμό πολιτικής αεροπορίας, τη διεθνή ένωση αρχηγών αστυνομιών

κ.τ.λ.).

Την τελετή έναρξης των εργασιών κήρυξε ο πρόεδρος της Interpol κ. Simpson ο οποίος αφού καλωσόρισε τους εκπροσώπους, έδωσε το λόγο στον υπουργό Δικαιοσύνης των Η.Π.Α. κ. Edwin Meese, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, είπε:

«... Το πνεύμα της Interpol είναι να διευκολύνει τη συνεργασία για την πρόληψη και καταστολή των εγκλημάτων του κοινού ποινικού Δικαίου και αυτό επιτυγχάνεται χωρίς τη δημιουργία μιας υπερεθνικής αστυνομίας...»

... Ο ιδιόμορφος χαρακτήρας της Interpol οφείλεται στο σκοπό της ίδρυσής της. Κινείται μέσα στα πλαίσια των νόμων κάθε κράτους-μέλους καθώς επίσης και εντός των διατάξεων του δικού τους Συντάγματος.

Δια μέσου του τηλεπικοινωνιακού συστήματος της Interpol, ακόμα και η μικρότερη και η πλέον απομακρυσμένη αστυνομική υπηρεσία μπορεί να συντονίσει τις έρευνές της με τις αστυνομίες 138 χωρών ανά τον κόσμο.

Υπερνικώντας διαφορές στη γλώσσα, μόρφωση και ακόμα στο σύστημα της ποινικής δικαιοσύνης, έχει γίνει το «μακρύ χέρι του νόμου» ανά την υφήλιο...».

Κατά τη διάρκεια της 54ης γενικής συνέλευσης διεξήχθησαν πολλές συζητήσεις και λήφθηκαν αποφάσεις για κοινά θέματα όπως την ικανοποίηση αιτημάτων για συμμετοχή στην Interpol νέων χωρών, τη σύσταση στην έδρα της Γενικής Γραμματείας της Interpol ειδικού γραφείου - Γραμματείας, που θα χειρίζεται θέματα αποκλειστικά των Ευρωπαϊκών χωρών - μελών της Interpol, τη σύσταση περιφερειακού γραφείου στο BUENOS AIRES με κύριο σκοπό το συντονισμό των Εθνικών Κεντρικών Γραφείων των χωρών-μελών της Ν. Αμερικής, τον παραπέρα εξοπλισμό του τηλεπικοινωνιακού δικτύου, τη διεθνή συνεργασία για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της εμπορίας ναρκωτικών και των οικονομικών εγκλημάτων κ.τ.λ.

Η γενική συνέλευση εξέλεξε στη θέση του γενικού γραμματέα της Interpol, τον κ. Raymond Kendall. Ο κ. Kendall είναι ο πρώτος Βρετανός αστυνομικός που καταλαμβάνει αυτή τη θέση. Στη βρετανική Μητροπολιτική αστυνομία κατατάχθηκε το 1962 και το 1980 προήχθηκε στο βαθμό του γενικού αστυνομικού διευθυντή. Το 1971 αποσπάστηκε στο αρχηγείο της Interpol για να διευθύνει τη μονάδα διώξης ναρκωτικών. Μιλάει άπταιστα γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά και σουαχίλι.

ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Τα τηλεπικοινωνιακά μέσα που χρησιμοποιούν τα εθνικά κεντρικά γραφεία, τηλέτυπα, ραδιοσύρματα, έχουν σα σκοπό την αύξηση και επιτάχυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ

των Ε.Κ.Γ. των χωρών-μελών της Interpol και της Γενικής Γραμματείας, σε όλα τα θέματα που σχετίζονται με τις μεθόδους, τον εξοπλισμό και τις κινήσεις των εγκληματιών και των υπόπτων.

Το αστυνομικό συνέδριο του 1923, στη Βιέννη, είχε καθορίσει τρόπο άμεσης επικοινωνίας των διαφόρων αστυνομιών, παρακάμπτοντας τη διπλωματική οδό. Η γενική συνέλευση του 1951, στη Λισσαβώνα, έλαβε αποφάσεις για την ίδρυση ραδιογραφικού δικτύου. Στη συνέχεια ο Δ.Ο.Ε.Α. κατέστησε διεθνές ραδιογραφικό δίκτυο αστυνομίας με είκοσι σταθμούς που καλύπτει ολόκληρη τη Δυτ. Ευρώπη, τις Σκανδιναβικές χώρες, τη Βόρεια και Νότια Αμερική και τις χώρες της «Εγγύς και Μέσης» Ανατολής.

Σήμερα υφίσταται αυτόνομο δίκτυο τηλεπικοινωνίας (RADIO - INTERPOL), που καλύπτει και τις 138 χώρες-μέλη του οργανισμού. Ένα ηλεκτρονικό σύστημα IRQ επιτρέπει την αυτόματη διόρθωση λαθών στη μεταβίβαση ενός σήματος, που οφείλονται σε κάποια πιθανή αιτία, καιρικές συνθήκες κ.τ.λ.

Ακόμα, ο Δ.Ο.Ε.Α., χρησιμοποιεί διεθνή αστυνομικό τηλεγραφικό κώδικα και φωτοτηλεγραφικό σύστημα για την άμεση μεταβίβαση φωτογραφιών, αποτυπωμάτων και άλλων απαραίτητων στοιχείων.

Η «ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ» ΤΗΣ ΙΝΤΕΡΠΟΛ

Αν και το όνομα «Ιντερπόλ» σημαίνει διεθνής αστυνομικός οργανισμός δίωξης του εγκλήματος, η Ιντερπόλ δεν είναι μια διεθνής αστυνομική δύναμη αλλά ένα κέντρο υπερτηλεπικοινωνιών με πλήρες και τέλειο αρχείο που συντονίζει τις αστυνομίες όλου του κόσμου.

Συγκεντρώνει τις αγγελίες καταζητουμένων ατόμων ολοκλήρου του κόσμου και δέχεται περίπου 60.000 δελτία εγκληματικότητας το χρόνο. Τηρεί αρχείο των διεθνών κακοποιών που περιλαμβάνει περισσότερα από 400.000 ονόματα (πραγματικά και ψευδώνυμα).

Η Ιντερπόλ έχει συνεχή και άμεση επαφή με τις αστυνομίες-μέλη της και χρησιμοποιεί τα καλύτερα και τελειότερα δίκτυα διερεύνησης και πληροφόρησης σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Το κύριο έργο της είναι η παρακολούθηση των διεθνών κακοποιών και η ενημέρωση των αστυνομιών των διαφόρων χωρών για τη λήψη των ενδεικνυόμενων προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων.

REVUE INTERNATIONALE DE POLICE CRIMINELLE

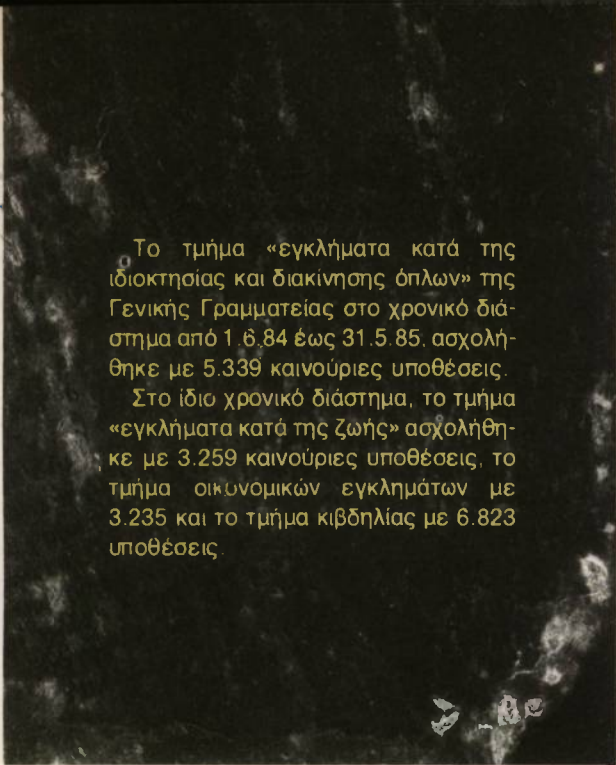

PUBLICATION OFFICIELLE
DE L'ORGANISATION
INTERNATIONALE DE
POLICE CRIMINELLE
(INTERPOL)

► Το καλαίσθητο μηνιαίο περιοδικό της Ιντερπόλ που εκδίδεται σε τέσσερις γλώσσες, αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά και ισπανικά.

► Στιγμιότυπο από τις εργασίες της 54ης γενικής συνέλευσης της Ιντερπόλ, στην Ουάσιγκτον.

Το τμήμα «εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και διακίνησης όπλων» της Γενικής Γραμματείας στο χρονικό διάστημα από 1.6.84 έως 31.5.85, ασχολήθηκε με 5.339 καινούριες υποθέσεις.

Στο ίδιο χρονικό διάστημα, το τμήμα «εγκλήματα κατά της ζωής» ασχολήθηκε με 3.259 καινούριες υποθέσεις, το τμήμα οικονομικών εγκλημάτων με 3.235 και το τμήμα κιβδηλίας με 6.823 υποθέσεις.

Ο γ.γ. της Ιντερπόλ κ. Raymond Kéndall.

Οι υποθέσεις ναρκωτικών έχουν γίνει ρουτίνα για την Ιντερπόλ. Με τη συνεργασία των εθνικών γραφείων των κρατών-μελών επιτυγχάνεται η συχνή σύλληψη «διεθνών» εμπόρων ναρκωτικών. Ενδιαφέρεται ακόμα για όλα τα είδη της απάτης και κατορθώνει να ανακαλύπτει νέες μορφές αισχροκέρδειας αφού η φαντασία των λωποδυτών δεν έχει όρια....

Το λαθρεμπόριο είναι ένας μεγάλος πονοκέφαλος για τη διεθνή αστυνομία αφού ελκύει το μεγαλύτερο μέρος του υπόκοσμου, περιλαμβάνοντας άφθονες ποικιλίες ειδών που άπτονται της δικαιοδοσίας της.

Η δύναμη της Ιντερπόλ στο Παρίσι, ανέρχεται σε 200 άτομα απ' τα οποία τα 55 είναι αλλοδαποί αστυνομικοί.

ΚΡΑΤΗ-ΜΕΛΗ

Algeria, Angola, Argentina, Australia, Austria, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgium, Benin, Bolivia*, Botswana, Brunei, Burkina Faso, Burma, Burundi, Cameroon, Canada, Central African Republic, Chad, Chile, China (People's Republic), Colombia, Congo, Costa Rica, Cuba*, Cyprus, Denmark, Djibouti*, Dominica, Dominican Republic, Ecuador, Egypt, Equatorial Guinea, Ethiopia, Fiji, Finland, France, Gabon, Germany (Federal Republic), Ghana, Greece, Guatemala, Guinea*, Guyana, Haiti, Honduras, Hungary, Iceland, India, Indonesia, Iran, Iraq, Ireland, Israel, Italy, Ivory Coast, Jamaica, Japan, Jordan, Kampuchea*, Kenya, Kiribati, Korea (Republic), Kuwait, Laos*, Lebanon, Lesotho, Liberia*, Libya, Liechtenstein, Luxembourg, Madagascar, Malawi, Malaysia, Maldives, Mali, Malta, Mauritania, Mauritius, Mexico, Monaco, Morocco, Nauru, Nepal, Netherlands, Netherlands Antilles, New Zealand, Nicaragua*, Niger, Nigeria, Norway, Oman, Pakistan, Panama, Papua New Guinea, Paraguay, Peru, Philippines, Portugal, Qatar, Romania, Rwanda, Saint Lucia, Saint Vincent and the Grenadines, Saudi Arabia, Senegal, Seychelles, Sierra Leone, Singapore, Somalia, Spain, Sri Lanka, Sudan, Suriname, Swaziland, Sweden, Switzerland, Syria, Tanzania, Thailand, Togo, Tonga, Trinidad and Tobago, Tunisia, Turkey, Uganda, United Arab Emirates, United Kingdom, United States, Uruguay, Venezuela, Yemen (Arab Republic), Yugoslavia, Zaire, Zambia, Zimbabwe.

* New Article 52 of the General Regulations has been applied to these States.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

Για να προσχωρήσει η αστυνομική αρχή κάποιου κράτους στην Ιντερπόλ, υποβάλλεται προς τη Γενική Γραμματεία του Οργανισμού και δια της διπλωματικής οδού, σχετική αίτηση.

Η αίτηση προσχώρησης πρέπει να γίνει δεκτή στην ετήσια γενική συνέλευση απ' τα 2/3 των μελών του Οργανισμού.

Κάθε χώρα που προσχωρεί στο διεθνή οργανισμό, ορίζει μια υπηρεσία που λειτουργεί ως εθνικό κεντρικό γραφείο, για να εξασφαλίζει τη συνεργασία με τις άλλες υπηρεσίες της χώρας, με τα εθνικά κεντρικά γραφεία των άλλων χωρών καθώς και με τη Γενική Γραμματεία.

Τον Ιούνιο που μας πέρασε, το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων (Interpol) της διεύθυνσης αστυνομικής συνεργασίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, μεταστεγάστηκε απ' την οδό Λυκούργου στο νεόκτιστο αστυνομικό μέγαρο της λεωφόρου Αλεξάνδρας, στην Αθήνα.

Ξεναγηθήκαμε στα σύγχρονα γραφεία της Interpol και συζητήσαμε με το γλωσσολογικό ευγενικό προσωπικό για την αποστολή της υπηρεσίας τους καθώς και για το σοβαρότατο έργο που επιτελείται καθημερινά και σ' ολόκληρη τη διάρκεια του εικοσιτετραώρου.

Στη συνέχεια, ρωτήσαμε τον προϊστάμενο του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων (Interpol), αστυνομικό υποδιευθυντή Δημήτριο Μπαμπίλη, να μας πει για τις βασικές αρμοδιότητες του εθνικού κεντρικού γραφείου - Interpol της χώρας μας και για την υπηρεσιακή σχέση μεταξύ του εθνικού κεντρικού γραφείου και της υποδιεύθυνσης εγκληματολογικών ερευνών.

«Το εθνικό κεντρικό γραφείο - Ιντερπόλ Ελλάδας, μας είπε ο συνομιλητής μας, εξασφαλίζει την επικοινωνία των αστυνομικών, δικαστικών κ.τ.λ. αρχών του κράτους μετά της Γενικής Γραμματείας του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας (Δ.Ο.Ε.Α. - Interpol) και των εθνικών κεντρικών γραφείων των χωρών μελών αυτού, για κάθε θέμα σύμφωνα με το νόμο 3640/56 τις λοιπές κείμενες διατάξεις και το καταστατικό του Δ.Ο.Ε.Α., με σκοπό την αποτελεσματικότερη διεθνή αστυνομική συνεργασία για πρόληψη, δίωξη και καταστολή του εγκλήματος.

Για την πραγματοποίηση του παραπάνω σκοπού διαβιβάζει αιτήματα ελληνικών αστυνομικών και άλλων αρχών προς τις αντίστοιχες ξένες αρχές μέσω της Γ.Γ. του Δ.Ο.Ε.Α. ή των οικείων κεντρικών γραφείων των χωρών μελών καθώς και αιτήματα ξένων αρχών που διαβιβάζονται σ' αυτό μέσω της Γ.Γ. ή των εθνικών κεντρικών γραφείων των χωρών, προς τις αρμόδιες αστυνομικές ή άλλες αρχές του κράτους, που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών ή την παροχή συνδρομής κυρίως για διεθνώς δρώντες εγκληματίες (αποφάσεις δικαστηρίων, ποινικό εγκληματικό παρελθόν, δακτυλικά αποτυπώματα, φωτογραφίες κ.τ.λ.).

Ειδικότερα, στις δραστηριότητες του εθνικού κεντρικού γραφείου Ελλάδας εντάσσονται:

α. Η αναζήτηση και σύλληψη καταζητούμενων, με σκοπό την έκδοση σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

β. Η παροχή αρωγής σε ημεδαπές και αλλοδαπές δικαστικές αρχές για αιτήματα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σε ποινικές υποθέσεις.

γ. Η αναζήτηση εξασφαισθέντων προσώπων και κλαπέντων ή απωλεσθέντων αντικειμένων.

δ. Η εξακρίβωση ταυτότητας υπόπτως διακινουμένων ατόμων καθώς και αγνώστων πτωμάτων και

ε. Η διασφάλιση διεθνώς προστατευομένων εννόμων αγαθών.

Ακόμα το Ε.Κ.Γ. Ελλάδας,

1. Εισηγείται τη λήψη μέτρων επί παντός θέματος που συμβάλει στην προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας.

2. Δέχεται και διαβιβάζει αιτήματα φυσικών ή νομικών προσώπων που υποβάλλονται μέσω των αρμοδίων αρχών, εφόσον αυτά ανάγονται στην αστυνομική αρμοδιότητα και είναι επείγοντα (π.χ. πληροφορίες για ατυχήματα, ειδοποίηση οικείων κ.τ.λ.).

3. Ενημερώνει έγκαιρα τις αρμόδιες αρχές για συνδιασκέψεις, συνέδρια, συνελεύσεις ή σεμινάρια αστυνομικού ενδιαφέροντος, που συγκαλούνται απ' τον Δ.Ο.Ε.Α. - Interpol, για συμμετοχή σ' αυτά, αντιπροσώπων της χώρας μας και

4. Μεριμνά για την υποδοχή και διευκόλυνση των υπηρεσιακών επαφών στη χώρα μας, εκπροσώπων του Δ.Ο.Ε.Α. - Interpol.

... Το ελληνικό κλιμάκιο της Interpol, στο οποίο υπηρετεί το απαιτούμενο γλωσσολογικό προσωπικό και που διαθέτει τα αναγκαία σύγχρονα τεχνικά μέσα, λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση, για την ικανοποίηση κατεπείγοντων αιτημάτων ημεδαπών και αλλοδαπών αρχών.

Το γραφείο αυτό συστεγάζεται με την υποδιεύθυνση εγκληματολογικών ερευνών, στην οποία υπάρχουν τα κεντρικά εθνικά εγκληματολογικά αρχεία της χώρας, για να έχει άμεση πρόσβαση στα αρχεία αυτά, τα οποία χρησιμοποιεί κυρίως για να απαντά στα αιτήματα που διαβιβάζονται είτε από ημεδαπές, είτε από αλλοδαπές αρχές.

Παράλληλα έχει άμεση πρόσβαση και στα εγκληματολογικά εργαστήρια, σε περιπτώσεις πλαστογραφίας, παραχάραξης νομισμάτων, εξέτασης πυροβόλων όπλων κ.τ.λ.).

Πηγές:

κ. Γαρθία, εγκληματολογία, τόμος Β' Αστυνομική, έκδοση 9η.
Μηνιαίο περιοδικό «INTERNATIONAL CRIMINAL POLICEREVIEW».
Καταστατικό του Δ.Ο.Ε.Α.
Πρακτικά γενικών συνελεύσεων.

Οι απάτες στις ασφαλίσεις αυτοκινήτων

Της Mary Ellen Beekman
Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών
Νέα Υόρκη, Πολιτεία Νέας Υόρκης

Απόδοση στα Ελληνικά:
Φρέντη Τσίρου

Μια υπόθεση απάτης σε ασφαλίσεις αυτοκινήτων μεγέθους πολλών εκατομμυρίων δολαρίων ήρθε στην επιφάνεια κατά τα μέσα του 1982 μετά από έρευνα που διεξήγαγε το Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών (F.B.I.) στην πόλη Ατλάντικ, στο Νιού Τζέρσεϋ. Πιστεύοντας ότι είχαν να κάνουν με μεμονωμένη περίπτωση απάτης, οι αξιωματικοί του F.B.I., συνέλαβαν ένα άτομο, κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης που έγινε σ' ένα καζίνο της πόλης Ατλάντικ. Αυτό το άτομο, αποδείχθηκε υπερβολικά επιθετικό και αρνήθηκε να δώσει τα στοιχεία του στους αξιωματικούς.

Βασίζόμενοι στην επιφυλακτικότητα του υπόπτου και σ' άλλους παράγοντες, οι αξιωματικοί μπόρεσαν να πετύχουν ένα ένταλμα έρευνας για το δωμάτιο του ξενοδοχείου του.

Σ' αυτό το δωμάτιο, ανακάλυψαν, σε κομψό μαύρο δέσιμο, καλά ταξινομημένες αναφορές με στοιχεία από υπόθεση απάτης σε ασφαλίσεις αυτοκινήτων, που επρόκειτο ν' αποδειχθεί η μεγαλύτερη στην ιστορία της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Η «κομπίνα» από τη φύση της ήταν απλή και επικερδής, και είχε απλωθεί αστραπιαία, ειδικά στη μητροπολιτική περιοχή της Νέας Υόρκης. Σα σε καλογουρισμένο σήριαλ της τηλεόρασης, ακολούθησαν πολλές συλλήψεις, αν και η επιχείρηση αυτή αποδείχθηκε δύσκολη ως προς το να εντοπισθούν τα εκατοντάδες άτομα που ήταν άμεσα ή έμμεσα ανακατεμένα με την υπόθεση.

Λόγω της φύσης και της έκτασης της υπόθεσης, το Νομικό Τμήμα των Ηνωμένων Πολιτειών, που ήταν υπεύθυνο για την Ανατολική περιοχή της Νέας Υόρκης, δημιούργησε μια Ομοσπονδιακή δύναμη που αποτελείτο από προσωπικό της F.B.I., της Ταχυδρομικής Υπηρεσίας και της Τροχαίας του Αστυνομικού Τμήματος Νέας Υόρκης.

Ο μηχανισμός της «κομπίνας»

Η επιτυχία της «κομπίνας», είχε βασισθεί στο γεγονός ότι οι συμμετέχοντες είχαν υπό τον έλεγχό τους κάθε φάση της διαδικασίας, από το να πετύχουν την ασφάλιση, μέχρι τη δημιουργία διεκδικήσεων αποζημίωσης από τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Το πρώτο βήμα στη διαδικασία ήταν να πετύχουν την ασφάλιση του αυτοκινήτου, συνήθως από κάποιο μεσίτη ή παλιατζή, που έπαιρνε προμήθεια για την εξυπηρέτηση αυτή, εφόσον βέβαια ήταν ενήμερος για το σκοπό εξαπάτησης που υπήρχε πίσω από την ασφάλιση. Σύμφωνα με το σχέδιο, ο μεσίτης πετύχαινε ν' ασφαλίσει το αυτοκίνητο για ένα άτομο, χρησιμοποιώντας ψεύτικο όνομα ή για κάποιο άτομο που είχε άγνοια για την ύπαρξη της ασφάλισης.

Το επόμενο βήμα ήταν να τοποθετήσουν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο σε κάποια ασφαλιστική εταιρεία που είχε προσλάβει κάποιο μέλος της οργάνωσης. Αυτό μπορούσε να επιτευχθεί με δύο τρόπους. Πρώτον, εξαγοράζονταν υπάλληλοι του Καθορισμένου Προγράμματος Κινδύνου της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, για να αγνοήσουν την κατά τύχη τοποθέτηση του ασφαλιστηρίου συμβολαίου στο κομπιούτερ και να μεταβιβάσουν δια χειρός το συμβόλαιο στην εταιρεία που είχε υποδειχθεί από τα άλλα μέλη της σπείρας.

Αργότερα, οι μεσίτες αναλογίσθηκαν ότι θα μπορούσαν να κατευθύνουν ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο προς μία συγκεκριμένη ασφαλιστική εταιρεία δηλώνοντας απλά στην αίτηση ότι σ' αυτή είχαν ασφαλισθεί και οι οικοσυσκευές του ασφαλισμένου.

Από τη στιγμή λοιπόν που η ασφάλιση άρχιζε να ισχύει, τα μέλη της σπείρας ενεργοποιούσαν το προκαθορισμένο σχέδιο. Η αρχική διεκδίκηση για αποζημίωση που δήλωναν, ήταν συνήθως για βανδαλισμό, με μοναδικό σκοπό να καλύψουν τα έξοδα «σπληνισματος» ενός αυτοκινήτου δηλαδή, άδεια κυκλοφορίας, καταχώρηση, ασφάλιστρα και δωροδοκίες για το μεσίτη και τους εξαγορασμένους υπαλλήλους.

Ο βανδαλισμός ήταν συνήθως σκηνοθετημένος. Διάφορα εξαρτήματα του αυτοκινήτου αφαιρούνταν προσεκτικά, για να ξανατοποθετηθούν αργότερα, ή γινόταν αντικατάσταση με κάποιο παρόμοιο αυτοκίνη-

το που είχε πάθει ζημιές από πριν. Οι πραγματογνώμονες, που ήταν επίσης μέλη της σπείρας συνήθως, αφού φωτογράφιζαν τότε το «λεηλατημένο όχημα, κατέγραφαν και μια εκτίμηση των ζημιών, που θα υποβαλλόταν στις εταιρείες τους, μαζί με τις φωτογραφίες, σαν αποδεικτικά στοιχεία της απώλειας. Σε μερικές περιπτώσεις, οι πραγματογνώμονες απλά παραλάμβαναν τις φωτογραφίες του αυτοκινήτου που είχε υποστεί ζημιές, χωρίς στη πραγματικότητα να το έχουν καν δει.

Λίγο μετά, μια άλλη διεκδίκηση θα υποβαλλόταν στην ασφαλιστική εταιρεία, που συνήθως ήταν αντίθεση συμφερόντων και όπου το ασφαλισμένο αυτοκίνητο φαινόταν καθαρά υπεύθυνο για τη ζημιά και του ιδίου, και των άλλων αυτοκινήτων. Συνήθως, τα άλλα αυτοκίνητα ήταν παρκαρισμένα πανάκριθα μοντέλα. Πανομοιότυπα, ο οδηγός του ασφαλισμένου αυτοκινήτου θα λοξοδρομούσε για ν' αποφύγει ένα σκύλο, ένα παιδί, ή κάποιο άλλο αυτοκίνητο και στη συνέχεια θα χτυπούσε ένα ή περισσότερα σταθμευμένα αυτοκίνητα, προκαλώντας ουσιαστικές ζημιές. Φυσικά, τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα ανήκαν σε μέλη της σπείρας. Μετά τη δέθεν σύγκρουση, τα αυτοκίνητα υποτίθεται ότι ρυμουλκούνταν σ' ένα συγκεκριμένο φανοποιείο, όπου οι πραγματογνώμονες της ασφαλιστικής εταιρείας θα πήγαιναν να ελέγξουν τη ζημιά. Ο πραγματογνώμονας, κατόπιν, θα κατέθετε στην ασφαλιστική εταιρεία όλα τα χαρτιά και τις φωτογραφίες. Καθώς δε φαινόταν τίποτα το ύποπτο όσον αφορά τις διεκδικήσεις, η εταιρεία θα τις τακτοποιούσε, αδιαμαρτύρητα, το συντομότερο. Σε μικρό χρονικό διάστημα, μέλη της σπείρας θα παρελάμβαναν επιταγές αποζημίωσης για τα κατεστραμμένα οχήματα, σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις, από περισσότερες από μία ασφαλιστικές εταιρείες.

Τα ασφαλιστήρια συμβόλαια αυτοκινήτων είχαν γίνει αντικείμενο τέτοιας εκμετάλλευσης από τη σπείρα, ώστε να αποδίδουν στο μέγιστο.

Το φανοποιείο εξελίχθηκε σε επίκεντρο της «κομπίνας». Ο ιδιοκτήτης ενός τέτοιου καταστήματος, που είχε στη κατοχή του και κάποια ποσότητα κατεστραμμένων ακριβών μοντέλων αυτοκινήτων, μπορούσε να κάνει μια μικρή περιουσία από τις δόλιες διεκδικήσεις.

Κάποιοι ιδιοκτήτες μάλιστα, καυχήθηκε ότι έκανε τζίρο πάνω από οκτώ εκατομμύρια δολάρια (αφορολόγητα) μέσα σε δύο χρόνια.

Ουσιαστικά αυτά τα συντρίμια ακριβών μοντέλων θα χρησιμοποιούν μόνο για να φτιαχθούν οι πλαστές φωτογραφίες. Μερικοί ιδιοκτήτες λοιπόν, είχαν φθάσει στο σημείο να έχουν δημιουργήσει ολόκληρο αρχείο φωτογραφιών κατεστραμμένων οχημάτων, απ' όπου έδιναν στον πραγματογνώμονα τη κατάλληλη φωτογραφία, στη κατάλληλη στιγμή. Μερικές φορές, προτού ακόμα γίνει η φωτογράφιση, τοποθετούσαν τις πινακίδες ενός παρόμοιου αμαξιού στο κατεστραμμένο αυτοκίνητο, ώστε να δημιουργηθεί η δυνατότητα για περισσότερες διεκδικήσεις.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, είχαν δημιουργηθεί πλασματικά οχήματα, με σκοπό τη δημιουργία διεκδικήσεων. Αυτά τα οχήματα - φαντάσματα, υπήρχαν μόνο στις φωτογραφίες που υποβάλλονταν από τον «μυημένο» πραγματογνώμονα στην εταιρεία του.

Αφότου κάποιο όχημα είχε παραχρησιμοποιηθεί, το τελευταίο θήμα ήταν να το εξαφανίσουν. Αυτό πετυχαίνονταν με το να το αποσυναρμολογήσουν. Επειδή όμως η σπείρα δούλευε πληρώνοντας προμήθειες, το αυτοκίνητο δηλωνόταν σα κλεμμένο. Και πάλι η ασφαλιστική εταιρεία πλήρωνε πρόθυμα.

Το κομπιούτερ σα βοηθός στην έρευνα

Η κατανόηση του μηχανισμού της «κομπίνας» αποδείχθηκε ότι ήταν το απλό μέρος. Αντίθετα, παρουσιάστηκε πρόβλημα στο συνδυασμό των δεδομένων στοιχείων από τις διάφορες ασφαλιστικές εταιρείες, μεσίτες, και ιδιοκτήτες φανοποιείων. Αυτό το πρόβλημα, ουσιαστικά, λύθηκε με τη βοήθεια των άπειρων αναδρομών στο κομπιούτερ που παραχώρησε η Ταχυδρομική υπηρεσία.

Από τα τεκμήρια που θρέθηκαν στην Ατλαντική πόλη, αποκαλύφθηκε ότι 35 ασφαλιστικές εταιρείες αυτοκινήτων ήταν θύματα της κομπίνας. Αμέσως, μετά, κάθε μια από αυτές εφοδιάσθηκε με οδηγίες που θα τις βοηθούσαν να ανακαλύψουν τις ψεύτικες διεκδικήσεις. Σε διάστημα λίγων εβδομάδων, εκατοντάδες φακέλοι με διεκδικήσεις αποζημίωσης από ασφαλίσεις αυτοκινήτων πλημμύρισαν το γραφείο του ανακριτή.

Σχεδόν 40 αξιωματικοί του F.B.I. επιστρατεύθηκαν και εκπαιδεύθηκαν για να βοηθήσουν να περάσουν στο κομπιούτερ πληροφορίες που περιέχονταν σε περισσότερους από 3.000 φακέλους διεκδικήσεων που είχαν συσσωρευθεί. Τα στοιχεία που επεξεργάστηκε το κομπιούτερ βοήθησαν τους ερευνητές να παρακολουθήσουν τους φακέλους, ν' ανακαλύψουν σχέδια δράσης της σπείρας και ν' αρχίσουν τις έρευνες.

Τα στοιχεία που έδωσε ο ηλεκτρονικός υπολογιστής ήταν μια ανεκτίμητη πηγή πληροφοριών και διασταυρωμένων παραπομπών, εφ' όσον μπορούσαν να γενικευθούν, με κάθε τρόπο που οι ερευνητές νόμιζαν χρήσιμο. Σ' αυτή την έρευνα, 10 πληροφορίες χρησιμοποιήθηκαν πλατιά.

1) Μια καταχώρηση στο κύκλωμα του ηλεκτρονικού υπολογιστή όλων των φακέλων με διεκδικήσεις.

2) Ένας κατάλογος με αριθμητική σειρά των πινακίδων όλων των αυτοκινήτων που αναφέρονταν στους φακέλους διεκδικήσεων αποζημίωσης. Αυτή η πληροφορία έδειξε καθαρά τον αριθμό των περιπτώσεων που το ίδιο όχημα χρησιμοποιήθηκε στη «κομπίνα». Οι καταγγελίες που ακολούθησαν ήταν βασισμένες στη χρησιμοποίηση του ίδιου οχήματος σε διαφορετικές διεκδικήσεις αποζημίωσης.

3) Ένας πίνακας των ασφαλισμένων και των διεκ-

δικούντων σε αλφαθητική σειρά.

4) Μια αριθμητική κατάσταση διευθύνσεων.

5) Καταστάσεις αριθμών τηλεφώνου σε αριθμητική σειρά.

6) Ένας αριθμητικός κατάλογος όλων των πινακίδων των αυτοκινήτων.

7) Ένας πίνακας όλων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που έγιναν από τον ίδιο ασφαλιστή.

8) Μια λίστα όλων των φακέλων με διεκδικήσεις από την ίδια εταιρεία.

9) Μια λίστα όλων των διεκδικήσεων που εκτιμήθηκαν από τον ίδιο πραγματογνώμονα.

10) Ένας κατάλογος όλων των φανοποιείων σε αλφαθητική σειρά. (Από αυτό το κατάλογο αποκαλύφθηκε ότι μερικά από τα φανοποιεία, στη πραγματικότητα δεν υπήρχαν).

Η ιστορία μιας Λίνκολν μοντέλου του 1980

Αφότου το κομπιούτερ είχε βοηθήσει στην εντόπιση του αυτοκινήτου που χρησιμοποιήθηκε αρκετές φορές, τότε δημιουργόταν ένα σχεδιάγραμμα που, βασικά, θα αποκάλυπτε την απάτη. Αυτό το σχεδιάγραμμα έδειχνε πολύ καθαρά το τρόπο που λειτουργούσε η επιχείρηση εξαπάτησης. Η ιδέα να δημιουργούνται σχεδιαγράμματα για ένα αυτοκίνητο που χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές, ήταν ουσιαστικά αντιγραφή μιας τεχνικής που χρησιμοποιόταν με επιτυχία από τη Τροχαία της Αστυνομίας της Νέας Υόρκης.

Κάποτε, ένα τέτοιο σχεδιάγραμμα δημιουργήθηκε για μια Λίνκολν του 1980, που ήταν στο όνομα του κυρίου Κοντινένταλ από το Νιού Τζέρσυ. Στις 8 Αυγούστου του 1981, ο κ. Κοντινένταλ έπεσε με το αυτοκίνητό του σε τηλεφωνικές εγκαταστάσεις, στέλνοντας τον ίδιο και τη γυναίκα του στο νοσοκομείο. Ευτυχώς, το ζευγάρι είχε ελαφρά μόνο τραυματισθεί, αλλά το αυτοκίνητό τους καταστράφηκε εντελώς και πουλήθηκε για παλιοσιδέρα.

Μαθαίνοντας ότι η Πολιτεία του Νιού Τζέρσυ δεν αναφέρει στους τίτλους ιδιοκτησίας ότι το όχημα καταστράφηκε, οι συνεργάτες της σπείρας αγόρασαν τη Λίνκολν, μαζί με τους καθαρούς της τίτλους. Η Λίνκολν μεταφέρθηκε στο Μπρούκλιν, και ο μηχανισμός της απάτης τέθηκε σε λειτουργία.

Στις 10 Οκτωβρίου του 1981, η Βαλερί Τράνσαμ*, οδηγώντας το Πόντιακ της, μοντέλο του 1979, τρακάρισε τη παρκαρισμένη Λίνκολν που τώρα ήταν στο όνομα του Άλφρεντ Μαρκ. Φυσικά, στις φωτογραφίες της χτυπημένης Λίνκολν του κ. Μαρκ, που υποβλήθηκαν στην ασφαλιστική εταιρεία από τον πραγματογνώμονα, φαίνονταν και οι ζημιές που έγιναν από τον κ. Κοντινένταλ, τον αρχικό ιδιοκτήτη.

Εντοπίστηκαν άλλες τέσσερις διεκδικήσεις όπου χρησιμοποιόταν η ίδια Λίνκολν. Σε κάθε μια από αυτές τις περιπτώσεις, η Λίνκολν ήταν παρκαρισμένη και κτυπήθηκε από κάποιο άλλο αυτοκίνητο. Σε κάθε

διεκδίκηση ο οδηγός του ενός αυτοκινήτου ήταν καθαρά υπεύθυνος για το ατύχημα, και η ασφαλιστική του εταιρεία θα πλήρωνε σχεδόν αυτόματα και στις περισσότερες περιπτώσεις χωρίς καμμία έρευνα.

Εντοπίστηκε επίσης μια ακόμα διεκδίκηση αποζημίωσης με τη Λίνκολν, όπου ο κ. Μαρκ ζητούσε αποζημίωση από την ασφαλιστική του εταιρεία ισχυριζόμενος ότι η Λίνκολν του χτυπήθηκε ενώ ήταν παρκαρισμένη και ότι δεν είχε τα στοιχεία του άλλου αυτοκινήτου.

Η όλη επιχείρηση είχε τέτοια επιτυχία, και τα μέλη της σπείρας ήταν τόσο γεμάτα αυτοπεποίθηση, που έφθασαν στο σημείο να δηλώσουν δύο διαφορετικά ατυχήματα με την ίδια Λίνκολν, την ίδια μέρα.

Στις 20 Νοέμβρη του 1981, ένα Άουντι του 1980, με οδηγό τη Ντιάνα Φόξ* κτύπησε τη σταθμευμένη Λίνκολν γραμμένη τώρα στο όνομα του Τόνυ Τάουνκαρ*. Την ίδια μέρα, μια Κάντιλλακ μοντέλο 1980 που οδηγούσε ο Φράνκ Φλίτζουντ* χτύπησε τη παρκαρισμένη Λίνκολν που αυτή τη φορά ήταν γραμμένη στο όνομα του Άλφρεντ Τάουνκαρ*. Και στα δύο ατυχήματα, οι φωτογραφίες για την εκτίμηση των ζημιών της Λίνκολν, που υποβλήθηκαν στις ασφαλιστικές εταιρείες, έδειχναν και τη ζημιά που είχε προκαλέσει ο αρχικός ιδιοκτήτης.

Για μια περίοδο πάνω από 6 μήνες, διάφορες ασφαλιστικές εταιρείες πλήρωσαν γύρω στα 35.000 δολάρια σαν αποζημίωση στον ιδιοκτήτη της Λίνκολν του 1980.

Η εντόπιση των συνεργών

Με τη χρησιμοποίηση σχεδιαγραμμάτων, η απάτη γίνεται αντιληπτή πολύ εύκολα. Όμως, αυτό όπου δεν ήταν δεδομένο, ήταν ποιός κέρδιζε από τη «κομπίνα», καθώς πολλοί από τους ανθρώπους που χρησιμοποιήθηκαν ήταν πλασματικοί, μερικοί μάλιστα πεθαμένοι. (Σε μια διεκδίκηση αποζημίωσης, ένα Ντάτσουν του 1979 με οδηγό το Ντέιβιντ Μάξιμα*, χτύπησε μια παρκαρισμένη Κάντιλλακ του 1979, γραμμένη στο όνομα του Μάρβιν Τρομπ και μια παρκαρισμένη Κορβέτ γραμμένη στο όνομα του Ρόμπερτ Ζελίνσκι. Ανακαλύφθηκε ότι ο Τρομπ και ο Ζελίνσκι κείτονταν ο ένας δίπλα στον άλλο, σ' ένα νεκροταφείο, γειτονικό με το φανοποιείο όπου υποτίθεται ότι επισκευάστηκαν τα αυτοκίνητά τους).

Το επίκεντρο της έρευνας τώρα εστιάσθηκε στη λεπτομερή εξέταση μέσω των αριθμημένων διεκδικήσεων αποζημίωσης και την εντόπιση των κύριων παραγόντων της «κομπίνας».

Αυτό επιτεύχθηκε με μια έρευνα που είχε δύο σκέλη. Πρώτα, υπήρχε μια επανάληψη διευθύνσεων χρησιμοποιημένων από ασφαλισμένους και διεκδικητές. Ερευνώντας αυτές τις διευθύνσεις, βρέθηκε ότι τέσσερις χρησιμοποιούνταν από ένα άτομο και άλλες τέσσερις από ένα δεύτερο άτομο. Για τούτο, αυτά τα

* Ανύπαρκτο πρόσωπο.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ	Στοιχεία ασφαλισμένου αυτοκινήτου: πινακίδες, δόξα κυκλ.	Τύπος διεκδίκησης αποζημίωσης	Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του διεκδικούντος	Στοιχεία αυτοκινήτου του διεκδικούντος	Φαντομοποίηση	Ταχύτητα σε μίλια*	Πληρωμές	Παρατηρήσεις	
8/8/81	Τζών Κοντινένταλ Μέλη αρ. 6. Μπορούκλιν, Ν.Υ. Νιου Τζέρσεϊ	Λινκολν του 1980 OY89G636553 151-K.M. (N. Tζ.)	Χτύπησε σε τηλεφωνική εγκατάσταση	-	-	-	23.204	£14.600	Γήρσο ατύχημα ομαστικές θλάδες, ολκή απώλεια	1
10/10/81	Βαλερί Τράνσαμ αδός 1300 73. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Πόντακ του 1979 2W87K9N123655 9798-APE	Χτύπησε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο	Άλφρεντ Μάρκ αδός 1700 58 Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553 151-VOW	-	23.204	£7.176	Καμία ομαστική θλάση	2
29/10/81	Βαλερί Τράνσαμ. αδός 1300 73. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Μερασνέτς του 1980 12311201205043 9489-HEY	Χτύπησε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο	Άλφρεντ Μάρκ αδός 1700 58 Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553 3488-AGE	Σύγκρουση στην οδό 36	23.204	-	Μερασνέτς που χρησιμοποιήθηκε και σε άλλες διεκδικήσεις αποζημίωσης	3
20/11/81	Ντάνια Φοξ αδός 130073. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Αούνη του 1980 43A0660759 245-VXQ	Χτύπησε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο	Τόνι Τάουναρ. αδός 170058. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553	Σοβαρή σύγκρουση	23.204	£6.500	Σοβαρή - όπως στη σύγκρουση στην οδό 36	4
20/11/81	Φράνκ Φίλιππου. αδός Κολόμβου 1493 Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Κάντινλακ του 1980 ED696A910790 2225-ADD	Χτύπησε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο	Άλφρεντ Τάουναρ. αδός 1700 58. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553 727-RIP	Σοβαρή σύγκρουση	23.204	£7.275	Στοιχεία: 727-RIP χρησιμοποιήθηκαν στο φάκελο 6	5
20/12/81	Άντον Ρίγκαλ. Μπρόντγουοιπ 10. Ιάσον Φωξ, Ν.Υ.	Μποακ του 1980 727 DRIP	Χτύπησε ένα παρκαρισμένο αυτοκίνητο	Άλφρεντ Μάρκ αδός 1700 58. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553 6580-ADD	-	-	Δεν πληρώθηκε	Στοιχεία πάνω στη Μπουέ του 1980 που χρησιμοποιήθηκαν στους φακ. 4 και 5	6
6/1/82	Άλφρεντ Μάρκ. αδός 1700 58. Μπορούκλιν, Ν.Υ.	Λινκολν του 1980 OY89G636553 7717-ADD	Χτυπήθηκε ενώ ήταν παρκαρισμένο	-	-	Σοβαρή σύγκρουση	13.204	£7.552	Επιταγή στάλθηκε στο μεοή -αυξήνο του ιδιοκτήτη του φαντομοποίηση	7

* Ταχύτητα σε μίλια - Όπως δηλώθηκε στη διεκδίκηση αποζημίωσης
- Δεν υπάρχουν πληροφορίες

δύο άτομα στοχεύθηκαν σαν οι κυριότεροι συνεργάτες στη «κομπίνα».

Το δεύτερο μέρος της έρευνας στις επιταγές αποζημίωσης που έδιναν οι ασφαλιστικές εταιρείες. Από το γραφικό χαρακτήρα και τη παραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων ενός ορισμένου αριθμού υπόπτου, στοχεύθηκαν επιπλέον κύριοι συνεργάτες.

Παραλλαγές της κομπίνας

Ενα εφευρετικό μέλος της σπείρας ενοικίαζε από 5 μέχρι και 10 ενδεικτικά πολυτελή αυτοκίνητα. Κάθε ένα από αυτά ασφαλιζόταν σε πολλές διαφορετικές ασφαλιστικές εταιρείες με διαφορετικό όνομα. Κατόπιν, ένα από αυτά τα αυτοκίνητα συντριβόταν ηθελημένα ώστε να χρησιμεύσει σε πολλαπλές διεκδικήσεις αποζημίωσης σ' όλες τις άλλες ασφαλιστικές εταιρείες. Σύμφωνα με κάποιο μέλος της σπείρας, η προμελετημένη συντριβή κάποιου αυτοκινήτου γινόταν οδηγώντας το πάνω σε κάποιο ακίνητο αντικείμενο, με υπερβολική ταχύτητα. Αυτό το συντρίμι, στη συνέχεια, γινόταν η αντιπροσωπευτική φωτογραφία για όλα τα άλλα αυτοκίνητα.

Μία άλλη παραλλαγή της «κομπίνας» γινόταν την ημέρα των «πειραγμάτων» στην ίδια πόλη. Κάποιο άτομο, που οδηγούσε ένα παλιότερο μοντέλο αυτοκινήτου λοξοδρομούσε όταν έριχναν στο αυτοκίνητό του ένα αυγό και χτυπούσε τα ίδια παρκαρισμένα αυτοκίνητα ως και 7 φορές μέσα σε δύο ώρες. Αυτή η διεκδίκηση δηλωνόταν σε 7 διαφορετικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Η ημέρα των «πειραγμάτων»* και η 4η του Ιούλη

* Halloween day.

αποδείχθηκαν ιδανικές για δηλώσεις βανδαλισμού, ενώ οι βροχερές και οι ημέρες με χιόνι ήταν τέλειες για δηλώσεις συγκρούσεων.

Σύνοψη

Σε μια περίοδο πάνω από 3 χρόνια, 50 άτομα είχαν μηνυθεί και καταδικασθεί, σαν αποτέλεσμα της έρευνας που έγινε από τις Ομοσπονδιακές δυνάμεις τάξεις.

Η συνεργασία πολλών πρακτόρων στην έρευνα για τις απάτες, αποδείχθηκε πολύ αποτελεσματική.

Αν και αυτή η έρευνα αποτέλεσε ένα μεγάλο σταθμό, όταν σε μια προσπάθεια να εγκαθιδρυθούν σοβαρά εμπόδια στις απάτες σε βάρος των ασφαλιστικών εταιρειών, έθεσε εκτός μάχης τρεις μεγάλες σπείρες, αυτά τα εμπόδια αποδείχθηκε ότι είχαν προσωρινό χαρακτήρα. Η πιθανότητα να αποκτηθούν πολλά και εύκολα χρήματα, κάνει σχεδόν αδύνατον να το περιορισθεί το πρόβλημα με τις απάτες στις ασφαλίσσεις αυτοκινήτων. Όπως το έθεσε κάποιο άτομο, «το να κλέβεις μια ασφαλιστική εταιρεία, είναι πολύ ευκολότερο και σημαντικά λιγότερο επικίνδυνο από το να ληστεύεις μια τράπεζα». Σ' αυτό μπορεί να προστεθεί ότι είναι πολύ πιο επικερδές να κλέβεις μια ασφαλιστική εταιρεία από το να ληστεύεις μια τράπεζα.

Το γραφείο του F.B.I. στη Νέα Υόρκη κάνει συνεχώς προσπάθειες να εγκαθιδρύσει μια μόνιμη δύναμη κρούσης από αξιωματικούς που να δουλέψουν με το κύκλωμα ασφαλίσεων αυτοκινήτων και να κτυπήσουν το κακό από τη ρίζα του.

Από το περιοδικό F.B.I. Law Enforcement Bulletin, τεύχος Μάρτη 1986.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ Ή ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ;

Των Harry Söderman και
John J. O'Connell

Από το βιβλίο τους «MODERN CRIMINAL INVESTIGATION»
Απόδοση από τα αγγλικά:
Αρχιφύλακας Κώστας ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Στη διερεύνηση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο έργο του εγκληματολόγου-αστυνομικού και του γιατρού-ιατροδικαστή είναι δύσκολο να χαραχτεί, μια που και οι δυο ασχολούνται με την εξωτερική εξέταση του πτώματος. Θεωρητικά, ο αστυνομικός περιορίζεται στην εύρεση ιχνών του φυσικού αυτοουργού του φόνου, ενώ ο γιατρός πρέπει να ασχοληθεί με την εξωτερική περιγραφή του πτώματος και τη σύνταξη της έκθεσης νεκροψίας. Η πείρα, όμως, και η πράξη αποδεικνύουν ότι ένας τόσο αυστηρός διαχωρισμός καθηκόντων δίνει σχετικά αποτελέσματα. Συχνά, ο ιατροδικαστής —σα γιατρός που είναι— συντάσσει την έκθεση νεκροψίας, κάνοντας μια τόσο τυπικά εξειδικευμένη επιστημονική εξωτερική περιγραφή του πτώματος, που την κάνει ακαταλαβίστικη και άχρηστη για το μέσο αστυνομικό. Ενώ, αν λάβει υπόψη του τα πρακτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο αστυνομικός-ερευνητής μπορεί να συντάξει την έκθεση με τρόπο που να τον βοηθάει αποτελεσματικά. Βέβαια, και οι αστυνομικοί πρέπει να έχουν κάποιες γνώσεις ανθρωποανατομίας και ιατροδικαστικής, ώστε να μπορούν να συνεργαστούν με τον ιατροδικαστή. Εδώ, λοιπόν, στη νεκροψία, βρίσκουμε το διαχωριστικό σημείο (ή μάλλον το σημείο επαφής) της ιατροδικαστικής με την αστυνομική επιστήμη και αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη συνεργασίας ιατροδικαστών και αστυνομικών.

Γενικές οδηγίες για περιπτώσεις ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Έχει συμβεί παλαιότερα άλλη αυτοκτονία στην οικογένεια;

Αυτή είναι μια ένδειξη που ενισχύει τη θεωρία της αυτοκτονίας, γιατί το οικογενειακό ιστορικό φαίνεται να παίζει σπουδαιότερο ρόλο. Έχετε, ακόμα, υπόψη ότι σύμφωνα με τις στατιστικές, το 40% των γυναικών που αυτοκτονούν βρίσκονται στην περίοδο της έμμηνης ρύσης.

Φόβοι για αυτοκτονία

Πολλές φορές, τέτοιες υποψίες αναφέρονται στην αστυνομία για να καλύψουν ένα μελλοντικό φόνο. Ενώ, αντίθετα σε άλλες περιπτώσεις, συγγενείς του αυτόχειρα αρνούνται πως είχαν τέτοιες υποψίες, αφήνοντας να εννοηθεί ότι η αυτοκτονία έγινε σε μια στιγμή παρανοϊκής έκρηξης.

Μηνύματα αυτόχειρων

Αυτά, βέβαια, είναι μια σοβαρή ένδειξη για την αυτοκτονία, ειδικά αν είναι ιδιόχειρα και είναι δυνατή η γραφολογική εξακρίβωση της ταυτότητας του συντάκτη τους.

Συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε

Αξίζει να θυμόμαστε πως ένα όπλο είναι εύκολο να μπει στο χέρι ενός νεκρού, και να μείνει εκεί με τη νεκρική ακαμψία. Ακόμα πως το κλειδωμά της πόρτας με το κλειδί από μέσα, μπορεί να συμβεί και από... έξω, αν έχουμε το κατάλληλο εργαλείο.

Ορισμοί που βασίζονται σε ειδικές μεθόδους

Πυροβολισμός: Στις περιπτώσεις κοντινών πυροβολισμών, το τραύμα που προκλήθηκε από τη σφαίρα έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που μπορούν να μας οδηγήσουν στο συμπέρασμα πως πρόκειται για αυτοκτονία. Για παράδειγμα, δεν μπορεί να αυτοπυροβοληθεί κανένας από απόσταση μεγαλύτερη από 20 ίντσες. Γενικά, οι αυτόχειρες πιέζουν το στόμιο της κάνης του όπλου πάνω τους —ή τουλάχιστον το κρατούν πολύ κοντά τους— για να είναι βέβαιοι για το αποτέλεσμα. Η είσοδος του τραύματος, σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι πάντα μεγαλύτερη από τη διάμετρο του βλήματος. Τα μαλλιά που βρίσκονται γύρω από αυτή την τρύπα της εισόδου είναι καψαλισμένα και το

δέρμα είναι καμμένο μ' ένα καφεκόκκινο χρώμα, και καλυμένο από υπολείμματα άκαυστης πυρίτιδας. Ειδικά αν έχει χρησιμοποιηθεί μαύρο μπαρούτι και ο πυροβολισμός έγινε από απόσταση μικρότερη από 8 ίντσες, μπορούμε να βρούμε ολόκληρη μαύρη στρώση από μπαρούτι.

Αν η πορεία της σφαίρας μέσα στο σώμα και το σημείο της εισόδου της αποδείχνουν ότι ο αυτοπυροβολισμός ήταν δυνατό να γίνει από μια λογικά δυνατή και άνετη θέση, τότε μπορούμε με σχετική σιγουριά να αποφανθούμε πως πρόκειται για αυτοκτονία, ειδικά αν έχουν πυροβοληθεί ακάλυπτα μέρη του σώματος. Υπάρχουν, βέβαια, οι ελάχιστες εξαιρέσεις που αυτόχειρες έχουν πυροβοληθεί πάνω από τα ρούχα τους.

Φυσικά, πρέπει να προσέχουμε πάντα την ύπαρξη δαχτυλικών αποτυπωμάτων, αποτυπωμάτων παπουτσιών, ιχνών βίας κ.λπ., που μπορούν να μας οδηγήσουν στο ενδεχόμενο της ανθρωποκτονίας. Αν βρούμε τραύματα από περισσότερους από ένα πυροβολισμούς πάνω στο πτώμα, το συμπέρασμα πως πρόκειται για ανθρωποκτονία είναι εύκολο, αλλά πρέπει να έχουμε υπόψη μας πως μερικές φορές οι αυτόχειρες αυτοπυροβολούνται πολλές φορές. Υπάρχει, σχετικά, μια υπόθεση στα αστυνομικά αρχεία, που ένας άνδρας αυτοκτόνησε με πέντε σφαίρες στο κεφάλι. Μια τέτοια περίπτωση είναι φυσικό να δημιουργήσει προβλήματα και... πονοκέφαλο στον ερευνητή.

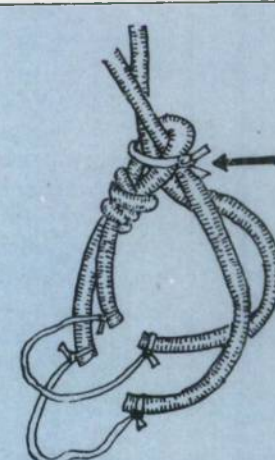
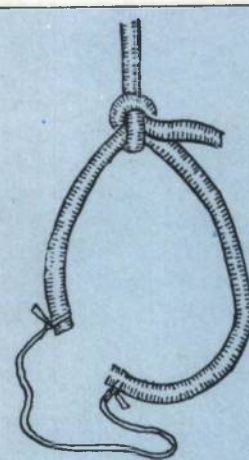
Στις συνηθισμένες αυτοκτονίες, το τραύμα της εισόδου της σφαίρας είναι μικρότερο από της εξόδου. Αυτό είναι φυσικό, γιατί η σφαίρα —στην πορεία της μέσα στο σώμα— συναντά αντίσταση που διευρύνει την ακτίνα της κυκλικής της κίνησης. Τα χείλη του τραύματος της εισόδου στρέφονται προς τα μέσα, ενώ της εξόδου προς τα έξω. Πάντως, υπάρχουν και εξαιρέσεις στον κανόνα: μπορεί ένα διαμπερές τραύμα να φαίνεται κι από τις δύο άκρες ολόιδιο, ειδικά αν ο πυροβολισμός έγινε από σχετικά μακριά, και η σφαίρα ερχόταν με μεγάλη ταχύτητα. Εξάλλου η σήψη και η μούμιοποίηση διαφοροποιούν τελείως την πραγματική εικόνα του τραύματος.

Εκρηκτικά: Αυτοκτονίες με δυναμίτη ή άλλα εκρηκτικά συμβαίνουν ανάμεσα σε εργάτες ορυχείων, τεχνικών έργων οδοποιίας κ.λπ. Τα εκρηκτικά τοποθετούνται ή πάνω στο κεφάλι, ή μέσα στο στόμα. Στην πρώτη περίπτωση, τα τραύματα περιορίζονται μόνο στο κεφάλι, ενώ στη δεύτερη φτάνουν στο λαιμό και μέχρι το στήθος. Παρόμοια αποτελέσματα βλέπουμε όταν οι αυτόχειρες χρησιμοποιούν όπλα, που έχουν γεμίσει την κάννη με νερό, και πυροβολούν με άδεια φυσίγγια. Έτσι δημιουργείται ένας υδάτινος πίδακας που προκαλεί φοβερά τραύματα στο κεφάλι.

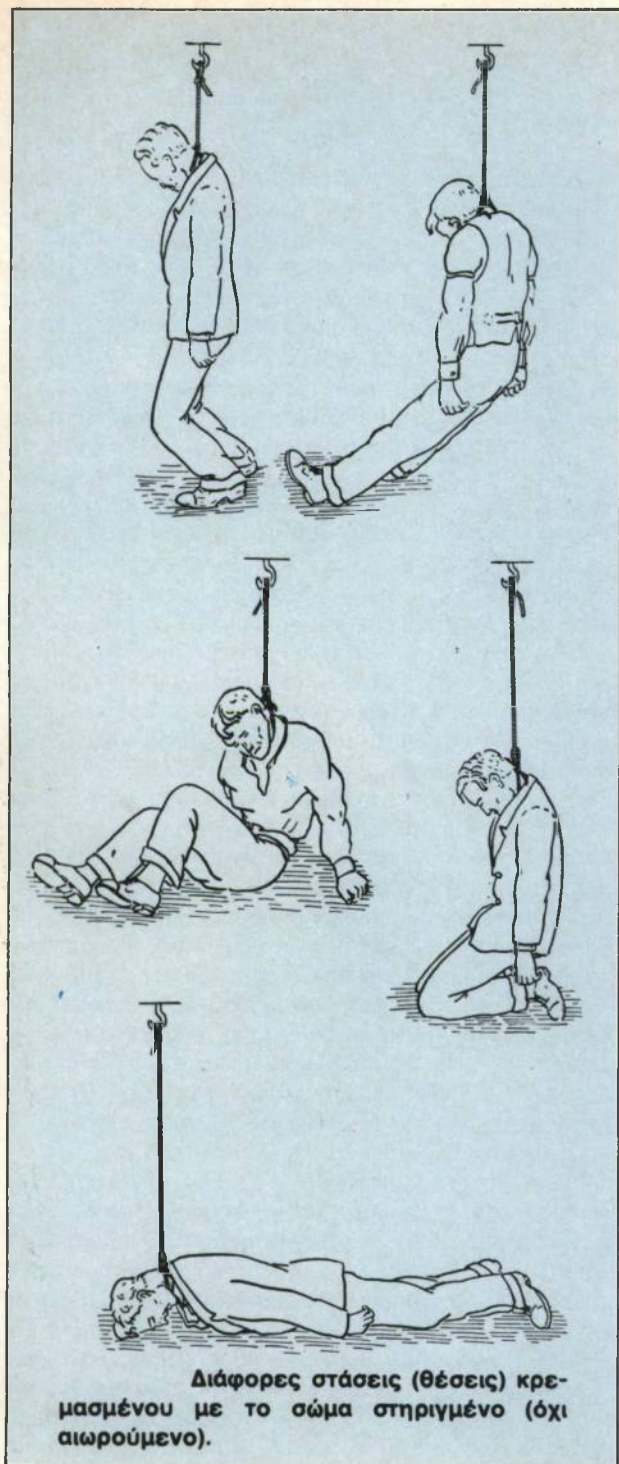
Απαγχονισμός: Είναι μια από τις πιο συνηθισμένες μεθόδους αυτοκτονίας, γιατί πετυχαίνεται πολύ εύκολα. Σχοινιά, πετσέτες, μαντήλια, τράντες, ζώνες, επίδεσμοι, καλώδια κ.λπ. μπορούν να χρησιμεύσουν. Δεν είναι ανάγκη το σώμα να αιωρείται για να επέλθει ο θάνατος. Στον απαγχονισμό, οι αρτηρίες του λαιμού που φέρνουν αίμα

Μερικές περιπτώσεις αυτοκτονίας που δείχνουν ότι το σώμα δεν είναι απαραίτητο να αιωρείται ελεύθερα.

Όταν αφαιρείται μια θηλειά από το λαιμό ενός σώματος οι θηλειές δεν θα πρεπε να πειραχθούν ή να χαλαρώσουν. Μια μόνιμη θηλειά θα πρεπε να κοπεί και τα άκρα αμέσως να δεθούν.

απαγχονισμένα πτώματα βρίσκονται σε στάση όρθια, καθιστή ή ξαπλωμένη. Ο απαγχονισμός ολοκληρώνεται με την ασφυξία, που προκαλεί το θάνατο στον ήδη αναισθητό άνθρωπο. Στις περιπτώσεις απαγχονισμού σημάδια του βρόγχου βρίσκονται γύρω στο λαιμό. Μια διακοπή των σημαδιών φαίνεται στο σημείο όπου είναι ο κόμπος του βρόγχου. Στην πλευρά του λαιμού που ακουμπάει στο βρόγχο, κι απ' όπου κρέμεται το σώμα, φαίνεται ένα έντονο ερύθημα, που οφείλεται στην πίεση που δέχτηκαν αρτηρίες και φλέβες σ' αυτό το σημείο. Αυτό είναι πολύ γνωστό, γι' αυτό γεννιούνται υποψίες για ανθρωποκτονία όταν δε βρίσκονται τέτοια σημάδια, αλλά το πρόσωπο έχει ένα ωχρό χρώμα. Κι, όμως, αυτό το τελευταίο συμβαίνει στις περισσότερες περιπτώσεις απαγχονισμού, όταν ο κόμπος της θηλείας είναι δεμένος στον αυχένα, στην πίσω πλευρά του λαιμού.

Γενικά, διαχωρισμός γίνεται ανάμεσα σε δύο είδη αποτυπωμάτων του βρόγχου, που βρίσκονται στο λαιμό, και που τα ονομάζουμε: **έντονα** ή **απαλά**. Τα απαλά σημάδια εμφανίζονται σαν αδρές γραμμές με κόκκινα πρησμένα άκρα. Τέτοια σημάδια δημιουργούνται όταν ο βρόγχος έχει γίνει από ένα μαλακό και πλατύ υλικό. Τα έντονα σημάδια δημιουργούνται από τη χρησιμοποίηση σκληρών και τραχιών υλικών, όπως συρματόσχοινα, ηλεκτρικά καλώδια κ.λπ. Τέτοια σημάδια είναι συνήθως καφέ χρώματος. Το κεράτινο στρώμα τις επιδερμίδας ξεφλουδίζεται από το σκοινί και ξεραίνεται το δέρμα. Αντίθετα, στα απαλά σημάδια μπορεί να χαθούν τελείως, ειδικά όταν το πτώμα έμεινε κρεμασμένο για λίγη ώρα και το υλικό του βρόγχου ήταν μαλακό. Σε παχύσαρκα άτομα, εξαιτίας του σφιγματος του κολάρου του πουκάμισου, μπορεί να φανούν πτωματικές υποστάσεις στο λαιμό, που αν δεν προσέξουμε μπορεί να τις περάσουμε για ίχνη απαγχονισμού. Τα ίδια σημάδια μπορούμε να βρούμε και σε μωρά παιδιά, όπου οφείλονται στις ποδιτσές (σαλιάρες) που τους φοράνε.

Όταν ο δολοφόνος κρεμάσει το πτώμα του θύματος, θα βρούμε τα ίδια σημάδια του απαγχονισμού. Δεν υπάρχει σίγουρη μεθοδός, είτε με αυτοψία είτε με μικροσκοπική εξέταση των αποτυπωμάτων του βρόγχου, που να μας ξεκαθαρίζει αν το κρέμασμα έγινε πριν ή μετά το θάνατο του θύματος. Ο απαγχονισμός πάντως εν ζωή δε συμβαίνει πολύ συχνά, αν και υπάρχουν ορισμένες τέτοιες καταγραφές στα αρχεία. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, βρίσκουμε πάντα σημάδια χρησιμοποίησης σωματικής βίας, όταν οι απαγχονισμένοι είναι ενήλικες, αλλά σπάνια όταν τα θύματα είναι παιδιά, μεθυσμένοι ή υπερήλικες. Στις περισσότερες τέτοιες περιπτώσεις, ο απαγχονισμός χρησιμοποιείται για να σκηνοθετήσει αυτοκτονία, ενώ πρόκειται για φόνο είτε με δηλητηρίαση (φαρμακεία), είτε με στραγγαλισμό. Τότε, πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά ο τόπος του εγκλήματος και οι πραγματικές πιθανότητες αυτοκτονίας. Για παράδειγμα, αν το πτώμα αιωρείται πρέπει να υπάρχει κάποιο μέρος απ' όπου ο αυτόχειρας πήδηξε — μια καρέκλα, ένα τραπέζι ή μια σκάλα κ.λπ. Τέτοια αντικείμενα εξετάζονται προσεκτικά για ίχνη από παπούτσια και στίς πιο αμφισβητούμενες περιπτώσεις γίνεται και αναπαράσταση.

από την καρδιά στον εγκέφαλο πιέζονται σε σημείο που διακόπτεται η παροχή αίματος στο κεφάλι και προκαλείται σχεδόν άμεση απώλεια των αισθήσεων, που οφείλεται βέβαια στην αναίμία του εγκεφάλου. Η επίδραση στον εγκέφαλο επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι η επιστροφή του αίματος — με τις φλέβες στην καρδιά — έχει κι αυτή διακοπή, αφού και οι φλέβες πιέζονται όσο και οι αρτηρίες. Αυτή η διακοπή, λοιπόν, της κυκλοφορίας αυξάνει την πίεση μέσα στο κρανίο και συντελεί στην πρόκληση απώλειας των αισθήσεων. Για να συμβούν αυτά, αρκεί μια σχετικά μικρή πίεση στο λαιμό κι έτσι εξηγούνται οι ιδιόρρυθμες περιπτώσεις στις οποίες

Η εξέταση του βρόγχου που χρησιμοποιήθηκε μπορεί να μας αποκαλύψει πολύ σημαντικές πληροφορίες. (Αυτό το θέμα μελετήθηκε επισταμένα από ένα Βέλγο αστυνομικό, τον E. Goddefroy, και τα συμπεράσματά του έχουν βοηθήσει στην εξίχνιαση πολλών τέτοιων εγκλημάτων). Ένα πτώμα είναι ένα πολύ βαρύ και χαλαρό φορτίο, πράγμα που σημαίνει ότι είναι δύσκολο για το δολοφόνο να σηκώσει το πτώμα και να βάλει το κεφάλι του στη θηλεία. Έτσι, συνήθως, συμβαίνει ο δολοφόνος να περνάει το σχοινί από το κλαρί ενός δένδρου για παράδειγμα, κι αφού δέσει το κεφάλι του πτώματος να το σηκώνει, κάνοντας τροχαλία. Τότε, σ' αυτό το σημείο του σχοινιού που τράβηξε ο δολοφόνος, οι ίνες του σχοινιού θα είναι στραμμένες προς τα πάνω εξαιτίας της επαφής και της τριβής του σχοινιού με το υπομόχλιο. Ενώ αν πρόκειται για αυτοκτονία, καθώς ο αυτόχειρας πήδηξε και τράβηξε το σκοινί προς τα κάτω, έκανε τις ίνες να είναι στραμμένες προς τα κάτω. Ο κόμβος του βρόγχου μπορεί, επίσης, να δώσει πολύτιμες πληροφορίες, γι' αυτό και δεν πρέπει να τον λύνουμε όταν ξεκρεμάμε το πτώμα. Αντίθετα, πρέπει να τον κόβουμε με πολύ προσοχή και αφού σημειώσουμε τα ενδιαφέροντα σημεία του, να τον συσκευάζουμε με τρόπο που να αποφεύγεται η τριβή του πάνω σε άλλα αντικείμενα έτσι ώστε να μη χάνονται τα ίχνη που βρίσκονται πάνω του.

Στραγγαλισμός: Στο στραγγαλισμό, τα σημάδια στο λαιμό έχουν διαφορετική όψη από εκείνη στον απαγχονισμό. Είναι σχεδόν οριζόντια γύρω από το λαιμό και δεν διακόπτονται, όπως συμβαίνει στον απαγχονισμό όπου διακόπτονται στο σημείο του κόμπου. Μπορεί βέβαια, κι εδώ να διαπιστώσουμε κάποια τέτοια διακοπή που θα οφείλεται όμως στο γιακά του πουκάμισου ή τη μεσολάβηση κάποιου άλλου υφάσματος που εμπόδισε την αποτύπωση του σημάδιου.

Αυτο-στραγγαλισμός είναι προφανώς απίθανο να συμβεί, γιατί τα χέρια χαλαρώνουν μόλις ο άνθρωπος χάσει τις αισθήσεις του. Τα σημάδια στο στραγγαλισμό είναι συνήθως πιο βαθιά απ' αυτά του απαγχονισμού. Ίχνη βίας που βρίσκονται σε άλλα μέρη του σώματος και δεν αποδείχνουν προηγούμενη ανεπιτυχή απόπειρα αυτοκτονίας, μας οδηγούν με βεβαιότητα στην εκδοχή της δολοφονίας.

Τραυματισμοί: Στις αυτοκτονίες, οι τραυματισμοί αφορούν ορισμένα σημεία του σώματος κι έχουν ορισμένη διεύθυνση, αφού ο σκοπός του αυτόχειρα είναι η ακατάσχετη αιμορραγία, από κάποια κεντρική αρτηρία, που θα τον οδηγήσει ταχύτερα στο θάνατο. Τα τραύματα, λοιπόν, ένα ή περισσότερα, βρίσκονται σε μέρη του σώματος που άνετα μπορούν να χτυπηθούν από το χέρι του, και τέτοια είναι η *εμπρός πλευρά του λαιμού, τα μπράτσα, οι καρποί, οι μηροί*.

Τραύματα στο υπογάστριο σπάνια βλέπουμε στις αυτοκτονίες. Άτομα με διαταραγμένο νου, πάντως, μερικές φορές αυτοτραυματίζονται σε μέρη του σώματος που είναι πολύ δύσκολο να φτάσουν. Πολύ συχνά, εκτός

του θανατηφόρου τραύματος, βρίσκουμε κι άλλα, επιπόλαια, αποτέλεσμα μιας πρώτης ανεπιτυχούς απόπειρας.

Σε συνήθεις περιστάσεις, η διεύθυνση των τραυμάτων σε μια αυτοκτονία πρέπει να αποδείχνει πως ο αυτόχειρας, μόνος του, μπορούσε να τα προξενήσει με αρκετή ένταση και σε κανονική θέση. Αν, για παράδειγμα, υποθέσουμε πως ο δεξιόχειρας κόβει το λαιμό του, το τραύμα πρέπει να ξεκινάει στην αριστερή πλευρά, πίσω ή κάτω από το αριστερό αυτί, και να συνεχίζεται λοξά προς τα δεξιά γύρω απ' το λαιμό. Αν αυτή η γραμμή της μαχαιριάς έχει την αντίθετη κατεύθυνση και ο αυτόχειρας δεν είναι αριστερόχειρας, θα αρχίσουν να δημιουργούνται ισχυρές οι υποψίες του εγκλήματος. Και ειδικά, στην περίπτωση που βρίσκουμε σταγόνες αίματος στην πίσω κυρίως πλευρά του σώματος, όπως είναι το σβέρκο, η πίσω πλευρά του κεφαλιού, οι πλάτες κ.λπ. Στις πραγματικές αυτοκτονίες, οι κηλίδες βρίσκονται συνήθως στην εμπρός πλευρά του σώματος, δηλαδή στο λαιμό, το στήθος και το υπογάστριο. Μπορούν, ακόμα, να βρεθούν πολλά τραύματα στο λαιμό, και μερικά να είναι πολύ βαθιά. Από την άλλη πλευρά όμως αν τα τραύματα φτάνουν μέχρι τη σπονδυλική στήλη, αυτό είναι σημάδι ανθρωποκτονίας. Μερικές φορές, στις αυτοκτονίες, εκτός από τα βαριά τραύματα, βρίσκουμε και ελαφρά τραύματα στα δάχτυλα. Αυτά γίνονται καθώς ο αυτόχειρας τεντώνει το δέρμα, στο μέρος που σκοπεύει να πλήξει, με τα δάχτυλά του ενός χεριού, και τα χτυπάει χωρίς να το θέλει με το μαχαίρι που κρατάει με το άλλο χέρι. Αυτά τα τραύματα μπορούν να οφείλονται και στο κράτημα του μαχαίριού με τα δύο χέρια, καθώς ο αυτόχειρας προσπαθεί να βάλει όλη του τη δύναμη στο χτύπημα. Αυτά τα τραύματα δεν πρέπει να συγχέονται με τα τραύματα της άμυνας που βρίσκονται στην παλάμη του χεριού, και τα οποία αποτελούν ενδείξεις ανθρωποκτονίας.

Οι αυτόχειρες σχεδόν πάντα ξεσκεπάζουν το μέρος του σώματος, το οποίο σκοπεύουν να πλήξουν. Αυτό συμβαίνει τόσο στους αυτοτραυματισμούς με μαχαίρι, όσο και στους αυτοποροβολισμούς. Αν τα ρούχα έχουν διαπεραστεί από το χτύπημα, δικαιολογείται η υποψία ανθρωποκτονίας, ειδικά αν το τραύμα έχει ξεσκεπασθεί εκ των υστέρων, για να κάνει το έγκλημα να φαίνεται σαν αυτοκτονία.

Αυτά μόνο μπορούμε να πούμε για την εμφάνιση των τραυμάτων στις τυπικές περιπτώσεις. Θα ήταν πολύ δύσκολο να φθάσουμε σε θετικά συμπεράσματα για το αν πρόκειται για ανθρωποκτονία ή αυτοκτονία, κρίνοντας μόνο από την εμφάνιση ή το πλήθος ή το βάθος των τραυμάτων. Οι αυτόχειρες, πολλές φορές, καταφέρνουν χτυπήματα που φαίνονται τελείως διαφορετικά απ' αυτά που περιγράφονται στις παραπάνω κλασικές περιπτώσεις. Γιατί υπάρχουν πολλοί αστάθμητοι παράγοντες (ψυχολογικοί-νοητικοί) που οδηγούν τον αυτόχειρα στον αυτοτραυματισμό και την αυτοκτονία.

Γδαρσίματα: Σπάνια βρίσκουμε γδαρσίματα στις αυτοκτονίες. Όταν βρεθούν, είναι στο μέτωπο ή στο τριχωτό της κεφαλής, διάφορου βάθους και παράλληλα, κοντά το ένα με το άλλο. Στις ανθρωποκτονίες, τα γδαρσίματα στο κεφάλι είναι πιο πλατιά και σε διάφορες κατευθύνσεις.

Μαχαιριές: Οι μαχαιριές στις αυτοκτονίες, κατά κανόνα, βρίσκονται κοντά ή μια στην άλλη και στο επάνω μέρος του σώματος. Είναι συνηθισμένες οι επιπόλαιες κοντινές μαχαιριές δίπλα στα πιο σοβαρά τραύματα, που δείχνουν τις πρώτες ανεπιτυχείς απόπειρες. Διασκορπισμένες μαχαιριές μας οδηγούν στο ενδεχόμενο της ανθρωποκτονίας.

Θάνατοι από τροχαία ατυχήματα ή πτώσεις από μεγάλα ύψη

Τέτοιοι θάνατοι μπορούν να οφείλονται τόσο σε ανθρωποκτονία όσο και σε έγκλημα, και είναι πολύ δύσκολο να εξακριβώσουμε τί από τα δύο συνέβη. Ενδείξεις ανθρωποκτονίας αποτελούν σημεία κι εκχυμώσεις, που το μέγεθος και η θέση τους δείχνουν πως έγιναν μετά από πάλη (νυχιές, μελανιές, τρίχες κ.λπ.).

Οι αυτοκτονίες, πάντως, συνήθως ανακοινώνονται εκ των προτέρων είτε προφορικά, τηλεφωνώντας σε φίλους, συγγενείς ή την αστυνομία, είτε γραπτά με αποχαιρετιστήρια μηνύματα.

Βέβαια, υπάρχουν περιπτώσεις που δολοφόνοι προσπαθούν να κρύψουν τα εγκλήματά τους, κάνοντάς τα να φαίνονται σαν τροχαία ατυχήματα ή πτώσεις από ύψος. Μια τέτοια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση συνέβη στη Γαλλία: *ένας εργολάβος και δύο μηχανικοί του ταξίδευαν κάποια νύχτα σ' έναν αυτοκινητόδρομο, παράλληλα με τις γραμμές του τραίνου. Έτρεχαν πολύ, παρά το γεγονός ότι κάποια βλάβη στο ηλεκτρικό σύστημα του αυτοκινήτου είχε μειώσει κατά πολύ τη φωτιστική ικανότητα των προβολέων του αυτοκινήτου τους. Σαν αποτέλεσμα, έπεσαν πάνω σ' ένα Πολωνό μετανάστη φαρμεργάτη, που βάδιζε στην άκρη του δρόμου. Θέλοντας να αποκρύψουν το δυστύχημα, πήραν το θύμα, το έβαλαν πάνω στις γραμμές του τραίνου, και συνέχισαν το ταξίδι τους. Μια ταχεία αμαξοστοιχία πέρασε μετά από λίγο, αποκεφάλισε και διαμέλισε το πτώμα του Πολωνού. Στην αυτοψία, ίχνη των τροχών του αυτοκινήτου βρέθηκαν στα πόδια του νεκρού, και η έρευνα που επακολούθησε οδήγησε στην εύρεση του αυτοκινήτου και του οδηγού. Αυτός αρνήθηκε την κατηγορία, αλλά όταν βρέθηκαν ίχνη ανθρώπινου αίματος στους προφυλακτήρες του αυτοκινήτου, αναγκάστηκε να ομολογήσει.*

Πνιγμοί

Ο πνιγμός είναι ο πλέον συνήθης τύπος αυτοκτονίας. Ανθρωποκτονία με πνιγμό είναι κάτι το ασυνήθιστο και δύσκολα μπορεί να διαπραχθεί εναντίον ενός ενήλικα άνδρα που βρίσκεται σε καλή σωματική κατάσταση και ξέρει κολύμπι. Συχνά είναι εξαιρετικά δύσκολο να διευκρινισθεί αν μια κλασική περίπτωση θανάτου από πνιγμό είναι αποτέλεσμα αυτοκτονίας ή μια καλά καμουφλαρισμένη ανθρωποκτονία, τη στιγμή μάλιστα που και τα πιο ασυνήθιστα τραύματα ή ακρωτηριασμοί, που εμφανίζονται, είναι πιθανόν να οφείλονται σε κτυπήματα του πτώματος σε διάφορα αντικείμενα μέσα στο νερό (για παράδειγμα από προπέλες, κ.ά.). Συνηθισμένη όμως περίπτωση είναι η προσπάθεια απόκρυψης της ανθρωποκτονίας με τη ρίψη του πτώματος στο νερό μετά το

έγκλημα.

Το περιεχόμενο χλωριούχου νατρίου στο αίμα στο αριστερό και δεξιό θάλαμο (κοιλία και κόλπο) της καρδιάς, σε περίπτωση θανάτου από πνιγμό, μπορεί να παράσχει αξιόπιστα τεκμήρια και γι' αυτό θα πρέπει να καθορίζεται σε περιπτώσεις που προκαλούν υποψίες. Η αρχή αυτού του τεστ, που αναπτύχθηκε από τον Gettler το 1921, στηρίζεται στο γεγονός, ότι, όταν συμβαίνει πνιγμός, το νερό τείνει να περάσει από τα πνευμόνια στο αίμα και έτσι εάν το νερό, μέσα στο οποίο συνέβη ο πνιγμός, έχει χαμηλό περιεχόμενο χλωριούχου νατρίου —όπως το πόσιμο νερό— το αίμα στην αριστερή πλευρά της καρδιάς θα δείξει περιεχόμενο χλωριούχου νατρίου κάτω του συνήθους. Από την άλλη πλευρά αν ο πνιγμός συμβεί στη θάλασσα το χλωριούχο νάτριο θα είναι πάνω από το φυσιολογικό. Η διαφορά στο περιεχόμενο χλωριούχου νατρίου στη δεξιά και αριστερή πλευρά της καρδιάς αποτελεί έτσι μια θαυμάσια απόδειξη σε περιπτώσεις πνιγμών. Κατά τον Smith είναι αδύνατο να εισχωρήσει νερό στην αριστερή πλευρά της καρδιάς αν το άτομο είναι ήδη νεκρό όταν ρίπεται στο νερό.

Το νερό λιμνών, ποταμών και τάφρων συχνά περιέχει στερεά υπολείμματα τα οποία είναι χαρακτηριστικά της περιοχής και σε περίπτωση πνιγμού μέσα σ' αυτό, στα πνευμόνια του θύματος θα περιέχονται υπολείμματα όμοια μ' εκείνα που υπάρχουν στο νερό του σημείου πνιγμού. Πολύ συχνά μπορεί να βρεθούν στα πνευμόνια μικροσκοπικά τεμάχια φυτών ή άλλα μικροσώματα, που μετά από μικροσκοπική εξέταση είναι δυνατόν να παράσχουν αξιόπιστες αποδείξεις για τον χώρο πνιγμού.

Δηλητηριάσεις:

Τα δηλητήρια είναι συχνά μέσον αυτοκτονίας και ο ανακριτικός υπάλληλος ή ο υπάλληλος των εγκληματολογικών υπηρεσιών θα πρέπει να γνωρίζει τα πλέον γνωστά δηλητήρια και τη δράση τους. Κατά κανόνα ο δολοφόνος δε χρησιμοποιεί δηλητήρια, τα οποία εξαιτίας της οσμής, του χρώματος ή της γεύσης τους, μπορούν να προκαλέσουν υποψίες, ενώ από την άλλη πλευρά στις αυτοκτονίες είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τα πλέον απίθανα, απαίσια ως προς την γεύση και την οσμή. Σε περιπτώσεις ανθρωποκτονίας ή αυτοκτονίας με δηλητήρια θα πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην εμφάνιση του δέρματος, στην οσμή του πτώματος και τις αλλαγές που παρατηρούνται στο (ή γύρω από το) στόμα, στα γεννητικά όργανα και τον πρωκτό.

Όταν υπάρχει υποψία φαρμακείας όλα τα μπουκάλια και τα φάρμακα που βρίσκονται στο σπίτι θα πρέπει να κατάσχονται. Υπολείμματα φαγητού του δηλητηριασθέντος, ποτήρια, κύπελα, πιάτα, εμέσματα, περιττώματα και ούρα συλλέγονται με προσοχή και στέλνονται για εξέταση. Η συλλογή και μεταφορά των ανωτέρω ουσιών και αντικειμένων δεν πρέπει να αφεθεί στους συγγενείς ή τους γείτονες του νεκρού, γιατί πολλές φορές η δολοφονία με δηλητήριο αποτελεί οικογενειακή υπόθεση. Έχει μεγάλη, λοιπόν, σημασία να ενεργήσει ο αρμόδιος υπάλληλος γρήγορα, γιατί οι αποδείξεις καταστρέφονται εύκολα.

«Κοινή απόφαση των υπουργών Γεωργίας και Δημόσιας Τάξης για τη συνεργασία και αμοιβαία αρωγή μεταξύ της Δασικής Υπηρεσίας και του Πυροσβεστικού Σώματος»

Σύμφωνα με:

- τις διατάξεις του Ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας»
- τις σχετικές αποφάσεις του ΚΥΣΥΜ
- τα σχετικά πρακτικά του Σ.Δ.Ο. με τα οποία καθορίστηκαν οι ειδικότερες υποχρεώσεις των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Ο.Τ.Α., για την πρόληψη και καταστολή των δασικών πυρκαγιών και
- την διαπιστωμένη ανάγκη της συνεργασίας και αμοιβαίας αρωγής μεταξύ της Δασικής Υπηρεσίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών, καθορίστηκε ο τρόπος συνεργασίας και αμοιβαίας αρωγής μεταξύ των δύο υπηρεσιών ως εξής:

- Την ευθύνη για την πρόληψη και καταστολή των δασικών πυρκαγιών έχει το Υπουργείο Γεωργίας.
- Σε περιοχές της χώρας που λειτουργούν Μονάδες του Πυροσβεστικού Σώματος (Π.Σ.), παραχωρούνται κατά χρήση τόσα πυροσβεστικά οχήματα της Δασικής Υπηρεσίας (Δ.Υ.) όσα είναι δυνατόν να επανδρώσει αυτοδύναμα το Π.Σ., σε 24ωρη βάση.
- Το Π.Σ. αναλαμβάνει την υποχρέωση της συντήρησης, επισκευής και της εν γένει υψηλής επιχειρησιακής αξιοπιστίας των οχημάτων και των παρελκομένων τους, που θα του παραχωρηθούν.
- Οι εγκεκριμένες πιστώσεις του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών του οικον. έτους 1986, που προορίζονται για τη συντήρηση, επισκευή και εξασφάλιση της επιχειρησιακής αξιοπιστίας, τόσων Πυροσβεστικών οχημάτων όσων θα παραχωρηθούν στο Π.Σ., μεταέρονται στον προϋπολογισμό του Π.Σ.
- Τα υπόλοιπα πυροσβεστικά οχήματα της Δασικής Υπηρεσίας επανδρώνονται με το αναγκαίο μόνιμο και εποχιακό δασοπυροσβεστικό προσωπικό, όπως έχει κατανεμηθεί με την 93350/2912/22486 απόφαση του Υπουργείου Γεωργίας.
- Ο σχεδιασμός της καταστολής των δασοπυρκαγιών, ο συντονισμός των ενεργειών των ιδιωτών ή των δημόσιων φορέων που παρέχουν τη συνδρομή τους στο έργο της πρόληψης και καταστολής των δασοπυρκαγιών, η διασπορά και περιπολία των Πυροσβεστικών Οχημάτων και κάθε άλλη λειτουργική λεπτομέρεια γίνεται κατόπιν συνεργασίας των κατά τόπους δα-

σαρχών και των διοικητών των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών, κατά τρόπο που ν' ανταποκρίνεται στο όλο σύστημα του προληπτικού και προκατασταλτικού σχεδιασμού που έχει προβλεφθεί από τα οικεία Δασαρχεία και δ/νσεις Δασών.

- Την ευθύνη του επιχειρησιακού έργου στον τόπο της πυρκαγιάς, τόσο των παραχωρούμενων στο Π.Σ. όσο και των μη παραχωρούμενων Πυρ. Οχημ. της Δ.Υ. έχει το Π.Σ.
- Με αποφάσεις των νομαρχών, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση της δ/νσης Δασών και των διοικητών των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών, ρυθμίζονται τυχόν αδυναμίες υλοποίησης των δύο προηγούμενων παραγράφων 6 και 7.
- Μεταφορά πυροσβεστικών δυνάμεων σε περιοχή ευθύνης άλλου Δασαρχείου γίνεται με ευθύνη του οικείου νομάρχη, εφόσον η πυρκαγιά αναπτύσσεται στα όρια του νομού του, άλλως η έγκριση της μεταφοράς ζητείται από το Συντονιστικό Κέντρο Αντιμετώπισης Πυρκαγιών του Σ.Δ.Ο.
- Η αίτηση αποστολής πυρ. αερ/φών και του Ειδικού Τμήματος Αντιμετώπισης Πυρκαγιών Δασών (Ε.Τ.Α.Π.Δ.) γίνεται, ύστερα από ακριβή, κατά το δυνατό, εκτίμηση της αναγκαιότητας αποστολής τους, από τα όργανα της δασικής υπηρεσίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, που έχουν επιληφθεί και συντονίζουν το έργο της κατάσβεσης.
- Η υλοποίηση της παρούσας ανατίθεται στην Κεντρική Υπηρεσία Δασών και Δ.Π. και στο Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος.
- Η 163404/4773/10.7.81 κοινή μας απόφαση καταργείται.

Ελικόπτερα και ελαφρά αεροσκάφη στην πυρόσβεση

Του Πυραγού Δημήτρη Κοσιδά

«ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΚΑΙ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΒΕΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ»

Σήμερα όλο και περισσότερο χρησιμοποιούνται τα αεροπλάνα και ελικόπτερα στην ανίχνευση, μεταφορά προσωπικού και εφοδίων και τέλος στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών. Για την κατάσβεση δε των δασικών πυρκαγιών τώρα χρησιμοποιείται νερό, ωστόσο όμως στις Η.Π.Α. και Καναδά χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο και πιο συχνά επιβραδυντικές ουσίες, ενώ η Σοβ. Ένωση τις χρησιμοποιεί για την ώρα λιγότερο και η Γαλλία ακόμη πιο λίγο. Για το θέμα χρησιμοποίησης αεροπλάνων και ελικοπτέρων στην κατάσβεση δασικών πυρκαγιών με νερό ή με επιβραδυντικές ουσίες όπως και για την τεχνική στρατηγική που χρησιμοποιούνται γι' αυτά, έχει γραφεί μέχρι σήμερα από διάφορους ειδικούς, διαφόρων προηγμένων χωρών, μεγάλη βιβλιογραφία.

Οι Καναδοί το 1970 αναφέρουν την ύπαρξη 146 πυροσβεστικών αεροπλάνων και ελικοπτέρων, ενώ το 1973 γράφουν ότι έχουν 300 αεροπλάνα και ελικόπτερα για ανίχνευση και κατάσβεση πυρκαγιών στα 445 δισεκ. εκτ. των δασών τους.

Οι Η.Π.Α. έχουν ένα αρκετό, κατά Πολιτεία χωριστά, αριθμό αεροπλάνων και ελικοπτέρων. Η Σοβ. Ένωση (1978) έχει 200 αεροπλάνα πυροσβεστικά και 300 ελικόπτερα σε 14 αεροδρόμια με κέντρο το Puschkino, που είναι κοντά στη Μόσχα. Τα Σοβιετικά αεροπλάνα και ελικόπτερα χρησιμοποιούνται για ανίχνευση, μεταφορά προσωπικού και λιγότερο για κατάσβεση. Στη Γαλλία, τη Μεσογειακή, με έδρα κοντά στη Μασσαλία, χρησιμοποιήσαν από το 1963 καναδικά υδροπλάνα, ενώ σήμερα χρησιμοποιούν αρκετά νεότερα καναδικά, όπως και τα δικά μας υδροπλάνα CL-215. Επίσης η Ισπανία από το 1968 χρησιμοποίησε 4-5 διάφορα αεροπλάνα, το 1962 2 καναδικά CL-215, ενώ ο Simard το 1976 αναφέρει ότι οι Ισπανοί αγόρασαν 6 καναδικά CL-125 τα υπόλοιπα τα χρησιμοποιούν ως στρατιωτικά μεταφορικά. Η Ελλάδα χρησιμοποιεί από το 1974 τα καναδικά CL-215.

Η Σουηδία έχει μικρά αεροπλάνα για ανίχνευση και όχι ή σπάνια για κατάσβεση, όπως και η Αυστραλία η οποία όμως έχει περισσότερα. Εξάλλου η Ελβετία χρησιμοποίησε πειραματικά ένα τύπο αεροπλάνου PILATUS-PORTER, που μεταφέρει 600 λίτρα νερό. Στην Ιταλία αναφέρεται η χρησιμοποίηση ενός μόνο ελικοπτέρου στη Σαρδηνία το 1976 και τέλος η Ανατ. Γερμανία αναφέρει τη χρησιμοποίηση, πειραματικά, ενός τύπου αεροπλάνου Z 37 το 1976. Τα ανωτέρω στοιχεία αναφέρονται σε στατιστική του 1978, σήμερα είναι ευνόητο ότι οι αριθμοί αυτοί έχουν μεταβληθεί.

Στον Καναδά και Η.Π.Α. τα αεροπλάνα και ελικόπτερα ανήκουν, κυρίως, σε εταιρείες και νοικιάζονται από αυτές. Στην Ισπανία, όπως και στη χώρα μας ανήκουν στη Δασική Υπηρεσία και τα πετούν αξιωματικοί της πολεμικής αεροπορίας, ενώ στη Γαλλία τα πετούν αξιωματικοί που ανήκουν στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, διοικούνται όμως από το Παρίσι, από τη Δασική Υπηρεσία.

Ιστορία

Μετά το τέλος του Ιου Παγκοσμίου Πολέμου στη Βόρ. Αμερική (Καναδά και Η.Π.Α.) χρησιμοποίησαν αεροπλάνα για κατάσβεση δασικών πυρκαγιών, ενώ και ως το 1939 δεν τα θεωρούσαν ικανά να σβύσουν δασικές πυρκαγιές. Όμως η κύρια προσπάθεια άρχισε μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και, κυρίως, το 1954, 1955 και 1956 άρχισαν να χρησιμοποιούν μεταποιημένα στρατιωτικά αεροπλάνα και έβγαλαν τα πρώτα συμπεράσματα, ενώ πραγματική πρόοδος έγινε όταν η Δασική Υπηρεσία στο Οντάριο του Καναδά έβαλε 2 δεξαμενές έξω και πάνω από τους πλωτήρες του υδροπλάνου OTTER, που γέμιζαν ενώ το υδροπλάνο βρισκόταν σε κίνηση πάνω από το νερό. Στην αρχή χρησιμοποίησαν τύπους που μετέφεραν μικρότερα φορτία, ενώ τα νεότερα μεταφέρουν 9.600-12.000 λίτρα. Οι Simard, Forster (1972) αναφέρουν πάνω από 25 είδη αεροπλάνων και 8 είδη ελικοπτέρων, που χρησιμοποιούνται ως δασοπυροσβεστικά.

Τα πυροσβεστικά αεροπλάνα και τα ελικόπτερα είναι ακριβά μέσα ακόμη και για τις πλούσιες Η.Π.Α. και Καναδά. Εξάλλου πρέπει να χρησιμοποιούνται από καλά εκπαιδευμένο προσωπικό και να γίνεται καλή προετοιμασία, γιατί τότε μόνο έχουμε αποτελέσματα.

Τα πυροσβεστικά αεροπλάνα πρέπει να έχουν μικρή ταχύτητα, επομένως να είναι ελικοφόρα, πρέπει να έχουν μεγάλη χωρητικότητα και δυνατή μηχανή ή μηχανές. Χρειάζονται όμως τέτοια ελικοφόρα αεροπλάνα, ενώ η ανθρωπότητα βρίσκεται πια στον αιώνα των αεριοθυμένων αεροπλάνων, έτσι τα ελικοφόρα σπανίζουν. Για το λόγο αυτό στις Η.Π.Α. χρησιμοποιούν γενικά, παλιά μεταποιημένα στρατιωτικά ελικοφόρα αεροπλάνα, που όμως σιγά σιγά χάνονται ή δεν βρίσκονται ανταλλακτικά τους (το ίδιο έγινε στην αρχή και στον Καναδά). Όμως ο Καναδάς πριν από 15 περίπου χρόνια έβγαλε ένα μοντέλο, το CL-215, που από την αρχή κατασκευάστηκε σαν πυροσβεστικό. Για το αεροπλάνο αυτό, που τέτοιο όπως είπαμε έχουμε και εμείς στην Ελλάδα, θα αναφερθώ παρακάτω περισσότερα.

Αξιοσημείωτο είναι ότι στον Καναδά, Η.Π.Α. και Σοβ. Ένωση από την αρχή του 1939, αλλά και μέχρι σήμερα με το CL-125, τα πυροσβεστικά αεροπλάνα ήταν κυρίως υδροπλάνα, μάλιστα στους πρώτους τύπους π.χ. από το 1945, το νερό το αποθήκευαν στους πλωτήρες, ενώ το νέο Καναδικό CL-125 αποθηκεύει το νερό στην άτρακτό του.

«ΔΑΣΟΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΚΑΝΑΔΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ CL-215»

Όπως και προηγούμενα αναφέραμε, η Δασική Υπηρεσία στη χώρα μας διαθέτει σήμερα τα δασοπυροσβεστικά Καναδικά αεροπλάνα τύπου CL-215.

Είναι αμφίβιο αλλά και κάνει για αεροδρόμια. Κατασκευάστηκε το 1963 από την αρχή για δασοπυροσβεστικό. Μεταφέρει μέτριο φορτίο και είναι μέτρια ευκολομεταχειρίστο. Είναι ιδανικό στο σχεδιασμό του σκάφους, όμως οι δεξαμενές του δεν θεωρούνται πια σήμερα σύγχρονες. Έτσι ο Stechishen το 1976 αναφέρει την προσθήκη διαφόρων δικτύων στις πόρτες αδειάσματος των δεξαμενών, έτσι ώστε η διανομή του νερού ή επιβραδυντικών ουσιών στο έδαφος να γίνεται πιο ομοιόμορφη. Το CL-215 μπορεί να χρησιμοποιηθεί και από αεροδρόμια και από λίμνες κ.λπ. Όμως η χρησιμοποίησή του από αεροδρόμια δεν είναι οικονομική.

Το CL-215 έχει μήκος 21,15 μέτρα, άνοιγμα πτερύγων 31,25 μέτρα, ύψος 9,05 μέτρα, βάρος άδειο 12.000 χιλ., μέγιστο φορτίο 6.000 χιλ., δύο (2) μηχανές από 2.100 ίππους η κάθε μία ή συνολικά 4.200 ίππους, παίρνει καύσιμα 954 γαλόνια αυτοκρατορικά (954x4,54 = 4.331,16 λίτρα), έχει ταχύτητα 230 μίλια/ώρα, διάρκεια πτήσης 6,8 ώρες, όταν είναι γεμάτο ακτίνα δράσης 287 μίλια. Οι δεξαμενές του χωρούν 1.200 αυτοκρ. γαλόνια και γεμάτες με καύσιμα 1.140 αυτοκρατορικά γαλόνια. Για να απογειωθεί χρειάζεται ελάχιστο διάδρομο 853 μέτρα και από λίμνες 1.650 μέτρα.

Το Καναδικό CL-215 είναι εφοδιασμένο με δύο (2) πανομοιότυπες δεξαμενές νερού ή επιβραδυντικών ουσιών που χωρούν 2.800 λίτρα η κάθε μία ή συνολικά 5.600 λίτρα. Η κάθε μία δεξαμενή έχει χωριστή πόρτα αδειάσματος στα πλευρά του αεροσκάφους. Ο πυθμένας της δεξαμενής, προς

το κέντρο του αεροσκάφους, έχει γωνία 25 μοιρών, ενώ όταν οι πόρτες ανοίγουν, σχηματίζουν με την οριζόντια γωνία 83 μοίρες. Οι πόρτες που αδειάζουν το νερό ή τις επιβραδυντικές ουσίες, ανοίγουν γρήγορα με τη βαρύτητα, ενώ το σύστημα που παίρνουν αέρα οι δεξαμενές, επιτρέπει στο αεροσκάφος να χρησιμοποιεί αυτά και η ικανότητα να γεμίζει νερό και από γειτονικές λίμνες ή θάλασσες κάνει το CL-215 ικανό να προσβάλλει μικρές πυρκαγιές, όταν είναι αδύνατο να τις σβύσουμε από το έδαφος με άλλα μέσα. Δεν έχει όμως σχεδιαστεί για να ρίχνει επιβραδυντικές ουσίες και γενικά η διανομή των επιβραδυντικών στο έδαφος δεν είναι ικανοποιητική. Επίσης το άδειασμα και μόνο της μιας δεξαμενής δημιουργεί δύναμη που σπάει όρθια δέντρα, γι' αυτό είναι επικίνδυνο και προπάντων προσοχή στους πυροσβέστες, δασοπυροσβέστες και λοιπού προσωπικό εδάφους. Δεν πρέπει όμως να αδειάζονται συγχρόνως και οι δύο δεξαμενές του, δηλαδή τα 5.600 λίτρα. Ακόμη πρέπει να αποφεύγεται το άδειασμα της μιας δεξαμενής από ύψος μικρότερο από 67 έως 70 μέτρα. Γενικά με ταχύτητα 180 χιλιομ. /ώρα και από ύψος 50 μέτρων το νερό σκεπάζει στο έδαφος μία επιφάνεια 50x100 μέτρα δηλαδή 5 στρέμματα.

Το αεροπλάνο δεν έχει ειδικό όργανο για να κανονίζει το άδειασμα των δύο δεξαμενών του. Ο πιλότος αδειάζει πρώτα τη μια δεξαμενή και μετά 1' (δευτερόλεπτο) την άλλη δεξαμενή. Ο υπολογισμός πρέπει να γίνεται καλά, στην ανάγκη να είναι και λίγο μικρότερο το διάστημα, γιατί μόνο έτσι, θα υπάρχει συνέχεια στη μάζα του νερού. Καλύτερα το διάστημα να είναι 1/2' δευτ., γιατί έτσι έχουμε καλύτερη κάλυψη με νερό.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του CL-215 είναι, ότι όταν το αεροπλάνο ρίχνει πυκνές μαστιχωτές επιβραδυντικές ουσίες, τότε το καλύτερο ύψος είναι 70-80 μέτρα. Το πρόσθετο ύψος δίνει χρόνο στο επιβραδυντικό να σκορπίσει, ώστε τελικά να έχουμε μεγαλύτερη και καλύτερη κάλυψη, ενώ τις επιβραδυντικές σαν νερό, και όχι πυκνές, επειδή τότε έχουμε πιο γρήγορα άπλωμα και μεγαλύτερη εξάτμιση, τις αδειάζουν από πιο χαμηλά.

«Κατάσβεση»

Η κατάσβεση μιας πυρκαγιάς με αεροπλάνο πρέπει να αρχίζει νωρίς, γιατί η προσπάθεια που καταβάλλεται ύστερα είναι ίση με το τετράγωνο του χρόνου κατά τον Neuburger, 1966. Μόλις η δύναμη φτάσει νωρίς, χωρίς καθυστέρηση, καταβρέχεται η καύσιμη ύλη ή καλύτερα σήμερα ρίχνονται επιβραδυντικές ουσίες κατευθείαν στην πυρκαγιά για να κρυσώσει η καύσιμη ύλη ή στις νέες εστίες ή τις ρίχνουν πιο μπροστά για να δημιουργήσουν ή ενισχύσουν μια αντιπυρική γραμμή. Οι επιβραδυντικές ουσίες όμως στοιχίζουν.

Στην αρχή έγινε έρευνα πάνω στην καταλληλότητα των διαφόρων τύπων αεροπλάνων, όπως και στην τεχνική της κατάσβεσης. Στη συνέχεια η έρευνα αυτή για τα δύο προηγούμενα συνεχίζονταν, όμως μετά το 1970 περίπου, αρχίζει η έρευνα για τη χρησιμοποίηση των πυροσβεστικών αεροπλάνων και ελικοπτέρων με μεθόδους επιχειρησιακής έρευνας, όπως και τη χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών υπολογιστών, όπου δοκιμάζονται διάφορα μαθηματικά μοντέλα. (Maloney 1973 και Simard 1973).

Για το σβύσιμο της πυρκαγιάς το αεροπλάνο πετάει με

μικρή ταχύτητα, 80-110-140 μίλια την ώρα και σε ύψος λίγο πιο πάνω από τις κορυφές των δέντρων, δηλαδή, 25-50-70 μέτρα.

Το νερό στην αρχή, οι Καναδοί το έβαζαν σε χαρτοσακούλες που τις έριχναν με το χέρι, κατόπιν στους πλωτήρες των αεροπλάνων και από το 1957 σε δεξαμενές παράλληλες και λίγο πιο ψηλά από τους πλωτήρες, που γεμίζουν ενώ το αεροπλάνο γλιστρούσε πάνω στο νερό. Μετά χρησιμοποιήθηκε η τεχνική της λεπτής βροχής ή ομίχλης από αεροπλάνα που χρησιμοποιούνται και για τον ραντισμό δέντρων ή γεωργικών καλλιεργειών για την καταπολέμηση εντόμων ή μυκήτων κ.λπ., ενώ σήμερα στα περισσότερα αεροπλάνα, το νερό ρίχνεται ολόκληρο, σε μία υδάτινη μάζα που πέφτει, ή ανοίγματος μία πόρτα εξόδου ή και σπρώχνοντάς το με πεπιεσμένο αέρα. Στο έδαφος το νερό ή η επιβραδυντική ουσία σκεπάζει επιφάνεια όπως προαναφέραμε 50x100 — πέντε (5) στρέμματα, με το καναδικό CL-215 και με δεξαμενές 5.500 λίτρων ή με το UGA BEAVER 110x77 μ. ή 8x61 μ. και με δεξαμενή 757 λίτρων, ή 24x400 μ. με το C. 130 το μεγάλο φορτηγό της αεροπορίας των Η.Π.Α., που σε ώρα ανάγκης του τοποθετούν 5 δεξαμενές 13.638 λίτρων.

Ακόμη ειδικότερα, για την κατάσβεση χρειάζονται σε μικρές πυρκαγιές 1 λίτρο/τ.μ. ή νερό 1,5 λίτρο/μ² στην αρχή της πυρκαγιάς έντασης 1000 BTU/0,30 μ./δευτερόλεπτο. Ο Simskij (1966) αναφέρει, ότι χρειάζονται 600-1000 λίτρα νερό για να σβύσουμε τα πλάγια φωτιάς σε μήκος 60-100 μέτρα. Σε πυρκαγιές μεγάλης έντασης πρέπει να ρίχνουμε στα πλάγια 12.000-20.000 λίτρα νερό την ώρα σε κάθε χιλιόμετρο μετώπου πυρκαγιάς. Ακόμη οι Simard, Forster (1972) αναφέρουν ότι χρειάζονται 1, 8 χιλ. επιβραδυντικών μικρής διάρκειας ή 0,8 χιλ. επιβραδυντικών μεγάλης διάρκειας για να σταματήσει πυρκαγιά μικρής ή μέτριας έντασης (75-200 BTU/0,30 μ./δευτ.). Υπόψη ότι: (BTU 1/180 Μ.Μ. θερμότητας, που χρειάζεται για να ανεβάσουμε τη θερμοκρασία 453 γραμμαρίων νερού από 0 στους 10°C).

Για την ακρίβεια του βομβαρδισμού με νερό ή με επιβραδυντικές ουσίες, οι παραπάνω ερευνητές αναφέρουν, ότι τα μεγάλα δασοπυροσβεστικά αεροπλάνα δεν είναι ευκολομεταχειρίστα, όπως και ότι δεν έχουν ακρίβεια στο ριζισμό του νερού ή των επιβραδυντικών ουσιών, ενώ καλύτερα στο χειρισμό και στην ακρίβεια «βομβαρδισμού» είναι τα μέτρια δασοπυροσβεστικά. Όμως οι ίδιοι ακόμα λένε, ότι το κόστος είναι μικρότερο, όσο περισσότερο νερό ή επιβραδυντικά μεταφέρει το αεροπλάνο και ότι ακόμη το κόστος μικραίνει όσο πιο μικρό είναι το αεροπλάνο.

Ακόμη ειδικότερα οι ίδιοι αναφέρουν, ότι όταν πρόκειται για υδροπλάνα, το κόστος μικραίνει από 400-4.000 λίτρα χωρητικότητα, ενώ όταν πρόκειται για αεροπλάνα που φορτώνουν νερό ή επιβραδυντικά σε αεροδρόμια, τό κόστος είναι πιο μικρό, από χωρητικότητα 4.000-6.500 λίτρα νερού ή επιβραδυντικού και αυτό γιατί ο χρόνος φόρτωσης επιβαρύνει το κόστος. Το αεροπλάνο, ο αριθμός των δεξαμενών, το σχήμα και μέγεθος της πόρτας που αδειάζει το νερό, όπως και η ταχύτητα, το ύψος και η γωνία πτήσης του αεροπλάνου τη στιγμή που ρίχνει το νερό ή τις επιβραδυντικές ουσίες, επιδρούν στην ποσότητα και το σχήμα του νερού που πέφτει. Υπόψη ότι όλα αυτά τα τροφοδοτούν ειδικοί στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Επίσης, όταν με τη χρησιμοποίηση και πείρα βρεθεί, ότι ένα αεροπλάνο είναι κατάλληλο για μία περιοχή, ένας άλλος τύπος αεροπλάνου μπορεί να μην είναι ή ο δεύτερος τύπος να είναι κατάλληλος για μία άλλη περιοχή. Έτσι για κάθε αεροπλάνο, υπάρχει ένα βιβλιαράκι με οδηγίες χρήσης, όπου αναφέρονται, σύντομη περιγραφή του αεροπλάνου και των δεξαμενών, η στρατηγική από διάφορα ύψη για το άδειασμα των υγρών, η ικανότητα της επιφάνειας κάλυψης με νερό ή με επιβραδυντικές ουσίες και η ποσότητα που χρειάζεται κάθε είδους καύσιμο υλικό.

Η κυριότερη δράση του νερού, που ρίχνεται από τον αέρα ή μιας επιβραδυντικής ουσίας, είναι το σκέπασμα (κάλυψη) της καίόμενης δασικής ύλης. Σε κανονικές περιπτώσεις για την κατάσβεση πυρκαγιών από το έδαφος, ξοδεύουμε αρκετό χρόνο για να ψύξουμε πρώτα και μετά να καταβρέξουμε την καίόμενη δασική ύλη. Απεναντίας από το αεροπλάνο ρίχνεται όλο μαζί το νερό σε μια στιγμή και πρέπει να σβύσει την πυρκαγιά, η επιφάνεια της καύσιμης ύλης να κρατήσει αρκετή ποσότητα νερού ή επιβραδυντικής ουσίας. Στην περίπτωση αυτή χρειάζεται τότε ποσότητα, όση μπορεί να κρατήσει η επιφάνεια της καίόμενης ύλης. Η προσθήκη πηκτικής ουσίας (δηλ. μιας κατηγορίας από τις επιβραδυντικές ουσίες) μεγαλώνει την ποσότητα που κρατιέται στην καύσιμη ύλη και επιβραδύνει την απορροή, ενώ το περίσσειμα απορρέει και χάνεται. Το γεγονός αυτό μας βάζει πρακτικά όρια στην ποσότητα της χρήσιμης κάλυψης της καίόμενης ύλης με επιβραδυντικές ή νερό.

Επίσης στις περισσότερες περιπτώσεις κατάσβεσης πυρκαγιών, από αεροπλάνο, οι επιβραδυντικές ουσίες επιδρούν στη γειτονική καύσιμη ύλη τόσο πολύ, όπως στη ζώνη δράσης της φωτιάς. Υπόψη ότι σήμερα στον Καναδά και Η.Π.Α. οι επιβραδυντικές ουσίες χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο, ενώ στη Σοβ. Ένωση και Γαλλία σχετικά λιγότερο.

Μιά άλλη έννοια, που χρησιμοποιείται στην έρευνα και πράξη στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών από αεροπλάνο είναι η πορεία αδειάσματος της ή των δεξαμενών όπως και το σχήμα ή μήκος ή διανομή εδάφους.

Η πορεία του αδειάσματος των δεξαμενών του αεροπλάνου, το σχήμα ή μήκος εδάφους και η διανομή του νερού μέσα στο σχήμα εδάφους, εξαρτάται από την ταχύτητα του αεροπλάνου, το ύψος του, τη γεωμετρία της δεξαμενής, το άνοιγμα της πόρτα που αδειάζει τη δεξαμενή, ο αερισμός της δεξαμενής (δηλ. σύγχρονα με το άδειασμα πρέπει η δεξαμενή να γεμίσει αέρα), το είδος της επιβραδυντικής ουσίας, άμα αυτή χρησιμοποιείται, ο άνεμος κ.λπ. Καθένας από τους παράγοντες αυτούς επηρεάζει διαφορετικά το άδειασμα και το σχήμα εδάφους. Έτσι η ταχύτητα π.χ. επηρεάζει τη διανομή της ποσότητας, τη μικραίνει όσο αυτή μεγαλώνει κ.λπ. Ο αέρας εξάλλου, τις μεγάλες ποσότητες 4-16 λίτρα στα 10 μέτρα 2 υγρών, νερού ή επιβραδυντικού, δεν τις επηρεάζει, ενώ τις μικρές ποσότητες μπορεί να τις παρασύρει κ.λπ.

Το σχήμα εδάφους είναι η διανομή και ποσότητα του νερού ή επιβραδυντικής ουσίας, που αφού ριχτεί από το αεροπλάνο, πέφτει στο έδαφος. Γενικά το σχήμα εδάφους είναι ένα σχήμα επιμηκυμένο σαν αμοιβάδα, η ποσότητα όμως του νερού ή της επιβραδυντικής ουσίας στη μονάδα της επιφάνειας, είναι διαφορετική στο όλο σχήμα εδάφους.

Σε περίπτωση περιοχών με κλίσεις, πάλι μπορεί να

υπολογισθεί η διανομή και κάλυψη του νερού. Έτσι π.χ. σε κλίση 30%, έχουμε ανύψωση κατά 45 μέτρα. Με μερικούς υπολογισμούς πρόσθετους, μπορεί να υπολογισθεί το ύψος αδειάσματος των δεξαμενών και ύστερα η πτήση διαφυγής του αεροπλάνου σε διάφορες συνθήκες τοπίου.

Ακρίβεια στο στόχο: Η ακρίβεια στο στόχο περιλαμβάνει το στόχο τον ίδιο, αν αυτός διακρίνεται καλά ή όχι. Υπάρχουν όμως και άλλοι συντελεστές, όπως η ταχύτητα, το ύψος, το λάθος σκόπευσης, ο σωστός χρόνος για να αντιδράσει ο πιλότος, κανονική γραμμή πορείας, λάθη βαλλιστικής, αέρας, χρόνος για να αντιδράσουν τα μηχανήματα. Για όλα αυτά και από γνωστά δεδομένα ή υπολογισμούς, υπάρχουν ειδικοί πίνακες.

«ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ»

Τα αεροπλάνο, είναι εργαλεία ακριβά και στην αγορά τους και στη χρησιμοποίησή τους. Στις Η.Π.Α., Καναδά, Σοβ. Ένωση χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο τα αεροπλάνο και ελικόπτερα στην κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών, όμως οι γνώμες διαφέρουν, γιατί άλλοι τα θεωρούν ότι είναι αποτελεσματικά, ενώ άλλοι όχι (Platt, 1968). Ωστόσο είναι δυστυχώς, δύσκολη η εκτίμηση της αποτελεσματικότητάς τους.

Γενικά τα πυροσβεστικά αεροπλάνο που πρέπει να εργάζονται 2-3 μαζί είναι κατάλληλα να σβύσουν μόνο μικρές ως μέτριες, έρπουσες με μικρή ή μέση ταχύτητα, πυρκαγιές. Έτσι στον Καναδά, σε σχετική μελέτη αναφέρεται, ότι τη στιγμή που τα αεροπλάνο άρχισαν την κατάσβεση, το 63% των πυρκαγιών είχαν κάψει 20 ή λιγότερα στρέμματα και μάλιστα οι μισές είχαν κάψει 10 στρέμματα λιγότερα (υπόψη ότι τα 10 στρέμματα είναι η άριστη επιφάνεια, που πρέπει να αρχίσει η κατάσβεση από τον αέρα). Αντίθετα στο 9% των περιπτώσεων, η φωτιά είχε κάψει 400 στρέμματα ή περισσότερα, που θεωρούνται πολλά. Αυτό έγινε γιατί τα αεροπλάνο ειδοποιήθηκαν πολύ αργά. Εξάλλου, όταν πρόκειται για μέτωπο πυρκαγιάς στο 50% των περιπτώσεων, τα αεροπλάνο έπρεπε να σβύσουν μέτωπο 200 μέτρων ή μικρότερο, ενώ στο 25% των περιπτώσεων έπρεπε να σβύσουν μέτωπο 450 μέτρων ή περισσότερο, δηλαδή μέτωπο μεγαλύτερο από την ικανότητά τους.

Σήμερα παραδεχόμαστε, ότι σε περιοχές με λίγους ανύπαρκτους δρόμους, σε απομακρυσμένες περιοχές ή όταν η πυρκαγιά είναι, ήδη μεγάλη τη στιγμή που την πρωτοβλέπουν ή όταν κινδυνεύουν συστάδες ή κατασκευές μεγάλης αξίας, ή έχουμε μεγάλο κίνδυνο πυρκαγιάς τότε, μπορούμε και πρέπει να χρησιμοποιούμε πυροσβεστικά αεροπλάνο. Απεναντίας όταν κινδυνεύουν συστάδες κλπ. μικρής αξίας, όπως π.χ. τα δικά μας μικροβιοσκοτόπια, ή όταν η πυρκαγιά ξεκινά κοντά σε δρόμους, όπου οι δασοπυροσβέστες θα τη σβύσουν εύκολα, όταν η καίόμενη ύλη ή ο καιρός δεν είναι ευνοϊκός, ή όταν η πυρκαγιά πρόκειται να σταματήσει σε φυσικά εμπόδια, τότε τα αεροπλάνο δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται (Countryman, 1969 και Simard, 1969-1970).

Στη Βόρειο Αμερική, τα τελευταία 15 χρόνια είχαν 20% λιγότερες πυρκαγιές. Αυτό αποδίδεται στη σημερινή

καλύτερη ανίχνευση και στη βελτίωση των διαφόρων μέσων εδάφους, όπως και στη συμβολή των πυροσβεστικών αεροπλάνων και των επιβραδυντικών ουσιών που προσφέρουν ουσιώδη βοήθεια στους δασοπυροσβέστες εδάφους. Ωστόσο, τα αεροπλάνα, για να δώσουν τη βοήθεια αυτή και να έχουν επιτυχία πρέπει να χρησιμοποιούνται, όχι παντού, αλλά σε διαλεγμένους στόχους όπως και στην αρχή της πυρκαγιάς, ενώ όσο μεγαλύτερη είναι η πυρκαγιά ή γίνεται κακή χρησιμοποίηση των αεροπλάνων, τόσο μικρότερη είναι η συμβολή τους και η βοήθειά τους στους πυροσβέστες, δασοπυροσβέστες εδάφους. Εξάλλου ο Neuburger 1966, αναφέρει ότι σε μεγάλες πυρκαγιές, τα αεροπλάνα πρέπει να ασχολούνται με το σβύσιμο κυρίως των νέων εστιών.

Σύμφωνα με μία γνώμη, **προτιμότερο, να έχουμε μικρά αεροπλάνα**, που γεμίζουν και αδειάζουν γρηγορότερα, παρά πιο μεγάλα που ρίχνουν το νερό τους σε χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα (Anon, 1968). Απεναντίας οι Grisel και Lieskovsky (1972) βρήκαν, ότι το κόστος δημιουργίας μιας αντιπυρικής γραμμής με επιβραδυντικές ουσίες από τον αέρα, είναι μικρότερο αν χρησιμοποιούμε ένα ή δύο μεγάλα πυροσβεστικά B-26 από πιο μακρύτερα αεροδρόμια, παρά 4 μικρότερα αεροπλάνα (Thrust) που βρίσκονται σε μικρά αεροδρόμια κοντά στο καιόμενο έδαφος.

Επίσης οι Hodson και Little (1970) αναφέρουν ότι τα μικρά αεροπλάνα πρέπει να χρησιμοποιούνται για μεταφορά προσωπικού και εφοδίων και τα μεγάλα για κατάσβεση πυρκαγιών.

Τέλος, στον Καναδά αναφέρουν, ότι από ανάλυση 485 πυρκαγιών το 1961-1969 στην ίδια περιοχή, βρήκαν ότι, 13 ομάδες από 4 δασοπυροσβέστες είχαν επιτυχία 64%, το 204 B ελικόπτερο 59%, το υδροπλάνο PBV-CANSO 52%, το B-26 46%, το PBV-Ca με τροχούς 30% και το 206 B ελικόπτερο επιτυχία 18%.

«ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ — ΚΑΤΑΣΒΕΣΗ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ — ΔΙΑΣΩΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑ»

Τα ελικόπτερα άρχισαν να χρησιμοποιούνται στις δασικές πυρκαγιές από το 1947. Είναι εξαιρετικά εργαλεία για πολλές δουλειές. Τα μικρότερα είναι άριστα μέσα για ανίχνευση πυρκαγιών, ενώ τα μεγαλύτερα μεταφέρουν προσωπικό, εφόδια, νερό και επιβραδυντικές ουσίες και είναι επίσης ένα ιπτάμενο διοικητήριο, που εκεί ο έχων το πρόσταγμα επικεφαλής δίνει οδηγίες στους πυροσβέστες, δασοπυροσβέστες εδάφους και στα δασοπυροσβεστικά αεροπλάνα και ελικόπτερα. Στην αρχή τα ελικόπτερα ήταν μικρά και μετέφεραν 500 χιλιόγραμμα ή 500 λίτρα νερό, στη συνέχεια όμως κατασκευάστηκαν μεγαλύτερα, που μεταφέρουν 1.600-2.000 λίτρα (Γαλλικό PUMA) ή 3.600 λίτρα (Αμερ. SIKORSKY) ή 11 τόνους (Σοβιετικό MIG).

Τα ελικόπτερα για να είναι οικονομικά και να συμφέρουν πρέπει να μεταφέρουν πάνω από 400 λίτρα νερού ή επιβραδυντικών. Σε αποστάσεις μικρότερες από 22 χιλιόμετρα είναι πιο κατάλληλα από τα αεροπλάνα που ξεκινούν και φορτώνουν σε αεροδρόμια, επειδή τα ελικόπτερα κάνουν περισσότερους δρόμους, ενώ τα αεροπλάνα χάνουν πολύ χρόνο για να γεμίσουν (φορτώσουν), κατά τους Simard και Forster (1972).

Αν και το φορτίο που μεταφέρουν τα ελικόπτερα είναι

μικρό σε σχέση με τα αεροπλάνα, όμως αυτά ρίχνουν νερό ή επιβραδυντικές ουσίες στο στόχο με ακρίβεια και πιο εύκολα, κατεβαίνουν πιο χαμηλά και με μικρότερη ταχύτητα, ή μπορούν να μείνουν και ακίνητα. Ακόμη το προσωπικό εδάφους δεν είναι υποχρεωμένο να φύγει, όπως στην περίπτωση των αεροπλάνων που το νερό πέφτει με μεγάλη δύναμη και μπορεί να σκοτώσει ανθρώπους. Εξίσου αν υπάρχει κοντά πηγή νερό ή και επιβραδυντικές το ελικόπτερο, ξαναγεμίζει πιο εύκολα και βέβαια έτσι στοιχίζει και πιο φτηνά. Επίσης τα ελικόπτερα είναι καλύτερα στην κατάσβεση πυρκαγιών σε στενές κοιλάδες και απότομες περιοχές.

Τα ελικόπτερα ρίχνουν το νερό σε νέες εστίες γύρω στη φωτιά και ύστερα πάνω στην κυρία εστία της πυρκαγιάς.

Τα ελικόπτερα στην αρχή μετέφεραν το νερό σε δεξαμενή μέσα στην άτρακτο. Στην περίπτωση αυτή οι αγωγοί εξείχαν και έτσι γέμιζε και αδειάζε μετά πάνω στην πυρκαγιά. Αργότερα τη δεξαμενή, χωρητικότητας 200-4.000 λίτρων την κρεμούσαν με συρματόσχοινο κάτω από το ελικόπτερο με ηλεκτρικό βίντσι και την κατέβαζαν στην επιφάνεια του νερού (ποτάμι, λίμνη κ.λπ.), όπου βούλιαζε και γέμιζε, κατόπιν το ελικόπτερο ανεβάζει τη δεξαμενή και τελικά την αδειάζει στη φωτιά με πόρτες που ελέγχονται με ηλεκτρισμό. Επίσης τοποθέτησαν τις δεξαμενές εξωτερικά, στα πλάγια του ελικοπτέρου. Τις δεξαμενές αυτές τις κατασκεύασαν από αλουμίνιο, υαλοβάμβακα, πλαστικό ή από αδιαπέραστα πανιά.

Ακόμη τα ελικόπτερα μπορούν να μεταφέρουν νερό από κοντινή προσιτή πηγή και με σωλήνα να το αδειάζουν σε άλλη φορητή δεξαμενή στο έδαφος και από εκεί οι πυροσβέστες να το χρησιμοποιούν για κατάσβεση της πυρκαγιάς.

Το μέγεθος και το σχήμα, πάνω στο έδαφος ή στο καιόμενο δάσος, του νερού ή των επιβραδυντικών ουσιών εξαρτάται και στα ελικόπτερα, όπως και στα αεροπλάνα, από την ταχύτητα πτώσης, το ύψος των δεξαμενών και στην περίπτωση των επιβραδυντικών ουσιών από την πυκνότητά τους και προπάντων από το μέγεθος και το άνοιγμα που έχουν οι πόρτες ελευθέρωσης των υγρών. Υπόψη, ότι τα καλύτερα αποτελέσματα είχαν με το μαστίχι (πυκνωμένο Phos-Chekus) επιβραδυντικό.

Ενώ οι Γάλλοι αναφέρουν ότι τα ελικόπτερα βρίσκονται σε ότι αφορά την κατάσβεση σε πειραματικό στάδιο, εν τούτοις αναγνωρίστηκαν ως χρήσιμα εργαλεία για την κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών. Έτσι ένα 204-B που μεταφέρει 1.300 λίτρα, έριξε σε 3,5 ώρες πτήσης 84.000 λίτρα επιβραδυντικής ουσίας. Το 1964 στη Ν. Καλιφόρνια χρησιμοποίησαν 26 ελικόπτερα σε μία πυρκαγιά και 19 άλλα σε άλλη, στην ίδια περιοχή, με πολύ καλά αποτελέσματα (Dong, 1966). Σε ίδιες, ωστόσο συνθήκες μεταφοράς ίσου βάρους νερού σε μία πυρκαγιά, τα αεροπλάνα πρέπει να μεταφέρουν 85-125% περισσότερο νερό από τα ελικόπτερα, χρειάζονται όμως 50% περισσότερο κόστος. Γενικά, **καλύτερα ελικόπτερα, είναι τα μεσαίου βάρους 5.000-6.000 χιλιογράμμων** και ο αεροπόρος, κανονίζοντας την ταχύτητα, μπορεί να ρίξει νερό ή επιβραδυντικές ουσίες σε μήκος από 5-170 μέτρα.

Τέλος, εξαιτίας της αδυναμίας των ελικοπτέρων να πετούν τη νύκτα, άρχισαν δοκιμές με τη χρησιμοποίηση υπερύθρων ακτίνων που θα ευκολύνουν τις νυκτερινές πτήσεις.

Η Γερμανία.... πάντοτε στην εμπροσθοφυλακή για την προστασία από την πυρκαγιά

Πριν από εκατοντάδες χρόνια η Γερμανία είχε σημειώσει πρόοδο στην πάλη κατά της φωτιάς και στην επιστήμη της πυρκαγιάς.

Μερικοί από τους πιο παλαιούς κανονισμούς του κόσμου για την προστασία από την πυρκαγιά έχουν γραφεί σε κώδικες των Γερμανικών πόλεων του 14ου αιώνα και πολυάριθμες ανακαλύψεις που προοδευτικά έχουν επέλθει στα πυροσβεστικά οχήματα του καιρού μας έχουν προέλευση τη Γερμανία.

Οι Πυροσβεστικές Υπηρεσίες της Γερμανίας αποδίδουν μεγάλη σημασία στους εθελοντές πυροσβέστες και στις υποχρεώσεις του πολίτη μέσα στην Κοινότητα. Σήμερα δε στις 11 ανεξάρτητες Δημοκρατίες της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπάρχουν περισσότερες από 12.450 Πυροσβεστικές Υπηρεσίες εθελοντικές που έχουν 900.000 μέλη.

Η οργάνωση και ο επιχειρησιακός έλεγχος των Γερμανικών Πυροσβεστικών Υπηρεσιών είναι αρμοδιότητα των Κυβερνήσεων των διαφόρων Δημοκρατιών, η δε Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση δεν επεμβαίνει σ' αυτά. Μετά τον τοπικό έλεγχο έχει επιτευχθεί μια σημαντική ενότητα των διαφόρων υπηρεσιών στα Πυροσβεστικά σχολεία, στα ινστιτούτα ερευνών και στην τυποποίηση των πυροσβεστικών οχημάτων.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία αποτελείται από τους επαγγελματίες πυροσβέστες και από τους εθελοντές, από σώματα εθελοντών πυροσβεστών με προσωπικό πλήρους απασχόλησης, από σώματα πυροσβεστών Βιομηχανίας, πυροσβεστών Πυροσβεστικών Υπηρεσιών αεροδρομίων, και από σώματα νέων πυροσβεστών. Μεγάλος αριθμός από αυτά έχουν πρόσθετα

καθήκοντα, έχοντας επικοινωνία (σύνδεσμο) με ασθενοφόρα οχήματα και ειδικά οχήματα παροχής βοθημάτων, αντιμετωπίζουν τις καταστρεπτικές διαρροές υδρογονανθράκων, παρέχουν προστασία από ραδιενεργό ακτινοβολία και αντιμετωπίζουν πλημμύρες και λοιπές καταστροφές.

Αντίθετα με το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η Πυροσβεστική Υπηρεσία έχει στηριχθεί σ' ένα και μόνο επίπεδο εισόδου στην Υπηρεσία, οι υπηρεσίες των επαγγελματιών πυροσβεστών της Δυτικής Γερμανίας έχουν ένα σύστημα εισόδου στην υπηρεσία πολυεπίπεδο, σ' ό,τι αφορά τη μελλοντική σταδιοδρομία των πυροσβεστών, με επίπεδα: μέσο, ανώτερο και ανώτατο.

Οι άνδρες, οι οποίοι έχουν περατώσει την εκπαίδευσή τους σαν ειδικευμένοι εργάτες μέσα σ' ένα χρήσιμο τομέα της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, είναι δεκτοί στην πρώτη κατηγορία. Το ανώτερο επίπεδο αφορά τους μηχανικούς-τεχνικούς (πτυχίο Πολυτεχνείου) και η ανώτατη βαθμίδα ανήκει σ' αυτούς οι οποίοι έχουν μεταπτυχιακή διάκριση σε επιστήμες πολυτεχνειακού κύκλου.

Μετά την κατάταξή τους εκπαιδεύονται στις Πυροσβεστικές Υπηρεσίες και στα ειδικά σχολεία των διαφόρων κρατιδίων. Υπάρχει περίπτωση κατά την οποία κάποιοι γίνονται αμέσως αξιωματικοί και τούτο έχει ορισμένα πλεονεκτήματα γι' αυτούς, αλλά αν κάποιος, ας πούμε αρχιτέκτονας στην αρχή της σταδιοδρομίας του στην Πυροσβεστική Υπηρεσία βρεθεί επικεφαλής μιας σοβαρής επέμβασης κατά πυρκαγιάς με λίγη εμπειρία σ' αυτό τον τομέα, θα αντιμετωπίσει τεράστια προβλήματα και δεν θα μπορέσει να φέρει το έργο του σε πέρας.

Το έτος 1982, τελευταίο χρόνο για τον οποίο έχουμε στατιστικά στοιχεία, οι Γερμανοί πυροσβέστες (επαγγελματίες, εθελοντές και βιομηχανιών) έλαβαν 2.500.000 κλήσεις.

Αν και η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση δεν έχει καμιά εξουσία στις Πυροσβεστικές Υπηρεσίες, η νομοθεσία που αφορά την Πυροσβεστική Υπηρεσία ενδιαφέρει όλη την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όποιου τύπου και αν είναι αυτή η Υπηρεσία, η εκπαίδευση και οι αρμοδιότητες.

Επαγγελματική Πυροσβεστική Υπηρεσία εγκαθίσταται σε πόλεις που ξεπερνούν σε πληθυσμό τους 100.000 κατοίκους, σε μικρότερες πόλεις με περισσότερους από 50.000 κατοίκους η Πυροσβεστική Υπηρεσία είναι συχνά συνδυασμός επαγγελματιών που ενισχύονται από εθελοντές, ή εθελοντές που έχουν πάντοτε προσωπικό.

Στις άλλες πόλεις και στις αγροτικές περιοχές η κατάσταση των πυρκαγιών αντιμετωπίζεται από ντόπιους πολίτες που οργανώνονται σε εθελοντικά σώματα πυροσβεστών. Μεγάλος αριθμός Πυροσβεστικών Υπηρεσιών βιομηχανιών συχνά με εθελοντικό προσωπικό,

παρέχει μέτρα προστασίας κατά των βιομηχανικών κινδύνων. Υπάρχουν επαγγελματικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες σε 67 πόλεις της Δυτικής Γερμανίας που αποτελούν περίπου το 1/3 του συνολικού πληθυσμού της Χώρας. Οι υπηρεσίες αυτές διαθέτουν 230 κέντρα παροχής βοήθειών και από τα 2.500.000 κλήσεων του 1982, οι επαγγελματίες έλαβαν τις 1.400.000 κλήσεις αλλά από αυτές το 1.000.000 των κλήσεων αφορούσε ατυχήματα και κλήσεις ασθενοφόρων οχημάτων.

Τον ίδιο χρόνο αντιμετώπισαν 54.000 πυρκαγιές και εκρήξεις, συμμετείχαν σε 1.440.000 διασώσεις και παροχές τεχνικής βοήθειας, και έλαβαν επίσης 87.000 ψευδείς κλήσεις, τις περισσότερες από τις οποίες προκάλεσαν φαρσέρ, ενώ άλλες έγιναν από κακή εκτίμηση. Διάφορα άλλα περιστατικά προξένησαν 28.000 κλήσεις.

Αν και οι εθελοντικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες αντιμετώπισαν μόνο το 36% του συνόλου των ετήσιων περιστατικών (πυρκαγιές, εκρήξεις, επεμβάσεις τεχνικής βοήθειας), η σπουδαιότητά τους μέσα στα πλαίσια των υπηρεσιών προστασίας κατά της πυρκαγιάς στη Γερμανία είναι πολύ μεγάλη, γιατί παρέχουν σπουδαία κάλυψη, την οποία ο περιορισμένος αριθμός των επαγγελματιών πυροσβεστών δεν θα μπορούσε να δώσει, και τα περιορισμένα οικονομικά μέσα των μικρών πόλεων δεν θα μπορούσαν να πληρώσουν.

Σπουδαίο ρόλο στον τομέα καταπολέμησης της πυρκαγιάς παίζουν στη Γερμανία οι Πυροσβεστικές Υπηρεσίες των επιχειρήσεων και των εργοστασίων, οι οποίες από τη θέση τους την εκπαίδευση που παρέχεται στο προσωπικό τους και το υλικό που διαθέτουν, είναι συχνά ανώτερες από αυτές που διαθέτουν άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, υπάρχει δε μια διαφορά μεταξύ των Π.Υ. των επιχειρήσεων και των Π.Υ. των εργοστασίων, οι πρώτες δεν είναι αναγνωρισμένες από Κρατικές Αρχές, ενώ οι δεύτερες είναι.

Προσκολλημένες σε πολλές υπηρεσίες, είναι οι «Νεολαίες» καταπολέμησης της πυρκαγιάς, (που δεν πρέπει να συγχέονται με τους δόκιμους αξιωματικούς) αν και αυτές δεν έχουν δημιουργηθεί για να δημιουργούν μέλη που στο μέλλον θα γίνουν πυροσβέστες, συνήθως δε ένα ποσοστό 12% από 100.000 περίπου μέλη χρησιμοποιούνται από

την Πυροσβεστική Υπηρεσία μέχρι ηλικίας 17 ετών.

Μια ειδική Υπηρεσία για τις ένοπλες δυνάμεις έχει συσταθεί από το Υπουργείο Άμυνας, σε ομοσπονδιακή βάση και οι 3.500 επαγγελματίες πυροσβέστες, που την επανδρώνουν, παρέχουν προστασία κατά της πυρκαγιάς, σε αποθήκες, στρατιωτικά αεροδρόμια, αποθήκες πυρομαχικών, πεδία ασκήσεων και εκπαίδευσης.

Η εκπαίδευση των γερμανών πυροσβεστών πραγματοποιείται στις 13 Πυροσβεστικές Σχολές που λειτουργούν στα 11 ομόσπονδα κρατίδια. Για την εκπαίδευση τους οι επαγγελματίες πυροσβέστες έχουν στη διάθεσή τους ένα μεγάλο αριθμό ειδικών κτιριακών εγκαταστάσεων.

Η έρευνα για την πυρκαγιά πραγματοποιείται στο Πανεπιστήμιο της Καλσρούης και σε ένα άλλο ινστιτούτο έρευνας, στο Κιέλο, το οποίο ενισχύουν οι ασφαλιστικές εταιρείες, και επίσης από μια Ειδική Επιτροπή τη V.F.D.B. (Γερμανικό Σωματείο Προστασίας από την πυρκαγιά).

Το ινστιτούτο Έρευνας της Καλσρούης ιδρύθηκε το 1950. Ήταν δε αποτέλεσμα πολυάριθμων παρατηρήσεων πάνω στις αιτίες πρόκλησης πυρκαγιάς και την πρόληψή τους.

Το πανεπιστήμιο αυτό δεν λαμβάνει καμιά οικονομική ενίσχυση από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Γερμανίας, ούτε από τα διάφορα κρατίδια. Αυτό ενισχύεται κυρίως από τα σχέδια έρευνας που καταρτίζει με τους διάφορους οργανισμούς. Δημοσιεύει κάθε μήνα έναν κατάλογο με τα βιβλία, τα περιοδικά και τα άρθρα για την πυρκαγιά που έχουν δημοσιευθεί σ' όλο τον κόσμο. Το Ινστιτούτο του Κιέλου ιδρύθηκε το 1976 και ενδιαφέρεται κυρίως για την πρόληψη και τον έλεγχο των καταστροφών.

Ένας από τους πιο σοβαρούς Οργανισμούς της Γερμανίας που ασχολείται με τις πυρκαγιές είναι το V.F.D.B. (Σωματείο για την Πρόοδο της Προστασίας κατά της πυρκαγιάς στη Γερμανία). Τα μέλη που είναι επαγγελματίες πυροσβέστες των Π.Υ., είναι επίσης τεχνικοί βιομηχανιών, κατασκευαστές, πυροσβεστικού εξοπλισμού και επιστήμονες των Ινστιτούτων Έρευνας.

Τεχνικές Επιτροπές Ειδικές, εργάζονται πάνω σε σχετικά θέματα τα οποία παρουσιάζουν στο Ετήσιο Συνέδριο

του Σωματείου, ή σε διεθνή Συνέδρια που γίνονται στη Γερμανία ή σε άλλες χώρες.

Οι διάφοροι Οργανισμοί Προστασίας από την πυρκαγιά ανήκουν στην Ένωση Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Γερμανίας που αντιπροσωπεύει τις υπηρεσίες των επαγγελματιών πυροσβεστών, των εθελοντών και της Π.Υ. των βιομηχανιών, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, για θέματα τεχνικά και νέους κανονισμούς και παρέχει τη βοήθειά της σε πολυάριθμα τεχνικά θέματα και θέματα εργασίας των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών.

Ένα σωματείο αντιπροσωπεύει τους ανώτερους αξιωματικούς των επαγγελματιών Π.Υ. (A.G.B.F.) και το οποίο συνιστά ειδικές ομάδες εργασίας, οι οποίες κάνουν έρευνα πάνω στην τεχνική καταπολέμηση της πυρκαγιάς, έτσι που τα πρόβλήματα πρόληψης, εκπαίδευσης κ.λπ. αντιμετωπίζονται με ενιαίο τρόπο. Τα τελευταία χρόνια η A.G.B.F. εργάστηκε στο θέμα εξοπλισμού των πυροσβεστικών οχημάτων, την ηλικία των επαγγελματιών πυροσβεστών και την ανάγκη καθιέρωσης ενιαίου συστήματος για τις στατιστικές πυρκαγιών για ολόκληρη την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Οι Π.Υ. των εργοστασίων είναι οργανωμένες επίσης στο Σωματείο A.G.B.B. το οποίο ασχολείται κυρίως με τα προβλήματα των βιομηχανικών κινδύνων που είναι πολύ αυξημένοι, με τα οχήματα και το πυροσβεστικό εξοπλισμό του προσωπικού των Π.Υ. εργοστασίων. Το A.G.B.B. παρέχει συμβουλές στα μέλη του πάνω στις τελευταίες τεχνολογικές εξελίξεις και συνεργάζεται με τους άλλους Οργανισμούς προστασίας κατά της πυρκαγιάς.

Η Ένωση των Π.Υ. Γερμανίας και το Γερμανικό Σωματείο Προστασίας από πυρκαγιά (V.F.D.B.) αποτελούν την Εθνική Επιτροπή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας του C.T.I.F. (Διεθνής Τεχνική Επιτροπή Πρόληψης και Καταπολέμησης της πυρκαγιάς). Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι ένα από τα 32 μέλη του C.T.I.F., ενός Οργανισμού πριν από όλα τεχνικού του οποίου σκοποί είναι: πρακτική και θεωρητική πρόοδος των εξελίξεων καταπολέμη-

Η ετοιμότητα απέτρεψε τη συμφορά

Άμεσα και οργανωμένα κινητοποιήθηκαν η δύναμη του Πυροσβεστικού Σώματος της Δασικής Υπηρεσίας του Στρατού και της Αστυνομίας, σθηνώντας τις πυρκαγιές που εκδηλώθηκαν κατά μήκος της οδού Αθήνας-Λαμίας στις περιοχές Μαλακάσας και Αυλώνας πριν επεκταθούν στις γύρω κατοικημένες περιοχές και στο στρατόπεδο της Αυλώνας όπου φυλάσσονται πυρομαχικά.

Η πρώτη πυρκαγιά εκδηλώθηκε στο ύψος της αερογέφυρας της Χαλκίδας.

Η δεύτερη στα όρια των περιοχών Μαλακάσας και Αυλώνας.

Η τρίτη πάνω από την Τροχαία της Μαλακάσας και η τέταρτη στο 41ο χλμ. στη Μαλακάσα.

Από τέσσερα διαφορετικά σημεία ξεκίνησε η πυρκαγιά, πράγμα που δείχνει ξεκάθαρα ότι πρόκειται για έργο εμπρηστών οι οποίοι είχαν καλά οργανωμένο το σχέδιο τους ώστε να μετατρέψουν σε πύρινη κόλαση την περιοχή. Το σχέδιό τους όμως απέτυχε χάρη στην άμεση επέμβαση και τις συντονισμένες ενέργειες των κατασβεστικών δυνάμεων.

Το αυγό έκαψε τη γριούλα

Πρόσεξε **MHN** αφήσεις το τηγάνι με αυγά στη φωτιά και πεταχτείς στον ψηλκατζή. Είναι σίγουρο ότι όταν γυρίσεις δεν θα βρεις το σπίτι σου όπως το άφησες. Αυτό έκανε η 74χρονη Μαριάνθη Πρινάρη που έμενε μαζί με την κατάνοιτη αδερφή της Ελένη Πέτροβιτς (72 χρόνων), στην οδό Χαριλάου Τρικούπη 108.

Η Μαριάνθη έβαλε το ταψί με τα αυγά στην γκαζιέρα και πετάχθηκε για κόκα-κόλα. Κατά την επιστροφή της άκουσε τους γείτονες να φωνάζουν,

φωτιά, και είδε να βγαίνουν φλόγες από τα παράθυρα του σπιτιού της και την Πυροσβεστική Υπηρεσία απέξω. Η αδελφή της Ελένη ανήμπορη στις φλόγες βρήκε τραγικό τέλος.

Οι σακούλες με τα σκουπίδια και τα παλιά άχρηστα αντικείμενα που ήταν γεμάτο το σπίτι διευκόλυναν το έργο της φωτιάς. Οι γριούλες ήταν ρακοσυλλέκτριες. Το σπίτι που έμεναν δεν είχε νερό, ηλεκτρικό και τηλέφωνο.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία που πήγε αμέσως περιόρισε τη φωτιά στο καίομενο κτίριο, σθηνοντάς τη πριν επεκταθεί στα διπλανά διαμερίσματα.

Και μ' ένα τσιγάρο μπορείς να καείς

Μην αφήσεις ποτέ αναμμένο το τσιγάρο σου και ξαπλώσεις για ύπνο, υπάρχουν αρκετές πιθανότητες να καείς. Αρκετές είναι οι περιπτώσεις πυρκαγιών, που σημειώνονται κάθε χρόνο, με αιτία κάποιο ξεχασμένο τσιγάρο. Φρικτό θάνατο βρήκε στα μέσα Ιουλίου η 41χρονη Βικτωρία Λαζαροπούλου στο διαμέρισμά της στην οδό Φιλοπάπου 25 στο Κουκάκι. Η πυρκαγιά ξεκίνησε από το στρώμα στο κρεβάτι που κοιμόταν η Βικτωρία, η οποία δεν πρόλαβε να αντιδράσει και κήκε ζωντανή. Η έγκαιρη επέμβαση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας περιόρισε αμέσως την πυρκαγιά, αλλά δεν απέτρεψε την τραγωδία.

Προσοχή λοιπόν στα τσιγάρα.

Ήταν λόγιοι εκδίκησης;

Πυρκαγιά ξέσπασε στις 14 Ιούνη στο πεζοδρόμιο πολυκατοικίας της οδού Μ. Βόδα 35, πλατεία Αττικής.

Το ανακριτικό τμήμα του Πυροσβεστικού Σώματος που έφτασε στον τόπο του συμβάντος αντελήφθηκε ότι η πυρκαγιά τέθηκε από πρόθεση στον

πάγκο που βρισκόταν στο πεζοδρόμιο.

Ο Ιωάννης Βασιλάκος που συνελήφθη σαν ένοχος ομολόγησε ότι έλουσε με βενζίνη ένα ξύλινο πάγκο ραφείου και άλλα πράγματα που βρίσκονταν στο πεζοδρόμιο και στη συνέχεια με σπίρτα έβαλε φωτιά. Τα πράγματα τα είχε βγάλει ο Ι. Λάρδας ιδιοκτήτης του καταστήματος, που νοίκιαζε ο Βασιλάκος και το χρησιμοποιούσε για ραφείο.

Οι ζημιές που προκλήθηκαν από την πυρκαγιά ήταν μικρές, ενώ οι διασωθείσα περιουσία χάρη στην αποτελεσματική επέμβαση της Π.Υ. ήταν μεγάλης αξίας.

Ο δράστης, αφού ομολόγησε παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα και καταδικάστηκε πρωτοδίκως σε φυλάκιση 4 μηνών στις φυλακές Άμφισσας.

Υπήρχε πρόθεση

Πυρκαγιά ξέσπασε στις 28 Ιουλίου στο 42ο χλμ. Αθηνών-Σουνίου σε κιόσκι ιδιοκτησίας Ελένης Καμπάση. Από την πυρκαγιά καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς το κιόσκι, που χρησιμοποιείτο για καρπούζια και κήκε μερικώς μια ελιά.

Η πυρκαγιά χάρη στην επέμβαση των πυροσβεστών κατασβέστηκε πριν επεκταθεί στα ξηρά χόρτα που υπήρχαν γύρω από το κιόσκι.

Το ανακριτικό τμήμα του Π.Σ. όταν έφτασε στον τόπο του συμβάντος από έρευνα που έκανε διαπίστωσε ότι η πυρκαγιά τέθηκε από πρόθεση.

Ο Δημήτρης Μέμτσας που συνελήφθη σαν ένοχος ομολόγησε ότι έβαλε φωτιά στο δεξιό μέρος του παραπήγματος και αφού τηρήθηκε η αυτόφωρος διαδικασία ορίστηκε η ημερομηνία δικάσιμου για την 1-8-86.

Από μηχανής σωτήρες

Ο πυροσβέστης όπου και να βρίσκε-

ται πάντα εκτελεί το καθήκον του και ποτέ δεν είναι θεατής. Για φαγητό είχαν πάει ο αρχιπυροσβέστης Π. Ταραντίνης και ο πυροσβέστης Κ. Κλειτσάκης όταν κατά την επιστροφή τους, περνώντας από τη γέφυρα του Κόκκινου Μύλου είδαν το κιγκλίδωμα περίεργα σπασμένο. Αμέσως φαντάστηκαν πως κάτι συνέβαινε και κοιτάζοντας στον γκρεμό είδαν ένα Ι.Χ. αυτοκίνητο πεσμένο. Χωρίς να διστάσουν καθόλου κατέβηκαν στο ρέμα και άρχισαν το έργο διάσωσης. Στο πίσω κάθισμα καθόταν η 35χρονη Ελένη Ζυμαράκη με την 9μηνη κόρη της στην αγκαλιά και μπροστά ο οδηγός που ήταν σφηνωμένος στο τιμόνι. Αφού άνοιξαν την πόρτα του πορτ-μπαγκάζ έβγαλαν ζωντανή τη γυναίκα και το μωρό.

Μετά άνοιξαν με λοστό την μπροστινή πόρτα έσπασαν το τιμόνι και έβγαλαν τον τραυματισμένο σύζυγο, ο οποίος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Αγία Όλγα για τις πρώτες βοήθειες. Η οικογένεια Ζυμαράκη δεν πρόκειται να ξεχάσει ποτέ το περιστατικό αυτό και τους σωτήρες της.

Αν είχαν όλοι τόσο θάρρος...

Ο υπάλληλος του ταχυδρομείου έγινε ξαφνικά «άλλος άνθρωπος». Με διαθέσεις μανιακού επιτέθηκε κρατώντας επαναληπτική καραμπίνα σ'

όποιον συνάδελφο έβρισκε στο δρόμο του, τραυματίζοντας τον διευθυντή και δύο υπαλλήλους. Όλα αυτά συνέβαιναν μέρα μεσημέρι στο κατάμεστο από κόσμο, όπως κάθε μέρα, γραφείο των ΕΛ.ΤΑ., στην οδό Αιόλου 100, πριν ένα περίπου χρόνο.

Στον ομαδικό πανικό που επικρατούσε ολόγυρα ο μόνος που στάθηκε ανεπηρέαστος και ψύχραιμος ήταν ο αστυφύλακας Θόδωρος Μαυροειδής. Την ώρα εκείνη βρισκόταν, ασκώντας τροχονομικά καθήκοντα στην περιοχή και αμέσως έσπευσε στο ταχυδρομείο. Χωρίς να σκεφτεί ούτε τη ζωή του, ούτε την οικογένεια του, μπροστά στο καθήκον, ακινητοποίησε με λαθή τον «ένοπλο» υπάλληλο, δίνοντας τέλος στην αγωνία όσων βρίσκονταν εκεί εκείνη την ώρα.

Για την πράξη αυτή προήχθη επ' ανδραγαθία στο βαθμό του αρχιφύλακα, επιβεβαιώνοντας με τον καλύτερο τρόπο ένα προσόν που σίγουρα διαθέτει ο ίδιος, αλλά είναι πολύ δυσεύρετο στην εποχή μας, το θάρρος και τη λεβεντιά.

Το ... κατάπие αλλά δεν γλύτωσε

Κατείχε μικρή ποσότητα χασίς, ο 23χρονος Ηρακλειώτης. Όταν αντιλήφθηκε πως τον πλησίαζαν οι αστυνομικοί της Ασφάλειας, στην περιοχή Πλακιά, την κατάπие για να γλιτώσει. Δεν τα κατάφερε όμως. Συνελήφθη και το αυτόφωρο τον καταδίκασε σε φυλάκιση τριών μηνών. Αμέσως μετά την καταδίκη οδηγήθηκε στη φυλακή.

Οι στατιστικές μιλούν καθαρά

Είναι πολύ ενδιαφέροντα τα στοιχεία που έδωσε πρόσφατα στους εκπροσώπους του Τύπου η διεύθυνση Τροχαίας Αττικής.

Γι' αυτό παρ' όλο που το θέμα είναι αναλυμένο απ' όλες του τις πλευρές και η επανάληψη κινδυνεύει να γίνει μονότονη, τα αναφέρουμε, ελπίζοντας πως θα «διδάξουν» όλους τους οδηγούς:

Μοιάζει με εμπόλεμη κατάσταση η αιματοχυσία στους δρόμους της πατρίδας μας. Τα τελευταία έξη χρόνια είχαμε 189.069 τραυματίες και 10.125 νεκρούς από τροχαία ατυχήματα.

Το τελευταίο πεντάμηνο φάνηκε κάποιο ελπιδοφόρο φως. Για πρώτη φορά σημειώνεται μείωση των αριθμών για τα θανατηφόρα αλλά και σοβαρά τροχαία ατυχήματα.

Πέρισυ, από τον Ιανουάριο ως και το Μάη είχαν σημειωθεί 150 θανατηφόρα και 685 σοβαρά ατυχήματα, ενώ το αντίστοιχο πεντάμηνο του φετινού χρόνου οι αριθμοί «έπεσαν» σε 134 (μείωση 10,67%) και 327 (μείωση 52,27%).

Αύξηση είχαμε στους ελαφρούς τραυματισμούς (4.208 το α' πεντάμηνο του 1985-4.698 το 1986).

Και όλα αυτά ισχύουν μόνο για την περιοχή Αττικής.

Τα κυριότερα αίτια που προκάλεσαν τα δυστυχήματα αυτά, είναι, ανάμεσα στ' άλλα:

Η παραβίαση προτεραιότητας, η υπερβολική ταχύτητα, το αντικανονικό προσπέρασμα, η έλλειψη ζώνης ασφαλείας, η αντικανονική αλλαγή πορείας, οι βλάβες σε συστήματα πέδησης ή φωτισμού αυτοκινήτων, το κακό οδόστρωμα, η έλλειψη σήμανσης κ.ά.

Στη χώρα μας κυκλοφορούν σήμερα:

- 1.234.505 ιδιωτικά αυτοκίνητα.
- 29.870 ταξί
- 18.638 λεωφορεία
- 608.086 φορτηγά Δ.Χ. και Ι.Χ.
- 169.024 μοτοσυκλέτες

Ας ελπίσουμε πως οι οδηγοί θα οδηγούν με περισσότερη σύνεση και πως η ζώνη ασφαλείας θα παίξει και αυτή τον βοηθητικό της ρόλο για την αποτροπή πολλών τέτοιων ατυχημάτων.

Ευρωπαϊκή συνδιάσκεψη Αστυνομικών Υπηρεσιών

Στην αίθουσα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες πραγματοποιήθηκε η 8η ευρωπαϊκή συνδιάσκεψη διευθυντών των Αστυνομικών Υπηρεσιών των πρωτευουσών των Ευρωπαϊκών χωρών.

Την έναρξη των εργασιών της συνδιάσκεψης κήρυξε ο υπουργός εσωτερικών του Βελγίου κ. Λουφέ, ο οποίος τόνισε ότι τα προβλήματα ασφαλείας στις έδρες των πρωτευουσών της Δυτικής Ευρώπης είναι κοινά για όλες τις Αστυνομίες και επιβάλλεται συνεργασία και ανταλλαγή απόψεων για την όσο καλύτερη αστυνόμευση και εξυπηρέτηση του πολίτη.

Τη χώρα μας στην συνδιάσκεψη εκπροσώπησε ο αστυνομικός διευθυντής Ευθύμιος Δασταμανής.

Τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν:

Η τήρηση της τάξης και της ασφάλειας, κυρίως κατά τις μεγάλες συγκεντρώσεις και ιδίως κατά τους αγώνες ποδοσφαίρου.

Ο Κοινωνικός ρόλος της Αστυνομίας.

Η χρησιμοποίηση της Πληροφορικής.

Τα προληπτικά μέτρα κατά τρομοκρατικών πράξεων και μεγάλων συμμοριών.

■ Στο πρώτο θέμα στην τήρηση της τάξης στα γήπεδα τονίστηκε ιδιαίτερα, ότι πρέπει να υπάρχει ενιαία Διοίκηση των Αστυνομικών δυνάμεων. Να γίνεται διαχωρισμός των φιλάθλων των αντιπάλων ομάδων στις κερκίδες, να αφαιρούνται από τους φιλάθλους κατά την είσοδο ξένα αντικείμενα, φωτοβολίδες, κροτίδες κ.λ.π. Να γίνουν παραστάσεις στους αθλητικούς συλλόγους και άλλους αρμόδιους να επισκευάζουν τα γήπεδα ώστε να μη παρουσιάζουν τεχνικές ή άλλες ελλείψεις και ατέλειες που μπορούν να προκαλέσουν ατυχήματα. Σε περίπτωση διοργάνωσης Ευρωπαϊκών αγώνων ποδοσφαίρου, οι Αστυνομίες των Χωρών από τις ο-

ποίες προέρχονται οι αγωνιζόμενες ομάδες να ενημερώνουν έγκαιρα την Αστυνομία της Χώρας που θα γίνει ο αγώνας περί του αριθμού των φιλάθλων που θα μεταβεί να παρακολουθήσει τον αγώνα, της ζωηρότητας αυτών, τα συγκοινωνικά μέσα με τα οποία θα κινηθούν (τραίνο, πλοίο, αεροπλάνο, αυτοκίνητα) ως και κάθε άλλη χρησιμη πληροφορία (ημερομηνία, χρόνο αναχώρησης κ.λ.π.) που θα συμβάλει στη λήψη αποτελεσματικών μέτρων τάξης. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι αναγκαίο τονίστηκε οι φιλάθλοι να ακολουθούνται και από αστυνομικούς της χώρας από την οποία προέρχονται οι φιλάθλοι.

Όσον αφορά τον αριθμό των αστυνομικών που πρέπει να διατίθενται σε ένα γήπεδο, αυτός να είναι ανάλογος με τη δημασία του αγώνα και τις διαφορές των ομάδων. Από τον εκπρόσωπο της Αγγλίας τονίστηκε για παράδειγμα, ότι στη χώρα του σε αγώνα με 50.000 φιλάθλους διατίθενται περίπου 300 αστυνομικοί.

■ Στο δεύτερο θέμα τονίστηκε ότι ο ρόλος της Αστυνομίας είναι σημαντικά κοινωνικός ρόλος, γιατί πράγματι οι αστυνομικοί στην εκτέλεση της υπηρεσίας τους βοηθούν τα παιδιά, τους γέρους, τους ασθενείς, τους πάσχοντες, τους έχοντες ανάγκη βοήθειας γενικά. Στα κράτη της Δυτικής Ευρώπης που υπάρχουν πολλοί μετανάστες εκεί η Αστυνομία προσπαθεί να τους βοηθήσει και κυρίως τους Μουσουλμάνους να προσαρμοσθούν στις συνθήκες διαβίωσης του Κράτους που ζουν.

■ Στο τρίτο θέμα της πληροφορικής τονίστηκε, ότι η μηχανή δεν έχει εξυπνάδα ούτε συνείδηση. Ίσως γίνει κίνδυνος σε πιθανότητα ενός λάθους. Οι μηχανές μπορούν να κάνουν λάθος, σε ένα απειροελάχιστο σημείο, που μπορεί να έχει οδυνηρές επιπτώσεις. Είναι χρήσιμη η μηχανή αλλά αδύνατη να κα-

λύψει όλες τις ανάγκες. Παρ' όλες τις αρνητικές πλευρές που παρουσιάζει η μηχανή, πρέπει η Αστυνομία να τη χρησιμοποιήσει για να είναι εκσυγχρονισμένη. Στην Ιταλία και σ' άλλες χώρες γίνεται ήδη ευρεία χρήση της πληροφορικής.

■ Στο 4ο και τελευταίο θέμα τονίστηκε, ότι όλα τα Κράτη της Δυτικής Ευρώπης πλήττονται από την Εθνική (εσωτερική) όπως αποκαλέστηκε τρομοκρατία, αλλά και από τη διεθνή τρομοκρατία. Οι Αστυνομίες έχοντας απόλυτη συναίσθηση της ευθύνης κάνουν ότι μπορούν πάνω στο θέμα αυτό και έχουν καταφέρει αρκετά πλήγματα κατά της Εθνικής αλλά και διεθνούς τρομοκρατίας. Παρ' όλα αυτά η τρομοκρατία υπάρχει, ανασταίνεται γι' αυτό επιβάλλεται στενή συνεργασία μεταξύ των αστυνομιών και ανταλλαγή πληροφοριών σ' όλα τα θέματα που σχετίζονται μ' αυτή. Εξ αιτίας της τρομοκρατίας τονίστηκε, ότι πολλοί ζητούν προστασία, με αποτέλεσμα να απασχολείται μεγάλος αριθμός αστυνομικών για φρούρηση πιθανών στόχων των τρομοκρατών. Στα περισσότερα Κράτη τονίστηκε, ότι όλες σχεδόν οι Πρεσβείες φρουρούνται με ένοπλους σκοπούς επί 24ώρου θάσεως. Στις Βρυξέλλες για παράδειγμα υπάρχει επιτροπή που συνέρχεται κάθε μήνα και καθορίζει τους στόχους που θα φρουρηθούν και τον τρόπο φρούρησής τους, καταρτίζοντας τρεις καταστάσεις την μία κόκκινου χρώματος που περιλαμβάνει τους στόχους που θα φρουρούνται επί 24ώρου θάσεως, η άλλη κίτρινου χρώματος που περιλαμβάνει στόχους από τους οποίους οι περιπολίες του τομέα διέρχονται από το στόχο και παραμένουν σ' αυτόν επί 10' της ώρας ανά 4ωρο, και η τρίτη πράσινου χρώματος που περιλαμβάνει στόχους από τους οποίους απλώς διέρχονται οι περιπολίες του τομέα.

Μετά το τέλος της συνδιάσκεψης έγινε επίσκεψη στο κτίριο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπου μας έγινε ενημέρωση για τα μέτρα που λαμβάνονται για την προστασία και ασφάλεια του κτιρίου και των αποστολών.

ΣΕΡΡΕΣ

Μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής και στις Σέρρες. Εδώ ο διοικητής της Τροχαίας και οι τροχονόμοι έβαλαν σαν στόχο να ενημερώσουν για το τόσο σημαντικό θέμα όλους τους μαθητές του νομού. Γι' αυτό, και αφού επισκέφθηκαν όλα τα δημοτικά σχολεία της πόλης, στη συνέχεια έκαναν τα ίδια μαθήματα στα γυμνάσια, Σποχωρίου, Νιγρίτας, Σκουτάρεως, Τερπνής, Λευκών, Καρπερής, στα Λύκεια Πεντάπολης, Σιδηροκάστρου, Προβατά, 1ο-2ο-3ο και 4ο Σερρών και στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια «Καλαϊτζή-Παλάζη».

Η διδασκαλία θα συνεχιστεί και μετά τις καλοκαιρινές διακοπές σε όσα σχολεία το ζήτησαν και δεν πρόλαβε η Τροχαία να ανταποκριθεί, μέχρι το θερινό κλείσιμό τους.

Στο πρόγραμμα κυκλοφοριακής αγωγής της Τροχαίας Σερρών περιλαμβάνονταν πρώτα το μάθημα και μετά η διανομή τετρασέλιδου «εντύπου ερωτήσεων κυκλοφοριακού προβληματισμού». Τα παιδιά τα συμπλήρωναν, το σχολείο τα παρέδιδε στην Τροχαία και οι τροχονόμοι τα διόρθωναν και τα επέστρεφαν στα χέρια των μαθητών.

Για την εκτύπωση του εντύπου που είχε συντάξει και επιμεληθεί η Τροχαία Σερρών, τα έξοδα κάλυψε η «Αγροτική Ασφαλιστική».

Ας μείνουμε λίγο ακόμα στις Σέρρες, για να σας αφηγηθούμε κάτι πολύ συγκινητικό. Μια πράξη που θυμίζει ότι υπάρχουν και στις μέρες μας, ακόμα, άνθρωποι, που αγαπούν τους συνανθρώπους τους.

Ένα λεωφορείάκι έφθασε πριν λίγο καιρό στην μακεδονική πόλη. Ός εδώ τίποτα το περίεργο. Αυτό το όχημα όμως ήταν ένα δώρο. Το χάρισε ο διοικητής της Τροχαίας Σερρών στο Ίδρυμα Προστασίας Απρωσάρμοστων Παιδιών. Και να

Ο διοικητής της Τροχαίας ενημερώνει τους μαθητές του Γυμνασίου Λευκών.

Κυκλοφοριακή αγωγή για τους μικρούς μαθητές δημοτικού σχολείου των Σερρών.

πως έγιναν όλα:

Ο διοικητής της Τροχαίας αστυνομός Β' Σπύρος Λεωνίδης ταξίδεψε πριν μερικούς μήνες στη Δυτική Γερμανία. Εκεί βρήκε και αγόρασε με δικά του έξοδα ένα μικρό λεωφορείο. Του έκανε πς απαραίτητες μετατροπές και έγινε απόλυτα κατάλληλο για παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Τώρα τα παιδιά του Ίδρυματος θα μπορούν να πηγαίνουν εκδρομές, να ψυχαγωγούνται και να μεταφέρονται όπου χρειάζεται.

Στο γράμμα τους με το οποίο ευχαριστούν τον διοικητή της Τροχαίας γράφουν:

«Αγαπητέ μας φίλε κύριε Λεωνίδη,

Σήμερα είναι ξεχωριστή μέρα για μας κι αυτό το χρωστάμε σε σας.

Ήρθε το λεωφορείάκι μας. Ένα πορτοκαλί όμορφο αυτοκίνητο με μαύρα γράμματα. Τί χαρά και πόσα όνειρα.

– Εγώ τώρα θα μπορώ να πηγαίνω στη Νιγρίτα.

– Και 'γώ στο χωριό μου.

– Και 'γώ θα πάω στη μαμά μου και τ' αδελφία μου, που έχω καιρό να τα δω.

– Και 'γώ δε θάμαι πια εσωτερικός θα μπορώ να πηγαίνω κάθε μέρα στο σπίτι μου.

– Θα πάμε και στη θάλασσα.

– Και εκδρομές.

Πω, πω, τί χαρά! Όλες μας τις ελπίδες σ' αυτό τις αποθέσαμε. Το συνδέσαμε με το σπίτι μας, την οικογένειά μας, τη διασκέδασή μας.

Και τ' αγαπήσαμε από την πρώτη κιόλας μέρα. Να ξέρατε πόση χαρά μας δώσατε. Σας ευχαριστούμε και σας στέλνουμε όλη μας την αγάπη.

Τα παιδιά του Ι.Π.Α.Π. Σερρών

Εξάλλου και το Δ.Σ. του Ι.Π.Α.Π., έσπευτε ευχαριστήρια επιστολή στον αστυνόμο και αναφέρει:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο, το προσωπικό και κυρίως τα παιδιά του Ίδρυματος, εκφράζουν την μεγάλη τους ευγνωμοσύνη για την αξιοθαύμαστη ενέργεια του διοικητή της Τροχαίας κ. Λεωνίδη Σπύρου, να προσφέρει ένα μικρό λεωφορείο για την μεταφορά των παιδιών του Ίδρυματος.

Η χειρονομία αυτή εκφράζει ευγένεια, ανωτερότητα ψυχής και ήθους.

Η προσφορά αυτή θεωρείται η σημαντικότερη που έγινε ποτέ στο Ίδρυμά μας, γιατί έλυσε το δύσκολο πρόβλημα της μετακίνησης των παιδιών μας, ανακουφίζοντας παράλληλα και τους ίδιους τους γονείς.

Ευχαριστούμε και πάλι τον διοικητή της Τροχαίας κ. Σπύρο Λεωνίδη και η χειρονομία του αυτή ας γίνει παράδειγμα για μίμηση».

ΣΗΤΕΙΑΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ

Αξίζει έπαινος στο Αστυνομικό Τμήμα Σητείας

Όπως μας πληροφορήσαν συμπολίτες μας, που είχαν την ατυχία να ενοχληθούν από αντικοινωνικά στοιχεία και ζήτησαν την προστασία της Αστυνομίας, η προστασία αυτή τους δόθηκε αμέσως και με αποτελεσματικό τρόπο. Αξίζει έπαινος στο διεθυντή, τους αξιωματικούς και όλους τους άνδρες του Αστυνομικού Τμήματος Σητείας, διότι καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε ο συμπο-

λίτης μας να αισθάνεται ασφάλεια και αγωγή.

Από την άποψη αυτή μπορούμε να πούμε εμείς, ότι είμαστε τυχεροί. Διότι σε άλλα μέρη, και κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, η εγκληματικότητα, η τρομοκρατία και η αντικοινωνική συμπεριφορά, γίνονται κάθε μέρα και όλο έστερα προβλήματα, χωρίς εκεί η Αστυνομία να μπορεί να δοθήσει αποτελεσματικά.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ

ΗΤΑΝ ΚΑΙ... Ο ΠΡΩΤΟΣ!

ΤΟ ΕΠΑΙΞΕ καπετάνιος του Ε.Ν., το έπαιξε εκτελωνιστής αυτοκινήτων, κυρίως, όμως, το έπαιξε γαμπρός σε υιού «Παναγή» και από τον Οκτώβριο του 1985 μέχρι τα τέλη του περασμένου Μην απέσπασε από διαφόρους αφελείς το ποσό των... πέντε εκατομμυρίων, που τα σπατάλησε σε διασκεδάσεις και «ντόλτσε βήτα».

Πρόκειται για τον 32χρονο αερο Ευστάθιο Λαζαρίδη, από το Μαυροδέντρη Κοζάνης, τέως κάτοικο Θεσσαλονίκης, που συνελήφθη σε χιόνια ρεκορ μόλις πάτησε το πόδι του στην γάλη μας και έκανε το πρώτο «κατόρθωμά» του.

Ο Λαζαρίδης πήγε να διασκεδάσει στο νυχτερινό κέντρο «Νυχτερίδα» του Βασίλη Τρακέλλη, 34 χρόνων, το βράδυ της περασμένης Πρωτοχρονιάς. Με τον Τρακέλλη είχε συνεντράξει το πρωί της ίδιας με-

ρας στο «ΣΕΛΕΚΤ» και σε συζήτηση που έγινε για εξαργύρωση συναλλαγμάτων και άλλα, ο Λαζαρίδης, λαγνισμένος σαν Γιώργος Κεφάλου συστήθηκε σαν καπετάνιος εκτελωνιστής. Α' καπετάνιος κ.λπ., προσυμποσιθήθηκε να «καθάρσει» εκείνος για όλους.

Ο Λαζαρίδης, ο «ΠΡΩΤΟΣ», έκανε λογαριασμό στη «Νυχτερίδα» 52.000 δρχ., μαζεύοντας δίπλα του όλες τις γυναίκες και σπάζοντας 1.000 πιτάκια και όταν ήρθε η ώρα να εξοφλήσει το λογαριασμό, φώναξε έξω από το κέντρο τον σερβιτόρο Μανώλη Αμπουλό, 41 χρόνων, του έδειξε ένα βιβλιόριο κατώσεων 2.000.000 δρχ., του είπε ότι δεν χει επάνω του «πρεστώ» και του ζήτησε... δανεικά 30.000 δρχ. μόνο.

Πήρε τα χρήματα και έφυγε με τη συμφωνία να ανταλλάσσουν το πρωί του Σαββάτου για την τακτοποίηση του λογαριασμού. Ο Λαζαρίδης, όμως, δεν εμφανίστηκε στο ραντεβού και οι παθόντες - Τρακέλλη και Α. Αμπουλό - τον κατήγγειλαν στην Ασφάλεια, άνδρες της οποίας αρχισαν το «εξέτισμα» για τον εντοπισμό του δράστη. Πράγματον, μέσα σε λίγες ώρες, στα εννοιαστά, μέσα «Αλκαίος», επισήμανε ο δόσστης, ο οποίος όμως έδειξε μια ταυτότητα με τα στοιχεία

Γιώργος Μπουρτζίκας. Ο Λαζαρίδης, η Κεφάλος, ή Μπουρτζίκας, συνελήφθη, οδηγήθηκε στην Ασφάλεια και ανακρινόμενος ομολόγησε ότι από τον Οκτώβριο του '85 ως τον Μην του '86, εμφανιζόμενος σαν Γιώργος Μπουρτζίκας, Πέτρος Γιακουμάκης και Θεοδόσιος Λαζαρίδης, στο ρόλο του Α' καπετάνιου Ε.Ν., Εκτελωνιστή, Δημόρχου Καλαμαρίας και υποψήφιου γαμπρού, απέσπασε από κατοίκους Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Πειραιά, Χανίων και Πάτρας το συνολικό ποσό των 5.000.000 δραχμών.

Σε μια μόλις περίπτωση, απέσπασε από καθηγήτρια, υποψήφια... νύφη, στα Χανιά, το ποσό των 2.100.000 δρχ., προκειμένου να αγοράσει τη θητεία του γιού της, που υπηρέτει στη Χίο.

Όλα τα χρήματα ο Λαζαρίδης τα σπατάλησε σε διασκεδάσεις. Επάνω του βρέθηκαν 27.000 δρχ., που επιστράφησαν στον Αμπουλό - δύο πλαστά βιβλιάρια καταθέσεων, δύο πλαστές αφράγιδες εκτελωνιστή και Α' καπετάνιου.

Σφραγίδα... υποψήφιου γαμπρού δεν βρέθηκε!

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΔΗΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΛΛΑΞΕ Η ΟΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

με τους φωτεινούς σηματοδότες

Από την μια μέρα στην άλλη άλλαξε «πρόσωπο» η πόλη αφού η τοποθέτηση φωτεινών Σηματοδότην ή αλλιώς τα γνωστά σε όλους φανάρια τελείωσε και άρχισε η λειτουργία τους. Με πιο απλά λόγια, τα φανάρια άναψαν στους 3 κεντρικούς κόμβους της πόλης, την πλατεία Εμπορίου, πλατεία Δημάρχου (παζάρι) και οδό Μεραρχίας.

Τις πρώτες μέρες λειτουργίας τους, η κατάσταση στους δρόμους ήταν κωμικοτραγική και αναταραχή επικρατούσε στους 3 κεντρικούς κόμβους. Ο κόσμος ξαφνιασμένος προσπαθούσε να συνειδητοποιήσει την αλλαγή που συνέβαινε στη ζωή του και να προσαρμοστεί με τη νέα κατάσταση, ενώ ολόκληρη η δύναμη της Τροχίας έδινε αγώνα στους δρόμους για να βοηθήσει πεζούς και τροχοφόρα...

Οι Σερραίοι παρ' ότι ήθελαν την τοποθέτηση φωτεινών σηματοδότην, αισθάνθηκαν

κάπως περίεργα με τις συνεχείς υποδείξεις των τροχονόμων. Οι οδηγοί έδειξαν πολύ μεγαλύτερη προσαρμοτικότητα ενώ οι πεζοί τις πρώτες μέρες δυσκολεύτηκαν να ακολουθήσουν τις υποδείξεις των τροχονόμων.

Το σώμα της Τροχίας κατέβαλλε υπεράνθρωπες προσπάθειες για την αποφυγή ατυχημάτων που μπορούσαν να συμβούν στην πόλη μέσα στην όλη αναταραχή. Στόχος της να συνηθίσει τον λαό της πόλης σε έναν διαφορετικό ρυθμό ζωής. Έναν ρυθμό πιο ήρεμο, ώστε να μπορούν να συνυπάρχουν ομαλά πεζοί και οχήματα και όχι τόσο ανέμελο που καμιά φορά γινόταν επικίνδυνος. Έναν ρυθμό πιο γρήγορο - κύριο χαρακτηριστικό των μεγαλουπόλεων - αλλά σίγουσα πιο ασφαλές. Η μεγάλη αύξηση των οχημάτων στην πόλη τα τελευταία χρόνια κατέστησε την λειτουργία των φωτεινών σηματοδότην αναγκαία γιατί χωρίς αυτούς σε

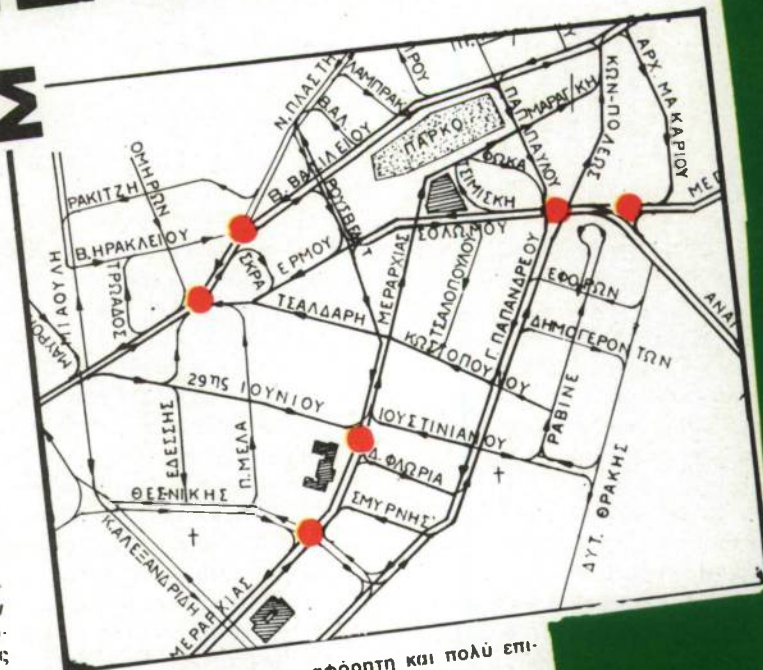
κάποια στιγμή θα ήταν αδύνατο να περπατήσουμε με ασφάλεια στους δρόμους.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ήδη από την πρώτη μέρα της λειτουργίας των φωτεινών σηματοδότην επιτεύχθηκε κυκλοφοριακή αποσυμφόρση. Έπαψε να επικρατεί εκείνο το χάος που ξέραμε και που δεν ήξερες με ποιο τρόπο να περάσεις στο απέναντι πεζοδρόμιο. Η αλλαγή αυτή έγινε κυρίως αισθητή στην πλατεία Εμπορίου στην οποία πριν ανάψουν τα φανάρια η κατάσταση ήταν

αφόρητη και πολύ επικίνδυνη.

Το όλο σύστημα τοποθέτησης φωτεινών σηματοδότην σκοπό είχε να αποσυμφορήσει το κέντρο και αυτό όπως μας είπε ο κ. Κακαλέσης Δημ. Πολιτικός Μηχανικός, έγινε με την ελεγχόμενη διάλυση της κυκλοφορίας στις επί μέρους κατευθύνσεις της, πριν αυτή φτάσει στο κέντρο της πόλης. Και αυτό έγινε γιατί το πολεοδομικό σύστημα της πόλης είναι ακτινικό δηλαδή όλοι οι δρόμοι συγκεντρώνονται σε ένα σημείο.

ΕΦΗΒΕΙΑ

Η ηλικία της αμφισβήτησης και της αποδοχής

Επιμέλεια: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Το «ΣΟΚ» της διάβασης του ανθρώπου από τον κόσμο του παιδιού στον κόσμο του ενήλικα, είναι μια διαδικασία μεγάλης χρονικής διάρκειας — 7 περίπου χρόνια και είναι μια φάση εναντίωσης και διεκδίκησης απέναντι στην οικογενειακή ομάδα, που τον περιβάλλει και στο κοινωνικό σύνολο.

Είναι το στάδιο της εφηβείας του ανθρώπου, κατά την οποία τα ψυχικά προβλήματα βρίσκονται σε έξαρση μιας και η συμπεριφορά και σκέψη του έφηβου δεν είναι σταθερή αλλά βρίσκονται σε μια διαρκή ανάπτυξη.

Η αμφισβήτηση είναι θαρρείς σύμφυτη έννοια με την εφηβεία και δίχως αυτή δεν θα είχαμε κανένα προχώρημα και καμμία επιβεβαίωση των αξιών και ιδεωδών μας.

Το περίφημο «χάσμα των γενεών» δεν είναι τίποτε άλλο από μία σύγκρουση των «νόμων και του πολιτισμού» των ενηλίκων με αυτούς των εφήβων. Η εφηβική ομάδα —που σ' αυτή την περίοδο είναι στο ζενίθ της δύναμής της και αυτό πρέπει να παίρνει υπ' όψιν της η οικογενειακή ομάδα και να το αποδέχεται— διαμορφώνει δικό της πολιτισμό και τρόπους συμπεριφοράς που συγκρούονται με τους τρόπους συμπεριφοράς της οικογενειακής ομάδας.

Όσο πιο αρμονικές και θετικές

έχουν διαμορφωθεί οι σχέσεις οικογενειακής ομάδας και εφήβου μέχρι τότε, τόσο πιο ανώδυνα αλλά και σωστά θα διευθετηθεί η κρίση.

Άλλωστε η αμφισβήτηση δεν είναι τίποτα άλλο από την προσπάθεια του έφηβου ν' αποκτήσει μόνος του, να διαμορφώσει εκείνος ο ίδιος μια γνώμη για τα πράγματα που τον περιβάλλουν, που αν το περιβάλλον του δεν απορρίψει, σπάνια είναι αντιδραστικά διαφορετική απ' αυτή των ενηλίκων.

Ο άνθρωπος στην αρχή της εφηβείας, προσπαθεί να ανιχνεύσει και να αξιολογήσει τον ίδιο του τον εαυτό, να τον κατατάξει και να τον συγκρίνει με αυτούς του περιγύρου του. Στοχεύει στην αυτοεπιβεβαίωσή του, προσπαθεί να δημιουργήσει θετικές διανθρώπινες σχέσεις, να μειώσει την επιθετικότητά του, να συμβιώσει.

Όλα αυτά βέβαια εφόσον οι σχέσεις του με το οικογενειακό και υπόλοιπο περιβάλλον του δεν έχουν περάσει στο στάδιο της αντίδρασης.

Ακόμη σ' αυτή την ηλικία ο νέος αναπτύσσει τις δικές του επιλογές, τα δικά του ιδανικά και ιδεώδη. Αποκτά δικά του πρότυπα είδωλα και δικό του πολιτισμό. Αρχίζει να διαμορφώνει δικές του θέσεις πάνω σε κοινωνικά προβλήματα που αργότερα θα αποκρυσταλλωθούν. Συνήθως συγκινείται με κοινωνικές αξίες όπως: Ειρήνη,

Ελευθερία, Δικαιοσύνη, Αγάπη, Φιλία κ.λπ. χώρος φυσικός και απαραίτητος για την ανάπτυξη αυτών των αξιών είναι η συνομήλικη ομάδα και οι μαθητικές κοινότητες.

Η συμμετοχή του σ' αυτές τον βοηθάει στο να αποκτήσει και να αναπτύξει μια κοινωνικά υπεύθυνη και συμμετοχή συμπεριφορά.

Με την ολοκλήρωση, τέλος, της ανάπτυξης των εξωτερικών και εσωτερικών γεννητικών οργάνων και με την ορμονική ωρίμανση, ο έφηβος ανακαλύπτει για πρώτη φορά τις ικανότητες του κορμιού του. Μέχρι αυτή την ηλικία όμως πρέπει να έχει ήδη μάθει μέσα από την διαπαιδαγώγηση πως η σεξουαλική ικανοποίηση και ο έρωτας δεν μπορούν να θεωρηθούν ολοκληρωμένα, αν δεν ειδωθούν σαν αποκορύφωμα σωστών διανθρώπινων σχέσεων. Οτιδήποτε άλλο φέρνει την αποτυχία και το «αιώνιο ψάξιμο του ανικανοποίητου».

Όταν ο έφηβος περάσει από τον έρωτα στο σέξ και φτάσει στην αγάπη, τότε μονάχα θα μπορεί να αισθανθεί ολοκληρωμένος και ικανοποιημένος σ' αυτό το τόσο ζωτικό θέμα.

Με την δύση της εφηβείας του ο νέος άνθρωπος πρέπει να έχει ξεκαθαρίσει την ταυτότητά του να έχει βρει τον δρόμο του και να προχωρεί στην σταθεροποίηση των μέχρι τότε ψυχοκοινωνικών του κατακτήσεων. Αν δεν έχει καταφέρει να φτάσει στο σημείο αυτό, τότε η φυσιολογική αμφισβήτηση και αντίθεση προς οτιδήποτε σταθερό και κατεστημένο του περιβάλλοντός του γίνεται καταστροφική αντίδραση, οδηγεί τον νέο σε **αντικοινωνική συμπεριφορά, αδυναμία κοινωνικής ένταξης και περιθωριοποίηση.**

Η **περιθωριοποίηση** αυτή συνοδεύεται πάντα με ανασφάλεια που οδηγεί σε άγχος και επιθετικότητα. Οδηγεί στην φυγή μέσω της αυτοκτονίας ή των ναρκωτικών, μέσω του ιλγίου ή των ηλεκτρονικών ή των διαφόρων άλλων τρόπων που ο έφηβος χρησιμοποιεί σαν ένα είδος «ψυχικών δεκανικών» και ελπίζει στην βοήθεια τους για να στηρίξει την ανασφάλειά και περιθωριοποιημένη προσωπικότητά του.

Με την επιθετικότητα του τέλος επιχειρεί να επιβάλλει στον κοινωνικό περίγυρο την άποψη «ατόμου με υπολογίσιμη ταυτότητα» που όμως δεν αντικατοπτρίζει τίποτε άλλο παρά μόνο έλλειψη των απαραίτητων εφοδίων για τη ζωή και άτομο το οποίο είναι ανικανοποίητο από το ρόλο που παίζει στην καθημερινή του ζωή.

Αυτές οι καταστάσεις ονομάζονται «σύγχυση ταυτότητας» και χαρακτηρίζονται από υπερβολική ευαισθητοποίηση, δειλία, ανασφάλεια, άγχος, σύγκρουση ιδεολογιών, αξιών και τρόπου ζωής.

Ένα υποβαθμισμένο κοινωνικό περιβάλλον —χαμηλή ποιότητα ζωής, ανεργία, ή λιγοστές επαγγελματικές επιλογές κ.λπ.— αυξάνουν την νευρωτική αντιπαράθεση προς το οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον και μειώνουν αντίστοιχα την περίπτωση κοινωνικής συμμετοχής και ένταξης του νέου ανθρώπου, με καταστροφικές συνέπειες για μια υγιή νεανική προσωπικότητα που στο κατώφλι της ενήλικης ζωής έχει να τακτοποιήσει τους δύο κύρια ανθρώπινους στόχους:

- την τακτοποίηση των διανθρώπινων σχέσεων και
- την κατάκτηση του στόχου της δημιουργικότητας. Δηλαδή κατάσταλαγμα στο θέμα της δημιουργίας δικής του οικογένειας και επιλογή και έναρξη της επαγγελματικής του απασχόλησης.

Εφηβεία: Μια δύσκολη, λοιπόν, ηλικία, μια ηλικία απογραφής και διακανονισμού «ανοιχτών λογαριασμών» στην αγωγή και βίωση του εφήβου, κυρίως μέσα στην οικογένεια, η οποία επιδρά αποφασιστικά στην ανάπτυξη ή όχι μιας συναισθηματικής αυτονομίας και ισορροπίας, στην ηθική ανάπτυξη, στην κοινωνικοποίησή του, στις σχολικές και επαγγελματικές προοπτικές καθώς και στην κοινωνική και πολιτιστική του δέσμευση. Αν η οικογένεια δεν καταφέρει να οδηγήσει τον έφηβο με κατανόηση και θετική διαπαιδαγώγηση, αντιαυταρχικά και δημοκρατικά σ' όλο το διάστημα της νεαρής του ηλικίας, τότε η σύγκρουση μαζί της είναι σχεδόν αναπόφευκτη.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΘΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ

Εκτός από μία εσωστρέφεια που τις περισσότερες φορές παρουσιάζουν οι έφηβοι — η οποία είναι φυσιολογική στην ηλικία του —, θα αναφέρουμε κάποιες καταστάσεις οι οποίες ενδεχομένως θα διαταράξουν τη συμπεριφορά του εφήβου και απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή και αντιμετώπιση.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΨΥΧΩΣΕΙΣ

Καταθλιπτική φάση: παρουσιάζει συμπτώματα όπως: ανορεξία, αϋπνίες, διαταραχές της εμμήνου ρύσης, πονοκεφάλους μειωμένη επίδοση στο σχολείο, βραδύτητα στη σκέψη και τη λήψη αποφάσεων, συναίσθημα κατάθλιψης, συνεχές κλάμα, έκφραση αισθημάτων κατωτερότητας, αίσθημα απελπισίας ή και σκέψεις αυτοκτονίας, συνεχής επανάληψη των ίδιων κινήσεων και γενικότερου τρόπου συμπεριφοράς, φοβίες επιθετικότητας.

Μανιακή-υπομανιακή φάση: παρουσιάζει τα εξής συμπτώματα: ανησυχία, υπερκινητικότητα, υπερβολικά μεγάλη δραστηριότητα, έντονη ευερεθιστικότητα, ανυπακοή, απαιτητικότητα, αδιαφορία για το περιβάλλον, γρήγορη σκέψη, γρήγορη ομιλία, απειλητικότητα απέναντι στους μεγάλους, βιαιότητα απέναντι στα μικρά παιδιά, φυγή από το σπίτι και το σχολείο, τάσεις για κλοπή ή γενικότερη αντικοινωνική συμπεριφορά.

ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ

- **Αγχώδης νεύρωση:** Υπερβολικό άγχος, σωματικές ενοχλήσεις
- **Φοβική νεύρωση:** Το άγχος είναι

συγκεντρωμένο σε ένα πρόσωπο, πράγμα ή κατάσταση (το αντικείμενο μπορεί να αλλάξει)

- **Σχολική φοβία:** άρνηση ή φόβος να πάει στο σχολείο, συν ανορεξία και σωματικοί πόνοι ιδιαίτερα το πρωί που πρέπει να πάει στο σχολείο (κυρίως κατά την προεφηβεία)
- **Μιμικοί σπασμοί (Τικς):** ακούσιες στερεότυπες κινήσεις των μυών του προσώπου με αιτιολογία πολυπαράγοντική ή άγνωστη
- **Υστερική, ιδεοψυχαναγκαστική, καταθλιπτική νεύρωση:** Νευρώσεις ιδιαίτερα συχνές κατά την περίοδο της εφηβείας.

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Παροδικές διαταραχές της συμπεριφοράς είναι συχνές και αποτελούν μέρος της φυσιολογικής ανάπτυξης και ωρίμανσης του παιδιού. Εάν οι διαταραχές αυτές περάσουν ορισμένα όρια και γίνουν μονιμότερες τότε μιλάμε για παθολογικές διαταραχές της συμπεριφοράς, με πιο χαρακτηριστικούς αντιπροσώπους τις:

- **Αντικοινωνική συμπεριφορά:** κλοπή, ψευδολογία, αλητεία, εμπρησμό, βανδαλισμό, σκληρότητα στα ζώα, επιθετικότητα στους συμμαθητές τους και απουσία από το σχολείο. Τα παιδιά αυτά είναι παρορμητικά, δεν έχουν αναστολές και θέλουν να ικανοποιήσουν αμέσως τις επιθυμίες τους. Συχνή αιτία γι' αυτού του είδους τα προβλήματα είναι οι διαταραγμένες σχέσεις στο σπίτι.
- **Σεξουαλικές παρεκκλίσεις:** φιλομορφία, παρενδυσία, επιδεικτισμός, φετιχισμός.

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ

- **Διαταραχές της διατροφής:** Συνήθως ανορεξία, σπανιότερα βουλιμία.
- **Διαταραχές του ύπνου:** Συνήθως αϋπνία.

- **Διαταραχές της ομιλίας:** Βαταρισμός οφείλεται σε οργανικά αίτια (σπανιότερα) συνήθως όμως είναι ψυχολογικής αιτιολογίας (το παιδί αισθάνεται ντροπή, αισθήματα ανξιότητας και μειωμένη αυτοεκτίμηση). Προσπαθούμε να απομακρύνουμε κάθε αίτια ψυχοσυναισθηματικής σύγκρουσης από το παιδί, ενώ σε περίπτωση επιμονής εφαρμόζουμε αγωγή λόγου.

Ο έγκαιρος εντοπισμός όλων των προαναφερθέντων προβλημάτων παίζει σημαντικό ρόλο για τον καθορισμό των μέτρων που θα λάβουμε στην προσπάθεια να βοηθήσουμε αυτούς τους έφηβους.

Η αναζήτηση των αιτιών που συνήθως προκαλούν τα προβλήματα αυτά θα πρέπει να στρέφεται κύρια προς την συνομήλικη ομάδα του εφήβου και την οικογενειακή.

Η συνομήλικη ομάδα αποτελεί ισχυρό παράγοντα για την κοινωνική προσαρμογή και ένταξη του εφήβου, του δίνει μια διαφορετική δυναμική στη δομή της από την οικογενειακή, είναι πιο κινητική, έχει ερεθίσματα για ίδια συμπεριφορά, ίδιο ντύσιμο, ίδια γούστα, γενικά ίδιο «πολιτισμό».

Από την άλλη μεριά η οικογένεια υιοθετώντας αντιαυταρχική αγωγή αναπτύσσει το συναίσθημα του αυτοκαί ετεροσεβασμού του νέου προς την ομάδα μέσα στην οποία ανήκει και όχι την ασυδοσία — όπως υποστηρίζεται.

Ακόμη, η αναγνώριση της οικογένειας προς τον έφηβο του προσθέτει ασφάλεια, μειώνει την επιθετικότητά του, τον βοηθά να κερδίσει την αυτοκυριαρχία του και όχι την ετεροκυριαρχία που οδηγεί κατ' ευθείαν στην εξάρτηση και στα προβλήματα.

ΣΗΜ.: Με στόχο την ικανοποίηση των πνευματικών ανησυχιών και την υπεύθυνη επίλυση των αποριών του πολίτη σ' όλα τα ζητήματα που τον απασχολούν, η Γ.Γ. Λαϊκής Επιμόρφωσης κυκλοφόρησε εγχειρίδιο με θέμα «Προληπτική Ιατρική». Με στοιχεία από το εγχειρίδιο αυτό και την βοήθεια του επιμορφωτή ιατρού Αλέξανδρου Ρομποτή, συντάχθηκε το παραπάνω κείμενο.

της Ευαγγελίας Δ. Στεργίου

Ο γάμος μπορεί να λυθεί με δυο τρόπους: α) Με το θάνατο του ενός από τους συζύγους και β) με το διαζύγιο.

Ότι ο γάμος λύνεται όταν πεθάνει ο ένας από τους συζύγους δεν το καθιερώνει ρητά καμιά διάταξη του νόμου, αλλά βγαίνει από το γεγονός ότι για τους δύο συζύγους «η συγκλήρωση του βίου παντός» (Consortium Omnis vitae), αποτελεί το σκοπό του γάμου. Άλλωστε η φύση της συζυγικής σχέσης είναι καθαρά προσωπική, ώστε να μην μπορεί να μεταβιβασθεί στους κληρονόμους του ενός ή του άλλου συζύγου. Εξ άλλου και τα άρθρα 1383 και 1384 ΑΚ θεωρούν αυτονόητη τη λύση του γάμου με το θάνατο του ενός από τους συζύγους.

Ο ορισμός του διαζυγίου, όπως τον δίνει ο Παπαρρηγόπουλος: «η ζώντων των συζύγων λύσις εγκύρου γάμου»², είναι γενικός και άπτεται όλων των μορφών διαζυγίου που μπορεί να διαπλάσει ο νομοθέτης σε κάθε χώρα. Αφορά δηλ. όχι μόνο δίκαια που καθιερώνουν το διαζύγιο με δικαστική απόφαση, αλλά ακόμα και εκείνα που θα το αναγνώριζαν με απλή συμφωνία των συζύγων χωρίς δικαστική απόφαση ή από τη θέληση ενός μόνο συζύγου ή με διοικητική πράξη ή και αυτόματα από το νόμο.

Αν θέλουμε να προσεγγίσουμε περισσότερο το ελληνικό δίκαιο, και γενικότερα την οικογένεια των δικαίων που ακολουθούν το ίδιο σύστημα, τότε θα πρέπει να στραφούμε στον ορισμό που δίνει ο Γ. Μαριδάκης: «Διαζύγιο είναι η λύσις του γάμου ζώντων των συζύγων, συνεπεία θαθείας διαταραχής της σχέσεως εξ ωρισμένων εις τον νόμον αναγραφομένων και δικαστικώς θεβαιουμένων γεγονότων»³.

Η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία, ερμήνευσε με κάποια επιείκεια τα χωρία της Αγίας Γραφής (Ματθ.

Ε' 32 και ΙΘ' 9), έτσι δέχθηκε τη δυνατότητα λύσης του γάμου με διαζύγιο και επέτρεψε την τέλεση νέου γάμου. Αντίθετα, η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία εφάρμοσε πιστά την αρχή του «αδιάλυτου γάμου». Κάτω από την επίδρασή της, υπάρχουν ακόμα κράτη που αποκρούουν κάθε λύση του γάμου ενόσω ζουν οι σύζυγοι— ακόμη και η Ιταλία μόλις πριν από λίγα χρόνια και ύστερα από πολλές και ζωντανές πολιτικές διαμάχες, καθιέρωσε το διαζύγιο. Σ' αυτά τα κράτη, προβλέπεται μόνο η δυνατότητα ακύρωσης του θρησκευτικού γάμου από το αρμόδιο Εκκλησιαστικό Δικαστήριο που εδρεύει στο Βατικανό, ύστερα από διαδικασία που διαρκεί και κοστίζει πολύ. Προβλέπεται ακόμη ο «χωρισμός από τραπέζης και κοίτης» (Separatio quod thorum et mensam), που απαγορεύει την τέλεση νέου γάμου, πριν από το θάνατο ενός εξ αυτών. Ο θεσμός αυτός σε άλλα κράτη αντικαθιστά το ανύπαρκτο διαζύγιο και σε άλλα συνυπάρχει με το διαζύγιο⁴.

Σύμφωνα με τις ηθικές και νομικές αντιλήψεις ο γάμος αποτελεί «συγκλήρωση του βίου παντός», διαρκή ένωση εφ' όρου ζωής των συζύγων. Για το λόγο αυτό η νομοθεσία αντιμετώπιζε το διαζύγιο με κάποια δυσμένεια, και το θεωρούσε αναγκαίο κακό ή «απευκταίον αποτέλεσμα», το οποίο έπρεπε να επέρχεται μόνο σε έκτακτες περιστάσεις. Το «αδιάλυτο του γάμου» και η απόρριψη του διαζυγίου απηχούν σήμερα αντιλήψεις που ανήκουν σε παλαιότερες εποχές, εποχές κατά τις οποίες «ο άνήρ» αναγνωριζόταν «ως κεφαλή της οικογενείας», παλαιό άρθρο 1387 ΑΚ, και η γυναίκα βρισκόταν σε πλήρη εξάρτηση από τον άνδρα λόγω της «γυναικείας φύσης» της⁵. Σχετικά με την καθιέρωση ή όχι του διαζυγίου ως θεσμού υποστηρίζονται σήμερα δύο διαμετρικά αντίθετες απόψεις: Από την μια μεριά είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι η ανυπαρξία διαζυγίου αναγκάζει τους συζύγους να βρίσκουν τρόπους για

την εξομάλυνση των διαφορών τους ή εάν έχουν αποκτήσει τέκνα, τότε έχουν υποχρέωση να διατηρήσουν την οικογενειακή εστία, με κάθε θυσία⁶. Από την άλλη, αντιπαρατίθεται, η άποψη, ότι ο γάμος είναι βέβαια ένας δεσμός, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να μεταβάλλεται σε ισόβια δεσμά. Κι αυτό συμβαίνει, όταν διατηρείται με τη βία του νόμου, ενώ ουσιαστικά έχει γκρεμισθεί και έχει χάσει το περιεχόμενο που τον δικαιώνει, το στοιχείο της καθολικής συμβίωσης, της «συγκλήρωσης του βίου παντός» όπως έλεγε ο Ρωμαίος νομοδιδάσκαλος. Είναι μια προσβολή στην ανθρώπινη προσωπικότητα και στην ανθρώπινη ελευθερία, προσβολή που δεν δικαιώνεται με καμία αναδρομή σε υπερβατικές αρχές, όπως «η μυστηριακή φύση», το να μην μπορούν οι σύζυγοι να λύσουν το γάμο τους. Ούτε η ύπαρξη παιδιών είναι δυνατόν να δικαιώσει την τεχνητή διατήρησή του σ' αυτή την περίπτωση, γιατί η συμβίωση των γονέων μέσα στους καθγάδες ενός καταστραμμένου γάμου είναι πολύ πιο επικίνδυνη για την ψυχική υγεία των παιδιών από ένα ομαλό και κόσμιο διαζύγιο⁷. Σχετικά με την καθιέρωση του αντικειμενικού κλονισμού ως λόγου διαζυγίου ο Α. Σβώλος⁸ τονίζει: «ο νομοθέτης δεν πρέπει να διευκολύνει την διατήρησιν ψευδών συζυγικών συμβίψεων, ως η διέξοδος, άλλως δια τον άνδρα συνήθως η παλλακεία, δια δε την γυναίκα η υποταγή και η αποκτήνωσις και των η επίδρασις επί των τέκνων είναι πάντοτε φθοροποιός. Τα τέκνα πολύ καλλίτερον ανατρέφονται εκτός του σπιτιού των, όταν εντός αυτού οι γονείς διαπληκτίζονται κάθε μέρα και είναι δυστυχείς». Ο γάμος, λέει στη συνέχεια ο Α. Σβώλος, «είναι τόσων ιερωτέρα σχέσις, όσων στηρίζεται της φυσικής, κοινωνικής και ηθικής του βάσεως, ήτοι επί του αισθήματος των δύο συζύγων, ενουμένων προς δημιουργίαν κοινού βίου. Ο γάμος δεν ημπορεί να βασίζεται επί του ψεύδους, αποτελεί δε ανήθικον πράξιν η συμβίωσις μεταξύ προσώπων, τα οποία δεν συνδέονται πλέον δι' αισθήματός τινος μεταξύ των. Ο γάμος δεν δύναται, υπό οιονδήποτε πρόσχημα, να μεταβληθή μονίμως εις καταναγκαστικά έργα»...

Επισκόπηση νεώτερων μεταρρυθμίσεων

Πριν εκθέσουμε τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν στο Οικογ. Δίκαιο και ειδικότερα στο θέμα του διαζυγίου με το ν. 1329/1983, είναι σκόπιμο να δούμε τα προβλήματα εκείνα που δημιούργησαν την ανάγκη της μεταρρύθμισης όσον αφορά το διαζύγιο. Ουσιαστικά στο θέμα του διαζυγίου δεν υπήρχε ένα δίκαιο, αλλά δύο, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει στο άρθρο του «Ο αποτυχημένος γάμος και το διαζύγιο», ο καθηγητής κ. Γ. Κουμάντος στο περιοδικό Δημοκρατία στην Πράξη, 1979, σελ. 73 επ. «Το ένα είναι το δίκαιο που ισχύει στα χαρτιά, στα νομοθετικά κείμενα· το άλλο, τελείως διαφορετικό, είναι το δίκαιο που ισχύει

στην πράξη, στην καθημερινή πραγματικότητα των δικαστηρίων και των δικηγορικών γραφείων».

Ο νόμος όριζε περιοριστικά τους λόγους διαζυγίου και μόνο όταν τα δικαστήρια διαπίστωναν ότι συνέτρεχε κάποιος από τους λόγους αυτούς μπορούσαν να το απαγγείλουν. Οι λόγοι ήταν κατά κανόνα «υπαίτιοι». Αυτό σημαίνει ότι ο ένας από τους δυο συζύγους είχε διαπράξει κάποιο παράπτωμα, οπότε ο άλλος – ο «αναίτιος» κατά το νόμο – και μόνο αυτός μπορούσε να ζητήσει το διαζύγιο. Κάτι ανάλογο ίσχυε και για το λόγο διαζυγίου που ονομαζόταν «ισχυρός κλονισμός του γάμου». Μέσα στην γενικότητα και την αοριστία του περιελάμβανε κάθε υπαίτιο παράπτωμα, που δεν προβλεπόταν στις άλλες διατάξεις. Το συναινετικό διαζύγιο, εκείνο που στηρίζεται στην αμοιβαία θέληση των συζύγων να χωρίσουν, δεν επιτρεπόταν και μάλιστα λαμβάνονταν αυστηρά οικονομικά μέτρα για την αποτροπή της έμμεσης προσφυγής σ' αυτό²².

– Αν ο ένας μόνο από τους συζύγους ήθελε να χωρίσει ήταν αδύνατο να το πετύχει χωρίς να ισχυρισθεί και ν' αποδείξει βαριά παραπτώματα του άλλου των οποίων όμως η απόδειξη ήταν πολύ δύσκολη, γιατί συνήθως τα παραπτώματα αυτά δεν διαπράττονται μπροστά σε τρίτους.

– Όταν ο ένας μόνο σύζυγος ήθελε να χωρίσει και δεν κατόρθωνε να κάμψει την αντίσταση του άλλου, τότε δημιουργούνταν ένας «νεκρός γάμος» και πολλές εξώγαμες οικογένειες. Ο λειτουργικός σκοπός του γάμου, από θεσμό αγάπης και κατανόησης, μετατρέπονταν σε μέσο εκδίκησης και οικονομικού συμφέροντος για την εξασφάλιση διατροφής, σύνταξης, τίτλου κληρονομικής διαδοχής και όλα τα παρεμφερή²⁴.

– Το συναινετικό απαγορευόταν, ακόμα και όταν οι δύο σύζυγοι ήθελαν να χωρίσουν θα έπρεπε ο ένας να αποδείξει παραπτώματα του άλλου, που πολλές φορές δεν ανταποκρίνονταν στην αλήθεια και οδηγούσαν στην εκ των πραγμάτων διακωμώδισή της δικαιοσύνης και καταστρατήγηση του νόμου.

Αυτά ακριβώς τα προβλήματα, οδήγησαν σε μια κίνηση των ειδικών για αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου και κυρίως του δικαίου του διαζυγίου και εκσυγχρονισμό του με τις νέες κοινωνικές και νομικές αντιλήψεις²⁵.

Την ανάγκη της μεταρρύθμισης είχαν τονίσει ήδη αρκετοί νομικοί. Ανάμεσά τους ο καθηγητής Ανδρέας Γαζής²⁶, ο οποίος στη διάλεξη που έδωσε στο Δ.Σ.Α. στις 23/5/1975 είχε υποστηρίξει σχετικά: «Ιδίως το Οικογενειακόν Δίκαιον υπήρξε το πλέον καθυστερημένον, διότι απέδιδε πατριαρχικάς αντιλήψεις ξένας και προς την εποχήν του».

Και ο Γ. Μιχαηλίδης - Νουάρος²⁷, στη διάλεξη που έδωσε στις 6.2.1975 στην αίθουσα του Δ.Σ.Α. αναφερόμενος στις μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει σε άλλες χώρες σχετικά με το δίκαιο του διαζυγίου και στην αναλογία που θα πρέπει να έχει το δίκαιο του διαζυ-

γίου με τις νέες κοινωνικές αντιλήψεις για το θέμα αυτό είπε: «Εις τον τομέα του διαζυγίου επεκράτησαν πολλά νέαι αντιλήψεις, που ανταποκρίνονται εις την κτηθείσαν πείραν και τας εμφανισθείσας εις την ζωήν ανάγκας. Σχετικώς αναφέρω ότι εις πολλές χώρας (π.χ. εις την Γαλλίαν) νεώτεροι νόμοι επιτρέπουν το κατ' αμοιβαίαν συναίνεσιν διαζύγιον με τον σκοπόν να περιορίσουν εις το ελάχιστον το φαινόμενον των εικονικών δικών διαζυγίου, αι οποίαι, ως γνωστόν, στηρίζονται εις ψευδορκίας. Εξ' άλλου, επειδή η αρχή της υπαιτιότητος, κατά την οποίαν το διαζύγιον αποτελεί κύρωσιν της υπαιτίου παραβάσεως των εκ του γάμου υποχρεώσεων υπό του ενός ή υπ' αμφοτέρων των συζύγων, απεδείχθη εις την πράξιν δυσεφάρμοστος και ανεπαρκής, δια τούτο πολλάι νεώτεραι νομοθεσίαι καθιέρωσαν ως λόγον διαζυγίου τον αντικειμενικόν κλονισμόν του γάμου και την μακροχρόνιον διάστασιν των συζύγων...».

Ο καθηγητής Νικ. Σ. Παπαντωνίου²⁸, σχετικά με την τότε κρατούσα κατάσταση του κρυπτοσυναινετικού διαζυγίου τόνισε: «Εις μίαν Πολιτείαν, εις την οποίαν διδάσκεται ως ισχύουσα θεμελιώδης δικονομική αρχή το καθήκον της αληθείας κατά την δίκην, εις την οποίαν η ψευδορκία θεωρείται έγκλημα επισύρον μάλιστα βαρυτάτην ποινήν, εις την οποίαν θέλομεν να πιστεύομεν ότι η Δικαιοσύνη παραμένει εις εκ των ολίγων μη αμφισβητούμενων θεσμών, είναι τουλάχιστον αντιφατικόν και δια τούτο απαράδεκτον, να εμμένωμεν εις μίαν ρύθμισιν, η οποία εξαναγκάζει τους διαδίκους εις υποκρισίαν και εις προβολήν ψευδών ισχυρισμών ενώπιον του Δικαστηρίου, καθιερώνει την ψευδορκίαν ως αναγκαίον μέσον δια την επίτευξιν του «απαγορευμένου» σκοπού και κλονίζει την πίστιν των πολιτών προς την σοβαρότητα των δικαστικών αποφάσεων».

— Οι διάφορες προτάσεις που υποβλήθηκαν, για τον εκσυγχρονισμό του Οικογενειακού Δικαίου, υλοποιήθηκαν με τη σύσταση τριών Νομοπαρασκευαστικών Επιτροπών. Η Πρώτη, συγκροτήθηκε το 1976 με Πρόεδρο τον Καθηγητή Α. Γαζή, η Δεύτερη το 1980 με Πρόεδρο τον Ακαδημαϊκό - Καθηγητή Γ. Μιχαηλίδη - Νουάρο, και η Τρίτη το 1982 με Πρόεδρο τον Καθηγητή Α. Μάνεση. Αυτή η τελευταία, στηριζόμενη και στις εργασίες των δύο άλλων επιτροπών, κατάρτισε το σχέδιο νόμου των μεταρρυθμίσεων του Οικογ. Δικαίου κλπ., που κυρώθηκε ως Κώδικας με το ν. 1329/1983, ο οποίος νόμος φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή της συνταγματικής αρχής της ισότητας ανδρών και γυναικών στον Αστικό Κώδικα, τον Εισαγωγικό Νόμο, την Εμπορική Νομοθεσία και τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και μερικός εκσυγχρονισμός των διατάξεων του Αστικού Κώδικα που αφορούν το Οικογ. Δίκαιο». Ο νόμος αυτός, μαζί με το ν. 1250/1982, «Για την καθιέρωση του πολιτικού γάμου», αποτελούν τη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση στο αστικό δίκαιο μετά την εισαγωγή του ΑΚ και μάλιστα σε θέματα καίρια, που θίγουν την καθημερινή ζωή του κάθε πολίτη. Η μεταρρύθμιση αυτή, ανταποκρίνεται στις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις,

πολύ δε περισσότερο στις μελλοντικές ανάγκες της κοινωνίας, ήταν δε και νομικά υποχρεωτική, ύστερα από τις διατάξεις των άρθρ. 4 παρ. 2 και 116 παρ. 1 του Συντ., όσον αφορά την ισότητα των δύο φύλων. Το ότι όμως ήταν και από νομοθετικής απόψεως αναγκαία, επιβεβαιώνεται από την ομόφωνη επιψήφιση του Κώδικα από τη Βουλή, παρά μερικές επιφυλάξεις, σχετικά με τον αντικειμενικό κλονισμό και τη διάσταση, ως λόγων διαζυγίου. Η Επιτροπή του 1982, είχε την ευρύτερη εξουσιοδότηση για τον εκσυγχρονισμό του Οικογ. Δικ., ενώ οι προηγούμενες, είχαν την περιορισμένη εντολή για την εισαγωγή της ισότητας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των δύο φύλων στο αστικό δίκαιο, και τους συναφείς κλάδους του δικαίου²⁹. Πάγια μέριμνα και διαρκής επιδίωξη της Επιτροπής ήταν να μην ακολουθήσει τα παραδοσιακά ήθη — τα οποία, στο βαθμό που έχουν επιβιώσει, συντηρούν αναχρονιστικές αντιλήψεις για τη θέση και τις σχέσεις του άνδρα και της γυναίκας μέσα στην οικογένεια —, αλλά να τα επηρεάσει και να τα αλλάξει. Η μεταβολή των ηθών, θα επέλθει μέσω των νέων νομικών ρυθμίσεων, με την καλλιέργεια και τη διάδοση μιας νέας ιδεολογίας, για τις ενδοοικογενειακές σχέσεις. Αυτό θα συμβεί κατά το μέτρο, που ο μέσος πολίτης θα γνωρίζει και θα «θιώνει» τις νέες ρυθμίσεις, «πιεζόμενος» και «πιθόμενος» να προσαρμόσει τη συμπεριφορά του στις διατάξεις τους³⁰. Εδώ άλλωστε, βρίσκεται και η «παιδαγωγική» λειτουργία του δικαίου³¹.

1. Βλ. Γ. Κουμάντος, *Παραδόσεις Οικογ. Δικαίου*, τόμος 1, 1984, Διαζύγιο σ. 236.

2. Βλ. Γ. Ροίλος - Κουμάντος, *Οικογ. Δίκαιο*, τόμος 1, 1965, κεφ. 7, Διαζύγιο σ. 563.

3. Ροίλος - Κουμάντος, *ό.π.* σ. 563.

4. Περισσότερα για το θεσμό του «χωρισμού από τραπέζης και κοίτης», βλ. Ροίλος - Κουμάντος, *Οικογ. Δ.*, *ό.π.* σ. 570 - 572.

5. Βλ. Αθ. Παπαχρίστου, «Ισονομία των φύλων και παράδοση», *Δίκαιο και Πολιτική* 4, 1983, σ. 119 επ.

6. Βλ. Α. Ι. Κατσίκη, «Γάμος και Διαζύγιο» 1974, σ. 107 - 113.

7. Γ. Κουμάντος, «Ο αποτυχημένος γάμος και το διαζύγιο», *Δημοκρατία στην πράξη*, 1979, σ. 75.

8. Βλ. Σχέδιο Αστικού Κώδικα, *Οικογενειακό Δίκαιο*, έκδ. Υπ. Δικαιοσύνης, 1933, σ. 619.

20. Βλ. Μιχαηλίδης - Νουάρος, *Οικογ. Δικ.*, 2η Έκδ., σελ. 171.

21. Βλ. Γ. Κουμάντος, *Παραδ. Οικογ. Δικ.*, *ό.π.*, σελ. 242.

22. Βλ. Γ. Κουμάντος, «Το νέο Δίκαιο του διαζυγίου: απολογισμός συμβιθασμών», *Δίκαιο και Πολιτική* 4, 1983, σ. 89 - 91.

23. Βλ. Α. Π. Μίχος, *EEN* 32, σ. 1 - 4.

24. Γ. Κουμάντος, *ό.π.* *Δίκαιο και Πολιτική*, σ. 75 - 76.

25. «Ήδη χώρες κατ' εξοχήν συντηρητικές, όπως το Βέλγιο και η Ολλανδία είχαν καθιερώσει το συναινετικό διαζύγιο. Ενώ η Αγγλία με την Matrimonial Causes Act στις 28.7.50, όπως συμπληρώθηκε με εκείνη του 1965 και τελικά του 1973 εισάγει μεταρρυθμίσεις στο μέχρι τότε ισχύον Δίκαιο του διαζυγίου. Ενώ μεταρρυθμίσεις γίνονται στη Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία κ.α.

26. Βλ. ΝοΒ 23/1975, σ. 1025 επ.

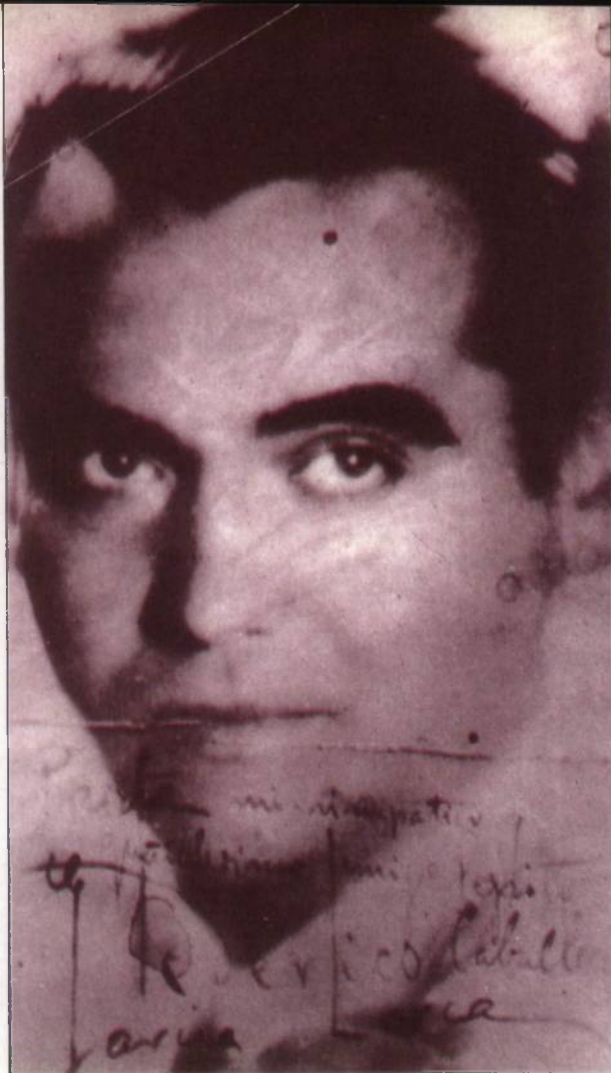
27. Βλ. Γ. Μιχαηλίδης - Νουάρος, ΝοΒ 24/1976, σ. 116 παρ. 6'.

28. Βλ. Νικ. Παπαντωνίου, *EEN* 33, σ. 869.

29. Βλ. Α. Γαζή, «Προβλήματα από το νέο Οικογ. Δ., ΝοΒ 31/1983, σ. 913 - 915.

30. Α. Μάνεσης «Η συνταγματική καθιέρωση της ισονομίας ανδρών και γυναικών», *Δίκαιο και Πολιτική* 4, 1983, σ. 34.

31. Βλ. Α. Κ. Παπαχρίστου, ο φάκελος της ισότητας, 1982, σ. 83.

Φωτογραφία του ποιητή με ιδιόχειρη αφιέρωση.

Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα

«Ο πόνος του ανθρώπου και η διαρκής αδικία
που βασιλεύει στον κόσμο, με εμποδίζουν
να μεταφέρω το σπίτι μου στ' άστρα...»

Οι σφαίρες του εκτελεστικού αποσπάσματος
έσχισαν θάναυσα το σιωπηλό πέπλο της αν-
δαλουσιάνικης νυχτιάς. Πίσω απ' το σκοτάδι
παραμόνευε η αυγή για να φέρει την καινούρια μέρα.
«Αναζητούσε την αυγή κι η αυγή δεν βρίσκονταν ε-
κεί...¹

Τα λιόδεντρα του Φουέντε - Γκράντε, τα σπαρτά,
τα σπιτάκια με τον ασθέστη κι οι παπαρούνες στρέ-
ψαν αλλού τα μάτια.

Αχνιστό το αίμα του ποιητή πότισε τη γερμένη
ελιά πλάι στου Βιθνάρ το ρέμα, βαθειά αυλακιά στο

κορμί της Ισπανίας και του κόσμου ολάκερου. Σιμά του έπεσε ο γέρο-δάσκαλος με τό 'να πόδι κι οι δυο ταυρομάχοι που μάταια γύρευαν δουλειά από τόπο σε τόπο. Δεν τους ήξερε κι ίσως και 'κείνοι, μεσ' τη θανάσιμη αγωνία τους δεν τον αναγνώρισαν. Λένε πως στις ρίζες τούτης της ελιάς είναι θαμμένος. Το χώμα της πατρίδας του που τον δέχτηκε, πήρε τους χτύπους της καρδιάς του, τους έκανε τραγούδι και τους κουβάλησε μέσ' απ' τα υπόγεια μονοπάτια του σ' όλη την οικουμένη, στην αιωνιότητα. Ύστερα από πενήντα ολόκληρα χρόνια μοιάζει νά 'ναι χτεσινή η νύχτα της **19ης Αυγούστου 1936** τότε που έσβησαν τα μεγάλα φωτεινά μάτια ενός από τους μεγαλύτερους ποιητές του **19ου** αιώνα του **Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα**.

Μαζί του πέθανε η πολιτιστική άνοιξη της Ισπανίας κι έμεινε «θαμμένη» πάνω από τριάντα χρόνια. Η έλευση της Ισπανικής Δημοκρατίας, το 1931 συνοδεύτηκε από μια πρωτοφανή αναγέννηση των ισπανικών γραμμάτων και τεχνών.

Μια ολόκληρη ομάδα από νέους ποιητές: ο **Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα**, ο **Πέντρο Σαλίνος**, ο **Γιόργκε Γκουϊγιέν**, ο **Ραφαέλ Αλμπέρτι**, ο **Χοσέ Μπεργαμίν**, ο **Λουίς Θερνούντα**, ο **Μανουέλ Αλτολαγκουίρε**, ο **Ναμάρζο Αλόνσο**, ο **Βιθέντε Αλεϊξάντρε** και πλήθος άλλοι, είχαν διαδεχθεί τους δασκάλους της περιφημής γενιάς του 1898, που ήταν κι αυτή πλούσια σε μεγάλους λυρικούς, όπως ο Ουναμούνο, ο Μαχάντο κι ο Χουάν Ραμόν Χιμένεθ.

Το πραξικόπημα του Φράνκο διέκοψε βίαια αυτή την λαμπρή εποχή. Ο ισπανικός εμφύλιος πόλεμος κράτησε διόμιση ολόκληρα χρόνια. Αποτέλεσε τη γενική δοκιμή για τις δυνάμεις του άξονα που επιχείρησε λίγο αργότερα να καθυποτάξει όλο τον κόσμο. Ο φρανκισμός, διδυμος αδελφός του ναζισμού, με τη βοήθεια του τελευταίου κατάφερε να γαντζωθεί στις πλάτες της Ισπανίας ακόμη κι όταν η ήττα του άξονα ήταν πια μια ιστορική πραγματικότητα.

Όλη η χώρα έμοιαζε με μίαν αρένα όπου ταύρος ήταν σύσσωμος ο ισπανικός λαός.

Οι περισσότεροι από τους συγγραφείς της «**χρυσής γενιάς**» πέθαναν στην εξορία ή εξακολούθησαν εκεί το έργο τους. Ο **Μιγκουέλ ντε Ουναμούνο** πέθανε στη ζώνη των φρανκιστών, στη Σαλαμάνκα, όπου τον κρατούσαν περιορισμένο στο σπίτι του, κι αφού τον είχε χτυπήσει στο πρόσωπο ένας στρατηγός του Φράνκο λέγοντάς του «θάνατος στη διάνοηση». Ο **Λόρκα** τουφεκίστηκε στην αρχή του εμφύλιου όταν οι φρανκιστές μπήκαν στην πατρίδα του.

Στον αγώνα των δημοκρατικών συμπαράταχτηκαν με λόγια και έργα χιλιάδες διανοούμενοι απ' όλο τον κόσμο. Μέσα στους ορυμαγδούς και τη φωτιά πολέμησαν και εμπνεύσθηκαν αθάνατα αριστουργήματα

της ποίησης, της ζωγραφικής, της πεζογραφίας δημιουργοί όπως ο **Νερούντα**, ο **Μαλρώ**, ο **Χεμίνγκουαϊ**, ο **Καίσιερ**, ο **Έρεμπουργκ**, ο **Εξυπερύ**, ο **Χέλμαν**, ο **Ωντέν** κ.ά.

«... Πολύν καιρό θεν' αργήσει να γεννηθεί, αν γεννηθεί ένας τόσο καθάριος ανδαλουσιάνος...»¹

Ο **Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα** ήταν ανδαλουσιάνος, γεννημένος από πατέρα κτηματία και μάννα δασκάλα στο Φουεντεθακέρος της επαρχίας της Γρανάδας. Απ' όλους τους εμπνευσμένους ποιητές ο πιο αγαπημένος, ο πιο ακτινοβόλος. Στο ευγενικό του παρουσιαστικό, στο μπρούντζινο χρώμα, στην ευθυμία του, καθρεφτιζόταν όλη η Ισπανία, με τα βουνά, τα νερά, το πάθος των ανθρώπων για τη ζωή, το μυστικισμό του θανάτου, τον έρωτα.

Κάθε του δημιουργήμα απ' τις τρυφερές επιστολές μέχρι τις ζωγραφίες του, το ταλέντο του σαν πιανίστα, μουσικού, ηθοποιού φάνταζε ανδαλουσιάνικα σαγηνευτικό. «*Πρωτότυπος, αγνός κι αθώς ο ποιητής νοιώθει πιο πολύ από κάθε άλλον την τραγικότητα του κόσμου και συγγέεται με την μεγάλη δύναμη που υπάρχει: το λαό.*»

Μέσα στην ψυχή του λαού η τραγωδία του κόσμου παράγει το ίδιο αποτέλεσμα όσο και στην ψυχή του ποιητή. Ο λαός ριψοκινδυνεύει αδιάκοπα το πεπρωμένο του και αδιάκοπα τρέμει γι' αυτό. Η τραγωδία κρέμεται πάνω από το κεφάλι του, θα τον πλήξει και τότε αυτό θα είναι μια ελεεινή συμφορά»².

Είναι μια πηγή που ξεχύνεται με αφθονία η ποίηση, είναι ο ίδιος ο Ισπανικός Λαός.

Μελετάει τη λαϊκή μουσική, το φλαμέγκο, βρίσκει τα στοιχεία της ισπανικής κουλτούρας διαποτισμένα από τις αραβικές και τις τσιγγάνικες καταβολές και η μουσική εκείνη ξαναζεί μέσα του παίρνοντας νέους ρυθμούς.

Σπουδάζει νομικά στη Γρανάδα και φιλολογία στη Μαδρίτη. Πλαίι στο **Μανουέλ ντε Φάλλια** μελετά τις παλιές αρχές του Κάντε Χόντο (βαθύ τραγούδι) και τις μετουσιώνει στο Ρομανθέρο Χιτάν (Τσιγγάνικα Τραγούδια) με όλο το λυρισμό, τη θλίψη, τη μοναξιά και την έκσταση που νιώθει.

Ο ποιητής, ο συγγραφέας, ο «τραγουδιστής» Λόρκα ζει, αναπνέει, θιώνει μέσα από την ισπανική λαϊκή παράδοση. Όλος ο πλούτος της διαποτισμένος από αραβικά και τσιγγάνικα στοιχεία – την ελγειακή αραβική casida, τον πρωτόγονο θρήνο των τσιγγάνων μεταφερόμενο με όλα τα παγανιστικά και χριστιανικά στοιχεία – αναδεικνύεται ζωντανά και μπαίνει σε καινούριους δρόμους.

«Σ' αυτόν εκδηλωνόταν η ενθουσιώδης πεποίθηση ότι το να κάνεις ποίηση είναι να δημιουργείς ένα έργο φιλίας με τον πλησίον σου και με όλους, ένα έργο για ανθρώπινες σχέσεις και λαϊκή επικοινωνία, κι ότι ακριβώς σ' αυτή την τελευταία γενιά, που είχε φθάσει στο χείλος της υπέρτατης ελπίδας, ανήκε η υποχρέωση να συνεχίσει το έργο των ένδοξων προγενέστερων: να ξαναβρεί την ψυχή της Ισπανίας, να ξανασυνδέσει με τη μεγαλοφυΐα της Ισπανίας, τη δική του αυθεντική μεγαλοφυΐα, που ήταν λησμονημένη και να ξαναφέρει τις αξίες στο φως»².

Το 1932 σχηματίζει το θέατρο «Μπαράκας» (η παράγκα) «μ' αυτό ακριβώς το πνεύμα, όπου λάβαιναν μέρος σ' αυτό τόσο οι φοιτητές όσο και οι διδάσκοντες με σκοπό να εμψυχώσει πάλι, μέσα στα χωριά, την αμνημόνευτη μουσική των διάφορων Ισπανιών, να παρουσιάσει εκεί τα έργα του παλιού ρεπερτόριου, του **Λόπε ντε Βέργκα**, του **Θερβάντες**, του **Καλντερόν**, να διασπείρει τις ωραίες εικόνες του **Γκρέκο** και του **Γκόγια**. Η ενθουσιώδης αυτή σταυροφορία αποτελούσε συνέχεια της μεγάλης παιδαγωγικής, σχολικής, πανεπιστημιακής μεταρρύθμισης, που την άρχισαν θαρραλέα μισόν αιώνα νωρίτερα, αξιοθαύμαστοι δάσκαλοι, που είχαν ονειρευτεί μιαν Ισπανία σύγχρονη, αποκαταστημένη στον πανεπιστημιακό πολιτισμό»².

Η γυναίκα στο θέατρο του Λόρκα

«Τα ποιήματα του Λόρκα είναι «αντρικά» ενώ το θέατρο του «γυναικείο». Ο λυρικός Λόρκα τραγουδάει περισσότερο τη γη της Ισπανίας, τη σιωπή και τη νύχτα, το φεγγάρι και το θάνατο, τις πολιτείες και τους ταιγγάνους, παρά τη γυναίκα. Το δίχως άλλο, ο έρωτας δε λείπει, προπάντων απ' τα νεανικότερα ποιήματά του.

Αλλά οι γυναικείες μορφές του μένουν αόριστες, φευγαλέες, εμπρεσιονιστικά σκίτσα ή απότομα σπηρουνίσματα περαστικού πόθου. Κι όσο ωριμάζει η ποίησή του, τόσο πιο «αντρική» γίνεται, για να κορυφωθεί στον έξοχο εκείνο «θρήνο για τον Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας». Ολότελα αντίθετα στο θέατρό του κυριαρχεί εξαρχής η γυναίκα. Απ' τη Μαριάννα Πινέντα ως τη Μπερνάρντα Άλμπα, μια σειρά από γυναίκες απέναντι στη μοίρα της ερωμένης, της συζύγου, της μητέρας, ανάμεσα στις συμπληγάδες του έρωτα και του χρέους, του νου και του κορμιού... Στην Ισπανία του Λόρκα τα αληθινά δραματικά πρόσωπα ήταν προπάντων οι γυναίκες.

Τα πάθη των γιών, των αντρών, των εραστών ξεσπούσαν τελικά σα μαύρα κύματα επάνω τους, κι αυτές ανήμπορες, φυλακισμένες στην αδυναμία του φύλου τους και στους βουβούς τοίχους της κοινωνικής πρόληψης έπρεπε να πνίγουν και να θάβουν μέσα εκεί τους πόνους και τους πόθους τους, το καυτό τους αίμα και τα καφτερά τους δάκρυα. Μια μακρόχρονη υποταγή και καρτερία είναι η θεωρία των γυναικών του Λόρκα μια λιτανεία του «ανικανοποίητου» και του «απελπισμού» που μόνη της λύτρωση απομένει ο θάνατος»³.

Η μυστική λειτουργία του έρωτα και του θανάτου, οι συνεχείς μεταμορφώσεις των πραγμάτων, οι ατέλειωτες προσωποποιήσεις της φύσης, μια αλληγορική αναψηλάφηση της μοίρας βγαίνουν συνέχεια στην επιφάνεια στο έργο του.

Συγγενεύει με την αρχαία ελληνική τραγωδία στο στοιχείο της τελικής κάθαρσης, ιδιαίτερα έντονο στο «Ματωμένο Γάμο».

Η ευτυχισμένη, μεγαλοφυής, θαυματουργή ποίησή του είναι επίσης τραγική. Κι αυτή ακριβώς είναι η βαθειά αιτία της παγκόσμιας επιτυχίας της. Δεν είναι απλά τραγική, αλλά η τραγωδία η ίδια. Ακόμα και το πιο μικρό από τα λυρικά του ποιήματα αφήνει μέσα από τη λαϊκή αλήθεια να μαντευθεί η τρομερή παρουσία του πάθους και η αιματοχυσία που πλησιάζει.

Σαν χαρακτήρας είχε ο ίδιος απορρίψει τις φανφάρες, τις κοσμικότητες. Μιλώντας στους ηθοποιούς της Μαδρίτης το 1935 είχε πει ανάμεσα στ' άλλα: «Είναι καιρός που πήρα τη σταθερή απόφαση να αποκρούω κάθε είδους τιμητικές εκδηλώσεις, γεύματα και πανηγυρισμούς που γίνονται για το ταπεινό πρόσωπό μου. Πρώτο, γιατί νοιώθω πως κάθε τι παρόμοιο βάζει ένα λιθαράκι στο φιλολογικό μας τάφο και δεύτερο, γιατί διαπίστωσα πως δεν υπάρχει πιο δυσάρεστο πράγμα από έναν ψυχρό λόγο προς τιμή μας ούτε και πιο θλιβερή στιγμή απ' το οργανωμένο χειροκρότημα, ακόμα κι όταν είναι καλόπιστο. Εξάλλου, πιστεύω πως γεύματα επίσημα και περγαμηνές φέρνουν δυστυχία και κακοτυχία στον άνθρωπο που τα δέχεται. Κακοτυχιά και δυστυχία γεννάει η βολική στάση των φίλων που σκέφτονται. «Τώρα ξωφλήσαμε μαζί του».

Δίνοντας το στίγμα του μέσα στο χώρο της τέχνης και της ζωής πολύ επιγραμματικά λέει ότι «κανένας αληθινός άνθρωπος δεν μπορεί να πιστεύει στο αποκοσκινίδι της καθαρής τέχνης. Σ' αυτή τη δραματική στιγμή του κόσμου, ο καλλιτέχνης πρέπει να κλαίει και να γελάει με το λαό του. Πρέπει να εγκαταλείψει το κλωνάρι του κρίνου και να χωθεί ως τη μέση στο βούρκο για να βοηθήσει αυτούς που ψάχνουν για τα

«Ήταν το πιο αποστολικό πλάσμα που γνώρισα» θα πει ο φίλος του μεγάλος ζωγράφος Σαλβατόρ Νταλί. Εδώ, μαζί το 1925.

κρίνα...».

Σχεδόν ένα χρόνο μετά το θάνατό του σαράντα ποιητές απ' όλο τον κόσμο συγκεντρώνονται στη Βαλένθια της Ισπανίας και παίρνουν μέρος στο δεύτερο Διεθνές Συνέδριο των Συγγραφέων, για την υπεράσπιση της κουλτούρας ενάντια στο φασισμό. Το συνέδριο ολοκληρώνεται λίγο αργότερα στο Παρίσι – μετά την πτώση και της Βαλένθιας στα χέρια των φαλαγγιτών. Οι ποιητές (ανάμεσά τους: Μπρεχτ, Νερούντα, Αραγκόν, Έρενμπουργκ, Τολστόι, Καρπαντιέ, Βαγιάν) ορκίζονται στη μνήμη του:

«Στ' όνομά σου, Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, που πέθανες στην Ισπανία για τη λευτεριά του ζωντανού λόγου, εμείς, οι ποιητές από πολλές χώρες του κόσμου, που μιλάμε και γράφουμε σε διάφορες γλώσσες, ορκιζόμαστε εδώ πέρα, όλοι μαζί, πως τ' όνομά σου δε θα ξεχαστεί ποτέ πάνω στη γη, και στ' όνομά σου, όσο που θα υπάρχει τυραννία και καταπίεση, να τις καταπολεμήσουμε όχι μονάχα με το λόγο, μα και με τη ζωή μας».

Σημειώσεις - Βιβλιογραφία:

1. Αποσπάσματα από το ποίημα «Θρήνος για τον Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας».
2. Αποσπάσματα από τον πρόλογο του βιβλίου «Η ποίηση του Λόρκα» – εκδόσεις «Σαμουρά».
3. Αποσπάσματα από αναφορά του Μ. Πλωρίτη στο θέατρο του Λόρκα.

Κ.Σ.

Από το ποίημά του «Θρήνος για τον ταυρομάχο Ιγνάθιο Σάντσεθ Μεχίας» δημοσιεύουμε χαρακτηριστικό απόσπασμα.

... Όμως κοιμάται για πάντα
Κι όλες τα μούσκλη κι η χλόη
ανοίγουν με σίγουρα δάχτυλα
το λουλούδι του νεκρού του κεφαλιού.
Και το αίμα του έρχεται κιόλας να τραγουδήσει:
να τραγουδήσει ανάμεσα σε λιβάδια και θαλτονέ-
ρια,
γλιστρώντας πάνω από κέρατα παγωμένα
τρεκλίζοντας μέσα στην καταχνιά, χωρίς ψυχή,
σκοντάφτοντας σε πέλματα χιλιάδες
σα μια γλώσσα πλατιά, θλιμένη και σκοτεινή,
για να σχηματίσει ένα θούρκο από αγωνία,
ενωμένο με των αστεριών τον Γουδαλκιθίρ.

Ω! λευκό τείχος της Ισπανίας!
Ω! μαύρε ταύρε του πόνου!
Ω! αίμα του Ιγνάθιο σκληρό
Ω! αηδόνι των φλεβών του!...

Αλλ' υπήρξε και η κατ' εξοχήν πονεμένη μητέρα η Θεοτόκος. Ευθύς ως έφερε στον κόσμο τον Μονογενή της, αρχίζει να γεύεται ένα-ένα τα πικρά ποτήρια, όταν εξαναγκάζεται να πάρει το δρόμο της προσφυγιάς στην αφιλόξενη γη της Αιγύπτου πληροφορηθείσα τα δόλια σχέδια του αιμοχαρούς Ηρώδου, όταν αργότερα βλέπει την περιφρόνηση και τις κακές διαθέσεις των συμπατριωτών της εναντίον του υιού της, και τέλος όταν πάσχει μαζί του πάνω στον Γολγοθά αντικρίζοντας τον Υιό της γυμνόν, αιμόφυρτον, «χωρίς είδος και κάλλος». Σιωπηλή, με τον πόνο στην καρδιά τα χείλη κάτω από τον εσταυρωμένο Υιό της. Κι όμως δεν λυγίζει, δείχνει αφάνταστο ηρωισμό, γενναιότητα κι' υπομονή, υπερθαύμαστο ψυχικό μεγαλείο, παράδειγμα για τις επερχόμενες γενεές.

Είναι η μεγάλη Μάνα όλου του κόσμου. Τ' αποκούμπι των πιο σκληρών στιγμών του ανθρώπου. Το καταφύγιο του στοχασμού και της ελπίδας μας. Η υπέρκοσμη αγκαλιά της χωράει όλους, όλα τα παιδιά όλης της γης, τα παιδιά που πεινούν, κρυώνουν πονούν, τα παιδιά που με τον τρόπο στα μάτια αντικρύζουν το φάσμα του πολέμου και του θανάτου.

Η αγκαλιά της είναι ατέλειωτη και ζεστή. Η στοργή της είναι το βάλσαμο κάθε λαθωματίας. Το γλυκό βλέμμα της η γαλήνη της ψυχής. Είναι η ισχυρότερη έκφραση της θείας φιλανθρωπίας, που «και εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπεν». Και η τιμή που της κάνουμε είναι πολυδιάστατη. Είναι τιμή στην αγνότητα και την ταπεινοφροσύνη, στη στήριξη και την παρηγοριά που παίρνουμε. Είναι τιμή για τους αγώνες του γένους στους οποίους στρατήγευσε. Είναι τιμή για ότι μας πονά σαν Μάνα.

Θλίψεις και δοκιμασίες δοκιμάζουμε κι εμείς στην ζωή μας, φίλε αναγνώστη. Τέλειο πρότυπο υπομονής: Η Αει πάρθενος Μαρία. Το παράδειγμά της έχει πολλά να μας διδάξει. Πιο πάντων να μας μάθει να υπομένουμε με καρτερία τον πόνο μας και να σηκώνουμε με ηρωισμό τον καθημερινό σταυρό της ζωής με τη θεσιότητα και την ακράδαντη πίστη που είχε η Παναγία Μητέρα μας, η Μητέρα του κόσμου, στην αιώνια και υπερκόσμια δόξα.

«Δέσποινα πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου και λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως».

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αρχιμ. Ευσεβίου Πιστολή
προϊσταμένου Θρησκ. Υπηρεσίας
Ελληνικής Αστυνομίας

Ολόκληρος ο μήνας Αύγουστος, με την δεσπόζουσα γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι αφιερωμένος στην μητέρα μας και μητέρα του Κυρίου, την «Σώτειρα του ανθρώπινου γένους». Κι είναι χιλιάδες οι ψυχές των πιστών, που τον μήνα αυτόν βρίσκουν την ευκαιρία να πλησιάσουν και να μιλήσουν από κοντά με την Γοργοεπήκοο Παναγία, να εκδηλώσουν την αγάπη τους και την λατρεία τους προς Αυτήν. Αλλά και χιλιάδες είναι τα μικρά γραφικά εξωκκλήσια που

αφιερωμένα στην χάρη της «ανοίγουν» το μήνα αυτόν για να ψαλλούν μέσα σε αυτά οι θερμές παρακλήσεις προς την Παρθένο.

Είναι ομολογουμένως μοναδικό στην παγκόσμια ιστορία το πρόσωπο της Θεοτόκου. Μια γυναίκα με απύθμενο βάθος ταπεινοφροσύνης, με πίστη, ζέουσα, με ασύλληπτη για τον ανθρώπινο νου καθαρότητα κι αγνότητα, μια υποδειγματική γυναίκα. Μια κόρη που με την όλη της τη θεάρεστη συμπεριφορά κρίθηκε ικανή κι αντάξια από τον Θεό, να δανείσει σάρκα και αίμα στον Υιό και Λόγο του Θεού και να χωρέσει στην κοιλία της που ανεδείχθη όμοια με «θρόνον χερουβικόν» τον «Αχώρητον παντί», να γίνει μητέρα του ίδιου του Θεού. Μοναδική φυσιογνωμία των αιώνων.

Συνέχεια από τη σελ. 601

ασκεί μόνο αυτός τη γονική μέριμνα

το παραλαμβανόμενο αυτοκίνητο θα χρησιμοποιηθεί για την εξυπηρέτηση των προσωπικών αναγκών του ανήλικου τέκνου του και

δεν έχει παραληφθεί στο παρελθόν ατελώς άλλο επιβατικό αυτοκίνητο για λογαριασμό του ανήλικου.

Δικαστική απόφαση ή άλλο στοιχείο (π.χ. ληξιαρχική πράξη θανάτου του άλλου γονέα κ.λ.π.) από το οποίο θα προκύπτει ότι μόνο αυτός ασκεί τη γονική μέριμνα.

Τα λοιπά δικαιολογητικά που αναγράφονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Εφόσον το δικαίωμα ατέλειαι ασκείται από τον επίτροπο του ανήλικου (στις περιπτώσεις που ο

ανήλικος ανάπηρος τελεί υπό επιτροπεία).

Αίτηση-δήλωση του επιτρόπου, με περιεχόμενο ανάλογο με αυτό που αναφέραμε καθώς και τα λοιπά δικαιολογητικά που ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

αντίγραφο της δικαστικής απόφασης με την οποία ο ενδιαφερόμενος έχει διοριστεί επίτροπος του ανήλικου.

— Για τον τελωνισμό του επιβατικού αυτοκινήτου θα κατατίθεται διασάφηση εισαγωγής στο όνομα των προσώπων (γονέων) ή του προσώπου (γονέα ή επιτρόπου) που σύμφωνα με τα προαναφερόμενα μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα ατέλειαι, μέσα δε σε παρένθεση θα αναγράφεται και το όνομα του ανήλικου ανάπηρου για λογαριασμό του οποίου ασκούν το δικαίωμα αυτό.

— Η αρμόδια Τελωνειακή αρχή αφού διαπιστώσει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ζητούμενης ατέλειαι θα προβαίνει στην έκδοση της απόφασης ατέλειαι που προβλέπεται από την αριθ. Δ. 795/63/2-2-1977 υπουργική απόφαση και θα ενεργεί (κατά τα λοιπά) σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παραπάνω απόφαση. Στην εκδιδόμενη απόφαση ατέλειαι θα αναγράφονται πλήρως τα στοιχεία τόσο των προσώπων που άσκησαν το δικαίωμα ατέλειαι όσο και του ανήλικου ανάπηρου.

— Αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση ατέλειαι, θάσει του άρθρου 59 του Ν. 1591/85, είναι οι Τελωνειακές αρχές που έχουν εξουσιοδοτηθεί με την αριθ. Δ. 795/63/2-2-1977 υπουργική Απόφαση.

Συνέχεια από τη σελ. 635

σης και πρόληψης της πυρκαγιάς, η έρευνα και μία καλύτερη συναντίληψη και συνεργασία των πυροσβεστών όλου του Κόσμου.

Υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ της Γερμανικής βιομηχανίας ειδών πυροσβεστικού εξοπλισμού και των Π.Υ. οι οποίες αγοράζουν τα προϊόντα τους. Εκπρόσωποι βιομηχανιών παρακολουθούν συνέδρια και συναντήσεις που οργανώνει η Π.Υ. και παίρνουν μέρος σε κοινές επιτροπές που συζητούν τις τελευταίες εξελίξεις και τις νέες τεχνικές στον τομέα των πυρκαγιών.

Από το 1896 η εταιρεία των αδελφών BACHERT στο KOCHENDORF κατασκεύασε αντλία πυρκαγιάς κινητή που λειτουργούσε με βενζίνη. Το 1904 ο ALFRED και ο KARL BACHERT δημιούργησαν στην Καλσρούη εργοστάσιο, και ένα χρόνο αργότερα ενοποίησαν την επιχείρησή τους με την εταιρεία το όνομα και την παράδοση CARL METZ που είναι και επί των ημερών μας από τους κύριους προμηθευτές πυροσβεστικών κλιμάκων. Ένα από τα πιο γνωστά ονόματα της Γερμανικής Βιομηχανίας παραγωγής Πυροσβεστικού εξοπλισμού είναι ίσως αυτό

της MAGIRUS. Συναντά κανείς κλίμακες MAGIRUS, αντλίες και πυροσβεστικά οχήματά της, στις περισσότερες Χώρες του Κόσμου. Η πρώτη ευρεσιτεχνία για ένα σύστημα ανάπτυξης κλιμάκων που εργαζόταν με φυσικό αέριο απονεμήθηκε στη MAGIRUS στο ULM το 1900.

Το 1903 η MAGIRUS έθεσε σε κυκλοφορία το πρώτο βενζινοκίνητο πυροσβεστικό όχημα στη Βουδαπέστη με καθίσματα για πλήρωμα πέντε πυροσβεστών και ρυμουλκούμενο όχημα σωλήνων. Τον επόμενο χρόνο η εταιρεία αυτή κατασκεύασε μια αντλία που λειτουργούσε με ατμό και μια μηχανική κλίμακα για την Πυροσβεστική Υπηρεσία της Κολωνίας. Η πρώτη μηχανική αυτοκίνητη κλίμακα που διέθετε σύστημα ανάπτυξης των κλιμακίων με φυσικό αέριο και που μπορούσε να περιστρέφεται με χειροκίνητο σύστημα παραδόθηκε από την εταιρεία αυτή στο CAP το 1906. Δέκα χρόνια μετά, η πρώτη μηχανική κλίμακα τελείως αυτόματη, μοναδική στον κόσμο, απεστάλη από τα εργοστάσια του ULM στο CHEMNITZ.

Ένα άλλο γερμανικό όνομα, γνωστό από πολλά χρόνια στον τομέα των αναπνευστικών συσκευών, είναι αυτό της εταιρείας DRAGER στο LUBECK.

Φορητή αναπνευστική συσκευή οξυγόνου παρήχθη από τη φίρμα αυτή το 1902 και τον επόμενο χρόνο άρχισε την παραγωγή αυτόνομης φορητής συσκευής οξυγόνου. Το 1909 η DRAGER προωθούσε στην αγορά το PULMOTOR, συσκευή αυτόματης ανανήψεως που χρησιμοποιήθηκε μετά παντού στον κόσμο.

Το 1935 η εταιρεία άρχισε τις εργασίες έρευνας και βελτίωσης μιας αναπνευστικής συσκευής πεπιεσμένου αέρα και το πρώτο μοντέλο με δύο φιάλες των δύο λίτρων και με ένα αυτόματο ρυθμιστή παρήχθη στις αρχές του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.

Άλλη ονομαστή φίρμα είναι η MINIMAX, εταιρεία που ιδρύθηκε το 1902 από τους αδελφούς GRAAF στο Βερολίνο. Ο πυροσβεστήρας νερού MINIMAX σε σχήμα κωνικό έγινε γρήγορα απαραίτητο αντικείμενο στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Οι πρώτοι αυτόματοι πυροσβεστήρες κόινεως παρήχθησαν το 1912 από τη βερολινέζικη εταιρεία TOTAL.

Από το πυροσβεστικό περιοδικό
FIRE INTERNATIONAL
Απόδοση στα Ελληνικά:
πυραγός Απόστολος Σταμπόλης

Τι είναι τα Συνοικιακά Συμβούλια και λίγα λόγια για την Τοπική Αυτοδιοίκηση

Ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης το βάθος της δημοκρατίας και η πεμπτουσία της αποκέντρωσης και της λαϊκής κυριαρχίας έχει τις ρίζες του στις πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες, μικρές ή μεγάλες.

Τον συναντάμε στην αρχαιότητα και στις δυο μεγάλες Ελληνικές πόλεις την Αθήνα και τη Σπάρτη, ενώ το Μακεδονικό Κράτος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στη συνέχεια, προωθεί την αποκέντρωση και την αυτοδιοίκηση των Ελληνικών κοινοτήτων.

Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία οργανώνεται διοικητικά με βάση τα μικρά χωριά ενώ παράλληλα είναι γνωστοί για τη μεγάλη τους κοινωνική και πολιτική δύναμη οι Δήμοι της Κωνσταντινούπολης.

Αυτός ο τρόπος διοίκησης συνεχίζεται και κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Οι κοινότητες εμπορεύονται από τους κοτζαμπάσηδες, που μαζεύουν για λογαριασμό των κατακτητών τους φόρους από τους υπόδουλους. Μια τέτοια μορφή οργάνωσης της κοινωνίας «βολεύει» τους τούρκους αλλά «εξυπηρετεί» και τους έλληνες που καταφέρνουν να διατηρήσουν αλώβητη την εθνική τους συνείδηση, την πνευματική τους ανεξαρτησία και ταυτόχρονα να προωθήσουν – μέσα από την αυτοδιοίκηση – την ανασυγκρότηση των δυνάμεων του Έθνους.

Από την απελευθέρωση και μετά, ο θεσμός, εκτός από κάποιες βραχυχρόνιες «φωτεινές» εξαιρέσεις διάνυσε δύσβατους δρόμους.

Η λαϊκή συμμετοχή πάντα στέκεται εμπόδιο σε αυταρχικές μορφές εξουσίας γι' αυτό και η Τ.Α. φιμώθηκε, «στραγγαλίστηκε», καταργήθηκε με ποικίλους τρόπους.

Παρ' όλο που αποτελούσε λαϊκή απαίτηση από τα πρώτα χρόνια του ελληνικού κράτους, πέρασε πολύς καιρός για να μνημονευθεί – έστω – σε κάποιο από τα Συντάγματα.

Εξαίρεση το Σύνταγμα του 1927 που προβλέπει για την Τ.Α.:

«Το κράτος διαιρείται σε περιφέρειες εντός των οποίων, οι πολίτες διαχειρίζονται απ' ευθείας τις τοπικές υποθέσεις. Η κοινότητα αποτελεί απαραίτητα την πρώτη βαθμίδα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης που πρέπει να είναι κατ' ελάχιστο όριο δυο βαθμών, ανεξάρτητα των Δήμων και των Συνδέσμων Κοινοτήτων. Το δικαίωμα του αποφασίζει στους παραπάνω οργανισμούς ανήκει απαραίτητα σε αιρετά όργανα, εκλεγμένα με καθολική ψηφοφορία. Το κράτος ασκεί μόνο ανώτατη εποπτεία επί των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) μη εμποδίζουσα την ελεύθερη δράση αυτών και δύναται να βοηθά οικονομικώς τους ΟΤΑ».

Παρά τις ευνοϊκές διατάξεις του Συντάγματος αυτού, στην πράξη δεν προχώρησε καθόλου ούτε η αποκέντρωση αλλά ούτε και η λαϊκή συμμετοχή.

Νέα, ουσιαστική εξέλιξη γνωρίζει ο θεσμός στις «ελεύθερες» περιοχές της Ελλάδας κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής.

Τον Ιούλιο του 1941 αναπτύσσεται η πρώτη μορφή συμμετοχής

στην κοινότητα Κορύτσης Ευρυτανίας και στις γενικές συνελεύσεις των κατοίκων συζητούνται τα κοινοτικά προβλήματα και προτείνονται λύσεις.

Τον Οκτώβριο του 1942 εκλέγονται κοινοτικές αρχές στα χωριά Φουρνά, Βράχα και Κλειστός της ίδιας περιοχής. Η πρώτη λαϊκή συνέλευση του Κλειστού ασχολήθηκε με τη διανομή της γης – βασικό πρόβλημα των κατοίκων. Η ίδια η συνέλευση εκλέγει επιτροπή που σε λίγες μόνο μέρες συντάσσει πρόταση για τη διανομή και την εγκρίνει νέα λαϊκή συνέλευση.

Μέσα στις δυνατότητες και τις προοπτικές του θεσμού περιέχονταν η λύση των προβλημάτων με τη συμμετοχή των κατοίκων. Η εφαρμογή και υλοποίησή τους βοηθά στην ανάπτυξη νέας νοοτροπίας για την αντιμετώπιση των κοινωνικών που μέσα από το διάλογο το «εμείς» αντικαθιστά το «εγώ». Αρχίζει να αποκτιέται η σχετική εμπειρία αφού η συμμετοχική διαδικασία έχει ήδη μπει σε κάποιο δρόμο.

Μέχρι τον Απρίλιο του 1943 δημιουργείται κώδικας με εντολές για τη λαϊκή δικαιοσύνη και τον ίδιο μήνα εφαρμόζονται οι θεσμοί Λαϊκής Αυτοδιοίκησης και Λαϊκής Δικαιοσύνης στη Φθιώτιδα, Φωκίδα και Ευρυτανία. Τον Δεκέμβριο καθιερώνεται η δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση και ο θεσμός των Συνοικιακών Συμβουλίων. Στο κείμενο που συντάσσεται ορίζονται με λεπτομέρεια η ίδρυση, η οργάνωση, οι σκοποί και οι αρμοδιότητες των Συνοικιακών Συμβουλίων.

Στον Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Αύγουστος 1944) περιλαμβάνονται διατάξεις για τα Σ.Σ. που τα θέλουν εκτελεστικά όργανα των αποφάσεων του δημοτικού συμβουλίου και γνωμοδοτικά προς αυτό για τα ζητήματα της συνοικίας τους. Τα Σ.Σ. εκλέγονται με **καθολική ψηφοφορία, ενιαίο ψηφοδέλτιο** και έχουν **πρόεδρο μέλος του δημοτικού συμβουλίου**.

Η κατοχή τελειώνει και για την Τοπική Αυτοδιοίκηση αρχίζει μια νέα εποχή μαρasmus. Το Σύνταγμα του 1952 αδρανοποιεί κάθε έννοια λαϊκής συμμετοχής.

Ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας του 1954 δημιουργεί ασφυκτικό κλοιό ελέγχου γύρω από την Τ.Α. και η δικτατορία, σαν λαίλαπα, την εξαφανίζει.

Το Σύνταγμα του 1975, το πρώτο μεταπολιτευτικό, προβλέπει τη διοργάνωση της διοίκησης κατά αποκεντρωτικό σύστημα. Πρώτη βαθμίδα Τ.Α. ορίζεται ο Δήμος και η Κοινότητα χωρίς να θεσμοθετούνται ή να προβλέπονται και άλλες.

Το 1982 ψηφίζεται ο νόμος 1270 που προβλέπει τη δημιουργία Συνοικιακών Συμβουλίων και Συνοικιακών Συνελεύσεων με στόχο την ενεργοποίηση του πολίτη στις τοπικές υποθέσεις, την οργάνωση των δημοτών μέσα από τις επιτροπές που προβλέπει ο νόμος για τα Σ.Σ., την προώθηση της λαϊκής

συμμετοχής και των θεμάτων της συνοικίας.

Στα Συνοικιακά Συμβούλια μεταβιβάζονται: η οργάνωση και διαχείριση Κέντρων Νεότητας και παιδικών χαρών, η ιεράρχηση προτεραιοτήτων στο πρόγραμμα έργων, η οργάνωση πολιτιστικών ψυχαγωγικών και αθλητικών εκδηλώσεων, η συλλογή απορριμμάτων, η δεντροφύτευση, η δημιουργία ερασιτεχνικών συγκροτημάτων, η συμμετοχή στη λειτουργία των Κ.Α.Π.Η. κλπ. Τέλος τα Σ.Σ. έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν προτάσεις προς το Δημοτικό Συμβούλιο για τα προβλήματα της συνοικίας.

Στο λίγο χρόνο ζωής και δράσης τους τα Σ.Σ. ασχολήθηκαν με **την καταγραφή, λεπτομερειακά, των προβλημάτων κάθε περιοχής** – κάτι που είχε γίνει σε μεγάλο βαθμό και από τα Δημοτικά συμβούλια στο παρελθόν. Στη συνέχεια πρωταρχικό καθήκον των Σ.Σ. υπήρξε η **ιεράρχηση, ο προγραμματισμός και η υποβολή τεκμηριωμένων εναλλακτικών προτάσεων** για κάθε ένα από αυτά, ώστε η λύση του να μαζικοποιεί και να συσπειρώνει τους κατοίκους της συνοικίας.

Για την διαμόρφωση των προτάσεων απαραίτητη ήταν και η συμμετοχή των ίδιων των δημοτών ώστε να είναι πια μοχλοί ανάπτυξης και όχι απλοί θεατές των εξελίξεων. Με αυτό τον τρόπο θα ξεπε-

ραστούν οι όποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες και τα στεγανά και θα βαθύνει στο έπακρο η λαϊκή συμμετοχή.

Για να ξαναγυρίσουμε όμως στους θεσμούς και τη διεύρυνσή τους αναφέρουμε ξανά πως τα Συνοικιακά Συμβούλια αποτελούν μαζί με το Δήμο και την Κοινότητα την πρώτη βαθμίδα Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Με το νόμο 1235/82 θεσμοθετήθηκε η δεύτερη βαθμίδα που είναι το Νομαρχιακό Διαμέρισμα με το Νομάρχη και το Νομαρχιακό Συμβούλιο. Αποτελούσε λαϊκό αίτημα εδώ και... εκατό χρόνια. Πολύ σύντομα θα θεσμοθετηθεί και η τρίτη βαθμίδα που αφορά την Περιφέρεια δηλαδή την ένωση πολλών νομών μαζί.

Η Τ.Α. όμως δεν κατοχυρώθηκε μόνο νομοθετικά. Με αναπτυξιακούς νόμους που ακολούθησαν (1262/82, 1360/83 και 1416/84) παρέχεται η δυνατότητα σε δήμους και κοινότητες, να δημιουργούν **δημοτικόσυνεταιριστικές επιχειρήσεις** και **προγραμματικές συμβάσεις** για εκτέλεση έργων, μεταβιβάζοντας πόρους και αρμοδιότητες από την κεντρική διοίκηση.

Στους μεγάλους δήμους θεσμοθετούνται τα δημοτικά διαμερίσματα, ενώ για τους μικρότερους και τις κοινότητες οι πάρεδροι συνοικισμών.

Ο δρόμος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι πια ανοιχτός για την ανάπτυξη κάθε πρωτοβουλίας.

Με τη στενή συνεργασία δημοτικής αρχής και συνοικιακών συμβουλίων η άποψη του δημότη, του καθένα από μας θα περάσει ανεμπόδιστα και μαζί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα προχωρήσει σε νέες ουσιαστικές κατακτήσεις ώστε ο πολίτης να διαμορφώνει ο ίδιος τη λύση των προβλημάτων του.

Φώτης Παυλόπουλος
συνοικιακός σύμβουλος
δήμου Αιγάλεω

«Μουσικές βραδυές του Σεπτέμβρη»

Στο θέατρο του Πάρκου Ελευθερίας, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων διοργανώνει το Σεπτέμβρη συναυλίες, κύρια, ελληνικών δημιουργών.

Συγκεκριμένα προβλέπονται οι πιο κάτω «μουσικές βραδυές».

■ 1/9/86

Ο συνθέτης Ανακρέων Παπαγεωργίου και οι τραγουδιστές Νίκος Δημητράτος, Βάσια Ζήλου, Αιμιλία Σαρρή και Μάρω Δημητρίου σε τραγούδια του συνθέτη και άλλων ελλήνων συνθετών.

■ 2/9/86

Ο συνθέτης Δημήτρης Λάγιος και το συγκρότημα «Μουσικοί Ασκητές» σε ένα πρόγραμμα ελληνικών και ξένων λαϊκών τραγουδιών και ρεμπέτικων.

■ 3/9/86

Οι τραγουδιστές: Κ. Σμοκοβίτης, Σ. Μιχαηλίδου, Λ. Πουλοπούλου και η Κερκυραϊκή χορωδία Αθηνών στο λαϊκό ορατόριο του Γιάγκου Χαρτοφύλακα «Η μάνα της γης».

■ 4/9/86

Ο Θωμάς Θωμαΐδης και το συγκρότημα «Αντιβίωση» σε επιλογές από το σύγχρονο ελληνικό τραγούδι.

■ 5/9/86

Ο Χρήστος Γιαννόπουλος με τραγούδια από το έργο «Όταν σθηνει η οθόνη» και ο Κώστας Γανωτής με τραγούδια από το «Έθνος εξαιρετικά» σ' ένα πρόγραμμα μπαλάντας και ροκ.

■ 8/9/86

Οι τραγουδιστές - πρωταγωνιστές της Ελληνικής Λυρικής Σκηνής: Ανδρέας Κουλουμπής, Κατερίνα Αποστολάκη και Μάρω Νικάκη, με απαγγελία της Κάρμεν Ρουκέρι και στο πιάνο τον Κούλη Συκιώτη σε ελληνικά τραγούδια της «Αγάπης και της Λεβεντιάς» τραλιών και νέων συνθετών.

■ 10/9/86

Ο Δημήτρης Σκαμάγκας και το συγκρότημά του σ' ένα ποικίλο μουσικό πρόγραμμα.

■ 11/9/86

Συναυλία της Φιλαρμονικής του Δήμου με τη συμμετοχή του Ανδρέα Κουλουμπή, της Μάρως Νικάκη, του Γεράσιμου Ιωαννίδη, τον Γιάννη Ζουγανέλη υπό τη διεύθυνση του Γιάννη Λιακώνη.

■ 12/9/86

Συναυλία του Γιάννη Γλέζου και της Μαριζας Κωχ.

■ 15/9/86

Συναυλία του συνθέτη Γιώργου Γεωργιάδη αφιερωμένη στην Ειρήνη.

■ 17/9/86

Βραδιά MOZART με την υψίφωνο Μυρτώ Δουλή, το βαρύτονο Κωστή Κωνσταντάρη και την πιανίστα Ναταλία Μιχαηλίδου.

■ 19/9/86

Μουσική βραδιά με το συνθέτη Π. Κωνσταντακόπουλο αφιερωμένη στον ποιητή Νικηφόρο Βρεττάκο. Τραγουδούν: Γ. Θωμόπουλος, Ευγ. Συριώτη, Κ. Κωνσταντάρης, Αγ. Μπίρη.

■ 22/9/86

Τραγούδια απ' όλο τον κόσμο με την Ευγενία Συριώτη και το συγκρότημά της.

■ **24/9/86**

Συναυλία με την Κρίστη Στασινοπούλου και τον Σταύρο Παπασταύρου σε μπαλάντες και δικούς τους τραγούδια.

■ **26/9/86**

Βραδυά «Τζαζ με δύο κιθαρίστες», τους Δ. Ζαφειρέλη και Πέτρο Μαζουκάτο.

■ **29/9/86**

Συναυλία με την ορχήστρα ποικίλης μουσικής της ΕΡΤ υπό τη διεύθυνση του Λευτέρη Χαλκιαδάκη.

... και «Βραδύς Χορού»

Στον ίδιο χώρο (θέατρο Πάρκου Ελευθερίας) θα πραγματοποιηθούν «βραδύς χορού»

● **στις 13-14/9/86**

Το Μπαλέτο Αθηνών της Ρενέ Κάμερ με αποσπάσματα από τη «Λίμνη των Κύκνων», την «Κάρμεν» και τη «Ciselle».

Για τους φίλους των εικαστικών τεχνών

Το πρόγραμμα εκθέσεων εικαστικών τεχνών του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων είναι πολύ πλούσιο και για το φετινό φθινόπωρο. Σας παρουσιάζουμε τις εκδηλώσεις αυτές, που θα γίνουν το Σεπτέμβριο και επιφυλασμάστε να κάνουμε το ίδιο και για τους επόμενους μήνες.

Εκθέσεις

■ **«Δαντέλλες»**

από τη συλλογή του Κέντρου Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα Τσίλλερ, Ακαδημίας 50
2-14 Σεπτεμβρίου 1986

■ **«Γνωρίστε το Πνευματικό Κέντρο και τις δραστηριότητές του»**

Έκθεση αφίσσας 1985-86
Κέντρο Τεχνών Πάρκου Ελευθερίας
Σεπτέμβριος - Οκτώβριος, 1986

■ **Ατομική έκθεση χαρακτικής του Τσεχοσλοβάκου καλλιτέχνη Josef Hercik, σε συνεργασία με τον Ελληνοτσεχοσλοβακικό Σύνδεσμο**
Πνευματικό Κέντρο - Φουαγιέ 10-16 Σεπτεμβρίου 1986

■ **Ομαδική Έκθεση Σπουδαστών του Ελεύθερου Εργαστηρίου Ζωγραφικής**
Αίθουσα Μπουζιάνη - Σύνταγμα
16-30 Σεπτεμβρίου 1986

■ **Έκθεση βιβλίου - ζωγραφικής - κεραμικής**
Σε συνεργασία με τον Νέο Κύκλο Κωνσταντινοπολιτών
Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα Βάρναλη
15-30 Σεπτεμβρίου 1986

■ **Έκθεση φωτογραφίας (του Πρακτορείου Tass)**
Σε συνεργασία με τον Ελληνοσοβιετικό Σύνδεσμο υπό την αιγίδα της Σοβιετικής Πρεσβείας
Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα Τσίλλερ
16-28 Σεπτεμβρίου 1986

■ **Εγκαίνια της ανανεωμένης μόνιμης έκθεσης της Δημοτικής Πινακοθήκης και της Εικαστικής Βιβλιοθήκης που πρόσφατα εμπλουτίστηκε με νέα βιβλία Δημοτική Πινακοθήκη (οδός Πειραιώς)**

■ **Έκθεση φωτογραφίας σε συνεργασία με το Σύλλογο Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας**
Πνευματικό Κέντρο - Αίθουσα Τσίλλερ
30 Σεπτεμβρίου - 5 Οκτωβρίου 1986

Νέα από το χώρο των ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

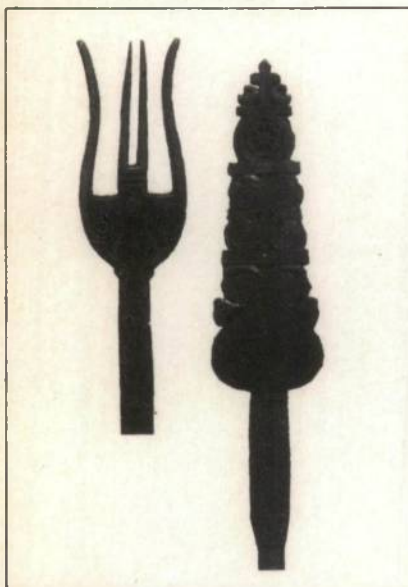
Ελληνική Λαϊκή Ξυλογλυπτική

Μέχρι τον Νοέμβριο θα διαρκέσει η έκθεση «Ελληνική Λαϊκή Ξυλογλυπτική» που ήδη άρχισε, στο Κέντρο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης του Δήμου Αθηναίων (οδός Αγγελικής Χατζημιχάλη 6, Πλάκα, τηλ. 32.43.987).

Η έκθεση συγκεντρώνει σημαντικά δείγματα της αστικής, ποιμενικής, εκκλησιαστικής και ναυτικής ξυλογλυπτικής με ποικιλία τοπικών και ατομικών παραλλαγών.

Εκτίθενται 20 κομμάτια αστικής ξυλογλυπτικής, 250 ποιμενικής, 100 εκκλησιαστικής και 3 ναυτικής.

Η συνολικότητα των εκθεμάτων εξασφαλίζει στον επισκέπτη την ευκαιρία για βαθύτερη προσέγγιση στην λαϊκή μας ξυλογλυπτική.

Σκαλιστές σε ξύλο και οι ρόκες αυτές αποτελούν μόνιμο έκθεμα στο Κέντρο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης.

Έργο της Όπυς Ζούνη με τίτλο «Ανάβαση».

Αθήνα - Εικαστικά

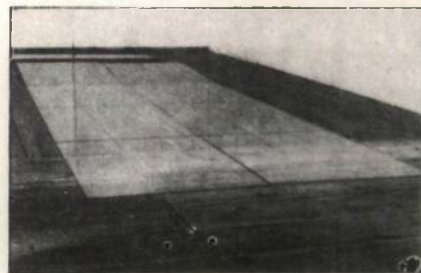
Για δεύτερη χρονιά, φέτος, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων διοργανώνει έκθεση με τίτλο «Αθήνα - Εικαστικά» από 15 Νοεμβρίου ως 21 Δεκεμβρίου. Στόχος της έκθεσης αυτής, που πήρε ήδη τη μορφή θεσμού, η ανανέωση της καλλιτεχνικής δημιουργίας με την προβολή σε πανελλήνια κλίμακα νέων εικαστικών καλλιτεχνών. Σ' αυτήν μπορούν να πάρουν μέρος ζωγράφοι ηλικίας μέχρι 35 ετών. Τα έργα τους, που θα κριθούν από Κριτική Επιτροπή καθώς και τα σχετικά δικαιολογητικά πρέπει να υποβληθούν από 20 ως 31 Αυγούστου στο Κέντρο Τεχνών του Πάρκου Ελευθερίας.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν για περισσότερες πληροφορίες στο Πνευματικό Κέντρο - Ακαδημίας 50 - τηλ. 36.39.521 και στο Κέντρο Τεχνών του Πάρκου Ελευθερίας (Βασ. Σοφίας, πίσω από το άγαλμα του Βενιζέλου) - τηλ. 72.32.603-4.

«Γεωμετρία και έκφραση

Με τη συνεργασία του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων και του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης του Chelm Πολωνίας πραγματοποιήθηκε ομαδική ελληνοπολωνική έκθεση ζωγραφικής με τίτλο «Γεωμετρία και έκφραση».

Στην έκθεση αυτή για πρώτη φορά παρουσιάστηκαν στην Ελλάδα έργα του μεγάλου Πολωνού καλλιτέχνη Stazewski ενώ και οι επτά συμπατριώτες του που συμμετείχαν σ' αυτή συγκροτούν μια πλατεία, αντιπροσωπευτική, έκφραση της τεχνικής αυτής.

Έργο του Jan Berdyszak με τίτλο «Δρόμος».

Ο επισκέπτης είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει μέσα από τα δημιουργήματα ελλήνων και πολωνών αλλά και με τις προβολές διαφανειών και τις σύντομες εισηγήσεις, την εξέλιξη και τις διάφορες απόψεις που αφορούν τις γεωμετρικές τάσεις στην τέχνη.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Οι εκδόσεις ΣΤΟΧΑΣΤΗΣ που διατηρούν με την ΚΥΠΡΟ και το κυπριακό πολλαπλούς και πολύχρονους δεσμούς – θυμίζουμε ότι το περιοδικό ΤΕΤΡΑΔΙΑ έχει αφιερώσει το 1ο και 5ο τεύχος στο Κυπριακό και φιλοξενεί τακτικά άρθρα για την Κύπρο – έρχονται για μια ακόμη φορά, με μια ωραία πρωτοβουλία, να προβάλουν και να προωθήσουν την Κυπριακή λογοτεχνική δημιουργία της τελευταίας περιόδου.

Η έκδοση της Σύγχρονης Κυπριακής Ποίησης έχει σαν στόχο να μας φέρει σε επαφή με την σημερινή κουλτούρα της Μεγαλονήσου. Δεν είναι βέβαια τίποτα άλλο παρά ένα κομμάτι της ελληνικής ποίησης, ένα αναπόσπαστο και άκρως ευαίσθητο στοιχείο της πολιτιστικής ταυτότητας του ελληνισμού. Τίποτα – όπως λέει και ο Λουκάς Αξελός που μαζί με το Λεύκιο Ζαφειρίου επιμελείται την έκδοση – δεν μπορεί να αλλοιώσει μια ταυτότητα διαμορφωμένη εδώ και χιλιάδες χρόνια, ίου έχει δώσει έξοχα δείγματα γραπτού λόγου σε όλη της τη διαδρομή, συνεχίζοντας ακόμα και σήμερα την μεγάλη παράδοση της ελληνικής ποίησης.

«Είναι φανερό πως η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί μετά την Τουρκική εισβολή ξεπερνά τα όρια ενός κάποιου περιορισμένου κινδύνου. Η απειλή που ορθώνεται για τον

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

ΣΤΟΧΑΣΤΗΣ

κυπριακό ελληνισμό αφορά όλα τα μέτωπα και πρώτιστα το πολιτιστικό, αφού για όσους δεν θέλουν να εθελουφλούν, γίνεται κάθε μέρα και πιο φανερό ότι αργά αλλά σταθερά ο Κυπριακός ελληνισμός οδηγείται μέσα από μια συνεχή και συστηματική αλλοίωση της πολιτισμικής του ταυτότητας στη νάρκωση και καταστροφή των εθνικών του κυττάρων.

Η Ανθολογία αυτή είναι σίγουρα ένα μικρό λιθαράκι στην πραγματοποίηση του στόχου αυτού».

Η επιμέλεια της έκδοσης χαρακτηρίζεται από μια ιδιαίτερη ευαισθησία που είναι διάχυτη σ' όλες τις σελίδες της ανθολογίας. Φτάνει μια ματιά σύντομη για να διαπιστώσει κανείς την προσεγμένη εμφάνιση της έκδοσης και την φροντισμένη ανθολόγηση. Επίσης το μικρό σχήμα κάνει την ανθολογία εύχρηστη και προσεγγίσιμη.

«Είναι ένα μικρό εργαλείο για τη γνωριμία της Κύπρου, της αγάπης και του μύθου, του ονείρου και της προσμονής, του πάθους και της θύελλας. Φυλλομετρώντας την θα πάρετε μια γεύση ενός ποιητικού δυναμισμού μα και της πικρής κυπριακής σοδειάς των τελευταίων χρόνων».

ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΒΑΦΗ

Του Μιχ. Μερακλή
από τις εκδόσεις
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

«Η γοητεία της ποίησης του Καβάφη είναι σχεδόν ένα αίνιγμα. Υπάρχουν βέβαια κάποιες λύσεις όπως η ιδιόρρυθμη γλώσσα, η ιδιοφυής εκλογή και ανάδειξη ορισμένων λεπτομερειών ενός συνόλου, η εναλλαγή προσώπων και προσωπείων, η μεταμφίεση του παρόντος σε παρελθόν. Παρ' όλα αυτά το μυστικό της Καβαφικής γοητείας δεν εξαντλείται. Τα τέσσερα δοκίμια του βιβλίου του Μερακλή αποτελούν μια παραπέρα προσπάθεια εξιχνίασης και προσέγγισης της οραματικής διάστασης στην ποίηση του μεγάλου ποιητή».

«ΑΝΕΒΑΖΟΥΜΕ ΕΝΑ ΕΡΓΟ»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

Σκηνογραφικές ιδέες, εικονογράφηση: Ντόρα Λελούδα. Τον πρόλογο του βιβλίου κάνει ο Κώστας Γεωργουσόπουλος.

Με τα τρία μονόπρακτα για έφηβους που περιέχει το βιβλίο του ο συγγραφέας επιχειρεί μια ανανέωση του θεάτρου για μεγάλα παιδιά.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ύψωση κρίνεται η εμφάνιση των ομάδων της ΕΛΑΣ κατά την διεξαγωγή των πρωταθλημάτων Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, περιόδου 1986, που έγιναν σε ακριτικές περιοχές με σκοπό την ψυχαγωγία των κατοίκων και την εξυπηρέτηση εθνικών μας σκοπών.

Ο απολογισμός για την ΕΛ.ΑΣ. ήταν έξη πρώτες νίκες σε επτά από τα ενέα πρωταθλήματα που διεξήχθησαν. Την πρωτιά του 7ου πρωταθλήματος που ήταν η άρση βαρών, κέρδισε ο Πυροσβεστικό Σώμα.

Οι νικητές κατά κατηγορία στα αγωνίσματα ήταν:

■ **Ανώμαλος δρόμος** — Έγινε στη Ρόδο στις 14, 15/2/86

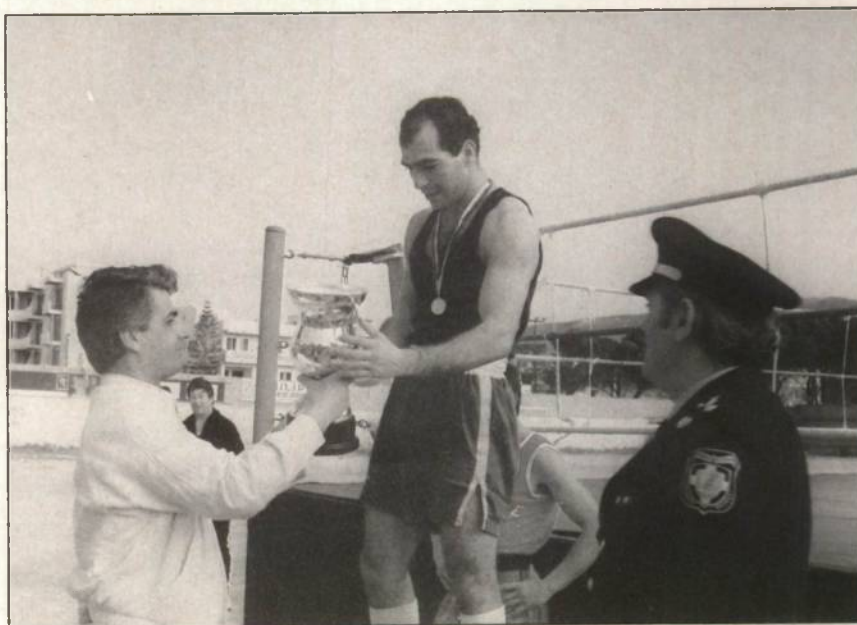
- Απόσταση 3.000 μ. γυναικών 1η Άρτεμη Βασιλικοπούλου (ΕΛ.ΑΣ.)
- Απόσταση 4.000 μ. ανδρών 1ος Βασίλειος Κολτσίδας (ΕΛ.ΑΣ.)
- Απόσταση 8.000 μ. ανδρών 1ος Γεώργιος Αφορδάκος (ΕΛ.ΑΣ.)

■ **Πυγμαχία** — Έγινε στην Κω από 4 ως 6/4/85

Από τις 11 κατηγορίες διεξήχθησαν οι 9 από τις οποίες η ΕΛΑΣ κέρδισε τις 7.

Συγκεκριμένα:

- Στα 60 κιλά 1ος Στέλιος Σταφυλαράκης (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 63 1/2 κιλά 1ος Σταμάτης Γαλανός (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 67 κιλά 1ος Κωνσταντίνος Σύρας (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 71 κιλά 1ος Χρήστος Κακούρης (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 75 κιλά 1ος Γιώργος Δουρής (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 81 κιλά 1ος Κωνσταντίνος Σπυριδάκης (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 100 κιλά 1ος Στέφανος Πουταχίδης (ΕΛ.ΑΣ.)

Στιγμιότυπο από τη βράβευση αθλητή πυγμάχου της ΕΛ.ΑΣ.

Η ομάδα πάλης της ΕΛ.ΑΣ.

Ομάδα άρσης βαρών του Π.Σ.

■ **Στίβος** — Έγινε στο Εθνικό Στάδιο Καβάλας στις 9, 10/5/86.

Από τα 20 αγωνίσματα που διεξήχθησαν η ΕΛ.ΑΣ. κέρδισε τα 11.

Συγκεκριμένα:

- Στα 100 μ. 1ος Κοσμάς Στράτος (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 200 μ. 1ος Θεόδωρος Γκάντζιος (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 400 μ. 1ος Παναγιώτης Στεφανόπουλος (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 800 μ. 1ος Παναγιώτης Στεφανόπουλος (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 3.000 «στιπλ» 1ος Αρσένης Τσιμίνος (ΕΛ.ΑΣ.)
- Άλμα επί κοντώ 1ος Δημήτριος Κυτέας (ΕΛ.ΑΣ.)
- Σφύρα 1ος Τριαντάφυλλος Αποστολίδης (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 110 μ. με εμπόδια 1ος Ευστράτιος Βασιλείου (ΕΛ.ΑΣ.)
- Στα 400 μ. με εμπόδια 1ος Γιώργος Βαμβακάς (ΕΛ.ΑΣ.)
- Σκυταλοδρομία 4 Χ 100 1η ΕΛ.ΑΣ. με τους: Στράτο, Γκάντζιο, Δελιφώτη, Βαμβακά.
- Σκυταλοδρομία 4 Χ 400 1η ΕΛ.ΑΣ. με τους: Ανδρεάδη, Μεριχωβίτη, Στεφανόπουλο, Τσιμίνο.

■ **Ελευθέρα Πάλη** — Έγινε στην Αλεξανδρούπολη από 19 έως 21/6/86. 1η η ΕΛ.ΑΣ. που κέρδισε τις 4 από τις 9 κατηγορίες. Οι νικητές κατά κατηγορίες ήταν:

- 52 κιλά 1ος Σωτήρης Βάντας (Π.Σ.)
- 57 κιλά 1ος Γιώργος Πατσιανίδης (ΕΛ.ΑΣ.)
- 68 κιλά 1ος Κωνσταντίνος Γκέσιος (Π.Σ.)
- 74 κιλά 1ος Ιωάννης Γουνελάς (ΕΛ.ΑΣ.)
- 90 κιλά 1ος Πολυχρόνης Καρυπίδης (Π.Σ.)
- 100 κιλά 1ος Γιώργος Ποικιλίδης (ΕΛ.ΑΣ.)
- Β.Β. 1ος Παναγιώτης Χατζηγεωργίου (ΕΛ.ΑΣ.)

■ **Άρση βαρών** — Έγιναν στην Φλώρινα 4, 5/7/86 και την πρώτη θέση πήρε το Πυροσβεστικό Σώμα.

Αρσηβάριστας του Π.Σ.

Τα αποτελέσματα ήταν:

- 56 κιλά 1ος Χρήστος Μπενέκος (Π.Σ.)
- 60 κιλά 1ος Γιάννης Κατσαηδόνης (Π.Σ.)
- 67 1/2 κιλά 1ος Βασίλειος Ρεμπέλης (ΕΛ.ΑΣ.)
- 75 κιλά 1ος Αθανάσιος Μπαλάσκας (Π.Σ.)
- 82 κιλά 1ος Παύλος Λεσπουριδής (ΕΛ.ΑΣ.)
- 90 κιλά 1ος Νίκος Ηλιάδης (Π.Σ.)
- 110 κιλά 1ος Ιωάννης Γέροντας (ΕΛ.ΑΣ.)
- συν 110 κιλά 1ος Ιωάννης Τσιντσάρης (ΕΛ.ΑΣ.)

Στα ομαδικά αθλήματα (Μπάσκετ, Βόλεϋ) οι ομάδες της ΕΛ.ΑΣ. ήταν οι πρωταγωνίστριες κερδίζοντας και τα δύο πρωταθλήματα με χαρακτηριστική άνεση και ιδιαίτερα στο Βόλεϋ όπου κανείς αντίπαλός της δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει «σετ».

Συγκεκριμένα τώρα στο «τουρνουά» του Μπάσκετ, που έγινε στο κλειστό γυμναστήριο της Καλύμνου, η τελική κατάταξη ήταν:

- 1η ΕΛ.ΑΣ. (αήττητη)
- 2η Αεροπορία
- 3ο Λιμενικό

Με την ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. αγωνίστηκαν οι: Δημήτριος Κοκολάκης, Βασίλειος Παραμανίδης, Μάνθος Κατσούλης, Μηνάς Γκέκος, Σωτήρης Σακελλαρίου, Απόστολος Κόης, Δημήτριος

Φουσές, Νίκος Δαρίβας, Γιώργος Σκροπολίθας, Νίκος Σερέτης, Βασίλειος Βασιλόπουλος, Στράτος Παπαδάκης, Νίκος Παύλου.

Προπονητής ήταν ο αστυφύλακας Παρασκευάς Τσάνταλης.

■ **Στο Βόλεϋ**, που έγινε στην Ορεστιάδα από 5-8/6/86 η τελική κατάταξη ήταν:

- 1η ΕΛ.ΑΣ.
- 2ο Λιμενικό
- 3η Αεροπορία

Με την ομάδα της ΕΛ.ΑΣ. έπαιξαν οι: Αθανάσιος Παπαβασιλείου, Στέλιος Κατάλης, Τάσος Τεντζέρης, Βασίλειος Γαλάκος, Μιχάλης Τριανταφυλλίδης, Στέφανος Πολύζος, Νίκος Μελίσης, Χρήστος Τριανταφυλλόπουλος, Τάσος Κούρτογλου, Γιώργος Νικολογιάννης, Γεράσιμος Μαριάνθος.

Προπονητής Γιώργος Δερμάτης.

■ **Κολύμβηση:** Θα διεξαχθεί στην Κέρκυρα από 24 έως 29/9/86.

■ **Σκοπευτικοί αγώνες:** Θα διεξαχθούν στο ΚΕ.ΒΟ.Π. και στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής από 6 έως 10/10/86.

Αρχηγός αποστολής κατά την διεξαγωγή των πρωταθλημάτων ήταν ο αστυνόμες Α' Λεωνίδας Κόρμαλης και αρχηγός ομάδας ο αστυνόμες Α' Αθανάσιος Βασιλείου.

ΜΑΤΙΕΣ

* Η ΑΕΚ είναι η ομάδα της Α' Εθνικής που συγκέντρωσε τους περισσότερους βαθμούς στην αρνητική βαθμολογία —πόντι σύστημα— κατά την πρώτη χρονιά της εφαρμογής του.

Συγκεκριμένα συμπλήρωσε 10 βαθμούς και έτσι τιμωρείται με μείον ένα βαθμό από την βαθμολογία του καινούριου πρωταθλήματος.

Όμως επειδή της έχει επιβληθεί ποινή, από την Πενταμελή ανακριτική επιτροπή για την υπόθεση απόπειρας δωροδοκίας παιχτών του Πανσερραϊκού, μείον 3 βαθμοί, θα ξεκινήσει το καινούριο πρωτάθλημα με μείον τέσσερις βαθμούς.

Οι άλλες Π.Α.Ε. στην αρνητική βαθμολογία έχουν από 3 βαθμούς οι: Λάρισα, Πανιώνιος, Εθνικός, Πανσερραϊκός, Ηρακλής, ΠΑΟΚ, Παναχαϊκή 4β, Άρης 2β και Ολυμπιακός, Απόλλωνας Αθ., Γιάννινα, Παναθηναϊκός και Καλαμαριά 1β.

Στην β' Εθνική ο Ιωνικός είναι η ομάδα που ήρθε πρώτη στην αρνητική βαθμολογία με σύνολο 20 βαθμούς. Έτσι θα ξεκινήσει το καινούριο πρωτάθλημα με μείων 3 βαθμούς (μετά τους δέκα, αφαιρείται ανά πέντε ένας βαθμός από τον βαθμολογικό πίνακα).

Με μείον ένα βαθμό θα αρχίσουν ακόμα το πρωτάθλημα οι ομάδες: Αιγάλεω (11β), Καβάλα (13β), Καστοριά (11β), Κιλκίς (11β), Πιερικός (10β), Προοδευτική (12β).

* Εύκολοι αντίπαλοι για τις Ελληνικές ομάδες Βόλεϋ ανδρών για τα κύπελλα Ευρώπης.

Συγκεκριμένα: Ο Παναθηναϊκός στο κύπελλο πρωταθλητριών θ' αντιμετωπίσει την Ανόρθωση και αν προκριθεί θ' αντιμετωπίσει τη νικήτρια του αγώνα Τούγγκαραμ (Ουγγαρίας) — Εκστασίμπασι (Τουρκίας).

Ο Ολυμπιακός σαν δευτεραθλητής θ' αντιμετωπίσει τον ΑΠΟΕΛ, ο ΠΑΟΚ την γαλλική Ασινιέρ (ο μοναδικός άτυχος), και ο Άρης «πέρασε» άνευ αγώνος.

Ο Ολυμπιακός αν προκριθεί θα παίξει με την ιταλική Ταρταρίνι και ΠΑΟΚ την νικήτρια του αγώνα Λωζάνης (Ελβετίας) — Καράτ-Ατα (Ισραήλ).

Παγκόσμια γιορτή ειρήνης και αθλητικής συναδέλφωσης

Παρουσίαση: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΚΑΚΗΣ

Με λαμπρότητα και μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς και ειρηνικής συνύπαρξης, διεξήχθησαν στο αθλητικό στολίδι της Ελλάδας — το Ολυμπιακό Στάδιο Αθήνας — από 16 - 20/7/86 οι πρώτοι στην ιστορία του θεσμού, παγκόσμιοι αγώνες στίβου Εφήβων - Νεανίδων.

Τα νιάτα όλου του κόσμου, συνεδελφωμένα αγωνίστηκαν ευγενικά, με πνεύμα άμιλλας και φιλίας στο στίβο της ειρήνης, δείχνοντας τη βαθιά αφοσίωσή τους, στα ιδεώδη της ειρήνης και του αθλητισμού.

Την έναρξη των αγώνων, στην οποία παραβρήθηκαν πολλά μέλη της κυβέρνησης, βουλευτές απ' όλα τα κόμματα, επίσημοι αθλητικοί παράγοντες απ' την Ελλάδα και το εξωτερικό πολλές προσωπικότητες και χιλιάδες φίλαθλοι, κήρυξε ο πρωθυπουργός της χώρας Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος τόνισε τα εξής:

«Χαιρετίζω τα νιάτα όλου του κόσμου που βρίσκονται σήμερα στην Αθήνα, για να αγωνιστούν στον αγώνα τον καλό, θεμελιώνοντας με τη συμμετοχή τους στο 1ο παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου,

έναν καινούριο θεσμό. Οι νέοι και οι νέες από τις πέντε ηπείρους συναντιούνται για πρώτη φορά στο στίβο, για να αγωνιστούν και να διεκδικήσουν τη νίκη στο ευγενέστερο άθλημα, που έχει τις ρίζες του στην πατρίδα μας: στην Αρχαία Ολυμπία.

Είναι συνάντηση αγάπης, χαράς και ειρήνης, που συμπίπτει μάλιστα με τα «εννενηντάχρονα» της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, στην ίδια αυτή πόλη. Η χώρα μας είναι ανοιχτή σε κάθε ειρηνική εκδήλωση και αγωνίζεται μ' όλες τις δυνάμεις για την επικράτηση της ειρήνης σ' όλο τον κόσμο.

Ο αθλητισμός είναι πρωτοπόρος στη συναδέλφωση και την ειρηνική συνύπαρξη των λαών. Εκεί που η πολιτική δεν μπορεί, μπορεί ο αθλητισμός, μια και αγκαλιάζει τις αθλούμενες μάζες της παγκόσμιας νεότητας.

Με τα λίγα αυτά λόγια και με την ελπίδα πως θα σας ξαναδούμε ίσως εδώ, μετά δέκα χρόνια, το 1996, πού —όπως ξέρετε— φιλοδοξούμε να αναλάβουμε τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, κηρύσσω την έναρξη του 1ου παγκοσμίου πρωταθλήματος στίβου εφήβων και νεανίδων».

Προηγήθηκαν χαιρετισμοί από τον υφυπουργό αθλητισμού Σήφη Βαλυράκη, τον πρόεδρο του ΣΕΓΑΣ Βουλευ-

τή Γιώργο Κατσιμπάρδη και τον πρόεδρο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Στίβου ΙΑΑΚ Πρίμο Νεμπιόλο. Επακολούθησε η «Εαρινή Συμφωνία» του Γιάννη Μαρκόπουλου σε στίχους Γιάννη Ρίτσου, έργο που παίχτηκε σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση.

Απλώνουμε τα χέρια στον ήλιο
και τραγουδάμε
Το φως κελαϊδάει
τις φλέβες του χόρτου
και της πέτρας.
Άξιζε να υπάρξουμε
για να συναντηθούμε

Αγαπούμε τον ουρανό και τη γη
τους ανθρώπους και τα ζώα
τα ερπετά και τα έντομα

Είμαστε και μεις
όλοι μαζί
κι ο ουρανός
κ' η γη.

Οι συγκλονιστικοί αυτοί στίχοι από το έργο του Γιάννη Ρίτσου, που γράφτηκε την περίοδο 1937-1938, και είναι ένας αιώνιος ύμνος στη νεότητα και την ειρήνη, συγκίνησαν καθήλωσαν και τραγουδήθηκαν με ιδιαίτερη θερμότητα απ' τους χιλιάδες θεατές.

Η συμβολή της Αστυνομίας

Μια άλλη κατά γενική ομολογία επιτυχημένη και επιβλητική παρουσία στη διάρκεια του ΠΕΠ '86, ήταν αυτή της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο ίδιος ο πρόεδρος της IAFF κ. Πρίμο Νεμπόλο σε δηλώσεις του, εξέφρασε στον επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης τα θερμά του συγχαρητήρια και τη ζωηρή του εντύπωση για την άψογη εκτέλεση των καθηκόντων των αστυνομικών οργάνων, σ' όλες τις εκδηλώσεις των αγώνων.

Πραγματικά η Ελληνική Αστυνομία, έδωσε τη δική της μάχη και την κέρδισε. Η πρωτοφανής για αθλητική διοργάνωση αστυνομική κινητοποίηση, προς αποτροπή κάθε τρομοκρατικής ενέργειας, εξασφάλισε ησυχία και άνετη διακίνηση αθλητών και φιλάθλων, απέδωσε πλήρως. Σε κάθε χώρο του σταδίου, γύρω από αυτό, αλλά και στους χώρους διαμονής των ομάδων και των αθλητικών παραγόντων, η παρουσία ισχυρών αστυνομικών μονάδων, εξασφάλιζε σ' όλους αίσθημα ασφάλειας και ηρεμίας.

Το σχέδιο

Το βασικό σχέδιο που κατάρτισε η Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής αποσκοπούσε στη λήψη μεθοδευμένων και αποτελεσματικών μέτρων κατά την άφιξη-διακίνηση-παραμονή-προπόνηση-διεξαγωγή των αγώνων και αναχώρηση των αθλητών που πήραν μέρος στους αγώνες. Επίσης στη λήψη ανάλογων αυξημένων αστυνομικών μέτρων για την ομαλή διακίνηση και την ασφαλή παρακολούθηση των αγώνων από Έλληνες και ξένους φιλάθλους και άλλους αθλητικούς παράγοντες.

Δεν θα πρέπει φυσικά να παραλείψουμε και τη δύναμη του αστυνομικού τμήματος τάξης του ολυμπιακού σταδίου (ΟΑΚΑ) που με επικεφαλής τον ακούραστο διοικητή του καθημερινά, κινούνταν σ' όλους τους χώρους μέσα και έξω από το στάδιο, συντονίζοντας και διευκολύνοντας το έργο των λοιπών συναδέλφων. Αλλά και η υπόλοιπη αστυνομική δύναμη από τους αξιωματικούς-δόκιμους υπαστυνόμους, μέχρι

και τον τελευταίο αστυφύλακα μόχθησαν και πέτυχαν στη λεπτή αποστολή τους. Όπως διαπιστώσαμε λοιπόν, η αστυνομική ομπρέλλα που κάλυπτε προστατευτικά και συνεχώς όλες τις ξένες αποστολές, το προσωπικό τους, και τους θεατές, είχε σαν αποτέλεσμα την ήρεμη και χωρίς προβλήματα διεξαγωγή των αγώνων, συμβάλλοντας έτσι αποφασιστικά στην επιτυχία της παγκόσμιας αυτής διοργάνωσης, διαφημίζοντας ταυτόχρονα στο εξωτερικό το αίσθημα ασφαλείας που επικρατεί στη χώρα μας, θέμα πρωταρχικό και ζωτικό για τον τουρισμό μας. Για όλους τους χώρους φύλαξης και επιτήρησης διατέθηκε μεγάλη δύναμη αστυνομικών με πλήρη εξοπλισμό.

Οι αγώνες και τα αποτελέσματα

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασαν οι αγώνες καθ' όλη τη διάρκειά τους. Η ζωντάνια και η σφοδρή επιθυμία για διάκριση των αυριανών ολυμπιονικών του στίβου, εφήβων και νεανίδων, κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον του κόσμου, που ήρθε να καμαρώσει και να χειροκροτήσει τα αθλητικά νιάτα, στο στίβο της ειρήνης και του ευγενούς ανταγωνισμού.

Συνολικά 1.500 αθλητές από 150 χώρες πήραν μέρος στους αγώνες, χαρίζοντας στους θεατές μοναδικές στιγμές αθλητικού μεγαλείου και εντυπωσιακών επιδόσεων. Τρία νέα παγκόσμια ρεκόρ, πολλά ευρωπαϊκά και έντονος συναγωνισμός συνέθεσαν το πάνθεο της 5νθήμερης αθλητικής φιέστας. Παγκόσμια ρεκόρ πέτυχαν ο 18χρονος σοβιετικός ακοντιστής **Βλαντιμίρ Ζασίμοβιτς** με 78 μ. 84, η Ανατολικογερμανίδα **Κάτριν Κλέι** στα 10.000 μ. με χρόνο 33.18.67 και η ομάδα των Η.Π.Α. στο αγώνισμα των 4x400 μ. με χρόνο 3.01.90.

Ένας ξυπόλητος Κενυάτης ο **Πίτερ Κούμπα** εντυπωσίασε με τις νίκες του στις μεγάλες αποστάσεις στα 5.000 και 10.000 μ. Η ελληνική συμμετοχή δυστυχώς υπήρξε φτωχή και περιορίστηκε μόνο στην κατάληψη της 5ης θέσης από τη **Νίκη Μπακογιάννη** στο

ύψος με 1.83, της 8ης θέσης από τον 17χρονο **Κώστα Κουκοδήμο** στο μήκος με 7.58 και της επίσης 8ης θέσης από τον Έλληνα πρωταθλητή του ύψους **Λάμπρο Παπακώστα** με 2.13. Αυτό δείχνει τη βαθιά υποδομή που χρειάζεται η χώρα μας στο στίβο και την ανάγκη δημιουργίας αθλητικού φυτωρίου από τα σχολικά κιόλας χρόνια, απ' όπου αργότερα θα ξεπηδήσουν οι αυριανοί πρωταθλητές και γιατί όχι οι αυριανοί Έλληνες ολυμπιονίκες.

Τα τελικά αποτελέσματα και οι 3 πρώτοι νικητές κάθε αγωνίσματος είναι οι παρακάτω:

Την πρώτη μέρα των αγώνων: Στα 10.000 μ. εφήβων πρώτος ήρθε ο Κενυάτης **Πίτερ Κούμπα** με χρόνο 28.44.00, ύστερα από μια φανταστική κούρσα. Δεύτερος ο Τανζανός **Γιούμα Μουνιαμπάντα** με χρόνο 28.45.14 και τρίτος ο Αιθίοπας **Ντεμπέμπε Ντεμίσε** με χρόνο 28.49.00.

Τη δεύτερη μέρα:

100 μ. εφήβων: Φλόρενς (ΗΠΑ) 10.17, Κερ. (ΗΠΑ) 10.23, Χέντερσον (Μ. Βρετ.) 10.34.

100 μ. νεανίδων: Ιχεάκβαν (Νιγηρία) 11.34, Ονιγιάλι (Νιγηρία) 11.46, Σμιθ (ΗΠΑ) 11.46.

Δίσκος εφήβων: Μπακλάροφ (Βουλγαρία) 60.60, Ρέιζερερ (Αυστραλία) 58.64, Καπιούχι (Σοβ. Ένωση) 58.22.

Επί Κοντώ Εφήβων: Ποταπόβιτς (Σοβ. Ένωση) 5.50 μ., Λέσεφ (Βουλγαρία) 5.40 μ., Τίντε (Λ.Δ. Γερμ.) 5.30 μ.

Σφαίρα Νεανίδων: Ρόμαν (Λ.Δ. Γερμ.) 18.39 μ., Στορπ (Ο.Δ. Γερμ.) 18.20 μ., Βίτιχ (Λ.Δ. Γερμ.) 18.19 μ.

Την τρίτη μερά των αγώνων:

Εφήβων

400 μέτρα

Μάρφι (Αυστραλία) 45.64, Χερνάντεζ (Κούβα) 45.64, Ιτ (Δυτ. Γερμ.) 45, 72.

400 μ. εμπόδια

Βάλε (Κούβα) 50.02, Κακιμόρι (Ιαπωνία) 50.09, Μαράν (Γαλλία) 50.39.

Μήκος

Χάαφ (Δυτ. Γερμ.) 7μ.23, Κρέσεκ (Τσεχ.) 7μ.87, Βόλερ (Λ.Δ. Γερμ.) 7μ.77.

Ακοντισμός

Ζασίμοβιτς (Σοβ. Ένωση) 78μ.84, Ρόμπερτσον (Μ. Βρετανία), Λόβγκροουβ (Ν. Ζηλανδία) 74μ. 22.

10.000μ.

Βάδην

Σένικοφ (Σοβ. Ένωση) 40.38.01, Κάτσια (Ιταλία) 40.40.73, Πουέγιο (Ισπανία) 40.41.05.

Νεανίδων

400μ.

Ζίγκερ (Λ.Δ. Γερμ. 52.02, Πεσονπέν-τσεβα (Σοβ. Ένωση) 52.17, Ρίτσαρντς (Τζαμάικα) 52.23.

800μ.

Τσίρτσιν (Κένυα) 2.01.40, Σεντλάκοβα (Τσεχ.) 2.01.49, Ντουμίτροβ (Ρουμανία) 2.01.93.

10.000 μ.

Κλέι (Λ.Δ. Γερμανίας) 33.19.67, Μαράγκα (Κένυα) 33.57.99, Ρέντερς (Βέλγιο) 33.59.36.

100μ. εμπόδια

Τίλακ (Λ.Δ. Γερμ.) 13.10, Λοπέζ (Κούβα) 13.14, Ντέιβις (ΗΠΑ) 13.46.

Ύψος

Σόλιζ (Λ.Δ. Γερμ.) 1μ.92, Αστάφει (Ρουμανία) 1μ.90, Ομπούκοβα (Σοβ. Ένωση) 1μ.88.

400μ. εμπόδια

Μπαρτλ (Λ.Δ. Γερμ.) 56.76, Ρόμπερτς (ΗΠΑ) 56.80, Λουκάσεβιτς (Σοβ. Ένωση) 57.92.

Την τέταρτη μέρα των αγώνων:

200 μ. εφήβων

Κερ (ΗΠΑ) 20.74, Φλόρενς (ΗΠΑ) 21.12, Μακ Μπέν (Αυστραλία) 21.21.

Σφυροβολία (Ε.)

Αλίσεβιτς (Σοβ. Ένωση) 72μ.00, Γκούμπκιν (Σοβ. Ένωση) 71μ.78, Χριστόφ (Βουλγαρία) 68μ.96.

Σφαιροβολία (Ε.)

Λουκασένκο (Σοβ. Ένωση) 18μ.90, Λούκο (Σοβ. Ένωση) 18μ.71, Ντεσπότοφ (Βουλγαρία) 18.17.

5.000μ. (Ε.)

Κούμπα (Κένυα) 13.55.25, Γκόμεζ (Ισπανία) 13.55.94, Φεγιέσα (Αιθιοπία) 13.56.45.

110μ. εμπόδια (Ε.)

Τζάκσον (Μ. Βρετανία) 13.44, Ρίτεον (Μ. Βρετανία) 13.91, Βάλε (Κούβα) 14.00.

200μ. Νεανίδων

Ογκουνκάγια (Νιγηρία) 23.11, Ονάλι (Νιγηρία) 23.30, Κράμπε (Λ.Δ. Γερμ.) 23.31.

Μήκος (Ν.)

Μπίλε (Λ.Δ. Γερμ.) 6μ.70, Κάλγιουραντ (Σοβ. Ένωση) 6μ.46, Μεσρομπιάν (Σοβ. Ένωση) 6μ.39.

3.000μ. (Ν.)

Παλατσεάν (Ρουμανία) 0.02.91, Μείσον (Μ. Βρετανία) 0.03.35, Κάλεβικ (Ρουμανία) 0.06.94.

Ακοντισμός (Ν.)

Ριβέρο (Κούβα) 52μ.86, Ράιτερ (Λ.Δ. Γερμ.) 60μ.24, Μπεκ (Λ.Δ. Γερμ.) 59μ.92.

Έπταθλο (Ν.)

Ντιμίτροβα (Βουλγαρία) 6.041, Τσερμπίνα (Σοβ. Ένωση) 5.953, Σμίνη (Λ.Δ. Γερμ.) 5.900.

Την πέμπτη και τελευταία μέρα των αγώνων:

1.500μ. Εφήβων

Κερόγκι (Κένυα) 3.44.62, Ρόνο (Κένυα) 3.45.52, Μπόρνης (Μ. Βρετανία) 3.45.80.

20.000μ. Εφήβων

Γκέμπρε (Αιθιοπία) 1ώρα 01.32, Μπουνιαμάντα (Τανζανία) 1ώρα 04.23.

2.000μ. στιπλ Εφήβων

Αθομέτα (Ισπανία) 5.28.56, Κίμποσχ (Κένυα) 5.29.56, Βόλημαν (Δ. Γερμ.) 5.29.60.

Ύψος Εφήβων

Σοτομαγιαρ (Κούβα) 2μ.25, Κόνγουεϊ (ΗΠΑ) 2μ.22, Μίλερ (Λ.Δ. Γερμ.) 2μ.22.

4x100μ. Εφήβων

Μ. Βρετανία 39.80

Δ. Γερμανία 38.81

Πολωνία 39.98.

4x400μ. Νεανίδων

ΗΠΑ 3.30.45

Λ.Δ. Γερμανίας 3.30.90

Σοβ. Ένωση 3.32.35

1.500μ. Νεανίδων

Παντουρεάν (Ρουμανία) 4.14.63,

Τσιρτσίν (Κένυα) 4.15.59, Πάγκιτς (Γιουγκ.) 4.16.03.

4x400 Εφήβων

ΗΠΑ 3.01.90

Κούβα 3.04.22

Τζαμάικα 3.05.16

Τριπλούν Εφήβων

Παρίγκιν (Σοβ. Ένωση) 16μ.97,

Λοπέζ (Κούβα) 16μ.94, Ντιμιτρόφ (Βουλγαρία) 16μ.13.

Δίσκος Νεανίδων

Βιλούντα (Λ.Δ. Γερμ.) 64μ.02,

Ντίετς (Λ.Δ. Γερμ.) 60μ.26, Μιν (Κίνας) 54μ.

5.000μ. βάδην Νεανίδων

Βαγκ (Κίνα) 22.03.65, Ζούκοβα (Σοβ. Ένωση) 22.17.76, Ζιε (Κίνα) 22.17.83.

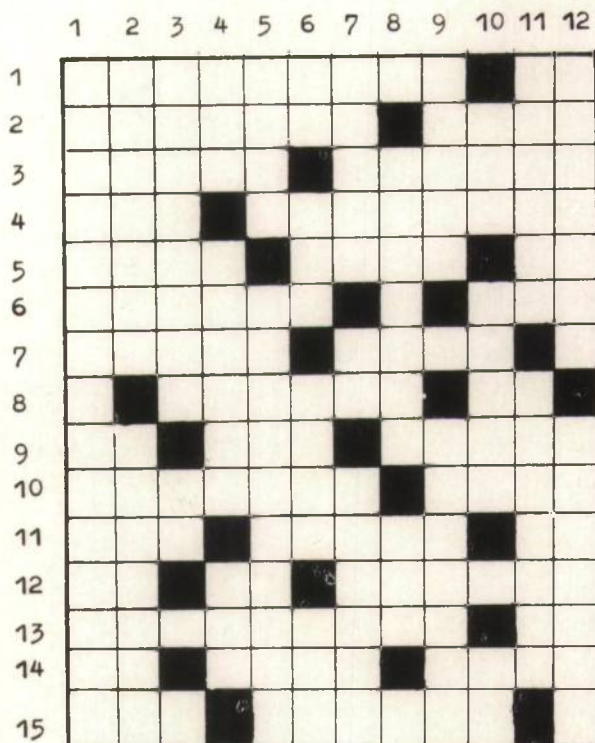
4x100μ. Νεανίδων

ΗΠΑ 43.78

Λ.Δ. Γερμανίας 43.97

Γαλλία 44.29

Στην τελική κατάταξη πρώτη ήρθε η Λ.Δ. Γερμανίας με 4 χρυσά μετάλλια, 4 αργυρά και 7 χάλκινα. Δεύτερη ήρθε η Σοβιετική Ένωση με χρυσά, 6 αργυρά και 7 χάλκινα. Τέλος, τρίτη ήρθε η Αμερική με 5 χρυσά, 5 αργυρά και 1 χάλκινο.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Συνοδεύουν συχνά... καθγάδες - Άσπρα και... άφωνα.
2. Περιλαμβάνει και τη Ν. Ζηλανδία - Πρόθεση.
3. Στάχτη... μιας κάποιας περιοχής - Και αυτοί οι άγιοι τιμούνται από την εκκλησία.
4. Ελλειπές ομηρικό όνειρο - Τέχνη σχετική με την υφαντουργία.
5. Αμαξηλάτης τα κρατά (καθ.) - Αυτά υπάρχουν - Λατινικό «και».
6. Επαρχία του Ν. Φθιώτιδας (καθ.) - Έχει την έδρα του στην Πάτρα (αρχικά).
7. Κοίλωμα σε τοίχο. - Το δίσεκτο έχει μια μέρα παραπάνω.
8. Χορταρικό - Ελληνόπρεπο... 380.
9. Το «ψωροτύρι»... του βαρήκοου - Μεταδίδουν αρρώστιες - Του σταριού γίνεται το Νοέμβρη.
10. Τάξη, ρυθμός εργασίας - Αναφορική ανωνυμία.
11. Δρα στη Β. Ιρλανδία (αρχικά) - Θεός που έδωσε το όνομά του στον Ιανουάριο - Γειτονικά στο αλφάβητο.

12. Πρόθεση (δημ.) - Η άκρη της... Φιάτ - Από παντού (ιδιωμ.).
13. Στρατηγός των Αθηναίων στο Μαραθώνα - Δίψηφο φωνήεν.
14. Καθαρευουσιάνια αγριοκυδωνιά - Πέντε πριν από αυτό - Απαντά στο πόσο.
15. Συμπληρώνει ονομασίες εταιριών - Οικονομ... χαρακτηρισμός.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Εκπομπή ηλεκτρονίων από υλικό σύστημα που υπόκειται στη δράση ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών.
2. Μεγάλη θάλασσα - Γυναίκες στην υπηρεσία των αρχαίων θεών (καθ.)
3. Ο αναφερόμενος σε... φίλτρα οργανικών μας υγρών - Βυζαντινή μουσική νότα.
4. Ποταμός της Ελβετίας - Εκεί φυλάγονται έγγραφα - Τα αρχικά μιας Τράπεζάς μας.
5. Και τέτοια... μπαρ - Συνεκδοχικά, τα υποκριτικά.

6. Σύνημο συμπλεκτικό - Νοτιοαμερικάνικο άρθρο - Οι χοντρές ευχαρίστως τα χάνουν - Ήταν κι ο Πήγασος αλλά φτερωτό.
7. Κάτοικος νησιωτικού ασιατικού κράτους - Θέση παίχτη του μπάσκετ - Θετικό ηλεκτρόδιο.
8. Είναι ο καιρός που μεταβάλλεται συχνά και εύκολα - Ολόκληρη.
9. Ξένων αγία - Κλασματικό μέρος ποσού.
10. Μισός... Ντίνος - Κάτοικος πόλης - Ο οποίος (αρχ.).
11. Μεταφορικά, οι αδύνατες και ψηλές γυναίκες - Παραπόταμος του Δούναβη, που πηγάζει στα Καρπάθια.
12. Είναι στο λαό οι δικτάτορες - Ευτράπελος.

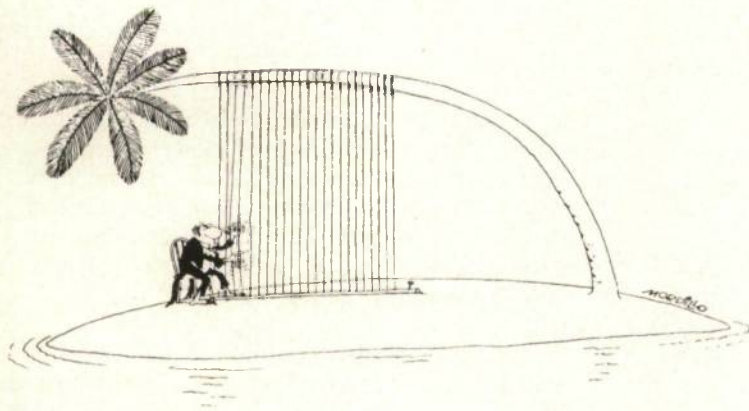
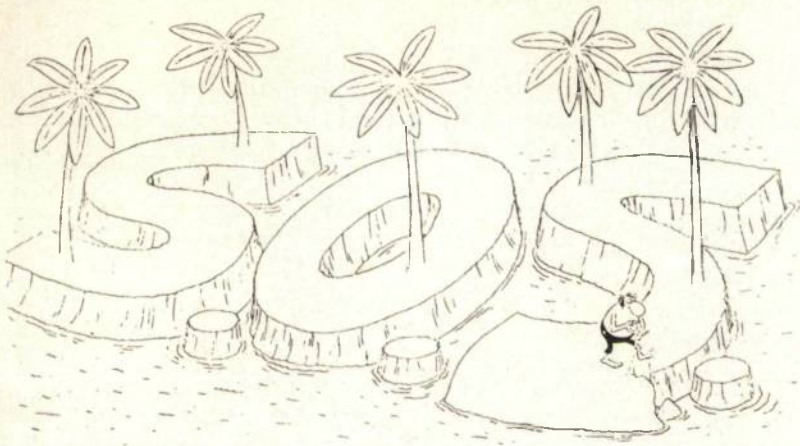
Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2. ΝΕΟΣ - ΤΑΜΑ
3. ΑΞΕΛΔ. - ΡΩΣ
4. ΣΑ. - ΚΑΛΑΣ
5. ΜΙΣΟΣ
6. ΤΑΣΟΣ. - ΑΤ
7. ΕΑΜ. - ΣΤΑΣΑ
8. ΑΜΑΝ. - ΟΜΑΡ
9. ΚΟΣΑΦΙΑΡΙ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΑΝΑΣΑ - ΕΑΚ
2. ΥΕΣΑ. - ΤΑΜΟ
3. ΓΟΕ. - ΜΑΜΑΣ
4. ΟΣΑΚΙΣ. - ΝΑ
5. ΔΑΣΟΣ
6. ΣΤ. - ΛΟΣΤΟΙ
7. ΤΑΡΑΣ. - ΑΜΑ
8. ΟΜΩΣ. - ΑΣΑΡ
9. ΣΑΣ. - ΣΤΑΡΙ

Ευχαριστήρια

Τις ευχαριστίες τους εκφράζουν οι πιο κάτω επιστολογράφοι:

- Η κ. Βούλα Δήμα στους αστυνομικούς: Επαμ. Γκούρλια Ασφ. Χαλκίδας, Κων. Γούμενο Ψαχνών Εύβοιας, Αντ. Τραϊκούση Α.Σ. Πολιτικών Εύβοιας και Διον. Καλάκο Α.Σ. Πολιτικών Εύβοιας για το συγκινητικό τους ενδιαφέρον και τη βοήθειά τους σε σοβαρό περιστατικό που της συνέβη στην παραλία Θεοτόκος.
- Ο πλοίαρχος, οι αξιωματικοί και το πλήρωμα του φορτηγού πλοίου «Τραμουντάνα» στο Πυροσβεστικό Σώμα για την τροφοδότησή του με νερό στις δύσκολες στιγμές που περνούσε το πλοίο στο λιμάνι Αχλάδι Φθιώτιδας.
- Το 7ο Βαθμολογικό Κέντρο Γενικών Εξετάσεων στην Πυροσβεστική Υπηρεσία Πειραιά για την ασφάλεια που παρείχαν στους εξεταζόμενους μαθητές οι πυροσβέστες της δύναμής της.
- Η Οργανωτική Επιτροπή του 33ου Ράλλυ Ακρόπολης στην Ελληνική Αστυνομία για την πρόθυμη και αποτελεσματική συμβολή της στην τέλεσή του.
- Η κ. Σουλτάνα Πατκίδου, Ζυγός Καθάλας στον αρχ/κα Ηλία Σαβδόπουλο του Α.Σ. Ζυγού Καθάλας γιατί με κίνδυνο της ζωής του έσωσε από βέβαιο θάνατο την 12χρονη εγγονή της.
- Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 16ου Δημοτικού Σχολείου Σερρών στον προϊστάμενο και το προσωπικό του Τμήματος Τροχαίας της πόλης για τη συμβολή τους στην κυκλοφοριακή επιμόρφωση των μαθητών.
- Ο κ. Δημ. Χατζηεφραιμίδης στην Π.Υ. Λάρισας για την κατάσβεση της πυρκαγιάς που ξέσπασε στο εργοστάσιό του μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες των πυροσβεστών.
- Ο πρόεδρος του Συντονιστικού Διυπουργικού Οργάνου - υφυπουργός Γεωργίας κ. Αχιλλέας Κολιούσης στην ΕΛ.ΑΣ. και το Π. Σώμα για την επιτυχημένη και συντονισμένη τους προσπάθεια στην κατάσβεση των πυρκαγιών της Εθνικής Οδού Αθήνα-Λαμίας και τη δίωξη των εμπρηστών.
- Ο δήμαρχος Κω στο δ/τή και τους άνδρες του Α.Τ.Τ. Κω για την μεγάλη προσφορά τους στη διατήρηση της τάξης, την άριστη συνεργασία με τη δημοτική αρχή για όλα τα θέματα και τις επιτυχίες τους στην πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος.

- Ο κ. Νίκος Παπαγεωργίου, Καλαμάτα, στους αστυνομικούς της Α.Δ. Μεσσηνίας για την άποψη συμπεριφορά και φροντίδα τους προς τους πολίτες.
- Ο κ. Σταμάτης Βαληνδράς, Αθήνα στους αστυνομικούς του Α.Σ. Πόρτο Ράφτη και ιδιαίτερα στο διοικητή κ. Πολύδωρα και τους άνδρες Δ. Θεοδωρόπουλο, Απ. Τζοβάρα, Χ. Μπιμπερλή για την γρήγορη ανακάλυψη και σύλληψη των δραστών της ληστείας του σπιτιού του.
- Η κ. Ρίκη Σαχινίδου, Καστοριά, στο διοικητή κ. Δ. Πανούση και τους αστυνομικούς του Τμήματος Ασφάλειας Καστοριάς και της Τροχαίας γιατί συνέλαβαν επί αυτοφώρω τους διαρρήκτες του καταστήματός της.
- Ο πρεσβευτής της Νέας Ζηλανδίας κ. D.G. Harper προς τους αστυνομικούς κ.κ. Αθανάσιο Λαζόπουλο και Εμμανουήλ Κόκολη για τη βοήθεια που του έδωσαν επί της Εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας πλησίον της Εθήδας τη Δευτέρα 7 Ιουλίου.
- Το Διοικητικό Συμβούλιο της Σκοπευτικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος προς τους Θανάση Παπαγεωργίου, Πελοπίδα Ηλιάδη και Ιγνάτιο Ψυλλάκη για τη δεύτερη (2η) Ομαδική Νίκη που πέτυχαν στο αγώνισμα Τουφεκίου των 22 «Πρηνηδόν» στην Κατηγορία Ανδρών στους Αγώνες Λατινικών Χωρών και Ελλάδος που έγιναν στην Γενεύη από 29/6-5/7/1986.
- Το 1/θέσιο Δημοτικό Σχολείο Μολυβδοσκεπάστου Κόνιτσας προς τον αστυφύλακα Γιώργιο Γκλιάντη του Αστ. Τμήματος Μετσόθου για την αποστολή πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών για διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.
- Η Ιατρική Εταιρεία Αθηνών προς τον αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας Ιωάννη Σταύρακα για την εξυπηρέτηση και την άποψη συμπεριφορά του αστυνόμου Γ. Μακρυελέα και όλων των ανδρών της φρουράς του Ζαππείου Μεγάρου προς τους συνέδρους του 12ου Ετησίου Πανελλήνιου Ιατρικού Συνεδρίου που έγινε πρόσφατα στο Ζάππειο Μέγαρο.

Αλληλογραφία

- κ. Βασίλειο Κρομμύδα, υπαστυνόμο α', Κατερίνη. Σας ευχαριστούμε θερμά για τη συνεργασία.
- κ. Δημήτριο Φραγκιά. Ευχαριστούμε πολύ για τις υποδείξεις σας, που είναι πολύ σωστές. Προς αυτή την κατεύθυνση προσπαθούμε και εμείς, για να καλύπτουμε όσο το δυνατό καλύτερα τις πυροσβεστικές δραστηριότητες, μέσα από ζωντανά ρεπορτάζ και κάθε βοήθεια είναι ευπρόσδεκτη.

Εφόσον σας ενδιαφέρει το περιοδικό «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» γραφτείτε συνδρομητές.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Συνδρομή για ένα χρόνο (ή για 12 τεύχη): 800 δρχ.

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΗΛ.:

Ημερομηνία

.....
(Υπογραφή)

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει:

Ταχυδρομώντας (με απλή ταχυδρομική επιταγή) 800 δρχ. στη διεύθυνση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ»
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Με την έκδοση αυτού του τεύχους η Αστυνομική Επιθεώρηση συμπλήρωσε 32 μήνες παρουσίας.

Ορισμένα πρακτικά και τεχνικά προβλήματα όμως μας εμπόδισαν μέχρι τώρα να δώσουμε στην Α.Ε. την ολοκληρωμένη μορφή που θέλαμε να έχει.

Από πλευράς περιεχομένου, μόνιμη επιδίωξή μας είναι η βελτίωση της ποιότητας από τεύχος σε τεύχος και η καλλιέργεια φιλικών σχέσεων μεταξύ των πολιτών και Αστυνομικών Αρχών. Καθώς και η επιμόρφωση, ψυχαγωγία του αναγνώστη με θέματα, ειδήσεις, έρευνες του ελληνικού και ξένου χώρου που θα δημοσιεύει κατ' αποκλειστικότητα η Α.Ε. κάτι που συνδέεται άμεσα και με την ανταπόκριση που βρίσκει το περιοδικό στους επιστημονικούς κύκλους, ανταπόκριση που εμείς την κρίνουμε σαν πολύ θετική.

Και κάτι που θα θέλαμε να επισημάνουμε ιδιαίτερα είναι η βοήθεια και η συμπαράσταση που είχαμε μέχρι τώρα από ονομαστούς επιστήμονες αλλά και από πολλούς ανώνυμους φίλους, που είδαν το περιοδικό σα δική τους υπόθεση.

Θέλουμε να τους ευχαριστήσουμε όλους. Τέλος, θέλουμε να ζητήσουμε από σένα, φίλε αναγνώστη όπου και να βρίσκεσαι, ένα πρόχειρο χαρτί μολύβι θα βρεθούν, λίγη διάθεση χρειάζεται. Γράψε μας στη διεύθυνση του περιοδικού τις εντυπώσεις σου. Τι σου αρέσει και τι όχι, τι θέλεις περισσότερο. Με τη βεβαιότητα ότι θα ανταποκριθείς στην πρόσκληση να γράψουμε μαζί το περιοδικό μας, σε ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

Η Συντακτική Επιτροπή

Η Ναυτική Εβδομάδα γιορτά-
στηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα
και στα Γιάννινα. Από τις εκδη-
λώσεις αυτές που έγιναν στα
πλαίσια του γιορτασμού της
είναι και τα φωτογραφικά στιγ-
μιότυπα.

